

1964

DJURGÅRDAREN

Spara på hemma- plan

*du når målet
genom att
lönspara i*

SPARBANKEN

Hemmaplan ger fördel. När du ska spara till ett mål är Stockholms Sparbank din hemmaplan

Sparlån ger dig möjlighet att fördubbla kapitalet genom borgensfria lån

Bostadssparande ger dig förtur vid köp av villa eller fritidstomt

Lönsparande ger dig gratischanser att varje år vinna upp till 25.000 kr.

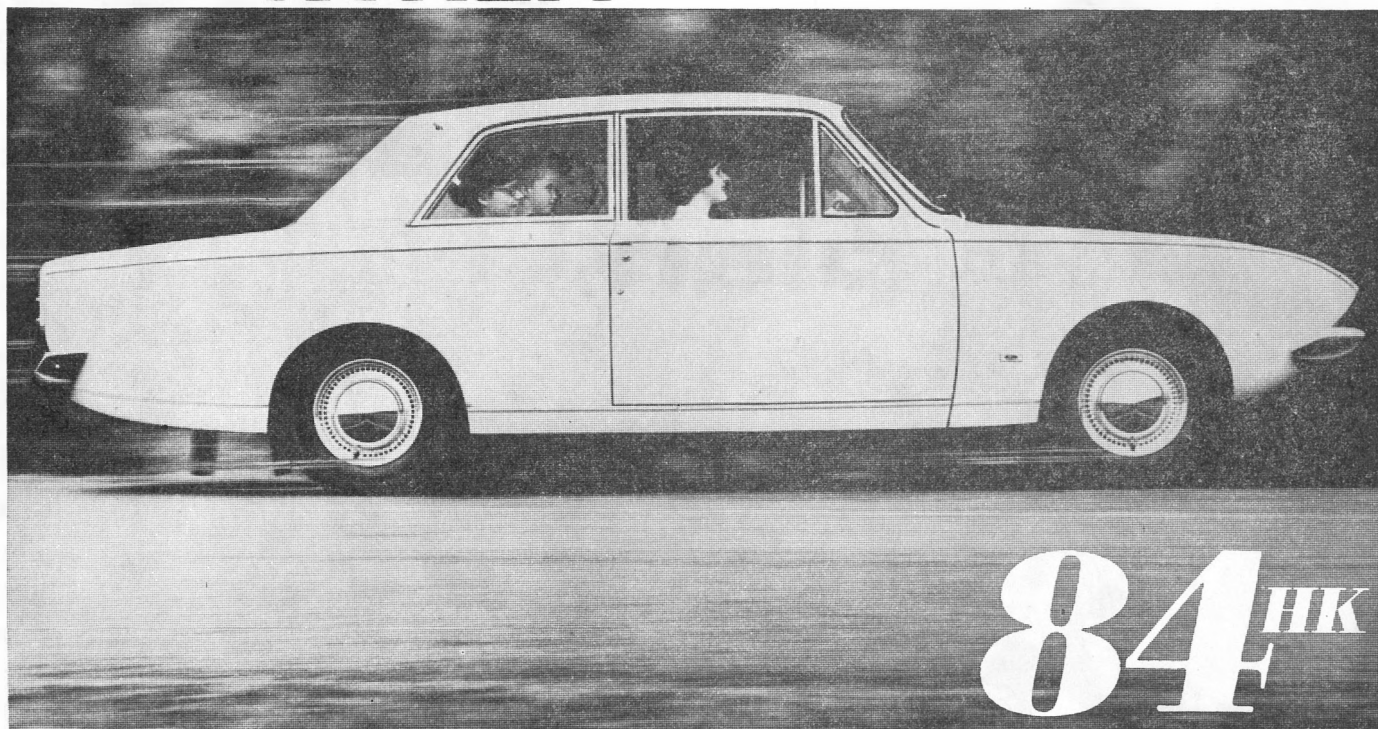
UTNYTTJA HEMMAPLANS FÖRDELAR

SPARA i

STOCKHOLMS SPARBANK

NYHET!

FORD CORSAIR

- **84 hk GTmotor med Weber dubbel-förgasare och 5-lagrad vevaxel**
- **4-växlad, helsynkroniserad med kort, sportig golvväxelspak**
- **Acceleration 0-100 km/tim. på ca 15 sek.**
- **Girling skivbromsar fram**
- **5-sitsig – separata, skålade stolar fram, bekvämt benutrymme bak**
- **3-års rostskyddsförsäkring**
- **Stort bagageutrymme 585 liter**
- **under 12.200:- på gatan** i Stockholm, Göteborg och Malmö

en FORD är en FORD för
FORD
har resurser

NI MÅSTE SE DEN - NI MÅSTE KÖRA DEN

... se moderna FORD CORSAIR hos auktoriserade Fordförsäljare över hela landet.

var 4:e svensk familj

sparar i

SVENSKA HANDELSBANKEN

Redaktör: KARL LILIEQUIST

ÅRGÅNG 1964

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Inför en ny ungdomlig linje

DEN INRE FRONTEN

1963 var ett framgångsrikt år för föreningen med ett flertal svenska mästerskap.

Antalet betalande medlemmar i föreningen var större än någonsin tidigare.

Sammanhållningen inom föreningen var utmärkt och förhållandet till andra idrottsföreningar var gott liksom till specialförbunden.

Helt utan problem har vi dock inte varit. Den oro och irritation som tennissektionen skapade under åren 1960—62 med bl.a. Katarina Frenelius-fallet ledde till att sektionen i början av året skildes från föreningen.

Ett större och mer omfattande bekymmer har emellertid de omfattande skattemålen härrörande från åren 1958—1960 mot våra fotbolls- och ishockeyspelare utgjort.

Föreningen och våra spelare har fått schavottera i pressen. Vi har blivit ett offer för oklara bestämmelser,

men offret har kanske inte varit förgäves. Vi har bidragit till att få allmänheten och den svenska pressen att verka för en riktigare och liberalare syn på idrottsmännens vederlag i samband med träning, tävling och resor.

ORGANISATIONEN

Att hålla samman en klubb med 17 sektioner i en storstad fordrar en administration av betydande omfattning. Tyngdpunkten av verksamheten är förlagd till Stadion, men de flesta sektionerna är spridda i olika delar av staden.

För att vi skall kunna arbeta effektivt inom och mellan sektionerna, har vi beslutat att under 1964 anställa en kanslist, som kan finnas tillgänglig på Stadion även på dagarna. Vi har i det längsta dragit oss för den utgift som en dylik anställning innebär, men hoppas, att skötseln av medlemsregistret kan utföras mer kon-

OMSLAGSBILDEN: Edvin Vesterby, som upphöjts till årets "omslagspojke" i Djurgårdaren, har nu passerat Lill-Einar Olsson i SM-statistiken och står således med de flesta svenska mästerskap, som någon av våra medlemmar tagit hem. Dessutom har han i samband med landskamper och olympiska spel visat sig tillhöra landets elit. En slitstark man med all den förmåga att ständigt komma tillbaka, som brukar känneteckna de bästa Djurgårdarna.

tinuerligt genom en kanslist och därmed öka antalet medlemmar, vilket i sin tur kan kompensera en del av lönekostnaden.

Det är bara två sektioner av sjutton, som har större inkomster än utgifter, och det är fotboll och ishockey. En del sektioner går jämnt ihop och en del redovisar begränsade underskott. Sen har vi tre sektioner, som varje år belastar föreningen avsevärt nämligen: handboll, bordtennis och bandy. Genom överläggningar med styrelserna för dessa sektioner om verksamheten, hoppas överstyrelsen nå fram till bättre ekonomisk balans utan att behöva inverka på det idrottsliga utbytet.

En stor och anrik förening som Djurgården bör inte och får inte leva ur hand i mun. Vi måste skapa en fastare ekonomisk grundval att arbeta ifrån och den grunden måste läggas under goda år, d.v.s. då fotboll och ishockey är i topp.

Överstyrelsen har vid sammanträden med sektionerna under de två sista åren hävdad som rättesnöre att sektionerna skulle erhålla lika stora belopp från föreningen som de erhåller i fritidsmedel. Dessutom skulle även i fortsättningen en viss medelstilldelning från föreningen för deltagande i SM för seniorer utgå.

FÖRENINGENS FRAMTID

Det är naturligtvis en stor charm med en förening som Djurgården, som omspannar så många olika idrotter. Ta bara sådana ytterligheter som fäktning och curling eller boxning och konståkning.

Några diskussioner att minska eller att öka antalet sektioner har icke förekommit, men ett ekonomiskt bistrare klimat i framtiden för föreningen kan kanske komma att medföra en koncentration på någon eller några punkter.

Vår förenings framtid ligger i vår ungdomsverksamhet. En ökad bredd av denna ger ökade resurser ekonomiskt genom fritidsmedlen. Flera ungdomar betyder också bättre rekrytering av toppidrottsmän, vilka i sin tur stimulerar nya ungdomar att komma in i föreningen.

Ur vår post

Djurgårdens brevlåda får ta emot mycket post, och ibland dimper det även in ett och annat telegram. Det här kom strax före årsskiftet:

Vi tacka Djurgårdens Idrottsförening på det hjärtligaste för de vänliga lyckönsningarna till vår förlovning.

Desirée Niclas Silfverschiöld

Alltid lika roligt att höra av vår ständiga medlem Prinsessan Desirée. När kommer Niclas med sin ansökan om att få bli medlem hos oss? Nu när bröllopet är undanstökat och djuren hemma på gården fått sitt, kanske det blir tid att ägna Desirées förening en tanke?

★

För att informera Riksidrottsförbundets nye verkställande direktör, Bo Bengtson (som efterträdde Torsten Wiklund), något om hur vi lever och har det i vår förening, sände vi över ett exemplar av senaste "Djurgårdaren" till honom. Det kom följande svar:

Varmt tack för vänligheten att sända mig Djurgårdaren — en förnämlig publikation om en förnämlig förening. Läsningen har roat, stimulerat och allmänbildat mig och framför allt — jag har fått en fördjupad respekt för de frivilliga idrottsledarnas fantastiska insats.

Med idrottslig kamrathälsning

Tacksamme *Bo Bengtson*

På väg mot Europacupen kom en småländsk linjeman

Det var ju länge meningen, att Djurgården skulle bli Sveriges representant i Europacupen under detta händelserika år 1964, men i sista stund blev det inte så. Malmö FF lyckades utnyttja den blårandiga svagheten i vårspurtandet och hålla sig på en poängs försprång från oss. Till detta säger man "grattis, pågar!" och uttalar samtidigt en förhoppning om att det måtte gå lyckosamt för skåningarna.

Från början hade vi i Djurgården väl inte så stor tilltro till möjligheterna att vinna vårserien och därmed få chansen till spel i Europacupen, och redan i första matchen, borta mot Malmö, blev det också stryk. Därmed stod det klart, att våra grabbar måste kavla upp skjortärmarna och hårdjobba för att åtminstone hålla sig i närheten av topplagen. Utvecklingen blev så lyckosam man kunde begära, och plötsligt ledde Djurgården i poängtabellen med goda möjligheter att också behålla täten.

★

Men fotbollsform är inte något bestående pålitligt ting. Den vacklar. Ibland är det topp, ibland går det knackigt. Det är nerver, det är skador, det är underskattning, det är domare, det är publik, det är dåliga planer och det är allt möjligt elände. Men så länge det går av bara farten drömmer man förstås om guld och gröna skogar och anar inga möjligheter för motståndarna att komma med något krokben. Gammal erfarenhet säger emellertid, att

man måste medge ett fotbollslag att då och då göra en dålig match. Ju längre en segerrad varar, desto säkrare lurar nederlaget i vassen. Det räcker inte att man intalar sig att här måste det bli skärpning, här får det inte underskattas etc. Omedvetet blir det i alla fall en smula underskattning, när man står öga mot öga med ett blåbärslag, som just då naturligtvis inte är något blåbärslag utan ett gäng av stenhårda fighters. Och så ligger favoriterna där med näsan i vädret . . .

★

Tittar man tillbaka på vårhändelserna, hittar man strax diverse möjligheter att förklara vilken "otur" Djurgården hade i olika avseenden. Den tidigare nämnda premiärmatchen i Malmö förklarade alla närvarande vittnen lika väl kunde ha vunnits av Djurgården som av MFF. Men då hade det behövts att vi haft en lika skicklig filmskådespelare, som den MFF-spelare var, då han filmade sig till en straffspark. På den vann MFF matchen. Ola

Edlund lovade att skicka upp hela sitt lag till en kurs i Dramatens elevskola.

★

Sedan minns man matchen på Stadion mot Elfsborg, där allt gick bakvänt och alla Djurgårdens skott räddades på mållinjen av diverse oförmodade änglavakter. I sista stund lyckades Djurgården ordna oavgjort. Det tog emot lika oväntat mot två av allsvenskans lättviktslag (som man räknade med att vara lätta alltså!), Örebro och Gais, men med ett uppbud av alla slumrande krafter kunde skutan ros i hamn med full poäng.

★

Men mot AIK hjälpte inte ens alla krafter. Där var det bestämt, att vår tvillingbror skulle ta den poäng, med vars hjälp Djurgården annars blivit Sveriges representant i Europacupen. Varför gjorde du oss detta, kära tvillingbror? Varför stod Kjell Pettersson på mållinjen och räddade Hasse Nilssons givna mål? Varför och varför? Nästa gång frågar sig kanske AIK, varför Arne Arvidsson nekade att släppa in det mål, som skulle räddat AIK kvar i allsvenskan...

★

Största anledningen till att rytmen i Djurgårdens granna vårspele bröts hade emellertid en linjeman från Mariannelund, Åke Holmér, som blev historiskt berömd genom sin avgörande roll i samband med utvisningen av Gösta Sandberg, vår Knivsta, som tvingades lämna Ullevi som ett offer till den skräniga publiken. Denna fordrade Djurgårdens huvud på ett fat och linjemannen presenterade det i form av Knivstas huvud. Det domaren inte såg, ansåg sig linjemannen ha sett, och på hans ord inskred domaren med längsta utvisningsfingret.

★

Visserligen vann Djurgården ändå denna match mot Örgryte med 2-0, men det skulle sedan visa sig, att intermezzot fick en sådan otrevlig bismak hos alla Djurgårdsspelare, att dessa i fortsättningen tappade sin rytm och sin vinnande spelstil. Med kaptenen och pådrivaren utanför planen kom det inte längre in samma kämpaglöd i laget. Man ville nog så gärna, men plocka bort en motor och sätt in ett hjälppaggregat — det måste bli skillnad. Där ser man vad en linjeman kan ställa till. Det nästan dystraste i sammanhanget var att domaren och hans medhjälpare efteråt hyllades som hade de gjort en Gudi behaglig gärning och frälst fosterlandet undan förtrycket.

★

Naturligtvis skall man akta sig för att påstå, att Djurgården utan denna unika händelse på Ullevi rusat raka vägen mot målnöret och hållit undan för Malmö FF,

Ett radarpar i vått och torrt. Våra säkraste målskyttar, Lefte Eriksson och Hasse Nilsson, lämnar Råsundaplanen efter att ha varit med att skjuta Degerfors i sank. Mellan de två skyttar ett domarehuvud tillhörande Löw från Jönköping, som längre fram på säsongen skulle bli "årets domare" i samband med vad som hände vid en viss match på Ullevi.

men att linjemannens ingripande betydde ett gott handtag till våra konkurrenter finns det ingen anledning att ifrågasätta.

Enda trösten är att det ovanpå en vårsäsong alltid kommer även en höstsäsong.

Låt oss blott saluera våra A-lagsspelare för en glädjande stark vårinsats. Den gav

mersmak. Det syntes att grabbarna i ett tidigt skede var ute för att revanschera sig för olyckorna året innan. Våren 1964 går till historien om ett ambitiöst nypåfött fotbollslag. I lika delar skall äran härför delas med ledning och tränare.

K. L.

Alf Lundquist & Co

Arkitektkontor

Stockholm — Birger Jarlsgatan 26
Tel. 08/21 94 47

Malmö — Kalendegatan 14
Tel. 040/270 01, 270 21

Sport * Cykel

Fiske

allt under samma tak

hos

INGVAR ERICSSON

Torsgatan 48
Telefon 32 43 31 och 32 68 98

Sportens stora dagliga tidning

DAGENS NYHETER

Spara
till
fritidshuset
hos

SKÅNSKA BANKEN
Mer än 80 kontor i Syd- och Mellansverige

Lotteri för snabba medlemmar!

För att animera till snabbare inbetalning av årsavgifterna är det troligt, att Djurgården redan till kommande år kommer att följa ett AIK-exempel. Det går ut på att de medlemmar, som före ett visst datum (t.ex. före den 1 februari varje år) betalat in sin årsavgift, får vara med om en lottdragning och vinna pris. Detta system innebär, att medlemskortet i fortsättningen blir föremål för en noggrann numrering.

Det finns även förslag om att särskilt kvalificerade betalande medlemmar skall tilldelas "hedersnummer" mellan 1—100. Vem vill inte bli en av dessa 100? Och vem skall förresten bli nr 1? Förslag tas gärna emot av Överstyrelsen.

Rekordsnabbt vid årsmötet

Vårt senaste årsmöte, som traditionellt ägde rum på Gillet, fick ett lugnt och värdigt förlopp. De olyckskorpar, som trott att en revolutionslunta hållit hemliga möten för att kasta ut den gamla styrelsen, blev på intet vis sannspådda. Revolutionsherrarna hade i ett tidigt skede stuckit svansen mellan benen och schappat i väg till en annan klubb, där de förmodligen vädrat morgonluft. Om dessa herrar någonsin inbillat sig, att de hade några sympatisörer i de djupa leden hos Djurgården, skulle de blivit oerhört besvikna på vårt årsmöte. Detta andades idel tilltro och förtröstan till den framtid, som de gamla trogna ledarna stakat ut för Djurgårdens del, och det hördes inte ett knyst av misstroende under de av "Farsan" Sandberg ledda årsmötesförhandlingarna. Tvärtom var hela årsmötet en enda manifestation av enighet och beslutsamhet. Årsmötet var starkt även i det avseendet, att det inte ansåg det ens nödvändigt att uttala sin förkastelse över "avhopparfolket", som ju fällt sin egen dom och ställt sig utanför den blårandiga kamratkretsen.

Årsberättelsen, som enligt gammal god praxis föredrogs av sekreteraren, vittnade värtaligt om ett starkt år, och den andra sidan av verksamheten, den ekonomiska, vittnade också om att Djurgården hade svenska folkets öra i så måtto, att detta folk gärna betalade entréslantar vid våra vändkors. Årets vinst redovisades till över 200.000 kronor. Många kronor att betala inkomstskatt på... De största vinsterna redovisade fotboll med 162.000 och ishockey med 103.000 kronor. Största förlusterna uppvisade bandy med 19.000 kronor back och bordtennis med 11.000 kronor back, varvid dock var att märka, att gamla surdegar och gamla skulder bakats in i förlustbeloppen. En annan surdeg, redovisning av den avgående tennissektionens fögderi, ställdes på ytterligare jäsning i väntan på ett avtals fullföljande...

Årsmötet godkände på kortare tid än 10 sekunder styrelsens handhavande av allting, och sedan var det bara att skrida till val av nästa styrelse. Det blev också en kort affär. Hugo Caneman omvaldes till ordförande. Till styrelseledamöter på två år omvaldes Carl-Hjalmar Bodman, Karl Liliequist och Hilding Lövdahl. (Kvarstående på ytterligare 1 år sedan förra årsmötet var Åke Erixon, Bo Hedvall och Rolf Theblin.)

Till suppleanter omvaldes Gunnar Dahlfors och nyvaldes Bengt Jäderholm, den senare tidigare verksam i skidstyrelsen.

Till revisorer omvaldes som ordinarie Erik Extergren, Arne Malmgren och Gunnar Rinman och som suppleanter omvaldes Ingvar Norén och Sven Hellborg.

Alla val, som för övrigt var enhälliga, skedde i enlighet med den av förtroenderådet utsedda valberedningens förslag.

Efter årsmötesförhandlingarna var man framme vid stora julklappsutdelningen i form av mängder av utmärkelser. Flera hundra diplom vandrade ur Hugo Canemans hand till välförtjänta medlemmar som bevis på deras idrottsliga kunnande. Andra utmärkelser som bevis på goda ledareinsatser förekom givetvis också. I samband därmed premierades också två fotbollsledare för något längre tillbaka i tiden liggande insatser, för vilka de då belönades i sin frånvaro. Nu ropades de fram och hyllades i efterhand med förtjänstmedalj i silver åt Alf Lundquist och plakett i guld åt Knut Hallberg. Ytterligare en förtjänstmedalj i silver, Djurgårdens näst högsta utmärkelse, tilldelades skid- och orienteringsveteranen Hans Byss Hansson.

Så småningom hurrade vi för alla och för Djurgården och åt tillsammans den

Hugo Caneman håller i trådarna som Djurgårdens ordförande och dirigerar skickligt även i orostider.

EXTRA ORDENSKAPITEL

Vid senaste årsmötet utdelades sju hedersmärken till framstående Djurgårdare, vilka med minst 10 år aktivt idrottsarbete bakom sig kvalificerat sig härför, nämligen:

- Bo Finnhammar (fotboll),
- Folke Mikaelsson (skidor),
- Hans Mild (fotboll och ishockey),
- George Johansson (fotboll),
- Bertil Nyman (brottnings),
- Gunvor Orest (damidrott),
- Elisabeth Thorson (bordtennis).

På kungliga födelsedagar, svenska flaggans dag etc. förekommer extra ordensföreläsningar. Djurgårdens Överstyrelse har vid ett dylikt ordenskapitel gjort vissa föreläsningar på rekommendation av sin hedersordförande Bertil Nordenskjöld, som också fick äran att stå som utdelare av det första exemplaret av vårt hedersmärke enligt denna nya form av "ordensföreläsningar".

Det blev vår värderade ordförande Hugo Caneman, som överraskades på detta sätt med hedersmärket, och listan kompletterades samtidigt med ytterligare två namn, fotbollens Alf Lundquist och ishockeyns Lars Nordvall.

En förnämlig "tia", vars spelare i de mest skiftande avseenden skrivit Djurgårdshistoria.

traditionella supén under den traditionella glada och goda stämningen.

Nu kan det sägas . . .

Vad var det som verkligen låg bakom "tennisbråket" i Djurgården? Så har under senaste året diverse djurgårdare frågat sig och samtidigt undrat varför inte alla de beskyllningar bemötts, som från de schappande tennisledarna gjorts mot Överstyrelsen. Svaret på den senare funderingen är att beskyllningarna var så barocka, att de inte tarvade något bemötande. Till saken hör för övrigt att det mellan Överstyrelsen och tennissektionen träffades ett s.k. gentlemen's agreement, att man skulle skiljas åt i samförstånd, och det sattes också upp ett aktstycke häröver, med vilket bägge parter förklarade sig införstådda. Första (och enda) part att bryta överenskommelsen var tennisledningen.

Trots att det naturligtvis var olustigt, att de duktiga aktiva tennisspelarna ansåg sig tvingade att följa med sina ledare, har denna "affär" haft en del komiska sidor. Ordföranden i sektionen hade svårt att dra jämnt med a) Svenska Tennisförbundet, b) Stockholms Tennisförbund. För att få mer att säga till om i a) förelade han oss ett förslag, att samtliga medlemmar i Djurgårdens IF skulle anmälas som medlemmar i förbundet, varmed Djurgården med sina c:a 3.000 medlemmar skulle

Kring årsmötet

Till ständig medlem invaldes vid årsmötet brottaren Juhanni Haapanen, som med snudd på diverse SM-titlar var väl så kvalificerad som de medlemmar, vilka med eller utan snudd erövrat den SM-värdighet, varmed ett ständigt medlemskap kan av överstyrelsen beviljas.

★

Förtjänstmedaljer utdelades också:

i silver till Hans Hansson (orientering)
i brons till Else-Marie Carlsson (konst-
känning) och Björn Lindgren (skidor)

★

Förtjänstdiplom för gagnarikt förenings-
arbete tilldelades:

Nils Bergman,
Hans Björkman,
Carl-Hjalmar Bodman,
Folke Brandt,
Rune Edenfors,
Carl-Gunnar Palm,
Algot Sjöberg,
Thore Starck.

Gladast syntes Algot Sjöberg bli, vete-
ran i Djurgårdsfamiljen och hos "Gamla
Djurgårdare" och den som kanske mest
är mån om Djurgårdens bibliotek, till vil-
ket han skänkt många dyrgripar.

★

Till ständig medlem utsågs vid för-
eningens årsfest den 12 mars 1964 fot-
bollssekreteraren Gunnar Lundqvist, som
därmed slipper att betala 20 kronor pr år
till oss och i stället kan öka sköna hustrun
Lizzies hushållspengar med nämnda sum-
ma.

kunna placera in en styrelsemajoritet i för-
bundet. Djurgårdens överstyrelse förkas-
tade förslaget pr omgående.

● Diska på livstid

I fråga om b) begärde sektionsordföran-
den att två ledamöter i styrelsen för
Stockholms Tennisförbund, däribland den
i alla kretsar mycket omtyckte och arbets-
samme ordföranden, skulle diskvalificeras
på livstid. I bakgrunden härtill fanns sek-
tionsordförandens personliga "match"
mot Katarina Frenelius. Vid årsmötet i
förbundet blev det naturligtvis bakslag.
Sven Davidsson (AIK) passade på att för-
säkra årsmötet, att Djurgårdens tennis-
ordförande borde vara den siste att ställa
någon till ansvar: Det finns kring Zacha-
rias så många saker som är allmän egen-
dom i den inre tenniskretsen men som här
bör vara osagda och ännu mindre fästas
på papper. Sämt här hör hemma på idrot-
tens bakgårdar, betonade Davidsson.

Medan tennissektionen officiellt allt-
jämt tillhörde DIF sammanträdde dess
ledare och aktiva — då fanns plötsligt
Åke Dunér och Henry Nord på tennis-
sidan! — och beslöt att bilda en egen
klubb.

Det gällde nu att skaffa ett namn, och
tydligt passade det herrarna att åka snål-
skjuts på Djurgårdens namn.

● Mysteriet Inez Persson

Innan avsikterna hunnit komma i da-
gen, fick Djurgården i kopia ett brev från
Riksidrottsförbundet med begäran om ytt-
rande. Brevet var undertecknat av Inez
Persson från Viggbyholm och innehöll ett
meddelande om att hon representerade en
del personer, som avsåg att bilda en klubb
och eftersom de flesta bodde på Djurgår-
den, hade de bestämt att kalla sig Djur-
gårdens Lawn Tennisklubb.

Det såg ju rätt oskyldigt ut men vi
satte vår privatdeckare på spåret, och
han kunde snabbt avslöja att Inez Pers-
son var anställd på Djurgårdens tennis-
ordförandes kontor!

Det var alltså våra utbrytare i tennis-
sektionen som var ute efter vårt namn. I
fast övertygelse, att Djurgårdens IF:s

namn skulle få skylta i allt otrevligare
sammanhang om "utbrytarna" skulle dela
namn med oss, betonade vi för RF, att
DIF i kraft av sin ålder och i kraft av sitt
anseende som en av landets mest kända
och bäst skötta idrottsföreningar borde få
vara ensam om sitt namn. Inez Persson
och hennes uppdragsgivare genmålte, att
eftersom det fanns Djurgårdens Konsum
och motsvarande så borde deras namn-
ansökan godkännas. Det blev till sist av-
slag, och så uppstod Malmens TK. Med
ett klubbmärke direkt kopierat efter DIF:s
sköld. Man hade tydligen trott på sina
möjligheter att få plagiera.

● Djurgårdsnytt . . .

En av den nya sammanslutningens förs-
ta åtgärder var att ge ut en tidning som
man kallade "Djurgårdsnytt" och dess-
förinnan hade man bildat "Förvaltnings-
bolaget Djurgårdstennis" allt för att in-
billa annonsörerna att det var Djurgår-
dens tidning. Och då hade den inte något
som helst att göra med Djurgårdens
Idrottsförening. I den nya tidningen lät
man våra sektioner passera revy för att
ytterligare ge sken av att det var Djur-
gårdens tidning. Att kalla "magasinet" i
fråga för "Malmen-Nytt" kom de annars
uppfinningsrika herrarna tydligen inte
på . . . Idén utlämnas härmed gratis.

Nu kanske det går lättare att förstå, var-
för det hände som hände, när Djurgår-
dens ansvariga ledning försökte övertyga
tennissektionen, att den leddes efter me-
toder, som inte hörde hemma i vår för-
ening. Men de annars säkerligen kloka
tennisspelarna ville (eller vågade) inte
lyssna på det örat utan föredrog att följa
sin herde.

På kansliet

Som besökare i våra klubblokaler (övre
avdelningen) kanske upptäckt, förekom-
mer numera en kvinnlig varelse på vårt
kansli. Utvecklingen har länge gjort det
nödvändigt med en anställd kraft, men i
det längsta har vi själva försökt hänga
med på vår fritid och hålla det flytande
och därför har det dröjt med anställandet
av någon kanslist. Nu finns hon där emel-
lertid i form av fru Ingbritt Strandborn
med uppgift att tillsvidare som "halvtida-
re" sköta expeditionen och kvittra vän-
liga svar i telefon. Närmast är det Över-
styrelsens och fotbollssektionens ärenden,
som hon svarar mera ordinarie för, men
givetvis är alla sektioner välkomna och
alla andra också i föreningen, som behö-
ver ha ett handtag, någon upplysning eller
något klokt råd.

Mellan den 16 augusti och 15 juni tar
Ingbritt emot måndag—fredag kl. 9—13
och på onsdagar kl. 19—20.

Redaktionellt

Här kommer nu Djurgårdaren igen till alla våra medlemmar med en hälsning i första hand från de aktiva till alla ni 3.000 i vår stora familjekrets. Sedan vi sist träffades i våra blårandiga spalter har det inträffat åtskilliga saker och ting. Vi skulle gärna vilja att utrymmet mellan våra omslagssidor skulle räcka att i detalj skildra allt både stort och smått, men då skulle det bli en tidskrift av det formatet, att brevbärarna nekade bära ut den. Därför får våra kära medlemmar försöka finna sig i att något av allt som hänt oss under senaste året inte blivit förevigat i det här Djurgårdsnumret. Kanske vi också törs ursäktas oss på redaktionen med att inte alla våra sektioner hållit sina löften att komma med sina egna upplevelser i ord och bild. Vi har väntat i det längsta men till sist tvingats ge upp för att över huvud få ut Djurgårdaren i våra brevlådor.

Som vanligt har vi låtit bästa redaktionssaxen hälsa på i de stora och riktiga tidningarna för att våra medlemmar i koncentrat skall få veta ett och annat om vad det tycks och tänks om oss utanför våra egna resonemang. Inte alltid tycks det så vackert, men vi har inte velat hindra även våra mest bitska mästare att få göra sina röster hörda hos oss. Det skadar ju inte att höra slaven viska något i våra öron. Viska ja, — ibland handlar det ju om grovskällning ...

*

Som framgår på annat ställe tar vi denna gång äntligen upp och tittar litet på vår s. k. tennisaffär. Det gjordes på sina håll ett stort nummer av denna, medan de ansvariga i vår förening föredrog att dra en tystnadens slöja kring vad som föregick i en mot vår förening föga lojal krets.

Med en ängels tålmod har Carl-Hjalmar Bodman skött avvecklingen av de tråkiga tennisaffärerna. Vanligt folk emellan skulle "affären" kunnat vara överstö-

Carl-Hjalmar utrustad med änglatålmod.

kad på en eftermiddag, men på ena sidan fanns den här gången inte precis något vanligt folk. Vår vice ordförande har föredragsamhet med det mesta och hoppas att även handläggandet av denna tuggummi-historia omsider skall vara till föreningens bästa.

I avvecklandet av tennisaffärerna har vår ordförande Hugo Caneman också haft riktiga tillfällen att ge prov på sin erkända förhandlingsförmåga, vari även ingår att hålla huvudet kallt och låta tiden segra för de egna vapnen.

*

För att "Djurgårdaren" skall komma till världen fordras många goda krafter medverkan. Vi har varit många som hjälpt till även denna gång. Vid sidan av allt det redaktionella finns också en annonsavdelning, på vilken inte bara Djurgårdssympatisörer medverkar utan även flera vanliga företag. Vi tackar för deras välvilja att på sitt sätt stödja vår ungdomsidrott och rekommenderar våra medlemmar att gynna dessa annonsörer. Har ni några pengar, så sätt in dem på någon av de banker, som annonserar i detta nummer. Eller tänker ni bygga ett stenhus — så titta också bland våra byggnadsföretag som annonserar. Vill ni ha en snygg kostym eller presentera kärestan en trevlig julklappsväska — titta bland våra annonser!

Skall ni måla båten, kan ni handla hos Knivsta Sandberg, som visserligen inte annonserar men som har prima varor ändå. Och har ni ingen båt, kan ni köpa målarfärg till köket eller en tandborste till hela familjen. Knivsta har allt.

Så ska vi än en gång dementera en upp-

I hedersruta

Det görs många stora insatser i det tysta för vår förening. Insatser som man gärna skulle vilja saluera. Men oftast föredrar de, som gör dessa insatser, att hålla sig osynliga för all slags uppmärksamhet, och därmed får vi sällan tillfälle övertyga vederbörande om vår tacksamhet. Efter tips från säkraste källa har "Djurgårdarens" redaktion nu namn på några dylika stödjare av vår förening och passar därmed på att ge deras namn plats i denna hedersruta och samtidigt alltså bringa ljus över deras värdefulla insatser i det tysta.

Hedersprickar den här gången utnämns följande till:

Axel E. Benzler
Gunnar Svensson
Elvir Westman

I nästa nummer av vår tidsskrift hoppas vi återkomma med ytterligare namn för denna hedersruta.

*

Vi har också fått material till en ruta med sorgkanter om gällande folk, som svikit sin och vår förening, men vi föredrar att låta den rutan förbli oskriven

gift, som vår gode vän och sagoberättare Stickan Bodin i Expressen har berättat om i en stor fotbollsbok.

På tal om all kunglighet i Djurgården berättar "Bodde" således om att kronprins Carl Gustaf för ganska länge sen "skrev på" för Djurgården för att bli medlem i samma förening som stora systrarna Birgitta och Désirée.

Tyvärr är det blott en saga. Kronprinsen har visserligen tränat ishockey för Lasse Björn och Tumba Johansson, men hans mamma har sagt, att han är för ung för att skriva in sig som medlem och bett oss vänta med anmälningsblanketten. Den ligger emellertid färdigskriven och bara Carl Gustaf får tillräckligt många år på nacken, är han spelklar för oss. Andra klubbar må alltså inte anstränga sig. Vi har "tjingat" för honom.

*

Snart är det dags att börja planera vårt 75-årsjubileum, och de som den här gången missat att i tid komma in med sina utlovade opus ges redan nu tipset att börja författandet.

*

I nästa nummer hoppas vi kunna bjuda på bidrag av Lars-Gunnar Björklund,

Sveriges mest köpta hemskrivmaskin

FACIT PRIVAT nu med

Åtvidabergs lämnar nu alla Facit Privat-köpare en 5 års förmånsgaranti. Den lämnas i form av ett häfte med 5 GARANTI-kuponger. Dessa gäller inom 5 år från köpedatum för utbyte av slitna, ej funktionsdugliga delar vid någon av Åtvidabergs 135 serviceverkstäder. Gäller både material och arbete. Dessutom förmånskupong på boken "Maskinskrivningens ABC" om 154 sidor. Ord. pris 15:—, Ert pris 3:85. Facit Privat på Premieköp från 25:—/månad — Kan också hyras för 25:—/mån. som avräknas vid köp.

5 års
**FÖRMÅNS
GARANTI**

Åtvidabergs-försäljning och service på 135 platser i landet. Säljes även hos Bok- och pappershandlare och andra auktoriserade återförsäljare.

ÅTVIDABERGS

Tre tabeller blir fyra

När vi i förra numret av Djurgårdaren tittade till vårt kära fotbollslag, hade det efter den allsvenska våren 1963 arbetat ihop till en mittenplats i tabellen:

Norrköping	11	7	4	0	25—	9	18
AIK	11	6	3	2	16—12	15	
Degerfors	11	7	0	4	21—11	14	
Göteborg	11	5	3	3	18—10	13	
Malmö FF	11	4	3	4	20—16	11	
Djurgården	11	4	3	4	12—14	11	
Örebro	11	2	5	4	10—14	9	
Hälsingborg	11	4	1	6	18—31	9	
Örgryte	11	4	0	7	12—18	8	
Hammarby	11	2	4	5	22—30	8	
Elfsborg	11	3	1	7	14—22	7	
Halmia	11	1	3	7	12—28	5	

Det gav vissa förhoppningar om avancemang och kanske medaljer till hösten, men riktigt så gick det nu inte utan slutet på visan blev detta:

Norrköping	22	12	7	3	47—30	31	
Degerfors IF	22	14	1	7	48—32	29	
AIK	22	10	8	4	42—28	28	
Malmö FF	22	11	5	6	43—31	27	
IFK Göteborg	22	11	4	7	52—31	26	
Djurgården	22	10	6	6	37—34	26	
Örgryte IS	22	10	1	11	36—34	21	
Örebro SK	22	6	8	8	31—33	20	
Hälsingborg	22	7	5	10	33—47	19	
IF Elfsborg	22	7	4	11	29—42	18	
Hammarby	22	5	4	13	43—60	14	
IS Halmia	22	1	3	18	28—67	5	

Efter våren 1964 finns (fanns) det anledning till nya goda förhoppningar inför höstsäsongen, ty med bara 1 poängs avstånd från serieledande Malmö FF borde Djurgården (bara vi slipper komma på kant med vissa linjemän) ha vissa utsikter att hävda sig. Så här var utgångsläget inför hösten:

Malmö FF	11	8	2	1	28—	9	18
Djurgården	11	7	3	1	26—	6	17
Norrköping	11	6	3	2	31—12	15	
Örgryte	11	7	1	3	25—16	15	
Degerfors	11	4	3	4	16—20	11	
Göteborg	11	5	1	1	18—25	11	
AIK	11	3	3	5	14—18	9	
Elfsborg	11	4	1	6	16—21	9	
Hälsingborg	11	3	3	5	18—24	9	
Örebro	11	3	1	7	11—19	7	
Eskilstuna	11	1	5	5	10—27	7	
GAIS	11	1	2	8	9—25	4	

Bengt Grive, Acek Hülphers m. fl. vilka den här gången aldrig "kom sig för", när det blev dags att sätta papper i skrivmaskinerna.

Andra frivilliga medarbetare är välkomna i våra spalter. Låt oss gemensamt skriva Djurgårdshistoria. Vår tidsskrift "Djurgårdaren" kommer att läsas även på vår 100-årsdag.

Redaktören

STÖRSTA BORTAPUBLIKEN

Djurgården var det lag, som bortapubliken helst tittade på under den allsvenska våren 1964. Vi hade således den största bortapubliken, även om det rättvisligen bör nämnas, att de åskådare, som såg AIK—Djurgården på Råsunda, måste räknas som bortapublik för Djurgårdens del. Sammanlagt kom Djurgården på 3:e plats i denna publiktabell:

Lag	Hemma	Borta	Sammanlagt
Örgryte	111.343	108.682	220.025
Norrköping	73.282	114.031	187.313
Djurgården	55.897	124.212	180.109
Göteborg	135.253	43.791	179.044
AIK	98.812	62.901	161.713
Malmö FF	85.945	64.012	149.957
Elfsborg	54.086	71.538	125.624
GAIS	47.028	59.429	106.457
Eskilstuna	49.444	51.928	101.372
Degerfors	33.073	66.878	99.960
Örebro	49.302	43.224	92.526
Hälsingborg	43.798	41.627	85.425

Publikt blev Djurgården 3:a efter AIK och Norrköping

	Hemma	Borta	Totalt
AIK	193.864	166.773	360.637
Norrköping	141.390	175.655	317.045
Djurgården	173.934	138.006	311.940
IFK Göteborg	162.604	117.061	280.265
Örgryte IS	150.982	126.942	277.924
Degerfors IF	116.774	153.703	270.477
Hammarby IF	96.616	144.402	241.018
IF Elfsborg	112.336	121.043	233.379
Malmö FF	116.137	110.290	226.427
Hälsingborg	85.827	96.609	182.436
Örebro SK	78.033	88.925	166.958
IS Halmia	54.450	74.037	128.487

POESI I EFTERSKOTT

Våra skaldar ute i landsorten har haft ekonomiska besvärligheter och saknat pengar till det nödvändigaste varför de inte haft råd ens till frimärken. Det är en av orsakerna till att vår hovskald i Almtuna först nyligen kunnat sända oss den dikt, han skrev häromåret, då vårt kära ishockeylag hade vissa besvärligheter att visa mästartagen.

Så diktar han:

Ej var så starkt, som starkt man trodde,
Det laget som på Djurgår'n bodde.
En jumboseger hem det rodde
Med fem mot tre det blott sig skodde.

Ej jubelropen hördes eka,
Om mästarformen alla tveka.
När skall då laget sluta leka
Och sig med fjolårskvoter vråka.

Ack, ve Er, Djurgårn's vassa killar
Om fjolårspundet ni förnillar.
Blott friska tag vi alla gillar
Ej "lira" mer som härskna sillar.

Allan.

En "ständig fond"

Djurgården har en särskilt stark kader av ständiga medlemmar. Till dessa hör sådana, som genom erövrande av svenskt mästerskap av Överstyrelsen tilldelats det ständiga medlemskapet, och detta innebär således, att de inte längre behöver betala någon årsavgift. Vidare finns det bland de ständiga medlemmarna sådana som genom förnämliga insatser på ledarplanet eller även i andra avseenden gjort föreningen stora tjänster. Här är urvalet mycket begränsat.

Vidare finns det en tredje kategori ständiga medlemmar, vilka genom att en gång för alla betala in sina årsavgifter för all framtid är medlemmar i föreningen. För innevarande år gäller, att ett dylikt ständigt medlemskap erhålles genom att erlägga 300 kronor. I de fall en medlem under en följd av 10 år erlagt fastställd årsavgift, erhåller vederbörande mot inbetalning av 150 kronor ställning som ständigt medlem.

Det har numera beslutats, att dessa ständiga medlemsavgifter skall bilda en särskild fond, från vilken endast avkastningen i form av räntepengar får förbrukas för medlemsvården. Frågan om vederbörande sektion, vars medlemmar blir ständiga genom erövrande av SM (eller med motsvarande kvalifikationer), skall till denna fond inbetala kostnaden för det ständiga medlemskapet, kommer att ventileras.

GYNNA ANNONSÖRERNA

Bantamviktens konung

När Edvin Vesterby hösten 1946 lät enrollera sig i DIF:s brottningssektion och gav sig in på den hårda mattsporten, gjordes det många invändningar mot detta i hans barndomshem. Mamman ville muta honom med kontanta pengar för att få honom att avstå. Den invändningen gjordes också, att han hade för klena och smala ben för att kunna bedriva en så hård sport med framgång. Men inom brottningssektionen menade man annorlunda. Där såg man tidigt Edvins talanger.

Och hemma häpnade man, när framgångarna började komma. Man kunde t.o.m. få se Edvins namn i tidningen ibland! När han sedan hösten 1949 blev svensk juniormästare och vårsäsongen 1950 gick ett 30-tal matcher utan förlust,

ja, då började även tvivlarna bli intresserade. En SM-placering (2:a) hösten samma år förvandlade det nyväckta intresset till entusiasm.

Under åren 1950—64 har ju DIF:arens framgångar varit enorma. 3 OS- och 4 VM-representationer, mellan 30 och 40 landskamper, 14 SM-titlar (+ 1 lag-SM), ett för den skrivande okänt antal DM, Stor Grabb 1958, rankad som 1:a inom svensk brottnings 1956, som 2:a året därpå, 3:a ett annat år, o.s.v. Obestridd kung i bantamvikt under hela 50-talet och början av 60-talet.

Karakteristik: Vesterby är den hårda och svärbrottade taktikern. I fråga om intelligent taktik torde han ha få om ens någon överman. Ingen publikfavorit; där-

till är han i alltför hög grad en taktikens och det kalla huvudets representant för sin sport. Safety first!

★

SM-glimtar: Enligt all expertis och icke expertis borde Edvin ha varit svensk mästare i fristil även 1951 och 1953. "Bortdömningar", sades det. Med större tur kunde han förresten ha haft ett betydligt större antal SM-tecken.

SM grek.rom. 1955 i Eriksdalshallen Rubrik efter finaldusterna: Vesterby slog 4 mästare. D.v.s. Edvin hade på en och samma dag i tur och ordning betvingat Kurt Pettersen, Hubert Persson, Sven Lindberg och Bengt Johansson. Med stukad tumme (Edvins tumme alltså)!

För övrigt har det alltid funnits två Edvin Vesterby: en inhemska (av god toppklass) och en internationell (ett antal år av högsta världsklass). Edvin har nämligen haft en ovanlig förmåga att växa med uppgiften.

★

Landskampsglimtar: Eriksdalshallen igen och landskamp mot Sovjet. Det går dåligt för svenskarna. Efter 2 dagar 4 segrar inalles och 10 matcher återstår till tredje och sista dagen. Hårda bud! När allt är undanstökat denna kväll står Edvin Vesterby som ensam svensk segrare! Efter att ha besegrat Sovjetmästaren Varlam Gigadse.

Nu Mässhallen i Göteborg: Åter mot ryssarna men denna gång i den klassiska stilen. Edvin vinner taktikseger över ryske världs- och olympiamästaren Gourevtjij. Såg länge ut att bli ende svenske segraren även denna kväll, men mot slutet lyckades ytterligare två blågula betvinga sina ryssar.

★

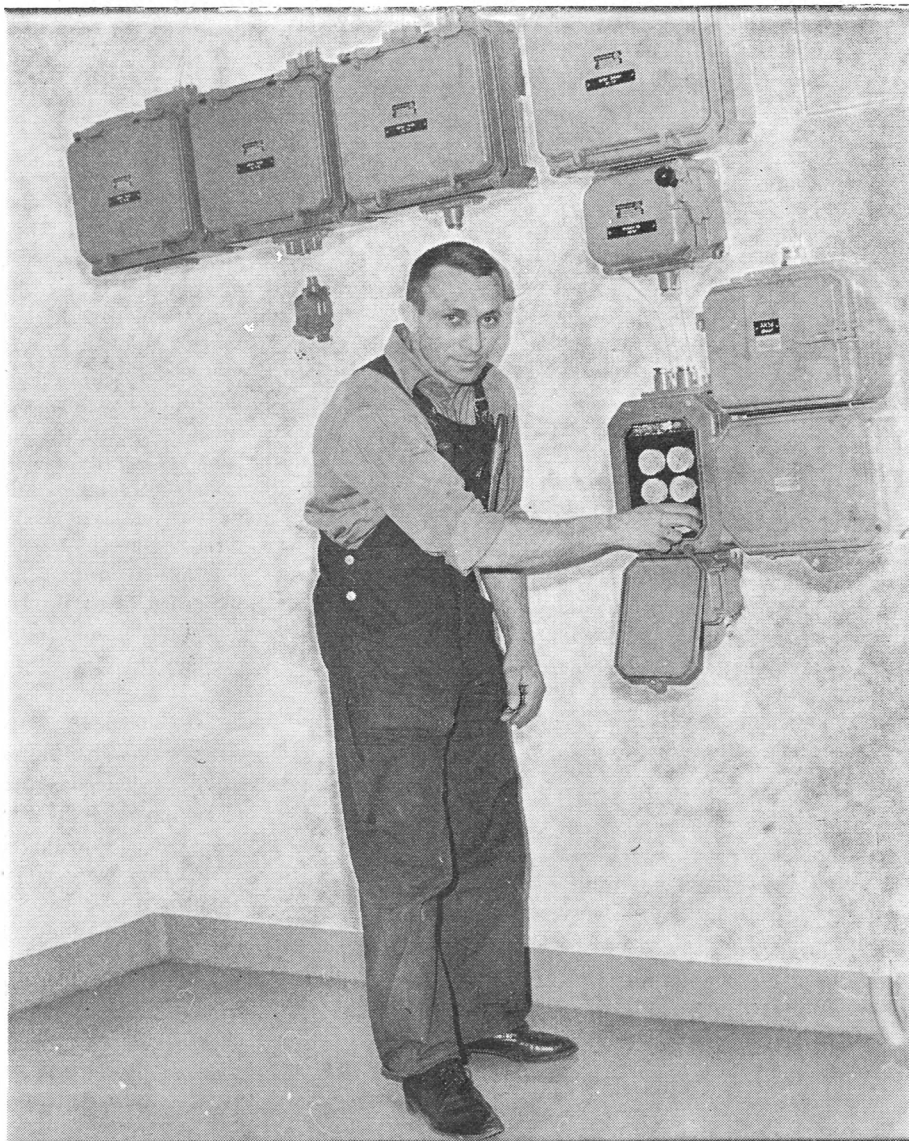
Ett par OS-glimtar: År 1952 i Helsingfors startade 21 man i bantamvikt. 17 man utslagna. Kvar står den unge svenske debutanten som ensam europé mot det asiatiska väldet, d.v.s. jätteländerna Japans, Sovjets och Indiens representanter. Med en enkel taktisk fint kunde vår man även denna gång ha lagt beslag på en medalj.

1956: en juryblunder i första omgången berövade troligen djurgårdaren guldet.

Till sist 1960: Edvin hade varit den i radio- och TV-utsändningarna flitigast figurerande brottaren. En upplevelse för alla supporterters blev radioreferatet från matchen Vesterby (Sv)—Dora (Ju). Hårt. Det gällde för båda brottarna att vinna på fall för att överleva till nästa omgång och hägrande final. I sista minuten överraskade svensken med en fällning och bröt "dit" jugoslaven. Tidningsrubrik dagen därpå: Mannen som klarar kinkiga olympiska situationer...

Fortsättning följer, hoppas vi.

Lennart Öberg

I det civila jobbar Edvin i upplysningens tjänst. Han är el-installatör och kan det mesta om säkerhetsproppar och växelström, om glödlampor och jordade uttag.

Brottartriumf i Polen

Efter en inbjudan till turné i Polen embarkerade en 16-mannatrupp ur vår brottningssektion nattsnälltåget till Malmö onsdagskvällen den 29 april, och kompletterades vid ankomsten till Malmö med svenske mästaren Kurt Johannesson, då vår egen Edvin Vesterby på grund av familjeskäl ej kunde medfölja.

Den slutliga truppen bestod av 4 ledare nämligen B. Anér, Lennart Öberg, Helge Öberg, Axel Brun samt 12 brottare nämligen: flugvikt Göte Karlberg, bantamvikt Kurt Johannesson, Allan Dahlberg, fjädervikt Roger Björck, lättvikt Rolf Gustafsson, weltervikt Bengt Fridh, mellanvikt Antal Laszlo, Stiven Hagblom, Lars-Erik Pettersson, lätt tungvikt Kurt Alariksson, Kjell Claesson, tungvikt Göte Rönn.

Från Malmö fortsatte vi med tåget till Ystad kl. 9.15.

Kl. 11.45 klev vi ombord på den danska färjan "Jens Kofoed" och efter en behaglig sjötur anlände vi till Svinemünde kl. 19, där den polske ledaren och Fila-domaren Jozef Moczynski mötte. På tåget från Svinemünde till Poznan hade vi gott om tid och lastade in allt vårt gepäck. Tyvärr var det blåsigt och kallt och vi var litet blåfrusna innan vi äntligen kom iväg. Enligt våra förhållanden var det ett smutsigt gammalt ånglok och dito vagnar, som ej erbjöd oss någon vidare komfort. Vid 1-tiden på natten var det dags för ett tåg-

byte till Poznan. Till Poznan anlände vi först vid ½ 4-tiden på fredagsmorgonen den 1 maj. Inte förrän en timme senare kunde vi gå i säng, sedan vi inkvarterats på ett mycket flott hotell Poznanski och det smakade härligt att få krypa i säng.

1:a maj en trevlig men ansträngande och lyckosam dag

Redan kl. 7.30 med endast några timmars sömn blev vi purrade av polska ledare och brottare, som i god tid önskade försäkra sig om, att vi ej sålde medhavda varor till några andra än deras brottare. Vägning skulle ske redan kl. 10 och därpå frukost vid 11-tiden på restaurant Astoria. Som väl var, så hade ingen av våra brottare några större viktproblem och efter frukosten fick vi ytterligare en timmas avkoppling på våra hotellrum. Vi tillfrågades, om vi hade något emot att delta i den allmänna majdemonstrationen, då det skulle bli stor parad med bl.a. deltagande av samtliga idrottsorganisationer och klubbar i Poznan.

I ett svagt ögonblick lovade vi att delta och redan kl. 12 vandrade vi till en uppsamlingsplats, där vi fick vänta i snart 1½ timme. Den långa pausen begagnade några av våra brottare och då speciellt Laszlo, Rönn, Bengt Fridh att med en viss skicklighet behandla en fotboll, vilket väckte stor förtjusning. När så äntligen vi fick flyta in i den långa marschkön

dröjde det ej så länge förrän vi passerade "Röda Torget" i Poznan och Gomulka röst ekade ut i alla högtalarna här och var i stan. Vårt inbrott i det stora ledet varade endast i c:a 10 min., då vi fick bege oss till vårt hotell. Vi återuppsökte på nytt våra sängar och fick en välbehövlig avkoppling innan kvällens tävling. Kvällens och turnéns första tävling ägde rum mellan R. S. "Energetyk" och DIF. De hade mönstrat sitt starkaste lag med 3 polska mästare Spychala, Dutkiewicz, Bogdan Broda samt polske juniormästaren Bronislaw Schmidt.

Resultatet blev oavgjort 4—4, men vann DIF de 5 extra matcherna med 4½—½.

Segrarna nämnes först:

Flugvikt: Rounald Miecznik, E.—Göte Karlberg, DIF, poäng.

Bantamvikt: Kurt Johannesson, DIF—Kazimier Jarczynski, fall 5.20.

Fjädervikt: Franc. Spychala, E.—Roger Björck, DIF, uppg. skada 9.20.

Lättvikt: Rolf Gustafsson, DIF—Bron. Schmidt, E., fall 3.00.

eltervikt: Bengt Fridh, DIF—A. Dutkiewicz, E., fall 4.40.

Mellanvikt: Antal Laszlo, DIF—Henryk Weber, E., oavgjort.

Lätt tungvikt: Kurt Alariksson, DIF—Tadeusz Crubryj, E., oavgjort.

Tungvikt: Bogdan Broda, E.—Göte Rönn, DIF, fall 6.20.

2:a tävlingen i Kalisz den 3 maj mot ett starkt komb. lag

Denna tävling ägde rum i en gammal stad från 1600-talet KALISZ 13 mil söder om Poznan. Här skulle vi få ett mycket hårt motstånd, då vi skulle möta en kombination från Poznan och Warszawa inkluderande 5 polska mästare Swietulski, Spychala, Dutkiewicz, Sadowski samt Monka.

Våra brottare samlade sig mer än någonsin och lyckades vinna med 5—3 samtidigt som våra reserver vann de 5 extra-matcherna med 4—1.

Resultat: DIF—Federacja Sportowa "Energetyk" 5—3.

Flugvikt: Göte Karlberg, DIF—R. Miecznik, F.S."E", poäng.

Bantamvikt: Kurt Johannesson, DIF—Swietulski, F.S."E", poäng.

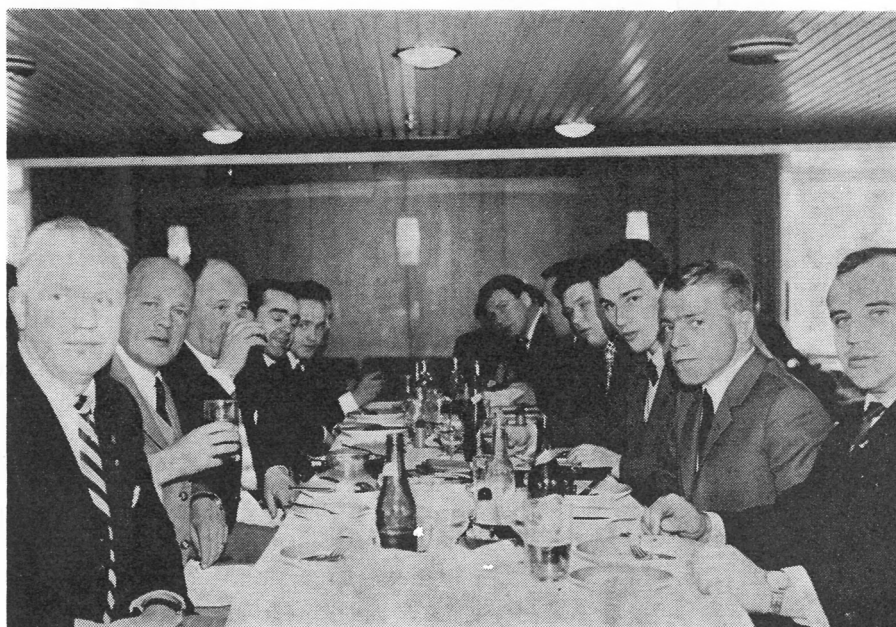
Fjädervikt: Franc. Spychala, "E"—ingen representant DIF, walk over. Björck skadad.

Lättvikt: Rolf Gustafsson, DIF—A. Dutkiewicz, "E", oavgjort.

Veltervikt: Bengt Fridh, DIF—Jersey Sadowski, "E", fall 8.45.

Mellanvikt: Stiven Hagblom, DIF—Henryk Weber, "E", poäng.

Lätt tungvikt: T. Crubryj, "E"—Kurt Alariksson, DIF, poäng.

Våra brottningsledare på vikingatåg måste även ha en bit innanför västen. Här är de tillsammans med östtyska ledare i samband med senaste avstickaren bakom järnridån. Till vänster tittar emot oss Helge Öberg, Bertil Anér och Lennart Öberg, vilken senare just säger "skål" åt fotografen. Därav den böjda armen.

**BRILJANTER
GULD
PÄRLOR**

Smycken under garanti

HOVJUVELERARE

Franz Holm

Guldsmeder i fem generationer

Butiker:

Drottninggatan 50—52 Kungsgatan 68
Sergels Torg 4 Humlegårdsgatan 9

AB Barserveringar

Ynglingagatan 14
Stockholm 23

**FOLKE
ERICSSON
Byggnadsfirma**

Oxenstiernsgatan 25

Tel. 08/67 04 60

STOCKHOLM

**Vid *radio-*
och
*TV-köp***

vänd Eder med förtroende till

SPORRES

Kungsgatan 12—14 Sergelgatan 11—15

Tel. växel 23 44 20

Tungvikt: Göte Rönn, DIF—Monka, "E", oavgjort.

3:e tävlingen i Poznan den 5 maj mot komb. lag från Poznan

Denna gång hade "Energetyk" gjort vissa ommöbleringar i sitt lag och sålunda fick vår bantamviktare Kurt Johannesson möta en lättviktare, polsk juniormästare Schmidt och 9 kg. tyngre motståndare och vårt welterviktare Bengt Fridh mötte Crubryj, lätt tungviktare och 13 kg. tyngre i syfte att våra OS-aspiranter skulle få hårt motstånd. Trots den stora övervikten klarade de av resp. motståndare.

Resultat: DIF—komb. lag ur "Energetyk" 4½—3½.

Flugvikt: R. Miecznik, "E"—ingen representant DIF, walk over.

Bantamvikt: K. Jarczyński, "E"—Allan Dahlberg, DIF, poäng.

Fjädervikt: K. Johannesson, DIF—Bron. Schmidt, "E", poäng.

Lättvikt: Rolf Gustafsson, DIF—A. Dutkiewicz, "E", fall 3.40.

Weltervikt: Antzowiazk, "E"—Antal Lazlo, DIF, poäng.

Mellanvikt: L. E. Pettersson, DIF—Henryk Weber, "E", poäng.

Lätt tungvikt: Bengt Fridh, DIF—Tadeusz Crubryj, "E", poäng.

Tungvikt: Göte Rönn, DIF—Bogdan Broda, "E", oavgjort.

Enda extra matchen vanns av Kurt Alariksson i lätt tungvikt mot T. Crubryj på fall.

Slutfacit av våra brottares framgångar blev 23 segrar mot 12 förlorade och under turnén framgick, att de hade bättre kondition än de polska brottarna.

Särskilt utmärkte sig de bägge OS-aspiranterna Kurt Johannesson och Bengt Fridh samt lättviktaren Rolf Gustafsson med segrar i samtliga matcher. Även vår svenske juniormästare i mellanvikt Lars-Erik Pettersson gladdes med idel segrar och speciellt i hans sista fatch i ordinarie laget mot Henryk Weber, fjolårets polske mästare, överraskade han med seger. Lars-Erik imponerade mycket på den polska expertisen, som ansåg att han måste vara given svensk representant i VM och OS! Vi får väl hoppas att han infriar detta påstående.

Även våra ungdomsbrottare förtjänar en eloge. Allan Dahlberg visade stora anlag i extramatcherna. Dahlberg gick tiden ut mot polske ungdomsmästaren Jarczyński.

Onsdagen den 6 maj spelare våra brottare mot ett komb. lag ur "Energetyk" fotboll på samma fotbollsstadion i Poznan, där DIF:s A-lag i fotboll för 2 år sedan mötte en polsk kombination. Resultatet blev 2—2, vilket får anses rättvist.

Torsdagen den 7 maj var dagen inne

Brottarna har haft ett lyckosamt år

DIF:s brottningssektion har haft ett lyckosamt arbetsår. Vi fick tyvärr ingen representant med vid VM i Hälsingborg. Edvin Vesterby var uttagen som reserv i bantamvikt och vår ordf. Lennart Öberg var med och tjänstgjorde som domare vid VM-tävlingarna.

Vi har f.n. många lovande ungdomsbrottare, av vilka man särskilt må framhålla Allan Dahlberg, Ove Fäldt, Roland Johansson och Lars-Erik Pettersson.

● Lars Erik näste storbrottare

Ett verkligt glädjeämne utgör Lars-Erik Pettersson, som bl.a. deltog i en match i vårt A-lag mot Västerås BK och gjorde en kämpamatch mot Rolf Blom och då det återstod 40 sekunder av matchen pla-

för återresan hem till gamla "Schweden" och vid 12-tiden startades resan med en buss, som förde oss till Svinemünde. Efter middag på restaurant och avsked från våra polska ledare embarkerade vi ånyo danska färjan "Jens Kofoed" och vid 5-tiden på fredagsmorgonen den 8 maj steg vi iland i Ystad för vidare befordran med tåget 5.25 till Stockholm.

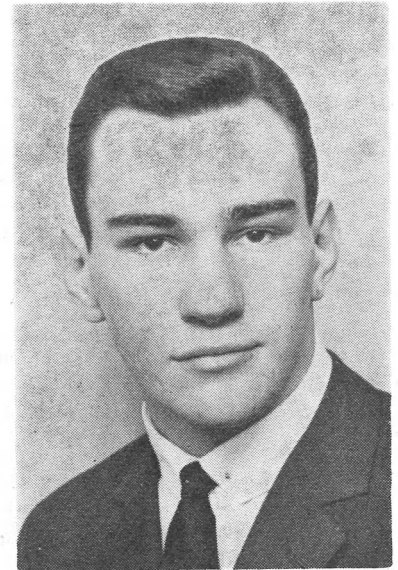
Som reseledare vill jag uttala mitt varma tack för deras kampvilja och sammanhållning, som gav ett så gott resultat. Våra brottare hade visat en mycket förnämlig och öppen brottningsform, som polackerna ej var bortskämda med och slutfacit av våra matcher 23 segrar mot 12 nederlag resulterade i 10 fallvinster mot polackernas enda.

Vi blev i likhet med tidigare besök mycket väl mottagna, fick bo på ett förstklassigt hotell med god mat på restaurant Astoria, och inbjudna på en cabarét på Operette. Fritiden utnyttjades bl.a. till besök på diverse nattklubbar, Molin Rouge, Arkadia, Adria m.fl., där det spelades dansmusik ända till kl. 4 på morgonen.

B. Anér

Two strong leaders in our brottningssektion som fattat pennan och medverkar i detta nummer Lennart Öberg (till vänster) och Bertil Anér.

Djurgårdens svenske juniormästare av årgång 1964, Lars-Erik Pettersson, är ett fint löfte i mellanvikt.

cerade Bloms skuldror i mattan. Lars-Erik har även debuterat i Svenska ungdomslandslaget mot Finland, där han vann en match och brottades oavgjort i en, vilket får betecknas som ett gott resultat av en 17-årig debutant.

Lars-Erik Pettersson blev även svensk juniormästare i fristil mellanvikt efter 5 matcher med seger bl.a. mot en så känd brottare som Kurt Elmgren, som vid senaste SM i fristil blev svensk mästare och besegrade vår Bengt Fridh.

Bengt Fridh deltog i VM i fristil i Sofia och blev 6:e man i mellanvikt.

Vårt A-lag har skött sig bra och vunnit sin grupp zon 3 i allsvenska serien div. I bägge stilarna, sammanlagt. De vann fristilen överlägset, men blev tvåa efter Västerås BK i grek.romerska stilen endast ½ poäng efter. De mötte Trollhättans BK i finalen om svenska lagmästerskapet fristil, men förlorade, kanske mycket beroende på att de s.k. neutrala domarna var från hemorten. Antal Lazlo och Göte Rönn blev skandalöst bortdömda. Varför inte absolut neutrala domare från en annan landsända? Vi blev i alla fall 2:a i lagmästerskapet.

Vid 4-stads hade vi 5 man med i Stockholms representationslag. Tyvärr vann ej Stockholm, men höll sig dock kvar i B-gruppen.

För vår del är det värdefullt att Edvin Vesterby fortfarande håller sin fina form och vid SM i fristil i Uddevalla tog han sin 15:e SM-titel i bantamvikt. Edvin har nu erövat 14 individuella SM-titlar samt

en titel i lag-SM fristil för 2 år sedan. Han är värd en särskild cloge.

Till våra pålitliga kort hör även Rolf Gustafsson, Bengt Fridh, Kurt Ala iksso och Göte Rönn.

Vid JDM i fristil den 4/10 1963 erhöi vi 2 mästare genom Allan Dahlberg i bantam och Lars-Erik Pettersson i mellanvikt.

Vid senior-DM i fristil den 18/10 1963 erhöi vi 4 mästare genom Juhanni Haapanen i bantam, Bengt Fridh i mellanvikt, Antal Lazslo i lätt tungvikt och Kurt Alariksson i tungvikt.

Vid Svealandsmästerskapen i grek.rom. den 2/11 i Fagersta erhöi vi också 4 mästare genom Edvin Vesterby i bantam, Bengt Fridh i mellanvikt, Kurt Alariksson i lätt tungvikt och Göte Rönn i tungvikt. DIF blev bästa klubb.

Vid Svealandsmästerskapen i fristil den 26 jan. 1964 i Fagersta erhöi vi på nytt 4 mästare i de 4 tyngsta klasserna genom Bengt Fridh i weltervikt, Antal Lazslo i mellanvikt, Kurt Alariksson i lätt tungvikt och Göte Rönn i tungvikt.

Vi blev bästa klubb och erövrade ett vandringspris för alltid, ett mycket vackert väggur, dekorerat bl.a. med de deltagande föreningarnas klubbmärken.

Vid SM i grekisk-romersk stil i Hässleholm blev vi 2:a klubb efter segrande Klippan BK. Vi erhöi 2 st. 2:a placeringar genom Edvin Vesterby i bantam och genom Bengt Fridh i welter. Göte Rönn blev 3:a i tungvikt efter Ragnar Svensson, Klippans BK.

Vid SM i fristil i Uddevalla blev vi bästa klubb, då bl.a. Edvin Vesterby tog sin 15:e SM-titel i bantam, Bengt Fridh blev 2:a i welter och Antal Lazslo 3:a i samma viktklass.

Lars-Erik Pettersson vår svenske juniormästare blev 3:a i mellanvikt.

★

Våra aktiva har under den gångna säsongen tränat flitigt, 3-4 kvällar i veckan i vår lokal på Döbelnsgatan 97. Ävenså har vi haft 2 träningskvällar i veckan ute i Åkeshovshallen för våra nybörjare.

Som tränare för våra bästa brottare har Edvin Vesterby fungerat och för våra ungdomsbrottare och nybörjare Åke Johansson och Stig Wester. Tränare för den fria stilen Antal Lazslo.

Även Bengt Fridh har ryckt in då och då och tränat våra elitbrottare.

För att något så när kunna ekonomisera vår ungdomsverksamhet kör vi benhårt med vår fritidsgruppsverksamhet, som ger oss i brottningen c:a 10.000 kr om året. Under sommaren, då brottningsäsongen är avslutad kör våra fritidsgrupper med fotboll och andra sommaridrotter och på

Hammarbybacken ett minne blott

Vi kan hälsa från skidbacken i Hammarby. Den är död nu. Den mycket omskrivna Hammarbybacken. Den fick en värdig bortgång. Den kremerades. Den blev lågornas rov. Kanske var det en och annan, som — medan backen ännu levde men dock bara existerade som ett skelett — umgicks med tanken, att det kunde inträffa en eldsvåda i Hammarbybacken. Och att därmed några av de väldigt många 1.000-lappar, som Djurgården lagt ner i det en gång stolta backbygget, skulle komma tillbaka i form av försäkringspengar.

Men backen brann aldrig. Inte heller ramlade den omkull trots att den hade flera tillfällen att säcka ihop i och med all den förstörelse den utsattes för genom befolkningen i Hammarbyhöjden och andra närliggande områden. Denna befolkning hyste ett underligt intresse för Hammarbybacken. Det tog sig det uttrycket att människorna bröt sönder bit för bit av bräderna och släpade hem dem till öppna spisen. I den mån man inte var ännu tilltagsnare och körde fram med lastbil och tog sådana kvantiteter, att det kunde räcka till att bygga sportstugan färdig. Men som sagt — trots att många människor gjorde all denna åverkan på det väl ihopspikade och för visso även många gånger reparerade träskellet levde detta vidare och stod emot både stormar och tjuvar.

I och med att de aktiva backhopparna definitivt ansåg sig ha fått klart för sig, att backen var felkonstruerad och därför vände den ryggen, blev vår stolta anläggning en visa ute i bygderna. Inte ens våra egna backhoppare ägnade den någon kärlek. Allt förföll, och i det läget hade Djurgården inte annat att göra än att be Idrottsstyrelsen låta oss slippa arrendera backen. Vi hade redan tidigare sålt backen till Stockholms stad för 50.000 kronor men hade kvar en arrendators skyldighe-

så sätt har vi vår fritidsgruppverksamhet i gång under hela året.

Vi är mycket tacksamma mot Stockholms Friluftsförbundet och Idrottsstyrelsen (Nils Östh) som hjälpt oss med bidrag till vår instruktionsverksamhet.

B. Anér sekr.

DJURGÅRDEN VANN BROTTNINGSSERIEN

Allsvenska brottningsserien, zon 3, har avslutats för säsongen, och Djurgården segrade klart i Div. 1. Tabellen:

Djurgårdens IF	7	6	1	0	69	—43	13
Västerås BK	7	4	2	1	67	—45	10
IFK Hedemora	7	3	2	2	58,5—53,5		8
IF Norden	7	3	2	2	54,5—57,5		8
Kolsva IF	7	3	1	3	59,5—51,5		7
Finspång AIK	7	2	1	4	54,5—57,5		5
AK Stålpojk.	7	1	2	4	51,5—59,5		4
Arboga AK	7	0	1	6	31,5—80,5		1

Kalle Lilja
berättar

ter att sköta anläggningen. Men medan vi skötte backen, skötte som sagt andra krafter om att den fördärvades, och till sist vann vandalerna och trätjuvarna matchen. Vi kastade in handduken och bad Idrottsstyrelsen att få slippa stå ansvariga längre. Det gick man med på, och efter ett halvårs funderande bestämde sig Idrottsstyrelsen för att riva och förinta backen.

När vi hälsade på den 4 mars 1964 i området stod backen i ljusan låga. Det sprakade muntert som vid en Valborgsmäsoeld medan ett par tre lejda arbetare motorsågade sig igenom de bärande stolparna och gjorde allt trävirke till sådana längder, att det gick lättare att få hela klabbet att brinna. Och nog brann det med en väldig fart. På knappt två dagar fanns bara några askhögar kvar och i dessa en massa grova spikar och hakar. Närmare en kvarts miljon hade blivit lågornas rov. Och massor med stolta drömmar hade därmed gått upp i rök.

För bara ett 10-tal år sedan byggdes ju backen ut till kontinentalt format. Det skulle bli 70-metershopp och massor med publik. Fotbollssektionen satsade det nödvändiga kapitalet och några kronor kom även utifrån. Vi tävlade hårt med klockslaget i samband med invigningen. Det gällde att få backen klar till de SM-tävlingar, som Djurgården tilldelats. Men eftersom byggjobbarna även på den tiden frös om fingrarna och gärna vilade vid yxa och såg, när de kom på det humöret, såg det mörkt ut att få backen färdig. Det byggdes på s.k. löpande räkning och nog löpte utgifterna i väg med rasande fart. Backen blev dock så pass klar, att vi inte behövde säga återbud varken till backhopparna eller till prinsessan Sibylla och hennes Haga-sessor. Allt gick programenligt. Den stora publiken kunde väl knappt ana sig till vår hårda kapplöpning med tiden, men man översåg i alla fall välvilligt med en del provisorier och klättra-

de som apor i backen för att hålla sig kvar.

Bara en halvtimme innan Sibylla och hennes uppvaktning skulle komma, upptäckte vi att en björk stod i vägen och skulle ha hindrat den kungliga bilen att komma fram. En såg kom fram i rykande fart och gav mig äntligen tillfälle att ge ett praktiskt bevis på min i vissa kretsar bestridda förmåga som trädfällare. Det gick så snabbt, att vår värderade ordförande Sven Tattar-Lasse Larson knappt hann undan utan fått björken i skallen. Skulle sett ut om han sedan tvingats framträda inför kungligheten och ta emot en silvermedalj och något senare även en Vasatrisa med blåmärken över allt i porträttet. Allt nog björken kom bort och Lasse räddade sitt utseende och kunde göra sin elegantaste uppvaktning för kungligheten och därtill hålla ett tal, som man mindes ännu långt efteråt bland Haga-prinsessorna, vilka därmed var mycket lätta att få att bli medlemmar i Djurgårdens Idrottsförening. Tattar-Lasse arbetade alltid på långsikt. Sedan ledsnade han ändå på tillvaron i och med att det inte gick riktigt som såväl han själv som de flesta andra hade hoppats. Det kom massor med folk till invigningstävlingen med följd att vi fick 70.000 i kassan på en gång, men sedan började folket att bli mindre och mindre intresserat av backhoppning i Hammarby. En del oroliga själar i Djurgården gick på krigsstigen och bidrog väl på sitt sätt till att Hammarbybacken inte byggdes ut ytterligare och därtill i betong. Då hade den ju krävt dynamit för att bli förintad. Nu brann den i vackra och sprakande lågor.

Där Lill-Einar Olsson brukade stå vid uthoppet med sin stoppflagga, hade elden svårast att få fäste. Det var som om det handlade om helig mark just där. Nog kändes det också litet vemodigt i bröstet, när man lät minnena snabbt passera förbi. Inte så mycket för alla pengarna, som lagts ned till ingen nytta — i varje fall kunde de väl använts på bättre sätt —

Sista kapitlet i en märkelig skidbackes historia handlade om eldbegängelse. Den 7 mars 1964 var det hela över.

men det var i alla fall en epok, som brann synes till medan de sista bräderna falnade till aska. Frid över Hammarbybacken. Ingen sörjande från vår skidsektion

BETALD ANNONSPLOTS

Sveriges färgstarkaste elva

MULTILAC

BLANKETT

BINDOKRYL

TRIM

READY

BINDOPLAST

BINDOL

NORDSJÖPLAST

VIT-O-SLIP

ALSPACKO

STJÄRNSPACKEL

Res.: BINDOGLOSS - BRANDMAN - PÅ TRÄ - SILVOL - WONDER

Ett oslagbart lag när det gäller färger!

Tillverkar färger för både proffs och amatörer

AKTIEBOLAGET NORDSTRÖM & SJÖGREN

MALMÖ - STOCKHOLM - GÖTEBORG - NORRKÖPING - SUNDSVALL - JÖNKÖPING

Ett nådeår — fick bandyn och kom starkt igen

Det är inte alltid säkert att en dålig säsong medför spelarflykt och allmän olust och oföretagsamhet bland ledarna. Efter förra säsongens ras ur bandyallsvenskan ville vi nog litet var i bandyn klä oss i säck och aska, men ganska snart började revanschlusten att göra sig gällande både hos spelare och ledare. Allright, något topplag var vi inte, men vi skulle visa alla tvivlare, och de var inte få, att ett år i div. II var tillräckligt för en come back i allsvenskan. Men vi återvände till eliten betydligt smärtlösare än vi lämnade den. Helt överraskande kom beskedet att tvärtemot vårt eget förslag skulle serien utökas med fyra lag d.v.s. totalt 24 lag uppdelade i tre grupper. En ytterligare nyhet var att det skulle spelas dubbelmatcher och ett betydande antal matcher skulle dessutom spelas i elljus på vardagskvällarna.

Av vårt A-lag visste vi att vi skulle förlora Janne Åslund till Stockholms-Kamraterna. Men i stället fann vi ett verkligt fint nyförvärv, junioren Olle Persson från Bollnäs, som efter en lovande säsong blev självskriven i vårt juniorlandslag. Stallet utökades ytterligare med mestadels unga spelare dels från landsorten, dels från vårt juniorlag och till de mera lovande hörde Tommy Lundin, namnen Lundén, Krister Rudin, Rune Nilsson och Per Olof Nordlander som samtliga hann med att debutera i A-laget. Men det var i huvudsak till det gamla gardet vi fick sätta vår tillit. Nå ja gamla är då sannerligen inte våra spelare, men huvuddelen av dem har spelat åtskilliga år för Djurgården, varav tre säsonger i allsvenskan.

Det finns inga genvägar till framgång, allra minst inom lagsporterna. Det tar tid att spela ihop ett lag, och att finna de lämpliga förstärkningarna. En av våra väsentligaste uppgifter är att söka behålla laget intakt. Vi har all anledning att se med tillförsikt mot framtiden. De tio poäng som vi erövrade i bandyallsvenskans hårdaste (?) grupp kunde ha blivit fler, men tyvärr slarvades det ganska betänkligt i några matcher med onödigt stora nederlag som följd.

Våra förgrundsgestalter i försvaret var ytterhalvorna Knivsta, som även var lyckosam tränare, och Jonnie Eriksson, Blandslagsman i år och med förutsättningar att snart nå A-landslaget. En av överraskningarna var Benny Wintes goda spel som centerhalva. Tom Rune och Christer Andersson bildar trots sin ungdom ett rutinerat backpar med särskilt plus för Christer, som sprider hälsosam respekt bland våra motståndare genom sitt tuffa uppträdande. Vår sista utpost, Arne Arvidsson, såg till att inte mindre än 6 straffslag hamnade i hans labbar, det säger allt om hans klass.

En dräplig situation inträffade i den sista matchen i Söderhamn mot Broberg. Vår reservmålsvakt Gösta Nilsson stod i

målet men vid ställningen 3—3 fem minuter före full tid kunde inte Arne Arvid sitta still längre på avbytarbänken utan övertalade Sven Bergman att få hoppa in som — högerytter!! — varvid Broberg under den tiden gjorde två mål och vann således med 5—3.

Genom nyförvärvet Olle Persson och

Slutställningen 1964:

Broberg	7	6	0	1	32—11	12
Edsbyn	7	4	1	2	20—12	9
Skutskär	7	4	0	3	16—9	8
Sandviken	7	3	2	2	14—7	8
Falun	7	3	1	3	13—16	7
Djurgården	7	3	1	3	13—22	7
Grycksbo	7	2	1	4	11—19	5
Huge	7	0	0	7	6—29	0

Leif Erikssons återinträde i kedjan fick våra inrar Lars Arnesson och Valter Klang bättre stöd vid sina attacker. Valter har i år spelat lugnare omväxlande med snabba rusher. Han har tagit på sig en kolossal arbetsbörda och den gångna säsongen är kanske den bästa han gjort i Djurgården. På ytterkanten fick Håkan Persson, egentligen ytterhalva, med knapp varsel rycka in sedan först Janne Åslund flyktat till IFK och sedan Ingvar "Putte" Karlsson till Lidingön och div. III.

● Äntligen konstfruset bandystadion ...

Det var en manstark och representativ delegation av Stockholms bandyfolk med

Två stöttepelare på vår bandyfront: Walter Klang, tekniker och slitvarg i en förnämlig och ovanlig blandning, samt Arne Arvidsson, målvakt med fint klipp i nävarna och blixtn snabb reaktion särskilt i samband med straffslag.

Skatten på idrottspriserna hårt slag mot toppidrotten

"De gamle står sig" telegraferade statsministern till Sixten Jernberg efter dennes olympiska triumf i Innsbruck. Sådana telegram ger regeringen god PR. De vittnar om statsministerns och regeringens idrottsintresse. Sådant gör ett trevligt intryck.

Men när det gäller att i handling visa detta intresse är aktiviteten betydligt sva-

Svenska Bandyförbundets ordförande Gösta Ellhammar i spetsen samt representanter för Stockholmspressen som en lördag på senvintern vandrade till Stadshuset för en match med borgarråden Mehr och Berglund. Det blev en både från och givande dispyt även om borgarrådet Mehr ganska omgående meddelade att ett bandystadion för cirka fem och en halv miljon skall stå färdigt vid Johanneshov under hösten 1965.

Ett konstfruset bandystadion, vad öppnar det för nya perspektiv för bandysporten i Stockholm? Först och främst bättre och billigare träningsstillfällen och därmed ökade möjligheter att få fram det Stockholm verkligen saknar, ett topplag i bandy. Vad det innebär att spela i toppen eller botten av serien kan vår kassör tala om. Så länge vi någorlunda hängde med bland de övre lagen var publiksiffrorna hyggliga med 2.500 åskådare som mest. Men när vi föll tillbaka till en helt ointressant placering i tabellen blev läkartarna spöklikt tomma.

Men publiken kommer inte bara i och med att vi har en konstfrusen bandybana. Nödvändigt är att banta ned bandyallsvenskan till en verklig elit där varje match verkligen betyder något. F.n. är det alldeles för många lag vilket innebär att flera matcher måste spelas som inte har någon betydelse. Olika förslag föreligger med bl.a. en successiv minskning till 2×8 lag vilket förefaller förnuftigt.

Men innan vi är så långt, skall ytterligare en allsvensk bandysäsong läggas till våra övriga, en säsong som vi vet blir hård och oviss men som vi ser fram emot med spänning och tillförsikt.

Artikelförfattare
Bengt Edblad

gare, för att inte säga direkt negativ. Idrottsanslagen ökar visserligen formellt, men i förhållande till behoven minskar de. I år höjdes anslaget med 3 miljoner. Men per idrottsman var anslaget 1959—60 5: 62 och i år bara 5: 21. En klar försämring alltså. Ändå talas det om en upprustning.

Till denna allmänna njugghet mot idrottsrörelsen kommer så påhitt sådana som riksskattenämndens senaste dekret om skatt på idrottspriserna. I fortsättningen ska alla nyttopriser som utdelas i samband med idrottstävlingar beläggas med inkomstskatt om de för den enskilde idrottsmannen under ett år sammanlagt har ett värde av 1.500 kronor eller mera. Skatten ska utgå på $\frac{2}{3}$ av prisernas värde.

Idrottspriserna är till för att ge en extra stimulans åt dem som genom hård och tidskrävande träning lyckas klara topprepresentationer. Ska man nu behöva betala skatt på priserna är det självklart att de inte kommer att upplevas som någon större stimulans längre. Det är psykologiskt sannerligen inte oförklarligt att en idrottsman som Sixten Jernberg, som lagt ner oändligt många träningsstimmar för att nå toppen, blir ärligt förbannad på riksskattenämndens nitiska hållning och avböjer att ta emot priserna.

Att man beskattar priserna betyder att man betraktar idrottandet som ett arbete och priserna som betalning för det arbetet. Men det är alldeles klart att inte ens de prissummor som toppidrottarna får står i proportion till de enorma träningsinsatserna.

Men i och med att man ska betala skatt på strykmaskinerna och aktersnurrorna får alltså idrottsmännen ett klart besked att deras idrottsintresse bara är en form av yrkesutövning. De har att välja mellan att idrotta eller ha någon annan form av extraknäck. Ur ekonomisk synpunkt är det inget tvivel om att det måste löna sig bättre för dem att satsa på något annat än idrottandet.

För samhället spelar de extra tusenlappar man kan få in på idrottspriserna naturligtvis ingen som helst roll. Det är enbart en teoretisk fiskalisk spekulation som ligger bakom påhittet. Ingenting som liknar en inkomst får lämnas obeskattat. Att idrottsrörelsen förlorar en livsviktig stimulans är ingenting som riksskattenämnden bryr sig om. Men regeringen borde göra det och sätta stopp för det nya skattepöfundet.

Det vore sannerligen inte orimligt om

Djurgården och löpsedlarna

Djurgården har i olika sammanhang fått "skylta" på framför allt kvällstidningarnas löpsedlar. En dag som söndagen den 12 januari 1964 gick det mesta på tok för oss med stryk i ishockey, bandy, handboll, etc. Det blev den här löpsedeln.

AFTONBLADET
Ökar mest år för år

OS-drömmar

**JONNY TAR
TVÅ GULD?**

Mardömmar

**DJURGÅRN'S
SVARTA DAG**

Lyckodömmar

DRAGNING PÅ 61:ORNA
Måndagen 13 Januari 1964

Vår avdelning för golf

Tumba Johansson har nu även debuterat som golfare i större sammanhang, vid SM, och så här skrev en tidning från Göteborg om händelsen:

Den som drog till sig det mesta intresset var emellertid ingen av storspelarna utan Tumba-Johansson som gjorde SM-debut. Han slår som om han trodde att någon skulle taga bollen ifrån honom om han inte skyndar sig att klippa till. Tyvärr går det oftast mycket snett men då och då begår han ett slag som blir otroligt långt.

★

Tillsvidare föreligger inte något förslag att bilda en golfsektion i Djurgården. Inte ens Tumba har stött på i ärendet.

allt det vackra tal, som ägnas idrottens betydelse för att fostra ungdomen till ett skötsamt liv, tog sig litet mer praktiska uttryck. I stället för skattekineseri borde man satsa på en verkligt generös politik. Det är sådant som ger utdelning. Både på bredden och på toppen.

Med den nuvarande politiken blir det nog inte aktuellt med många fler telegram.

(Ledare i Expressen 1/3 1964)

Det är inte bara ute i de fattiga sektionerna, som det jobbas hårt för att få in slantar i kassan med lotterier, fester och diverse försäljning. Även i Överstyrelsen tar man på sig allehanda jobb för att hålla rörelsen flytande och kunna hjälpa alla behövande i sektionerna. Som ett bevis härpå denna bild av Rolf Theblin, när han fått extra-knäck som servitör vid en friluftsfest. Troligen blev det inte så stora drickspengar, eftersom arrangemanget förekom på hans pappas födelsedag i den egna trädgården i Bromma, men som en idé att skaffa fram inkomster är det kanske något att ta vara på...

På tal om skatterazziorna Man skrämmer bort ledarna

Som "en snuskig hantering" karakteriserade en av Sörmlands mer kända ledare, Erik "Östdal" Gustavsson i Katrineholm, när skattemännen satte in en stöt mot hans distrikt. Visserligen är "Östdal" ingen älskare av storklubbarna — han är allt i allo för Värmbols GIF med 245 medlemmar — och hans bekymmer gäller givetvis mest att få rörelsen att gå ihop hos en klubb, som inte kan räkna med några stora publika evenemang. Med blodgivning, med springpojksdistribution och med fester finansierar hans klubb rörelsen och fick i vintras så mycket slantar över att det räckte till en bandy bana med el-ljus.

"Det gjorde att vi kunde spela 50 pojkbandymatcher. Utan ljuset hade vi inte kunnat hålla grabbarna i gång. Men nu skall det bli skatt på dessa pengar och därmed kan vi inte hjälpa ungdomen längre", fruktar han och noterar vidare: "Resor och material slukar massor av pengar. Kan man genom fester och andra arrangemang få ihop 5.000 kronor och sedan genom att vara ytterligt sparsam få 3.000 i överskott — då ska man betala skatt på detta belopp. Hur otroligt det än låter. Man begriper inte att föreningen genom planläggning på lång sikt vill säkerställa verksamheten ytterligare ett par år, ett par år då kanske arrangerande fester går med förlust på 5.000 kronor. Träder myndigheterna då med hänsyn till detta in och ger ökat anslag?"

Hela systemet är ordentligt förfelat. Myndigheterna måste lära sig vad idrot-

tens folk håller på med. Som det nu är kan vi inte se det hela på annat sätt än att man vill slå undan fötterna på vår största och mest folkuppfostrande rörelse. Vem vill fortsätta med icke avlönat fritidsarbete när han ser att detta hans arbete för det allmänna även beskattas av det allmänna. Ingen vill. Några fortsätter ändå då man inte kan låta bli att arbeta för en god sak. Men många slutar när de tillfullo upptäcker den snuskiga hantering överheten sysslar med. Hyreshajarna kan ta det lugnt än en tid. Skatterevisorererna har fullt upp med att klämma åt personer, som jobbar bläögt ideellt."

★

Det senare stämmer förstås inte riktigt. Hyreshajarna har börjat plockas in på Långholmen. Om det kan vara någon tröst...

Häromåret gjorde sig Överstyrelsens bandylag mäktiga fruktat och gav fotbollsstyrelsens förstärkta lag vissa tankeställare. Därför blev det ingen match i vintras. Till nästa säsong hoppas vi fotbollsgubbarna skall repa nytt mod och ta upp striden igen. För att inte få rost i maskineriet har ÖS-gubbarna hållit sig i gång med en intern pingsturnering. Ur ett inofficiellt tävlingsprotokoll läser vi från en av tävlingskvällarna

att Bosse Hedvall ej ställde upp (skrev ut postanvisningar åt björnarna),

att Lövdahl vann sin första match och förlorade nästa, varför han snabbt tackade och stack (formen alltså inget över sig),

att alla vi andra kämpade långt in på natten,

att Rolf Theblins tjuvträning gett honom ett hopplöst försprång, varför han tilldelades en sträng varning,

att han vann rubb och stubb och fick en ny varning,

att han onekligen är duktig

att Hugo Caneman kom tvåa genom att vi andra inte vill sticka upp mot vår ordförande så nära inför hans Amerika-resa,

att Åke Erixon med sedvanlig tur med kantbollar och bortsackning torde ha blivit trea,

att Bodman gjorde vad han kunde och såg ytterligt förnärmat ut i varje serv men att bollen i alla fall någon gång följde sin egen väg,

att Liliequist länge låg bra till för att bli 2:a men räknades fram att bara ha blivit 5:a (eftersom han själv inte förde protokollet),

att Jäderholm för att aldrig ha hållit i en pingisspade i hela sitt liv var riktigt bra och vid flera tillfällen fick bolluslingen över nätet med följd att han blev så glad, att han nästan bestämde sig för att stå som värd för nästa ÖS-sammanträde hemma på Skogsfrustigen i Bromma,

att då även Dahlfors kommer att vara laddad att sopa golvet med oss alla.

ALLE

ATT STÅ ELLER SITTA ...

Lill-Kalle hade efter envist tjat fått löfte av sin pappa att gå och se Djurgården—AIK i fotboll. Men på ett villkor, sa farsan, du måste först gå i kyrkan på högmässan.

Lill-Kalle lovade och kom omsider hem och rapporterade:

— Det var kul alltsammans, men jag visste inte riktigt hur dom ville ha det. I kyrkan sa prästen: "Stå upp för Herren!" Men under fotbollsmatchen var det någon som skrek: "Sitt ner för djävellen!"

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27

STOCKHOLM

TELEFON 30 22 02

Föreningsmärken
Medaljer
Plaketter

SVENSKA EMALJARBETEN

Bangårdsgatan 12,
Stockholm Sö
Tel. 42 77 23 - 42 87 23

Förslag och offert på begäran

BRÖDERNA
Sandströms - nytt

BRASIL KÄNGURU

— Toppklassig fotbollsko
Tillverkad av äkta australiskt känguruskin

Det absolut starkaste materialet för fotbollskor

smidigare—lättare—starkare—konstant passform
— vattenfrånstötande

Vulkad specialgummisula med reglementsenliga dobbar, godkända av Svenska Fotbolls-förbundet

BRASIL i original tillverkas endast av
BRÖDERNA SANDSTRÖMS SKIDFABRIK AB
Finns hos varje välsorterad sporthandlare.

Ett cykelkapitel

LITEN RING, BLIR STÖRRE:

Många säger, blicka icke tillbaka, men för att lära av det förflutna behövs det både en och två gånger för att se vad som åstadkommit under den gångna tiden.

1963 års cykelsäsong blev inte den vi hoppats på. Fast vi var med i ett 40-tal cykeltävlingar, har våra pedaltrampare icke haft den rätta glöden eller entusiasm. Men två grabbar håller än, Kenneth Pettersson i klass D och Stefan Ivemar i klass U ensamma vargar som dom varit är deras placeringar i pojksexdagars så mycket värdefullare för oss i sektionen, eller vad sägs, 14:e resp. 10:e plats bland Stockholms och Stockholms läns bästa cykelkillar.

Mitt i säsongen kom en grabb vid Anders Norberg och frågade om han fick vara med och tävla för oss:

De e' klart, och han jumpa opp på sin något till åren komna cykel i Hammarbys varvtävling, div. 2 Stockholms Serien, och det blev en injektion som vi med glädje talar om i dag, en fjärde placering bland en hop av Brahelundare.

Därmed kom vändpunkten för oss. Här måste satsas mycket hårt för att få igång propagandan för breddning bland de yngre som icke varit med tidigare.

Saltsjöbadsrundan talar vi icke om längre — den talar för sig själv, 205 deltagare i sex klasser, god press, kul TV-film (Sportspegeln) och äntligen, funktionsnärstaben skötte sig perfekt, under Saltsjöbadens duktiga polisers överinseende.

Vi vill passa på att nämna, att cykelsektionen kunnat genom idogt arbete skaffa Djurgårdens Idrottsförening tills dags dato 18 nya medlemmar, och siffran för oss aktiva ligger på 36. Våra fritidsgrupper ökar starkt och där räknar vi med en fin reserv till våra aktiva led.

Man skall icke yvas i förtid, ty mycket återstår, innan vi i styrelsen kan andas ut efter det arbete som nedlagts, men gott hopp har vi. Ett stort tack till Överstyrelsen för det gångna 1963 för det intresse som nedlagts och den förståelse för våra motgångar som funnits, samt tack för visat intresse och hjälp vid Saltsjöbadsrundan särskilt till damsektionen och supportklubben.

Vi lyfter hatten.

Med vänlig hälsning
DIF-cykel

Per Gunnar Ericsson

Fotbollssekreteraren gör bokslut

Allvaret började på självaste annandag påsk den 15 april. Det blev tyvärr allvarligare än vi trodde från början. I Borås lyckades sin vana trogen knallarna från Elfsborg snuva oss på den ena poängen genom att spela 1—1. Vid nästa omgång, som var en elljusmatch för vårt vidkommande på Fotbollstadion, den 18 april, fick "di blåe" från Malmö dåligt utbyte i sin poängjakt. Med 2—0 i baken skickade vi hem dem igen till sin hembygd söder om landsvägen. Hasse Nilsson svarade för båda fullträffarna. Bättre lycka med sig hade FF:s kusiner från Hälsingborg vid sitt besök i Stockholm den 28 april, som med segersiffrorna 2—0 återställde jämvikten i förhållandet mellan Stockholm och Skåne. Den 1 maj skulle vi så demonstrera vårt fotbollkunnande i Göteborg. Efter den demonstrationen intog vi en 9:e placering i tabellen. Det var göteborgarnas s.k. änglar, som satte oss på den platsen med sin 4—1 seger.

Så var det dags för olympiakval och Sverige skulle möta Ungerns amatörer i en match i Budapest den 4 maj. Någon större längtan till OS i Tokio hade de svenska spelarna tydligen inte, då man tillät magyarerna att vinna med 4—0. Det hjälpte inte ens att laget innehöll 4 djurgårdare, Arne Arvidsson, Jan Karlsson, Lasse Broström och Leif Eriksson med Leif Skiöld som reserv. Bättre lycka hade då Hasse Mild när han passade på att bli stor grabb i samband med landskampen mot samma nations proffslag på Fotbollstadion den 5 maj. Med ett mål på sitt samvete såg Tjalle till att segern gick till gamla Sverige med 2—1. Ett mål gjorde också Hasse Nilsson samma dag i Rumänien där dock rumänerna vann matchen med 2—1.

Det första Stockholmsderbyt stod så för dörren och gick den 9 maj på Fotbollstadion inför 19.700 åskådare. En poäng åt vardera Hammarby och Djurgården. Hasse Karlsson gjorde målet och grejade därmed den välbehövliga poängen.

Brassebesök i stan den 14 maj och alliansmatch mot Flamingo på Fotbollstadion. Förlust med 2—0. 2—1 blev förlustsiffrorna den 19 maj i allsvenskan i Norrköping.

Någon större glädje av besöket i Göteborg den 26 maj hade vi heller icke då "Skräddarn" Svenssons örgrytekällar lyckades göra matchens enda mål. Några större glädjeyttringar förekom ej heller på Stadion den 29 maj och i synnerhet inte från Örebrohåll. Endast för rättrogna djurgårdare var "Pajen" Magnusson den kvällen en populär person. Den blivande

apotekaren åstadkom förutom undran och skräck det piller, som i form av ett godkänt mål knäckte kexfabrikanterna. På nationaldagen den 6 juni hissade vi flaggan på segermasten uppe på Stadion. Degerfors hade i halvtid en 2—1-ledning, men fick efter ytterligare två djurgårdsmål i andra halvlek stryka flagg med 3—2. Segerskytt "Kajan" Wiestål med ett långskott förbi den i vanliga fall icke sippa Tinglöf i Degerforsmålet.

38.082 intresserade av utgången i derbymatchen på Fotbollstadion den 12 juni hade infunnit sig för att heja på AIK eller Djurgården. Söm sig bör tvillingar emellan delades poängen broderligt sedan de båda lagens mål-Arnar fått plocka ut var sin boll från sina burar. Återstod så vår omgångens sista match. Det lax sig ej för Halmstads halmianer att få Arvid att vittja sin ryssja, medan däremot Knivsta såg till att nätet kom i dallring i den för Djurgårdens bästa därtill avsedda buren. Denna händelse timade den 16 juni på Stadion.

Därmed hade vi avverkat halva serien med 11 matcher och låg på 6:e plats. I genomsnitt pr match hade vi tagit 1 poäng med 4 segrar, 3 oavgjorda och således 4 nederlag. Målskillnad till vår nackdel med 12—14. Inte precis vad vi tänkt oss från början, men vi fick trösta oss med att hösten brukar vara vår bästa poängplockningstid. Steget till medaljplats var inte allt för långt med MFF på samma poäng, Göteborg på 13.

Sommaruppehållet, som för vårt vidkommande hade inställts i och med vårt deltagande i Inter-Totocupen började för Tjalle Mild och Arne Arvidsson med en landslagsresa till Jugoslavien där Tjalle som ordinarie och Arvid som reserv spelade 0—0.

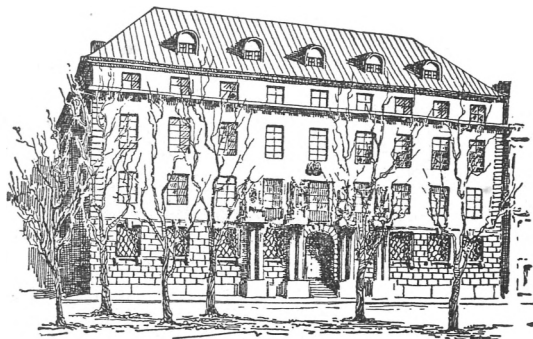
Första slaget i Totocupen stod på hemmaplanen Stadion, söndagen den 23 juni inför 2.700 betalande och gästerna kom från Wien. Med 3—0 som segerresultat fick Rapid en god start i cupturneringen.

Skönt med 6—1 på IFK...

DM-turneringarna för Stockholm har under de senaste åren visat en viss benägenhet att inte hinna slutspelas för det år som tävlingen är avsedd. Från år 1961 återstod en finalmatch mellan Djurgården och Stockholmskamraterna. Tisdagen den 25 juni hade vi det odelade nöjet att på Stadion trycka dit dessa kamrater med hela 6—1. Skönt!

Till Travemünde för träningsläger och 2 bortamatcher i Totocupen ställdes fär-

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK

GRUNDAD 1856

TILL FÖRETAGSAMHETENS TJÄNST

de den 29 juni. I bagaget återfanns fruar och fästmör som tack för långa ensamma dagar och kvällar. Trots detta tillskott fick vi stryk i båda matcherna. Av Philips Eindhoven den 30 juni med 2—0 och av det tyska laget Neumünster med 2—1. Någon framskjuten position i denna cup var tydligen inte att räkna med och i synnerhet inte efter hemmamatchen mot Philips den 14 juli, som inför 918 åskådare i hållregn på Stadion förlorade med 1—0. Regnade gjorde det också den 16:e då AIK stretade emot i det längsta i DM-semifinalen för år 1962. Vi måste faktiskt tillgripa förlängning för att sätta dem på plats med 4—2.

Samma siffror satt kvar på Stadions anslagstavla den 21 juli då returmatchen mot Neumünster spelades. Någon förlängning behövde dock ej tillgripas vid detta tillfälle.

Sista matchen i Tipscupen blev en liten utflykt till Wien den 26—28 juli. Rapid var nästan lika bra på sin hemmaplan och slog oss med 3—1. Trots det dåliga sportsliga resultatet i cupen var det en trevlig turnering och det finns all anledning att i fortsättningen lägga på några kol extra för att uppnå placering, som berättigar till deltagande i tävlingen.

I väntans tider på seriestart vänskapade

vi mot Hammarby på Stadion den 31 juli, dock inte mera vänskapligt än att vi vann med 4—3. Dagen därpå steg vårt reservlag in i 1963 års DM och förde oss vidare med en seger över Karlberg med 6—4. Reservlaget ville inte vara sämre än A-laget och lät Karlberg vara med om en förlängning.

Så var det dags för höstseriens första match 4 augusti och Örjans vall var premiärdag och plats. Halmia befäste ytterligare sin ställning i tabellens botten genom att förlora med 3—2.

Åke ordnade turné

Ledamoten i sektionsstyrelsen dr Åke Olsson hade lyckats ordna en turné till Enköping den 6 augusti, där vi trots den långa resan vann med hela 11—1.

Den 13:e matchen i serien blev inte så lyckad. Kamraterna från Göteborg hade bättre tur i Stadionmatchen den 11 augusti och med Bebben i högform kickade dom in hela 5 bollar bakom Arvid. Leif Eriksson med 2 och Uffe Schramm med 1 fastställde slutsiffrorna 5—3.

I fyra landskamper den 14:e var vi representerade. I Göteborg mot Norge A genom Tjalle, på Fotbollstadion mot Finland A genom Arvid. Ronny Petersson vaktade målet mot Norge B i Kristian-

sand och i Helsingfors mot Finland B spelade Leif Eriksson och Hasse Nilsson.

Hälsingborg nästa. Revansch för hemmanederlaget under våren med 2—1 i matchen på Olympia den 18 augusti. 4 pliggar i skometropolen Örebro den 25:e räckte till vinst då deras eget lag fabrikerade 3.

Ett avancemang till 5:e platsen i tabellen innebar segern mot vår tränares nya klubb ÖIS den 1 dagen i september. 3—2 och 11.500 på läktarna. Mål genom Lefte Skiöld 2 och Janne Karlsson 1 på straff.

Tellus kom ner på jorden igen den 3 september efter att i halvtid haft ledningen med 2—0, men fått stryk med 5—3 när slutsignalen gått för 1962 års DM på Stadion. Andra DM-tecknet under året var bärnat.

3—1 mot AIK

Med den framåtanda och optimism, som alltid kännetecknar alla nykomlingar i större fotbollsammanhang hade grannstaden Solnas representanter under beteckningen AIK alltför länge fått sticka upp. Ett laddat djurgårdsgång blev dem dock övermäktiga den 11 september inför 43.261 åsyna vittnen. Trots vilda protester från sin, i tennis väl insatte, ordförande i fot-

Krock och läge. Det är inte alltid våra berömda "järnspisar" drar längsta strået i kraftfotbollens tid. Här har två blåranders bringats på fall i en match på Stadion. Närmast halvdöd ligger Knivsta Sandberg (till höger) på rygg, medan Johnni "Stompanato" Eriksson åtminstone får upp handen för att skygga mot solen och undra vart de hårdhänta motståndarna tog vägen.

bollsektionen, stod det rättvisa i slutresultatet 3—1 icke att rubba.

Vi hade nu sakta men säkert börjat att knappa in på försprånget till täten och hade efter den 18:e omgången uppnått 22 poäng. Bara 3 poäng efter Degerfors på silverplats med 0—0-resultatet på Stora Valla den 15 september. I Europacup-matchen för landslag sågs Tjalle Mild i Malmö den 18 hjälpa till att ordna en 3—2-seger mot Jugoslavien. Arne Arvidsson nötte reservfilten.

När det gällde vår chans i toppstriden gavs våra bröder från söder trots sitt präkara tabelläge ingen pardon. 3—1 blev våra segersiffror den 22 sept. och därmed en 3:e placering i serien.

När tre omgångar återstod och Norrköping kom på besök den 29 september ledade sig hela 35.255 fotbollsentusiaster ut till Fotbollstadion. Resultatet 1—1 blev utbytet av de s.k. giganternas kamp. Tyvärr krympte därigenom icke pekingesernas försprång på 4 poäng.

Den 6 oktober hade vikts för landskamper med gamla arvfienden från Danmark. I alla 3 kamperna återfanns djurgårdsrepresentation. 2—2 spelade Tjalle och Arvid i A-kampen i Kongens by medan Janne Karlsson och Leffe Eriksson vann över B-laget i Uppsala med 6—2. Hasse Nilsson fick hoppa in i ungdomskampens sista halvlek i Degerfors. Totte Furukrantz var intresserad reserv i Uppsala.

Vårt speciella bogeyteam Elfsborg lyckades även vid matchen på Råsunda den 13 oktober sätta en kapp i hjulet för vår ordinarie framfart. Deras 2—2 räckte dels till att klara sitt eget skinn, dels att peta ner oss på en 4:e plats innan vi tog oss an Malmö FF i Skåne i slutronden. 0—1 stod det efter halva matchen men när se-

konderna lämnade ringen vid full tid hade vi räknats ut med domarrösterna 2—1. Därmed förlorade vi också rätten till deltagande i 1964 års Inter-Totocup, som tyngde våra hjärtan i lika hög grad, som den 6:e plats vi fick nöja oss med i serietabellen.

Riktigt slut med fotbollandet för vårt vidkommande var det dock inte för året. Däremot kunde Hammarby stänga för säsongen efter den 23 oktober då de inte fick deltaga längre i 1963 års DM efter semifinalförlust med 1—0.

Något underverk för vårt lands olympialag inträffade heller icke som väntat i Göteborg den 27 oktober. Arvidsson, Jan Karlsson och Leif Eriksson lyckades dock vara med och spela oavgjort 2—2 i returmatchen mot Ungern. Tillsammans med Tjalle avslutade så Arvid landslagssäsongen den 3 november på Fotbollstadion genom att slå Väst-Tyskland med 2—1.

3:e DM-tecknen

Själva satte vi punkt för 1963 års verksamhet genom att ta vårt 3:e DM-tecken under samma år genom att slå AIK-arna med 1—0. Onekligen unikt — inte att slå AIK — men att vinna 3 DM på ett år.

Som redan förut sagts så var våra förhoppningar stora inför 1963 års allsvenska men vi ha bara att konstatera att det inte alltid kan lyckas, trots goda föresatser. Många faktorer spelade in, vilka vi inte skall försöka analysera utan i stället se framtiden an och spänna bågen ännu mera. Låt oss därför bara se tillbaka på några statistiska uppgifter.

Vår tabellrad i allsvenskan blev:

22 10 6 6 6 37—34 26

Om vi bara räknar höstserien blev raden:

3:e plats 11 6 3 2 25—20 15

Samma poäng som tvåan Degerfors och 1 poäng efter röstens lag Malmö FF.

Publikmässigt väl i topp med en tredje plats efter AIK och Norrköping:

hemmapublik	bortapublik	sammanlagt
173.934	138.006	311.940

20 spelare har deltagit i seriematcher och i toppen med samtliga 22 matcher ligger Leif Skiöld, Leif Eriksson och Hans Nilsson.

21 matcher: Arne Arvidsson, 20 matcher: Jan Karlsson och Hans Mild.

Främste målsjötare: Hans Nilsson 10, Leif Eriksson 7 och Leif Skiöld 6.

Till Ola Edlund som lagledare, Walter Probst som tränare och Knutte Hallberg som massör m.m. ett tack för allt jobb som med en smula tur, trots allt, kunnat bättre lönats genom den tillfredsställelsen att laget lyckats placera sig åtminstone 2 pinnhål högre i tabellen.

Allsvenska reservlaget:

Under några år har nedskrivaren av dessa rader uttryckt en förhoppning om att få återgå till den följd av år, som han kunde använda carbonpapper vid redogörelsen över lagets insatser — främst då i allsvenska reservlagsseriens östra grupp. Det hade blivit en vana att återfinna vårt lag i toppen en bra bit framför andra konkurrenter. Om denna sekreterarens bristande fantasi att variera årsberättelsen legat till grund för Ivar Hörberg och hans grabbar för insatserna under år 1963 är bara att dubbelt tacka.

Det är således att konstatera att vi än en gång dokumenterat att vi håller oss

DAHLFORS & SÖNER AB

☆ *Glassliperi*

☆ *Glasmästeri*

☆ *Spegelfabrik*

30 87 37 DÖBELNSGATAN 65 30 87 49

STOCKHOLM

Byggnadsaktiebolaget GUNNAR LINDELL

Sveavägen 159 — Stockholm

Utför bostads- och industribyggen

med det bästa reservmaterialet bland de elva lag, som deltagit i serien. 24 spelare har gått åt till de 20 matcherna varav 17 matcher såg Djurgården som segrare. 1 spelades oavgjord och 2 förlorades. Bland de segrar, som Ivar särskilt nämner som glädjemenen att minnas under mörka vinterkvällar är de mot AIK, som slutade med 5-0 och 2-0. Den absolut bästa matchen spelades dock enligt åsyna vittnen mot IFK i Norrköping, där sengersiffrorna blev 4-0. Mot Hammarby, som kom tvåa i serien blev det 2-1 resp. 2-0 i djurgårdsfavör. De två förlusterna gladdede vi östgötarna med. Norrköping vann i Stockholm med 2-1 och Åtvidaberg lyckades vinna med 4-2 sedan vi haft ledningen i halvtid med 1-0.

Vad som särskilt gladdede inte bara Ivar som lagledare utan även oss andra i sektionen är att hans lag innehållit så många unga spelare, som lovar gott för framtiden. Ett flertal överåriga juniorer ha tillsammans med äldre mera intresserade grabbar åstadkommit det alltid lika glädjande resultatet att vinna serieföreningens reservlagsserie. Tyvärr utdelas bara 12 plaketter till segrande lag, varför antalet matcher för resp. spelare fick bli avgörande vid utdelandet av dessa. Årets medaljörer således med antal matcher: Ronny Pettersson (20), Per Hörberg (19), Karl Flygar (19), Åke Jonsson (16), Benny Winte (15), Jonny Eriksson (15), Lars Lundqvist (15), Lars-Olof Sandberg (15), Björn Jonsson (14), Per-Olof Magnusson (11), Olle Hellström (8), och Willy Möller (7).

I särklass bäste målskytt: Lars-Olof Sandberg med 20 mål på 15 matcher.

B-laget:

Hans Hellqvist, lagledaren för vårt B-lag bidrager själv med årsberättelsen och berättar: Året har bjudit på växlande framgångar. Efter en stark inledning föll vi tillbaka i finishen men lyckades ändå klara en hedrande 4:e plats. Som årets tavla inom fotbollen måste vi väl beteckna Olle Hellströms och Uffe Schramms olyckliga deltagande i match, vilket renderade de båda en avstängning i 2 månader samt fråntog oss 2 poäng. Olle och Uffe hade deltagit i en DM-match och sedan icke stått över någon A-lagsmatch före sitt deltagande i B-laget. I övrigt sensationsfritt. Vill härmed passa på att tacka de reserv- och A-lagsspelare, som alltid villigt ställer sig till förfogande när det ibland behövs förstärkning.

Vi har också fått vidkännas återlåtning och från föreningen har flyttat Ove Örngrip, Leif Andberg, Per Bjurström, Tommy Lundin och Stellan Westerlund. Dessutom Lill-Valle Probst för militärtjänst i Österrike. Vi har också hittat en ny trä-

nare, vilken har sin hemort i Halland med Ajax som underklubb.

Ungdomsavdelningen

För ungdomsverksamheten rapporterar George Johansson följande:

Juniorlaget har under det gångna spelåret spelat 23 matcher med följande resultat:

Sp.	V.	O.	F.	M.
x/22	17	0	5	58-13

x/matchen mot Hammarby i JSM bröts i halvtid på grund av regn.

Som synes ett ganska imponerande facit med bara fem förluster. Tre av dessa mot Hammarby som slog oss i båda seriemötena och vad värre var även i JSM, där vi efter en mycket jämn match förlorade med 1-0. Målet inspelat 10 sek. före halvtidssignalen. Dessförinnan hade vi gjort en bra match i Motala och vunnit med 1-0 och spelat oavgjort en halvlek mot Hammarby innan domaren fann för gott att bryta matchen då planen mest liknade en swimmingpool.

I DM slog vi i tur och ordning Traneberg (6-0), AIK (2-0), Engelbrektspojkar (2-1 efter förlängning) för att till slut stöta på patrull mot Reymersholm (1-2) efter en bedrövlig andra halvlek. Med en 1-0 ledning i halvtid trodde vi tydligen att matchen redan var avgjord med det resultatet att Reymers gick ut och gjorde två mål medan vi endast lyckades missa en straff.

I serien blev vi klar tvåa efter segrande Hammarby.

Skytteligan vanns av Stig Eckerman med 15 fullträffar. Han fick för detta vid en avslutningsmiddag en bag av föreningen. Vid samma tillfälle erhöll Tony Mattsson årets träningspris och Staffan Söderlund ansågs ha svarat för årets mest positiva insats.

I S:t Eriks-cupen ställde vi även detta år upp med två lag i A-gruppen och två i B-gruppen. Vårt första-lag i A-gruppen spelade 22 matcher enligt följande:

Sp.	V.	O.	F.	M.
22	13	2	7	45-17

Laget nådde under året två finaler, som dock båda förlorades. I Dag Hammar-skiölds-cupen mot Ängby med 2-0 och i S:t Eriks-cupen mot AIK med 1-0 efter förlängning. Dessa två förluster till trots gjorde laget en insats som överträffade all förväntan.

II:dra laget i A-gruppen spelade 9 matcher, vann 7 och förlorade 2, målskillnad 37-7.

I B-gruppen spelade vårt 1:sta lag 7 matcher med följande resultat:

Sp.	V.	O.	F.	M.
7	5	1	1	29-6

Gunnar Lundqvist, fotbollssekreterare och författare till denna årlänga skildring.

2:dra lagets tabell fick följande utseende:

Sp.	V.	O.	F.	M.
8	7	0	1	42-3

Så långt George, som tillsammans med Harald Gustafsson haft ansvaret för styrelsearbetet inom ungdomsavdelningen. Bakom sig har de haft beprövade kämpar i spetsen för våra pojklag. K. G. Gustafsson, Hasse Fristedt och Lasse Thorslund. Ny för året inom ungdomsarbetet är Karl-Erik (Cacka) Andersson. Cacka har varit tränare för juniorlaget. Alltid roligt när äldre spelare återkommer och hjälper sin gamla förening. Harald har haft hand om lagledarjobbet för juniorerna.

Sektionsstyrelsen

Sektionsstyrelsen har under året haft följande sammansättning:

ordförande: Sigvard Bergh,
vice ordförande: Birger Sandberg,
sekreterare: Gunnar Lundqvist,
kassör: Bernt Edvinger,
ledamöter: Åke Olsson och Alf Lundquist,
suppleanter: Bo Finnhammar och Bertil Ahlm.

Styrelsen har haft 32 sammanträden.

Det har under året kanske funnits anledning till kritik av sektionsstyrelsens arbete och sådan har säkerligen i vissa fall varit befogad. Det är väl nu en gång för alla så att liksom det på det idrottsliga planet kan kärva och ta emot, det på liknande sätt någon gång kärvar till sig inom det administrativa. Året har varit besvärligt i många avseenden, vilket återverkat på styrelsearbetet och inte givit utrymme för lugn och ro. Det finns givetvis många orsaker till den bristande arbetsron, det må räcka att nämna vårt problem med skattemyndigheterna, tränarens övergång till en annan förening under gällande kontraktstid, förhållandet till viss kamratförening med hemort på Östermalm m.m. m.m.

Stockholm den 4 mars 1964.

Å sektionsstyrelsens vägnar:

GUNNAR LUNDQVIST
sekreterare

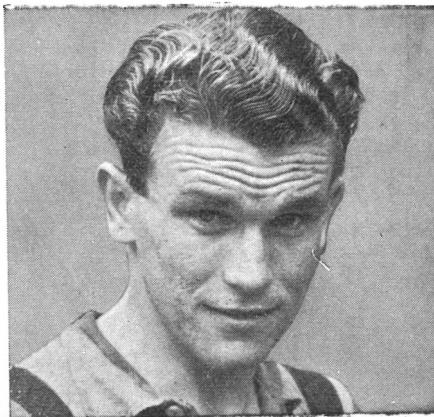
Fotbollshövdingen i Malmö FF, alias Eric Persson, är en mångsidig och trivsamt herre med kanske inte samma kärlek till Djurgården som till MFF, men det senare får man väl ursäkta honom för. Sin mångsidighet demonstrerar han åtminstone en gång pr år, då han sätter sig på en redaktionsstol och redigerar sin klubbs motsvarighet till "Djurgårdaren". Eric Perssons alster heter "MFF:aren" och den kom nu senast ut i sin 47:e ärgång. Att vi här gör litet gratisreklam för den skånska publikationen är för att Djurgården blivit föremål för visst omnämnande. I ett av dessa "avslöjas" att Örgryte kan tacka Djurgården för att Göteborgs kelgrisar inte åkte ur allsvenskan häromåret.

Vi citerar:

"Jag blev mycket imponerad av Örgryte Idrotts Sällskap vid den pampiga jubileumsfesten i december 1962 med dess generaluppåå av både slocknade och ännu klart lysande idrottsstjärnor av alla kategorier, men för Örgryte Import Sällskap (Örgryte hade då norpat Anders Svensson mitt framför nosen på MFF) huser jag föga aktning. Att man tagit tillbaka sina egna förmågor Agne Simonsson och Rune Börjesson är en gudi behaglig gärning, men det skulle vara frestande att närmare granska omständigheterna kring importen av Göteborgskamraternas Gunnar Gren och vår Anders Svensson. Men i Örgryte kan tydligen vad som helst hända — jag erinrar endast om transaktionerna kring Simonsson före dennes avresa till Spanien. Skulle lagens bud ha följts bokstavligt och slaviskt, hade ÖIS tappat så många seriepoäng, att Sällskapet ramlat ur allsvenskan i stället för Djurgården. Det hade emellertid varit ett omänskligt straff för en i och för sig oskyldig förening på grund av vissa personers obetänksamhet, men det leder de stockholmska blårandernas ledning till heder, att den inte ville fullfölja saken."

★

Eftersom det vid tiden för de av Eric Persson påtalade "transaktionerna" gjordes starka påtryckningar på Djurgårdens ledning att "kräva rättvisa", varmed Djurgården skulle räddat sig kvar i allsvenskan, kan det vara motiverat att ge plats för detta erkännande. Det kommer från högsta fotbollsledningen, eftersom Eric P. vid den tiden tillhörde (och alltså till-

Hasse "Guldfot" Jeppson, en av våra stora fotbollsmän, numera italienare i miljonärsklass.

Fritt ur hjärtat!

Vi som läser det här lilla bladet är alla intresserade av att springa orientering. Vi trivs då vi får dra på oss våra paltor och ge oss ut på skärmetandet. Vi kommer hem nöjda med att få lapa frisk skogsluft och att fått sträcka ut en annars kanske alltför stillasittande kropp.

Vi anser inte att den tid vi lägger ner på dylikt är bortkastad tid. Vi tycker att vi behöver den. Det är vårt sätt att koppla av. Så långt är vi överens.

Att få en förening att fungera fordrar naturligtvis jobb. Där drar vi alla vårt strå till stacken. Alla har dock inte samma möjlighet att hjälpa till beroende på tidsbrist. Familj, arbete och övriga intressen tar sitt. Det är förställigt.

De som bär största bördan är ändå styrelsen. Det är skönt att veta att några vill lägga ned lite mer tid än andra, för att det hela skall kunna flyta. Varje år är i vår styrelse en 7—8 st. i arbete. Många av dessa jobbar år efter år på samma post. Det skall vi vara tacksamma för.

Nu till det jag vill ha sagt:

En gång om året hålls årsmöte. Där redovisar styrelsen sitt arbete under det gångna året. Då har vi tillfälle att med vår närvaro tacka för det arbete de ned-

hör) VU-kretsen. Där hade man alltså tillräcklig insyn i ärendet för att nu (genom Eric P.) erkänna, att en formell anmälan från Djurgården skulle kunnat betyda att Örgryte fått stiga av tåget.

Vi höll så gärna inne med denna anmälan, även om vårt nedfall i division II kostade oss kanske en kvarts miljon. Vi ville inte Örgryte något illa och hoppades vid lämpligt tillfälle få röna någon form av välvilja. I stället provocerades det på Ullevi så att Knivsta Sandberg blev utvisad.

12 stora fotbollsgrabbar

Djurgården har många spelare med i Sveriges internationella fotbollsstatistik, och mest namnkunniga är naturligtvis de, som blivit "stora grabbar". Av det slaget har vi jämnt ett dussin, och här är de hela bunten i bokstavsordning:

Karl-Erik Andersson (1948—54)	11
Arne Arvidsson (1964—64)	18
John Eriksson (1951—55)	10
Karl Gustafsson (1908—1924)	32
Hans Jeppson (1949—50)	12
Hans Mild (1960—64)	20
Stig Nyström (1939—47)	11
Sigvard Parling (1954—60)	37
Gösta Sandberg (1951—61)	52
Harry Sundberg (1922—24)	13
Sten Söderberg (1913—20)	9
Ragnar Wicksell (1911—21)	33

Olympiskt silver på födelsedan

Fyra storspelare i ishockey kom i blickfånget vid Djurgårdens födelsedagsfest den 12 mars 1964. Med anledning av att Djurgården hade fyra man i vårt olympiska ishockeylag, som ju erövrade silvermedaljerna i Innsbruck, ansåg vi det extra motiverat att låta kvartetten sprida färg över vår årsfest på Gillet. Vilka de fyra var? Är det redan glömt? Ånej, alla minns vi väl hur de våra kämpade i Innsbruck och på årsfesten bröt också det stora jublet löst, när Hugo Caneman delade ut var sin olympisk Djurgårdspresent till silvermännen Tumba Johansson, Rolle Stoltz, Lill-Stöveln Öberg och Tjalle Mild.

lagt. Vi har möjlighet att sporra dem för det kommande året. Hur var det nu i år? Jo, 12 själar uppenbarade sig på mötet. 12 st. av de 50—60 orienterare som under året sprungit.

De flesta var tydligen just denna kväll upptagna av viktigare göromål. Kallelsen kom kanske väl sent? Bara en månad före. — Så var det långfilm på TV den kvällen.

Man blir besviken över denna nonchalering av mötet. På något sätt tappar man för tillfället gnistan. Jag hoppas att alla inte reagerade på samma sätt som jag själv.

Jag är glad över de som fortsätter att äta sig jobben som röner så lite uppskattning från övriga medlemmar.

Till sist önskar jag årets styrelse lycka till och lovar att endast en mycket viktig anledning skall kunna hålla mig borta från nästa årsmöte.

(Sven Jansson i Mellan Skärmarna)

Ett år till historiens blad

Åter har Djurgårdens Idrottsförening lagt ett händelsefyllt år bakom sig. Det har varit ett år av enastående framgångar. Det har även varit ett år under vilket det inte saknats prövningar. Eftersom Djurgården i dag inte blott är landets största utan även starkaste idrottsförening har det mer än någonsin lockat våra konkurrenter att med olika medel komma oss till livs. I allmänhet har detta varit koncentrerat till rena idrottstävlingar, ett möte man och man emellan med blanka vapen, men det har även förekommit andra inte fullt så trevliga inslag, vilka det mer än någonsin finns anledning att ta på allvar.

Som aldrig förr står vår förening i strålkastarljuset från den stora offentligheten och därmed har ansvaret på oss alla också ökat högst väsentligt. Hittills har sammanhållningen i våra led hållits hårt

samman, och de försök som gjorts att luckra upp vår enighet har tillsvidare kunnat avvisas. Det finns dock orsak att varna för farorna. Det kalla kriget finns numera även på idrottssidan i vårt samhälle.

Det gångna året har som sagt bjudit på omväxlande saker. Stora segrar har omväxlat med svidande smällar. Det hör livet till i en förening som vår, som omspänner så många olika grenar. Det är emellertid glädjande att konstatera, att vi på triumfsidan kan sätta upp ett betydligt större antal händelser än på kontot för nederlag.

FOTBOLL: Två lok kolliderade

När det drog ihop sig i våras hade vi 1962 års silvermedaljer och strid in på mållinjen med Norrköping som en trevlig

bakgrund att bygga våra förhoppningar på. Även i kretsarna utanför Djurgården var man mycket välvillig och tippade oss som de största guldfavoriterna. Man kunde ju ana argan list bakom all denna välvilja, och det gick ju också som de ilskna konkurrenterna inte tippat men i stället hoppats. Efter en hygglig seriestart kom vårt lag in i blåsväder. Allting gick på tok, och plötsligt befann vi oss på 10:e plats i tabellen. Största orsak: 3-4 man tillhörande stöttepelarna var ur leken och lagets pådrivare och kapten Knivsta Sandberg låg på sjukhus. Allt annat än muntert.

Nu gällde det att kämpa för livet, att få hakan över vattnet och rädda vad som räddas kunde. Grabbarna kavlade upp skjortärmarna och omsider blev det också ett så hyggligt resultat, att vi kunde

☆ Ur vårt historiska arkiv ☆

Blårandigt har Djurgårdens fotbollslag varit sedan urminnes tid, vilket framgår av denna bild. Det är väl egentligen bara ledarna, som varit utsatta för en mera radikal ansiktslyftning. Så här klädda i kubb, långa svarta överrockar och höga stärkekragar av typ "fadermördare" ställdes ledarna upp för att fotograferas tillsammans med vårt lag vid en match i Gamla Idrottsparken i Stockholm omkring 1904-1905. För 60 år sedan var inte ens fotbollsmålet så värst ström-

linjeformat. Titta bara på snickerijobbet vid kryssen

Fjärde spelaren från vänster i prydlig skolmössa är Lill-Einar Olsson, som alltid spelade med mössan på. När han slutade skolan ersatte han den med en keps, som också följde med under de fortsatta matcherna. Lill-Einar är troligen ensam om att ha blivit svensk fotbollsmästare i keps - bortsett från målvakterna förstås - och inte ens dagens skelligaste fotbollslirare har kommit på idén att klä sig i mössa.

Något över de andra ledarna syns i bakgrunden med plommonstop på hjäsan en av gamla tidens skickligaste och berömdaste Djurgårdsspamp, Johan av Klercker. Spelaren nr 2 från vänster hör också till vår historias betydelsefullaste ledare, Harald "Lappen" Andrén, som liksom Klercker var sekreterare men dessutom backhoppare av mästarklass. Lill-Einar och "Lappen" var oskiljaktiga sommar och vinter. Finns det några backhoppare i dag i vårt A-lag i fotboll?

JEZ

RENHÅLLNING

Sophämtning
Gårdsrenhållning
Snöröjning
Industrihämtning med dumpers
Vindsröjning m.m.

ÅKERI

Alla slag av transporter
Spec. Långgodstransporter
Kranbilar

Ombesörjer

Lev. av
Grus, makadam, betong m.m.

AB JE ZACHRISSONS Åkeri & Renhållningsverk

Surbrunnsgatan 18
tel. 08-23 23 10, Stockholm

åka på sommarsemester och ha laget lig-gande på en 7:e plats. Sedan kom som-maren med tipstotocupen, semesterfotboll och säkerligen allttjämt en smula oro i bakgrunden. Det behövdes dock bara, att allvaret i allsvenskan tog vid för att det skulle bli skärpning i leden. Vi började vinna och från mitten av augusti ända fram i slutspurten kunde vi stoltsera med att inte ha förlorat en enda match. Då kolliderade två lokomotiv i Malmö och åstadkom en kanske inte särskilt skön slutvinjett på fotbollssäsongen. Malmö vann kubbningen med 2—1 och eftersom Norrköping samtidigt hjälpte sina IFK-kollegor från Göteborg med att ta miss-tänkt mycket stryk med 6—0 blev slutet på det hela för vår del en 6:e plats. Bra i och för sig men inte riktigt vad vi dröm-de om för några veckor tidigare, då vi hade Norrköping i gungning och då vi lagt AIK och Hammarby till rätta i grön-gräset på Råsunda. Då drömde vi guld-drömmar ett tag, men sedan var vi be-redda att nöja oss med silver och hade väl också hamnat på medaljplats om inte en annan IFK-institution låtit höra av sig och spritt oro i våra led genom att dela ut frikostiga anbud till diverse spelare.

Även om det inte blev något omedel-bart napp på de med åtskilliga 1.000-lap-par anglade metkrokarna, innebar det i alla fall, att den inre skärpan kanske inte blev så där 100-procentig som det kräves, när det allsvenska fotbollskriget går in på sista varvet och de stora avgörandena skall ske. Att störningstrafiken satte in mot oss vid en psykologisk tidpunkt var kanske inte en ren tillfällighet.

Enögt på läktarna

Hur som helst bjöd oss vårt A-lag på en händelserik och stundtals direkt strå-lande säsong, och ibland hände det något så märkligt, som att en och annan av de stora experterna i tidningarna inte bara bedömde oss som en samling råskinn utan gav oss erkännandet att spela en både snygg och effektiv fotboll. Den man äls-kar, den agar man, och innerst inne skall vi kanske vara belättna över att vara rätt omskrivna. Det händer ju alltid något när Hasse Mild, Leffe Eriksson, Arne Ar-vidsson och alla de andra kommer ångan-de. Sedan är det en annan sak, att det är otroligt, att det finns så mycket enögt folk på fotbollsläktarna.

Vi har som sagt anledning att trivas med vårt A-lag och ger gärna lagledaren Ola Edlund en klapp på axeln. En annan klapp av detta uppskattande slag ger vi också ledaren för vårt allsvenska reserv-lag, Ivar Hörberg, för att han lotsat fram sitt gäng till en guldplacering i lilla all-svenskan. Där har vi garantin för att det finns folk att ställa upp bakom A-laget.

Och ännu mer i bakgrunden kryllar det av unga löften i junior- och pojklagen, varav flera gått fram till seriesegrar.

Litet i efterskott skall det väl också rapporteras att Djurgården hunnit med att tre gånger bli Stockholmsmästare i fotboll under den gångna säsongen. Det förklaras med att 1961 och 1962 års upp-skjutna DM-finaler äntligen kommit till avgörande. De av våra kämpar som på den tiden kvalificerade sig för slutspelet hade allttjämt talangerna i behåll och blev nu som sagt dubbla mestare. (Med 1963 års final blev vi tredubbla mestare.)

ISHOCKEY: Det hade kommit rost i maskineriet...

När det här redovisas, är det mer än ett halvår sedan de glada händelserna på ishockeyfronten inträffade, men nu lever vi livligt med i den dramatiska utveck-lingen fram till att Djurgården drog ifrån i slutspelet och satte konkurrenterna på plats. Vi vann för 10:e gången SM-titeln och därtill den 6:e i följd, vilket ju är något nästan otroligt i den allt mer ökan-de konkurrensen. Det hindrar inte, att Arne Grunander och hans underhövding-ar gett oss ett halvt löfte, att det skall bli fortsättning i vinter. (Dessvärre kunde löftet ej uppfyllas.)

Innan den 10:e SM-titeln var i hamn i vintras, hände ett och annat som kom stora delar av svenska folket att hålla and-an av förtjusning. Det gick nämligen lit-et bakvänt för våra ishockeykrigare och inför möjligheten att få se de våra göra en definitiv kullerbytta, skrevs det helsi-dor om att tiden nu mognat för ett skifte på mästartronen. Det hade gått rost i Djurgårdens maskineri, och det var mest gamla stela gubbar som förekom i våra tröjor. Så tyckte man i vissa kretsar och höll som sagt andan i glad förväntan, att Djurgårdskolossen skulle störta samman. Men ack, ack — Roland Stoltz fick snart upp ångan, Lasse Björn kom i stöten och Tumba Johanssons onda knä började friskna till, och sedan drog hela gänget på med stora veven.

Allt som kom i vår väg mejades ner och slutet på det hela blev en praktfull seger med hela 6—1 i finalen över Vilda Västerås krigare i Göteborg. 14.000 män-niskor hade samlats på olycksplatsen och fick goda tillfällen till jämförelser. Över huvud taget var det en säsong med mas-sor av folk på plats, där lagen här och var i landet lovat att ta ner Djurgården. Kanske var det bara en krigslist av Djur-gårdens generalstab att köra i gång laget i promenadfart för att ge konkurrenterna ett litet hopp att uppleva lyckan med en seger över Djurgården. Det hoppet locka-de mer än någonsin folket ur stugorna och gjorde Djurgården till årets mest betitta-

de lag. Närmare 200.000 människor följde våra förehavanden innanför de allsvenska ishockeyrinkarna och gav Lasse Lindgren extra jobbigt att räkna in kosingen. Men han gjorde det så gärna.

Vid sidan av dessa händelser i all-svenskan, vilka gjorde att Djurgården de-finitivt gick upp till ledningen som Sveri-ges genom tiderna framgångsrikaste klubb, inträffade så trevliga saker som att vi vann Ahearne cup, den internationella turneringen, och att vi vann DM i Stock-holm med finalvinst över AIK med 2—1. Det var en av våra alltid lika lyckliga stunder i utbytet med vår älskade trätö-broder i Solna.

Bakom vårt mästarlag finns det en för-nämlig återväxt. Vårt juniorlag gladdes sin hövding och gode vän Filip Carlsson, som förresten var med att på sin tid upptäcka Tumba, Lasse Björn och annat högvilt, och hemförde DM-titeln genom att i fi-nalen slå AIK med 5—4. Som de gamla sjunger, kvittrar de unga. Det är Filip Carlsson, som sjunger och kanske också skäller, och så gläds vi alla över att just han efter nära 20 års väntan fick uppleva den här dagen. Vår plantskola har redan tagits i bruk för A-laget.

Låt oss här till sist erinra om namnen på våra svenska mestare, som för 10:e gången förde Djurgårdens namn till histo-riens ärorika blad:

Tommy Björkman, Hans Stergel — Lars Björn, Roland Stoltz — Ove Malmberg, Eddie Wingren — Kurt Thulin, Sven Jo-hansson, Leif Skiöld — Gösta Sandberg, Gösta Westerlund, Carl-Göran Öberg — Åke Rydberg, Hans Mild, Rolf Berggren, Kurt Svensson.

Av dem är skepparen på skutan Lasse Björn den mest medaljprydda. Han har samlat på sig 9 SM-tecken och vill givet-vis göra samlingen komplett med en 10:e titel den säsong, som just nu kommit i gång.

BANDY: Vi åkte ur men kom tillbaka

Efter att året innan ha gjort sensation i de allsvenska sammanhangen och i följd därav tippats att bli 1963 års farligaste mästaraspirant, gick det bara på tok för vårt A-lag. Att finna orsaker till kräft-gången är egentligen bandysektionens egen avdelning, men man kan väl hjälpa till med ett konstaterande, att det är när-mast hopplöst att med ett par timmars trä-ning på Stadions lilla konstfrusna ishockeybana få upp ångan i tid för serie-starten. Detta i förening med en viss un-derskattning dukade för en dyster inled-ning av säsongen med stryk av Stock-holmskamraterna. Den smällen hade kan-ske aldrig inträffat om inte en av Kam-raternas spelare styrt sin ena skridsko så illa, att den körde över Arne Arvidssons

ena finger och tvingade Arne i väg till sjukhuset. Kanske något för Arne att komma ihåg, när vissa IFK-figurer nu tycks bjuda honom plåster på såren i andra sammanhang.

Efter den olyckliga seriestarten i det allsvenska bandykriget var det tydligen av ödet bestämt, att Djurgården skulle fortsätta att ha otur med det mesta. Detta i förening med att den egna förmågan var tämligen obetydlig — det skall man nog inte blunda för — gjorde att vi hamnade på jumboplats och åkte ur serien. Några månader senare åkte vi in igen i och med att seriesystemet stuvades om, och i vinter spelar Djurgården alltså alltiämt i allsvenskan. Med lämpliga tillskott ur våra egna yngre led — vårt juniorlag kom tvåa i DM och pojklaget tog hem sin grupp — kan det säkert gå bättre.

BORDTENNIS: Början till slutet...

Ännu in i sista matchen hade Djurgården chansen att för fjärde gången i följd vinna det allsvenska guldets och skakade också Falkenberg i grundvalarna. Men efter att ha lett med 3-2 kunde de våra inte fullfölja utan Falkenberg vann matchen och mästerskapet. En silverplats i detta starka sällskap var emellertid hedrande och vårt lag med Björn Mellström, Pille Heyerdahl, Hasse Brohlin och Bengt Nordblom skötte sig verkligen storartat. En särskild honnör till Björne, som år efter år stått emot ungtupporna och hävdat sin mästarclass. I senaste allsvenskan kunde han visa upp seriens förnämsta matchkvot med 30-4. Även i SM var han vår bästa tillgång och var framme och nosade i finalen på två titlar.

Vårt damlag fick kavla upp skjortärmarna för att rädda sitt allsvenska kontrakt. Det gick också. Herrarnas reservlag hemförde sin serie och dessutom droppade det diverse andra framgångar på hela sektionen. Med de förstärkningar, som anlät på senaste tiden, finns det anledning vänta rätt mycket av den kommande säsongen. Den har redan börjat så hoppigivande att vi leder i allsvenskan. (Fortsättningen blev inte den vi hoppats. Förlorade medaljer, förlorade spelare...)

BOWLING: Motigheter

Våra klotrullare hade ställt siktet mycket högt den säsong som gick och när det inte blev de väntade segrarna, kanske man fann tillvaron mest innebära en massa besvikelser. Men bort det — Djurgården fick in alla lag på prisplats. Det vittnar åtskilligt om både klass och bredd. C-laget, antingen det nu innehåller gossar med de bredaste måtten över midjan eller ej, blev största glädjeämnet så till vida, att det hemförde sin serie med god marginal och som en följd därav också redan trakterats med Djurgårdens diplom.

Den nya säsongen har rullat i gång. Dessvärre har den visat sig vilja bjuda på huvudsakligen motigheter. Kägloarna har nekat att trilla och det har i sin tur fört med sig att de våra trillat ned på jumboplatsen. Men än återstår massor med slagningar, så någon gång i vår får vi kanske anledning berätta att våra A-bowlare hittat receptet och börjat göra rent hus igen.

BOXNING: Flera mästartitlar

I det alltiämt kylslagna klimatet kring boxningsringarna, där motståndarna innanför repen ofta är ärligare än de som utanför repen ropar på förbud och på olika sätt nedvärderar knytnävarnas sport — i detta kärva klimat har Djurgården förstått att hävda sig på ett strålande sätt. Senaste säsongen gav oss inte mindre tre stora svenska mästare och liten svensk juniormästare. Hans Pincoff tog SM-titeln i flugvikt, Ove Ljungkvist i lätt weltervikt och Teofil Pollex i mellanvikt varjämte Sten Berglund blev juniormästare i lätt weltervikt. När hände det senast i vår historia. Alltså ett mycket strålande år, som ytterligare lystes upp av att de nämnda starka gossarna även hemförde ett antal nordiska titlar, mellansvenska mästartitlar och JM-titlar för Stockholm.

Vid sidan om allt detta har Djurgården fått erkännande för sina egna tävlingsarrangemang, vilka samlat två överfulla hus i Eriksdalshallen och åstadkommit ett inte ringa tillflöde i boxningskassan. Sektionsstyrelsen har inte minst genom att allt som rör sig kring boxningsringarna är så påpassat i vissa kritiska kretsar haft en utsatt position och är därför värd ett extra erkännande för sin förmåga att fostra de aktiva till ett snyggt och effektivt arbete innanför repen och till hyggliga medborgare även utanför dessa rep. Vilket är det inte minst väsentliga i dessa stycken.

BROTTHING: Bäst i stan som vanligt

Alltiämt håller våra brottare sina ställningar som Stockholms bästa i branschen. Det har vi alltså hunnit bli vana vid. Vad ännu bättre är är emellertid att konstatera att vi när det gäller SM hållit oss väl framme. Vid senaste mästerskapen i fria stilen hämtade Edvin Vesterby i bantamvikt och Göte Rönn i tungvikt hem var sitt SM-tecken och höjde därmed Djurgårdens sammanlagda SM-skörd under årens lopp till 293. Snart är vi uppe i siffran 300 och slår inte alla tecken fel bör det bli en brottare som når jubileumsstrecket.

Det är inte blott våra seniorer som håller sig väl framme på brottarmattorna — även juniorerna kan det här jobbet och Lennart Öbergs lovande ungdomar har knipit en rad DM-titlar i både den fria och den grekisk-romerska stilen. Att de

äldre kollegerna med namn som Juhanni Haapanan, Sture Söderqvist, Bengt Fridh, Göte Rönn och Edvin Vesterby plockat hem motsvarande DM-titlar i alla stilar är visserligen självklart men det är ändå värt att saluterats i allra högsta grad.

Vid SM i grekisk-romersk, där mästare och favoriter föll och trillade på ett sätt som gjorde att tävlingarna betecknades som ett sensationernas SM, fick Djurgården visserligen ingen mästare, men i stället visade vi sådan bredd på toppen att våra sju bästa representanter inte blev sämre än 6:a i någon klass.

Slutligen ett särskilt erkännande till sektionens ledning för dess uppfinningsrikedom, när det gäller att finansiera rörelsen. Brottningspublik är ju världens mest svårflirtade, men våra ledare kan sina knep, när det gäller att åstadkomma konstanter.

CURLING: På väg mot SM

Livlig verksamhet i det tysta. En sektion med fin ordning och förmåga till självekonomisering. Kvalificerade framgångar på isen. Snart moget för SM-överraskningar.

CYKEL:

Likaledes en sektion, som arbetar i det tysta och med väldig bredd på ungdomsarbetet. En stor arrangörstriumf för P. G. Ericsson och övriga flitiga arbetsmyror i cykelstyret blev vår egen tävling "Saltsjöbadsrundan", som genomfördes för 3:e gången och där vandringspriset togs för alltid av Jupp Ripfel, numera i ett annat cykelstall än vårt. Rolf Andersson har varit vårt största glädjeämne med bl.a. en lysande seger i Södertäljeloppet. Om det går som det är tänkt, kommer våra cyklister att till nästa säsong sadla ett alldeles nytt märke, vilket även innebär möjligheter till vissa ekonomiska favörer. Därmed kanske även vissa förstärkningar av vårt tävlingsstall blir aktuella.

FÄKTNING: 31 mästartitlar

Under de 5 år som Djurgården haft nöjet av en mycket välkött fäktsektion har framgångarna inte varit obetydliga. Det senaste året, det femte alltså, kan redovisas som ett rekordår. Inte mindre än 31 mästerskapstecken har våra damer och herrar fäktat ihop till oss. Ingen annan fäktklubb i landet har någon motsvarighet härtill. Även på de internationella pisterna har Djurgårdens fäktare hållit sig väl framme.

De största händelserna är givetvis våra SM-framgångar. Det började med att vårt damlag med Elin Eckerbom, Gunilla Tollbom och Christina Wahlberg erövrade mästerskapet i florett, fortsatte med att Orvar Lindwall vann herrarnas SM på

Tre DM-titlar i fotboll under ett och samma år – det låter otroligt. Men det tog Djurgårdens A-lag hem under 1963 beroende på att DM för de två närmaste föregående åren då äntligen kunde färdigspelas. Här är ett av dessa mästarlag, från vänster stående: Johnnie Eriksson, Hasse Nilsson, Lasse Broström (slår blygt ned ögonen troligen för att då han höll på med underhandlingarna med IFK för att där njuta sin ålders höst...), Lefte Eriksson, Lars-Olov Sandberg och Hasse Karlsson; i främre raden: Knivsta Sandberg, Janne Karlsson, Arne Arvidsson, Lars "Laban" Arnesson, Torsten "Orre" Furukrantz.

värja och fullföljdes med att Karl-Erik Larsson gjorde sammalunda med juniorernas SM-tävling.

Såväl nordiska mästerskap som svenska skolmästerskap har hamnat i våra händer, och det har som sagt varit ett rekordår. Härför hyllar man inte minst vår framstående instruktör Bela Rerrich.

HANDBOLL: Lovande början

Djurgårdens första kontakt med tillvaron i div. II-handbollen blev både på gott och ont. Siktet var inställt på att hålla oss kvar och inte minst genom den förståndiga taktiken att redan från början plocka poäng, innan motståndarna fått klart för sig vad det var fråga om, fick vi andrum att konsolidera laget. I sina bästa stunder spelade vårt A-lag enligt sakkunnig expertis en både snabb och snygg handboll, och med en eller annan förstärkning ansågs laget ha möjlighet att blanda sig i toppstriden. Det var också siktet, när höstsäsongen inleddes, men nu var motståndarna varnade. Nu tog man oss på allvar, och det ledde till att vi åkte på några bakstötter.

En extra salut till sekreteraren Calle Schultze, som efter 10 års välförrättat

jobb i styrelsen, släppt skrivmaskinen i händerna på en yngre kamrat.

KONSTÄKNING: Man måste binda åkarna...

Febril verksamhet, som skulle varit ännu febrilare bara det fanns mera konstfrusen is. Detta är sektionens största bekymmer. På träningsfliten kan ingen klaga. Man måste nästan binda åkarna för att de inte skall störta in på träningstider, som är avsedda för andra klubbar. Åsa Henningsson har varit sektionens största glädjeämne med placeringar i toppen på prislister både vid juniorerna SM och vid nordiska mästerskapen. I uppvisningsbranschen har våra krumeluråkare haft trevliga framträdanden inte minst i samband med ishockeymatcherna på Johanneshov. Den nya säsongen väntar man sig åtskilligt av genom att det kommit förstärkningar till sektionen. Redan nu ligger Djurgården god tvåa i Stockholm. Det kan dra ihop sig till ett tronskifte redan i vinter.

ORIENTERING: Mellan skärmarna

Utan att kanske synas så mycket i de stora prislister är det i alla fall full fart

på våra stigitare. Det arbetas på bred front och i en trivsamt kamratlig stämning. Hans Byss-Hansson, Rickard Eriksson, Bengt Öqvist, Björn Öqvist, Bertil Granberg och Sven Bjelkeryd framstår bland de mera kvalificerade namnen i sektionen, som för övrigt alltså håller sin egen tidning "Mellan Skärmarna" i gång på ett högt plan. För den som vill veta mer om vad som händer i snårskogarna rekommenderas den från storebror Djurgårdens redaktion.

SKIDOR: "Byss" snabbare än Gustaf Vasa

Längdloppningen börjar åter komma i gång så smått. Vid senaste Vasaloppet ställde inte mindre än 21 man från Djurgården upp till start och enligt tillförlitliga rapporter kom de flesta i mål utan att några räddningspatruller behövde sändas ut. Byss-Hansson var snabbast på de nio milen och stakade i mål på ungefär 7½ timmar. Det är en tid, som på den tid det begav sig långt bort i historiens töcken, och när Gustaf Vasa Eriksson gav loppet sitt namn, skulle gett Byss-Hans första platsen. Nu är konkurrensen hårdare och "Byss" fick nöja sig med en 676:e plats.

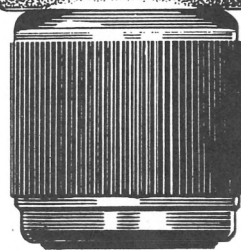

ETT GOTT RÅD till alla "djurgårdare"

Prova **Canon** Dial 35

En revolutionerande nyhet från Canon — en helautomatisk stillbildskamera i halvformat (demi), 24×36 mm, som tar 72 bilder per rulle. Med Dial kan Ni ta en serie bilder i en följd utan att ta kameran från ögat. Alla rätt exponerade (Ni väljer slutartid och kameran ställer själv in rätt bländare). Kameran, vidstående avbildad i naturlig storlek, är som synes liten och behändig.

- Fjädersverk ger automatisk frammatning av film.
- Serietagning med 20 bilder på 10 sekunder.
- Användes filter reduceras inställningstiderna helt automatiskt.
- Exponeringsautomatik av CdS-typ.
- Femlinsigt Canonobjektiv 2,8/28 mm.
- Lågt pris 336: —, handpenning 68: —.

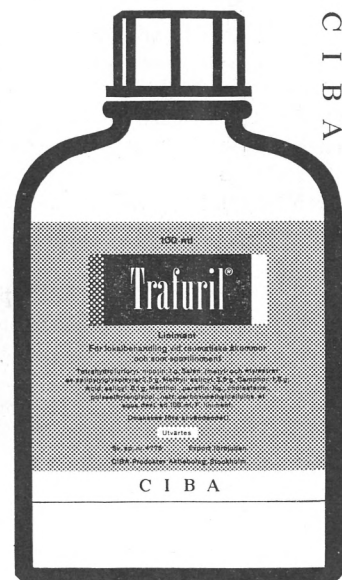
ö b e r g s f o t o

S:t Eriksgatan 31, Götgatan 37, Stora Mossen, Drottninggatan 15, Biblioteksgatan 12, Nybrogatan 45, Huvudstagatan 9, Vällingbyplan 20

Butiker finns även i Katrineholm, Sundsvall och Hudiksvall

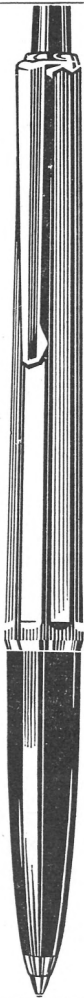
Trafuril- elitens liniment

Uppvärmade, smidiga muskler ger resultat. Förbered träning och tävling med Trafuril. Receptfritt på apotek.

● 50 ml 3:—, 100 ml 4:25.
Ekonomiförpackningar:
1/4 liter 9:—, 1 liter 30:60.

Trafuril — en CIBA-produkt

En svensk världsframgång

Detta är epoca — den nya epokgörande kulpennan!

- Anatomiskt riktig form
- Låg tyngdpunkt
- Extra stor långskrivande SUPER MAGNUM-patron
- 3-miljontestad kronometer mekanism
- "Fullfjädrande" klips
- Wolframkula
- 3 års fabriksgaranti

Pröva epoca — har Ni en gång skrivit med den — då vill Ni inte skriva med någon annan penna!

BALLOGRAF epoca

Inte illa ändå med tanke på att över 2.000 åkare stakade omkring i spåret mellan Sälen och Mora. I de mera vanliga tävlingarna har vi litat till våra ungdomar, som visat gott gry och som en gång kanske kommer att föda någon ny liten stor Lill-Einar Olsson. Det är i så fall högt på tiden, eftersom Lill-Einar inte kan hålla uppe vårt skidnamn hur länge som helst.

Inom backhoppningen är en generationsväxling på gång. Våra egna förr i tiden välkända kanoner har gjort slut på sitt krut, när det gäller de största tävlingshändelserna, men för huvudstadens del räcker förmågan till och i fråga om DM-tecknens erövrande står vi oss gott.

Annars satsas det nu som sagt på en ungdomlig linje, och redan den vinter som gick avslöjade att detta är rätt väg. Vi hade flera hyggliga placeringar i prislorna.

SLALOM: Louise Mörner stort löfte

Det är uppåt när det går utför. Denna paradox gäller i slalom, där våra kvinnliga och manliga åkare haft en av sina bästa säsonger mycket tack vare att Gud Fader välsignade kungl. huvudstaden med massor med kyla och väl tempererad luft. Un-

der dessa idealiska förhållanden vågade vi även göra ett stort arrangemang i Saltjöbaden med eliten av landets utförsfenomen. Både då och i andra sammanhang visade vår juniorflicka Louise Mörner stora förutsättningar. Bara 15 år gammal knep hon sitt andra JDM. I seniorflickornas klass tog Djurgården DM-titeln i lag genom Kerstin Ahlqvist, Margareta Kinnander och Louise Mörner.

Som russen i kakan kom sedan Katherina Frisk hem i lagom tid till SM för att säkra sin snart sagt obligatoriska mästerskap. I specialslalom hade hon oturen att tappa en annars given SM-titel genom ett obetydligt fall och fick därmed nöja sig med en silverplats. Men sedan kom hon igen i storslalom i Hammarstrand och tog revansch genom att vinna sitt första mästerskap i denna gren. Det var samtidigt hennes 5:e SM-titel. Herrarna har inte varit dåliga de heller men här är konkurrensen ännu hårdare och att bli 29:e man i SM som Ragnar Håkansson bland inte mindre än 125 startande är inte fy skam när allting bara handlar om 10-del av sekunder.

Det är som sagt uppåt i utförsåkandet.

DAMIDROTT: "Brickan" vår i handboll

Om konkurrensen är hård i de grenar, där våra stora starka karlar är med och slåss, så är den inte mindre hård på den kvinnliga sidan av vår verksamhet. Damsektionen har ett år bakom sig av flitigt tävlande på en rad fronter, och så där i största allmänhet kan det sägas, att våra blårandiga flickor fört Djurgårdens färger med all heder. Handbollen är flickornas stora schlager och här finns att rapportera en 3:e plats för A-laget i inomhusserien. Juniorflickorna spelade utomhus och nådde finalen i DM. Men sen var det slut med glädjen. Boltens flickor hade inte något fint sätt utan snöt de våra på ett mästerskap med 4-2.

Att rapportera finns vidare att flickorna låg på träningsläger i somras i Rimbo och kom i så fin form att matchanbuden nästan haglade över lagledaren.

Senare på höstkanten framträdde våra damjuniorer och vann vandringspriset "Brickan" i en turnering på Lidingövallet därmed fullföljande vad de större flickorna åstadkom tidigare på säsongen, då de slog allt vad som fanns att slå på Lidingö och skaffade sig en inteckning i något som

heter Trimerskutan. Ett par sådana inteckningar till och vikingaskeppet är vårt.

I bandy hade vi ett 15-tal flickor i gång i vintras. Representationslaget hade förnygrats på flera håll men genom att några av våra bästa skyttar skaffat sig blessyrer och inte kunde ställa upp blev det inte så mycket med beskjutningen av motståndarnas linjer. Av sympati med de olycksförföljda A-lagsgubbarna i allsvenskan följde flickorna samma melodi och kom ganska mycket på efterkälken i poängtabellen. Men nu ska det bli hårdträning, har man lovat varann. Så vi kan hoppas på segerrapport till nästa årsmöte.

TENNIS: Grusat hopp

När den s.k. vita sporten fördes in i Djurgårdens liv för några år sedan, hoppades vi alla, att det lika lätt som när det gällt andra nya medlemmar i vår familjekrets skulle gå att omplantera även tennisspelare. I dag vet vi bättre.

Må vi blott konstatera, att de aktiva på banan spelade en briljant tennis och så sent som i våras bättrade på vår SM-statistik. På resterna av den ursprungliga sektionen hoppas vi kunna bygga upp något nytt och att då framför allt satsa på ungdomen. Men de definitiva linjerna är inte uppdragna ännu och beroende på hur Stockholm kommer att lösa de alltid lika brännande hallfrågorna får man väl säga att vår tennisframtid något svävar i det blå.

ÖVERSTYRELSEN:

Föreningens styrelse har under året haft följande sammansättning:

Ordförande: Hugo Caneman

Vive ordförande: Carl-Hjalmar Bodman

Kassör: Bo Hedvall

Sekreterare: Karl Liliequist

Ledamöter: Åke Erixon, Hilding Lövdahl, Rolf Theblin

Suppleanter: Gunnar Dahlfors samt Einar Axelsson, vilken senare under året lämnat vår krets.

Styrelsens arbete med de inre administrativa uppgifterna har ökat undan för undan och för att bättre kunna tjäna samtliga medlemmar och även avlasta diverse arbete från sektionerna, i första hand för fotbollsstyrelsen, förberedes anställandet av en kanslist.

Genom en trivsamt form av medlemsvärning har vi tillförts många nya kamrater, och vi kan i dag redovisa för det största antal medlemmar som någon svensk idrottsförening har. Över 3.000 medlemmar. Siktet är emellertid inställt på en ännu högre siffra. Utan att kunna ge alla dessa medlemmar tillfälle att spela med i fotbolls- eller ishockeylagen eller att få boxas eller åka konståkning tror vi

Vid pennan för årsberättelsen sitter Kalle Liliequist.

att många av de nya medlemmarna är helt tillfreds med tillvaron bara de får tillhöra den blåblodiga och blårandiga kretsen hos oss i Djurgården.

Under året har Överstyrelsen i egen ekonomisk regi kunnat ge ut ett nytt nummer av tidskriften "Djurgårdaren", vilken vi tror fyller ett stort behov för att stärka de inre banden och för att lära alla våra medlemmar känna varandra bättre.

Ett inte fullt så angenämt kapitel har Överstyrelsen måst medverka i genom att säga upp kontraktet gällande arrendet av Hammarbybacken. Denna har ju allt mer kommit i vanrykte hos även de internationella backhopparna och några tävlingar har därför ej kunnat arrangeras under senare år. Dessutom har tidens tand och mängder av vandaler gjort sitt för att vår en gång så stolta backbyggnad nu mest skall likna ett skräckmonument. Backens officiella ägare, dvs. Stockholms stad, har meddelat sin avsikt att med det allra snaraste riva detta monument. Under hand har Djurgården tillförsäkrats vissa favörer i den nya backe, som om några år skall komma till i Flatenområdet. Det bör göra sorgen över Hammarbybackens död lätt att bära.

Överstyrelsen har på olika sätt animerat sektionerna att rationellt driva fritidsgruppverksamheten, som nu också tillför föreningen stora slantar. Ännu mer finns att göra i detta avseende och kommer också att göras.

Jobberi i DIF-märket

För att värna vårt klubbmärke har Överstyrelsen tvingats vidta vissa åtgärder genom att vissa skrupelfria företag börjat tillverka och försälja vårt märke till kreti och pleti. Mest till pleti. Trots varningar från oss med påpekande att märket är lagligen skyddat hos Kungl. Patentverket kör dessa hemmafabrikanter vidare. Det tyder på att det är en god affär. Men som sagt: vi har saken under kontroll och tänker snart klippa till.

Att vår förening står stor och stark — större och starkare än någonsin i vår 73-åriga historia — därom vittnar kanske även vårt bokslut av i dag. Vår totala omsättning har klättrat över 1 miljon och att vi måste redovisa en vinst på i runt tal 200.000 kronor. Större siffror har ald-

rig förekommit i vårt bokslut. Allting skulle alltså vara ganska gott.

Inte synd om oss...

Men som väl något har framskyttat i det föregående i denna berättelse har försök att störa den inre organisationen gjorts utan att vår fasta byggnad kunnat rubbas. Att därför tro, att det inte även i fortsättningen kan komma att blåsa kalla vindar kring och mot vår förening är den avgående överstyrelsen inte optimistisk att tro. Åtskilliga tidningsrubriker har bara under senaste veckorna berättat om vad vi har att vänta. En tidningsskribent har snabbt galopperat in på fältet och sagt ifrån, att det inte finns anledning att tycka synd om Djurgården. Och det skall vi väl själva inte heller göra.

Däremot står det oss fritt att finna ett och annat dystert, när det gällt och gäller metoderna att komma oss till livs. Att Djurgården emellertid kan se någorlunda hoppfullt på utvecklingen är en uppfattning, som överstyrelsen förs tillåta sig att ha och bygger denna på förekomsten av en rad hängivna och kvalificerade ledare. De ledare, som jobbar långt nere i djupet av våra sektioner och de, som solar sig på topparna, vilket kanske inte alltid är så soligt utan innebär mycket fordrande, tidsödande och oegennyttigt arbete, är föreningen skyldig största tacksamhet. Det är dessa ledare, som håller vår stora omfattande rörelse i gång i vilken funktion de än verkar, tillbakadragen eller utsatt för stor offentlighet.

Eftersom det i stort sett bara är två av våra många sektioner, som producerar verkligt stora pengar, krävs det på de flesta håll ekonomiska offer. Sektionsledarna är i det fallet synnerligen uppfinningsrika att med lotterier, fritidsgrupper, vissa jippon etc. åstadkomma sitt eget rörelsekapital.

Källartrappa att hyra

Som en liten poäng kan förtjäna nämnas, att det en dag kom rapport till oss att brottningslokalen vid Döbelnsgatan ockuperats av en kombinerad potatis- och fruktförsäljare. En undersökning visade snart, att sektionen hyrt ut sin källartrappa till vederbörande och därmed tillfört sektionsskassan litet extra kontanter. Så är det någon som har en ledig källartrappa, finns här ett uppslag. Det är i denna anda av nöden som uppfinningarnas moder som våra sektionsledare jobbar i en förening som utåt tros överflöda av guld och dukade festbord. De jobbar i blåstall med uppkavlade ärmor och är som sagt värda vår största tacksamhet.

Vi har utom alla sektionsledarna andra frivilliga krafter. De finns i Sällskapet Gamla Djurgårdare, de finns i våra sup-

När Djurgården skulle lösas upp

80 ristar åttor!

6 besvikna medlemmars förening räddad av en slump vid bron

För varje medlem i Djurgården hör det till allmänbildningen att inte blott veta vem Tumba och Knivsta är utan även att känna till att vår förening bildades den 12 mars 1891. Men hur många är det som vet, att det bara ett år senare stod så illa till med intresset, att man utlyst ett möte för att lägga ned verksamheten? Därom berättar en av forna tiders stora Djurgårdsledare och ordförande, August Björkdahl, i en efterlämnad skrift. Han skriver där:

Det var en av de första dagarna i augusti månad 1892, som jag vid Djurgårdsbron träffade den på Djurgården födde Robert Andersson, som dock vid denna tid flyttat över "vår" bro till Östermalm.

När jag frågade honom vart han skulle gå, eftersom han vid 8-tiden på kvällen var på väg till Djurgården, fick jag till svar:

"Ja, kan du tänka dig att vi i afton skall ha sammanträde för att upplösa DIF för vi är blott sex medlemmar kvar."

Upplysningen var ej välkommen. Jag blev först förvånad och yttrade sedan:

"Det får ni helt enkelt inte göra!"

Därefter föreslog jag Anlersson att i stället hälsa de andra medlemmarna att göra en sådan ändring i DIF:s stadgar, att även östermalmare kunde få ingå i DIF, ty då skall jag föreslå, att Stockholms Östra Idrottsklubb sammanslår sig med DIF. För som du vet är jag och min bror f.d. Djurgårdsbor och har rätt få ingå i DIF, men de andra i vår klubb är östermalmare och för dem hindrar edra stadgar inträde." (DIF:s stadgar tillät vid den tiden endast Djurgårdsbor och f.d. Djurgårdsbor att vinna inträde i föreningen.)

Jag var då ordförande i Stockholms Östra IK och även vår klubb var på upphållningen.

Med glädje accepterade Andersson mitt förslag och lovade att vid sammanträdet framföra detsamma och därefter meddela mig resultatet.

porterskaror, och de finns som anonyma i vår stora medlemsskara. Och de finns även utanför vår förening som sympatisörer och stödjare. Alla behövs de för att säkerställa vår framtid. Konkurrenten kommer att hårdna ytterligare. Då gäller det att på den inre fronten hålla sams och vara storsinta och hjälpsamma mot varann. Utåt skall vi slåss så, att det slår desto mer gnistor. I vissheten om att vi under sådana förhållanden kan se fram mot nästa år med goda och glada förhoppningar slutar denna berättelse kring ett år, som skapat stora framgångar och skaffat oss respekt i vida läger.

(Ur 1963 års verksamhetsberättelse, som den sammanställts av sekreteraren Karl Liliequist.)

Någon dag senare underrättade Andersson mig, att DIF beslutat i enlighet med mitt förslag och dessutom bestämt, att om vi inte gick med i DIF så skulle föreningen vid nästa sammanträde den 1 september upplösas. Ingen återvändo.

Inom SÖIK framlade jag nu mitt förslag om klubbens uppgående i DIF, vilket enhälligt antogs.

Den 1 september infann vi oss på DIF:s sammanträde på Nannylund på Djurgården och överlämnade vår klubbs inventarier och tillgångar, i vilka de få medlemmarna ingick och vilka nu blev medlemmar i DIF.

Därmed var Djurgårdens Idrottsförening räddad från upplösning, och senare har någon motsvarande fråga aldrig behövt stå på dagordningen.

Hur vi sedan med förenade krafter med all energi arbetade för DIF:s tillväxt och framgång och hur vi sporrade många att bli förmågor inom föreningen och representera den utåt tillhör ett annat kapitel, men i förbigående kan väl nämnas, att den ordförandeklubba, som jag förde med mig till DIF, varit med att stadfästa många för Djurgårdens idrottsliga framgångar avgörande beslut.

— — —

Så skriver August Björkdahl och man blir nästan chockad att erfara hur nära det alltså var, att Djurgårdens Idrottsförening inte funnits till i dag. Sex medlemmar på väg att upplösa den förening, som i dag är Sveriges största med över 3.000 medlemmar! Vilket lyckosamt möte vid Djurgårdsbron denna augustidag 1892...

MEDLEMSAVGIFTER

för Djurgårdens Idrottsförening utgör för medlem under 18 år kr 5: —, för medlem över 18 år kr 20: —. Ständig avgift för medlem som tillhört DIF i minst 10 år är kr 150: —. Ständig avgift för nytilträdande medlem kr 300: —.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22.

Betala din årsavgift utan dröjsmål!

AKTIEBOLAGET

LJUSKOPIA

KONTOR: Framnäsbacken 1, Solna. Tel. 82 47 00, 27 79 89

Bankgiro: 57-6933 - Postgiro: 5 90 33

STOCKHOLM
SMÅLANDSGATAN 24
Tel. 21 21 94, 21 24 99

STORGATAN 21
Tel. 61 19 55, 61 19 60

GOTLANDSGATAN 74
Tel. 40 02 01, 42 55 82

SOLNA
SJOVÄGEN 2-4
Tel. 27 77 70, 27 04 30

GÖTEBORG
HUSARGATAN 23
Tel. 11 60 60, 11 60 26

LJUSKOPIOR

FOTOKOPIOR

CRONAFLEX

TEKNOPLAN

ZINKTRYCK

XEROXKOPIOR

SKRIVCENTRAL

TRYCKSAKER

LUCK **FRUKTCENTRALEN**

43 butiker över hela sta'n tel. 22 55 20

Stor sortering av

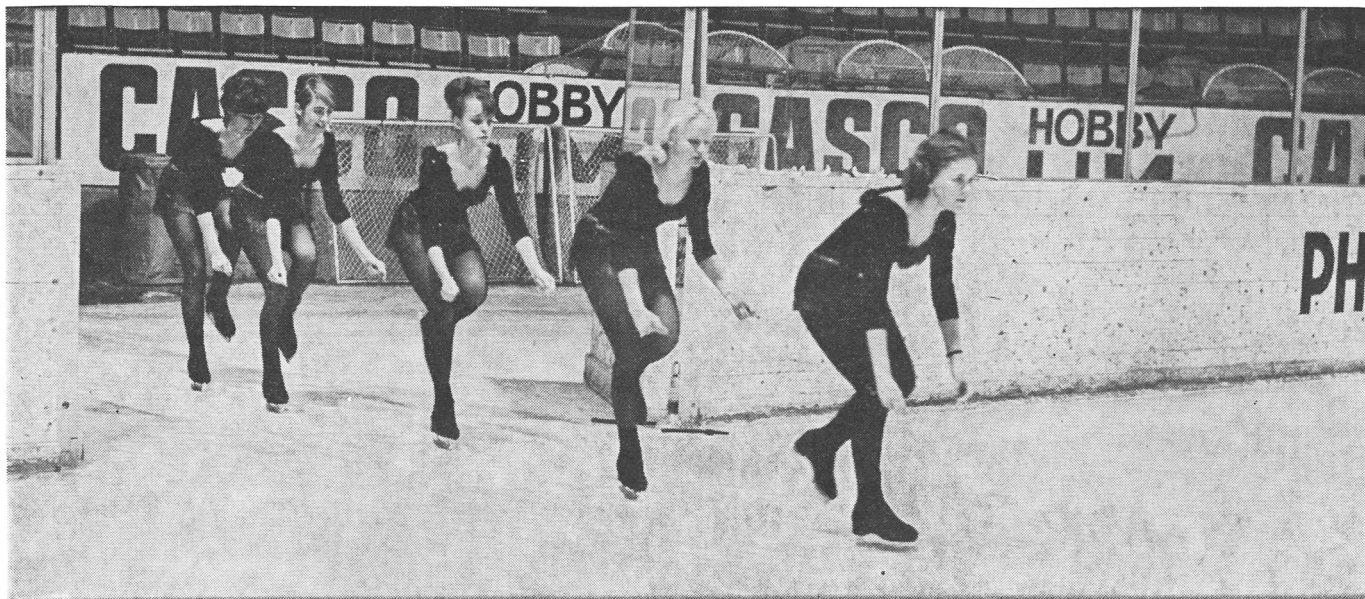
FRUKT • KONFEKTYRER • GLASS
KONSERVER • DELIKATESSER • THE

RYDBERGS BLANDNING

Kaffet för finsmakare

LUCK **FRUKTCENTRALEN**

43 butiker över hela sta'n tel. 22 55 20

Svarta demoner eller vad är det som smyger sig in på isen i Johanneshovshallen? Jo, det är Djurgårdens isbalett som gör entré med Lill-Lulle Johanssons fru Gundi Busch hållande i trådarna i bakgrunden.

varit. De största uppvisningarna har varit på DIF:s ishockeymatcher på Johanneshov.

Men det har också tagits allvarligare och betydelsefullare skär av de våra. Vi är mycket stolta över att kunna skriva och tala om att vår konståkningssektion av idag tillhör en av Sveriges tre största konståkningsklubbar. Flickorna brinner av iver att få visa vad de går för och våra tränare har gjort sitt yttersta för att få fram dem.

Britt Elfving, ett namn värt att lägga på minnet. 16 år och med stora chanser att komma långt på det internationella planet. Britt reste i december till Innsbruck för att tävla i en förolympiad för juniorer. Det var hennes första internationella tävling med deltagare från c:a 30 nationer. Lite pirrade det nog även i våra magar om sanningen skall fram när hon reste ner. Det skulle bli spännande att få se var hon låg i jämförelse med världseliten bland juniorerna. Pirrandet kunde vi ha sparat till ett nödvändigare tillfälle. En 19:e placering tog Britt hem och blev därmed uppmärksammas både utomlands och inomlands. Gundi-Busch-Johansson har i många år varit Britts tränare och det är väl Gundi som i första hand skall ta åt sig äran. Där Gundi har varit har man också sett Britt. Vi håller tummarna för Britt även nästa år, ty det kan bli något av ett genombrottsår.

Görel Sigurdsson, Christina Carlsson, Kristina Skarby och Åsa Henningsson har legat Britt hack i häl.

Stockholmsmästerskapen var den första tävlingen, som för övrigt stod i DIF:s regi. Tävlingsledare och speaker var vår kontaktman Åke Erixon, som vi tackar för

hjälp. Britt Elfving vann seniorklassen och blev därmed stockholmsmästarinna. En vecka senare styrde 5 juniorer sin kosa till Landskrona och svenska juniormästerskapen. Görel Sigurdsson tog hem den bästa placeringen bland djurgårdsflickorna med en 2:a placering. Det kan nämnas, att det var en rekordartad anslutning till denna tävling, c:a 40 anmälda deltagare.

I Umeå gick stora SM två veckor senare där Britt och Görel tävlade mot en vältränad elit med Ann-Margreth Frei som tippad svensk mästarinna. Så blev också

BERÖM ÅT BRITT

Ann-Margret Frei tog på söndagen som väntat sitt tredje raka SM i konståkning. Tyvärr blir det dock sannolikt det sista. Planerna att bli proffs synes nu ha mognat. I fria åkningen stod hon naturligtvis i särklass men den obligatoriska är fortfarande hennes akilleshäla trots ihärdig träning.

En god ersättare kan Britt Elfving, Djurgården, bli, som blev tvåa nu liksom i fjol. Den 16-åriga tösen, som faktiskt stal en del av dagen för Ann-Margret, är givet ett löfte. Men som bekant är vägen till internationell klass törnbeströdd och besvärlig. Det behövs massor av tid och inte minst pengar för att nå dit. Få har det så ställt.

Umeå Idrottsklubbs Britta Nilsson-Eriksson, svensk mästarinna 1961, ställde upp relativt otränad, men bärgade tredjeplatsen mer knapp marginal före djurgårdsflickan Görel Sigurdsson. Domarna var inte eniga.

(IB)

fallet men Britt var ingalunda en ofarlig konkurrent utan svarade för andraplacingen. Ytterligare ett par tävlingar har avverkats under vintern, bl.a. Nordiska mästerskapen i Malmö. Tre djurgårdsflickor fick äran att representera Sverige. Britt Elfving tävlade i seniorklassen och blev fyra. Christina Carlsson kom 2:a och Görel Sigurdsson 3:a ibland juniorerna. Duktigt gjort tycker vi alla.

God PR och dessutom lite extraknäck till kassan har flickorna skrapat ihop med uppvisningar både utom och inom Stockholms gränser bl.a. i Djursholm vid jubileumsfestligheterna där, i Arboga, Enköping, Solna, Sundbyberg, Lidingö, Rosersberg m.m. m.m.

Som avslutning på vintern anordnades en maskerad för samtliga skridskoåkande medlemmar. Det är en höjdpunkt för de minsta då de får klä ut sig och tävla om några pris.

Som sagt var — i skrivande stund är säsongen över men förberedelserna för den kommande har börjat och vi ser fram emot ännu en krävande och framgångsrik tid.

*Artikelförfattare:
Siv Aronsson*

Sällskapet Gamla Djurgårdares historia

27 MÄN I ETT HÖRN PÅ GILLET FADDRAR

KVINNAN UTESTÄNGD — ÄN SÅ LÄNGE!

Vem det var som allra ursprungligast kom på idén att sammanföra äldre medlemmar i Djurgårdens Idrottsförening till en kamratjunta för nytta och trevnad torde vara vanskligt att fastslå. Flera gamla goda bröder ur Djurgårds-kretsen aspirerar på en sådan berömmelse.

När Djurgårdens Idrottsförening, sjudande av livslust och idrottsliga storbragder, i mars 1916 firade sitt 25-årsjubileum, fanns det nog en och annan av de äldsta medlemmarna — 90-talets pionjärer — som med sina ungefär dubbelt så många år på nacken började känna sig förfärligt gamla i förhållande till den framstormande aktiva ungdomen. De visste med sig att deras egen tid på vädjobanorna var förbi, men samtidigt ville de för död och pina inte släppa kontakten med kamrater och vänner i den gamla kära förening som bjudit dem så många glada upplevelser. Man och man emellan började de skärskåda problemet, om man inte på något sätt skulle kunna bygga på föreningen, så att också de, de mogna männen, finge bibehålla en plats i församlingen, sig själva till trevnad och den yngre generationen till stöd och nytta. Frågan blöttes och stöttes, och fram mot slutet av 1919 hade man hunnit så långt, att en inbjudningskommitté kunde träda i verksamhet. Denna kommittés exakta sammansättning är tyvärr icke förevigad i något protokoll. Men så mycket kan med bestämdhet fastställas, att i densamma ingick bland andra Djurgårdens IF:s grundläggare John G. Jansson, de från USA hemvända DIF-entusiasterna William Borgström och Herman Johansson samt den för projektet varmt ivrande Harald "Lappen" Andrén.

Och så kom det sig att genom dessa herrars försorg inbjudan utgick till intresserade DIF-medlemmar att sammanträda just på föreningens årsdag, fredagen den 12 mars 1920 klockan 8 om aftonen, i ett hörnrum på restaurant Gillet. Här föddes sedan Sällskapet Gamla Djurgårdare. Hade ställets dåvarande gästgivare, Carl Albin Carlsson — vilken genom försynt uppträdande och lagom salt på notorna med tiden själv tog graden som Gammal Djurgårdare — hade som sagt vännen Carlsson fått vara kvar bland oss, och hade vi därtill fått behålla vår berömda hovkonstgjutare Torsten Damstedt, så skulle säkert en minnestavla på etablisse-

mangets fasad idag ha påmint om denna ojämförliga epok i huvudstadens historia.

Närvarande vid det historiska sammanträdet 1920 voro:

Axel Andersson, Gust. H. Andersson, Harald Andrén, Einar Björe, J. A. Björkdahl, William Borgström, Tage Carlsson, Ernst Ekberg, Reinhold Erikson, Gustaf Grönskog, Hilmer Holmerin, Carl Jahnzon, Herman Johansson, Johan af Klercker, Carl Lund, Edvard Nordberg, Birger Nylund, V. N. Petzén, Albert Sandström, Barthold Schwartz, Axel Schörling, Hjalmar Skoglundh, Nils Widgren, Hjalmar Åkerholm varjämte J. G. Jansson, Carl Hellberg och Leon. Lagerlöf, ehuru ej tillstädes, avgivit försäkringar om att de önskade ingå i den nya organisationen.

Mötet öppnades av broder William Borgström, vilken också ledde förhandlingarna. Dessa blevo raskt undanstökade. Sedan namnet Sällskapet Gamla Djurgårdare, föreslaget av Hjalmar Skoglundh, antagits och klubban fallit på beslutet om Sällskapets bildande, fastställdes de första stadgarna och valdes en urstyrelse som såg ut på följande vis:

Ordförande: John G. Jansson,
Sekreterare: Harald Andrén,
Skattmästare: V. N. Petsén,
Klubbmästare: Herman Johansson,
Suppleant: Ernst Ekberg.

Sällskapets styrelsefunktionärer synas ha trivts med sina uppdrag. Möjligen ha sekreterarna, undantagna Andrén, Sundholm och Svennberg, varit en smula flyktiga av sig. Trenne funktionärsprestationer äro värda speciellt omnämnande: Schörlings 12-åriga ordförandeskap, dessutom med annat styrelseuppdrag 1927—32, Sundholms kassaförvaltning under 20 långa år, förenad med sekreterareskap 1936—43, och så den verkliga rekordhållaren, Calle Jahnzon, som varit Sällskapets revisor allt ifrån starten och till den dag som idag är. Stram honnör för dessa trojänare!

Ordförande:

John G. Jansson 1920—28
Ehrnfrid Frostell 1928—29
N. A. Hedjerson 1929—32
Axel Schörling 1932—44
Bertil Nordenskjöld 1944—

Nocke Nordenskjöld är bas för Gamla Djurgårdare. Här visar han en snygg pjäs för sin efterträdare vid DIF-rodret, Sven Larson.

Sekreterare:

Harald Andrén 1920—27
Eric Löfgren 1928—29
Melcher Säwensten 1929—31
Gustaf Ekberg 1931—32
Axel Lindgren 1932—36
Karl Sundholm 1936—43
Torsten Svennberg 1943—

Skattmästare:

V. N. Petsén 1920—25
Karl Sundholm 1925—45
Ingvar Norén 1945—

★

Hur Sällskapet sedan levat och verkat kan naturligtvis inte här rekapituleras i detalj. Med hederspricken "Lappen" Andrén som idérik och energisk påfösare växte sammanslutningen tämligen raskt till sig och visade sig snart nog ha flera missioner att fylla. Redan i december 1921 var Sällskapet i stånd att stöda den ekonomiskt ansträngda huvudföreningen med ett lån på 900: — kronor. Det blev mera i den vägen senare. Men det blev också återbetalt, vartenda öre och med ränta.

Vid Saltsjöbadsdagen 1924 debuterade Sällskapet som prisdonator genom att uppställa ett hederspris till åminnelse av att 30 år förflutit sedan föreningens första backtävling i Saltsjöbaden. Menotti Jakobsson erövrade dyrgripen. Vid samma tillfälle ihågkoms också Bengt Tandberg med ett minnespris i egenskap av tävlande såväl 1894 som 1924, en prestation som gavs beteckningen "ungdomlig friskhet och skicklighet i skidåkning".

Sällskapets mecenatskap ifråga om tävlingspriser till föreningens sektioner har sedan fortgått i mån av till buds stående resurser. Måhända har dessa uppmunt-ringspremier sällan varit imponerande vare sig till format eller värde, men en sak kan fastslås: de ha alltid haft ett välmenande syfte. Detta gäller också för den gången, 1924, då sällskapsstyrelsen i uppsluppen våryra lyckliggjorde det ur Allsvenskan relegerade fotbollaget med en uppsättning dekorativt glödrerade träslivar. Men skulle till äventyrs exempelvis några bandy-utövande herrar av senare årgång med blandade känslor påminna sig Strindbergs "Påsk"-budskap att "allt går igen", så kan de lugna sig med att virkesnoteringarna nu för tiden inte ger Sällskapet möjlighet till excesser av liknande slag.

Sällskapets plaket för utomordentlig idrottsprestation eller särdeles förtjänstfullt organisationsarbete har från och med instiftningsåret utdelats till en rad framstående DIF-medlemmar med som förste emottagare 1936 Einar Karlsson för 3:e pris i grek.-rom. brottning, fjädervikt, vid Olympiska Spelen i Berlin; och året därpå av Olle Tandberg för segern i boxning,

Ingvar Norén, som är Sällskapet Gamla Djurgårdares kassör sedan 1945 och snart alltså firar 20-årsjubileum med kassaskäpet, har en lång bana bakom sig även i Djurgårdens styrelse, där han varit intendent och klubbmästare och senare även revisor. En hejare på skidor och i orientering, där hans son Sten nu firar stora triumfer.

tungvikt, vid Europamästerskapen i Milano.

Eftersom nytta stundom med fördel bör kunna kombineras med nöje, har Sällskapet med jämna mellanrum kallat bröderna till subskriberade kollationer av skilda slag. Den lekamliga välfägnaden har allt efter årstider och förhållanden växlat mellan enkel husmanskost, dillsmyckade kräffthonor och, vid ett par särskilt festliga tillfällen, härligt brunstekt gås. För det mesta har uppknäppta västknappar och lossade svängremmar vittnat gott om deltagarnas unisona belåtenhet med tillva-ron.

Inga damer . . .

Men människan lever ju inte endast av mat och potatis. Den gör enligt romarna anspråk på panem et circenses, den vill på begripligt språk bli bjuden på bullar och cirkus. Härmed har denna lilla berättelse till slut kommit fram till den vidlyftigaste riktningen av Sällskapets verksamhet: brödernas av djupsinnighet högburna mono- och dialoger kring kaffet, avecen och aftonlampan. Hur differenta samtalsämnen ännu må vara, så präglas de alltid av fullkomlig samstämmighet och ett framförande i hög och ädel ton, "som omöjliggör inval av damer i Sällskapet", enligt vad som för flera år sedan påpekades i styrelseberättelsen.

Ord äro fattiga och tomma, om man skall skapa en bild av den rådande harmonien vid brödernas träffning till ting, som kan nottecknas som en pastoral parafra på lika delar Strauss' "Geschichten aus dem Wienerwald" och Jularbos "Livet i finnskogarna" med Bellmans och Birger Sjöbergs bevingade Haga-fjärilar här och där infladdrande mellan stammarna. För vanliga dödliga, utan musik- och blomkålsöron men med längtan och trängtan

Ständig tystnad . . .

Det var inte ett år bara med glädje, guld och trivsel, det år som vi nu lagt bakom oss. Året 1963 hade sina mörka fläckar. Visst fick vi uppleva en del hårda motgångar. Mörkaste kapitlet var dock inte att vår länge skymtande tätplats i den allsvenska fotbollen försvann, inte heller att fotbollens ishockeysyster råkade in i vissa svårigheter, som så småningom resulterade i att vi måste släppa vår SM-titel. Inte heller skattheorierna kunde betecknas som svartaste kapitlet i vår historia.

Nej då — det dystraste bestod i stället att en av de medlemmar, som vår förening i en rad av år sett upp till som sin ledare och vägröjare, inte längre ville vara med. Utan att i någon form meddela oss sina avsikter fick vi bara läsa i dagspressen, att han gått över till en annan klubb och samtidigt försökt ta några av våra bästa spelare med sig.

I början trodde ingen, att uppgifterna kunde vara sanna. Ledaren i fråga hade året innan hyllats av oss i olika former och vederfarits den ovanskliga äran av hedersledamotskap i vår förening. Hans övergång till "fiendesidan" bekräftades med ytterlig skärpa i ordalag, som antydde hans intresse av att i fortsättningen göra allt för Djurgården skulle få en mäktig konkurrent i hans nya klubb.

Indignationen var stor i våra led. Från olika håll krävdes det omedelbara åtgärder genom att han ströks ur våra rullar och att han givetvis inte längre fick bära ett hedersledamotskap i vår förening. Den normala åtgärden att han själv avsåg sig detta medlemskap väntade vi förgäves på.

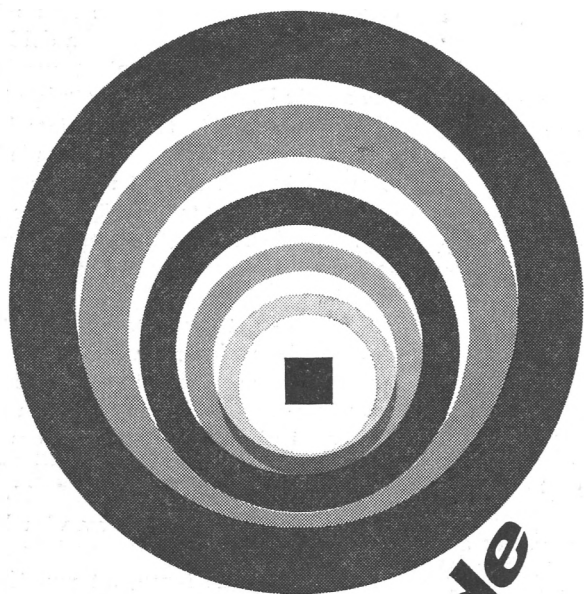
Sällskapet Gamla Djurgårdare dryftade det sorgliga fallet vid sitt årsmöte. Även här höjdes röster för att sparka ut honom ur vår gemenskap. Men till sist enade man sig om att med ständig tystnad omgiva hans namn.

att få bli delaktig av vad som försiggår i den bakom frimureriets mystiska stängsel inhägnade lustgården, för er återstår blott den utväg som bär skylten "Ingång". Skyndom att spåka eder lekamen och att uppöva förnuft och alla sinnen till dess ni nått den stora värdigheten att taga graden och inträda som lyckliga medbröder i det högt lysande Sällskapet Gamla Djurgårdare!

Ex officio

Sällskapet Gamla Djurgårdares
tillförordnade historiograf A. L.

...tankarna klarnar. Sinnena skärps. Man blir stimulerad till kropp och själ. Koppla av vid en kopp—bli på alerten.

en
skapande
paus

IDÉ MED KVALITÉ / KONSUM

PERSIENNER

Kornischer
Jalusier
Rullgardiner
Markiser

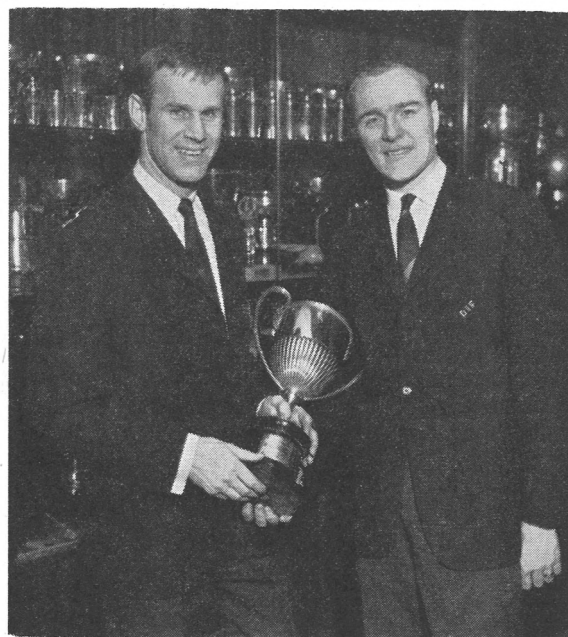
AXA-INDUSTRI

ROLF MELANDER

Läggestadsvägen 9, Bandhagen

Telefoner 47 70 50, 47 87 80

Bostadstelefon 94 57 20

DJURGÅRDENS CLUBJACKA

FINNES I LAGER FÖR OMG. LEVERANS

Shantung 100 % ull Kr. 185: —

Terylene „ 210: —

DIF — broderat i guld „ 8: —

Vid större beställning, begär specialoffert.

På måttbeställningar och alla andra varor
erh. Djurgårdens medlemmar 10 % rabatt.

DJURGÅRDEN skänker dopfunnt till Oscars

I samband med sitt 50-årsjubileum kommer Djurgårdens IF att på lördagsförmiddagen överlämna en dopfunnt till Oscars församling. Det är ett gammalt skidpris, erövrat av föreningen i början på 1900-talet, som nu skall tjänstgöra som dopfunnt i Djurgårdskyrkan. Den märkliga gåvan, som kommer att mottas av kyrkoherde Valduus Bengtson vid en liten högtidlig akt i dag vid denna kyrka, har följande inskription: "Skänkt av Djurgårdens idrottsförening 1941. — Låten barnen komma till mig".

Efter det att denna dopfunnt överlämnats till församlingen komma DIF-medlemmar att besöka sin förste ordförandes, J. G. Janssons, grav och där nedlägga en krans.
(DN, 15 nov. 1941)

Den vita sporten

Det är heller inget snobberi att predika att sport och sportdräkter hör nära ihop. Tennis, som även kallas den vita sporten, håller styvt på detta. Kungliga tennishallen i Stockholm har i dagarna utfärdat bestämmelser i fråga om klädseln för alla som spelar tennis inom anläggningen:

"Vit tennisklädsel är obligatorisk.

Tröjor och idrottsoveraller i diskreta färger må bäras utanpå tennisdräkten, om så av hälsoskäl påkallas. Herrar får spela med bar överkropp heta sommandagar endast på privathyrd utomhusbana; sålunda ej på inomhusbana eller under förflyttning från och till utomhusbana."

Något klädtvång för orienterare existerar däremot inte ännu. De flesta man möter i skogen ser fortfarande ut som stater ur Tolvskillingsoperan.

(ST)

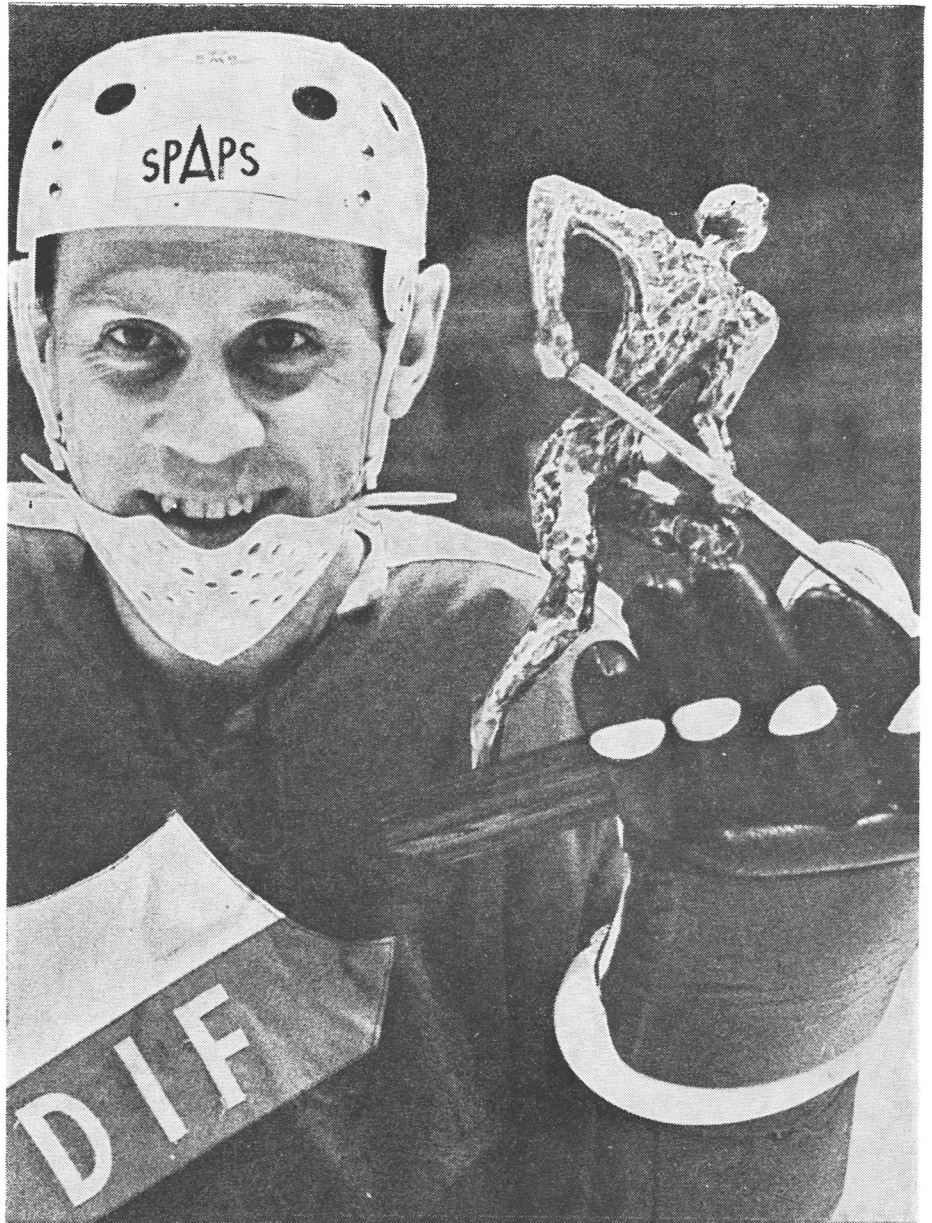
50.000 idrottstimmar pr dag

Djurgården hör till de största fritidsgrupparrangörerna och Stockholm leder som distrikt i denna verksamhet, som år efter år ökar i omfattning. Under 1963 redovisades i hela landet 31.373 grupper med sammanlagt 562.343 deltagare. Svensk Idrott, RF-organet, skriver härom:

Bakom dessa glädjande siffror ligger ett uppoffrande arbete av idrottsledare över hela landet. Eftersom varje fritidsgrupp pågår i minst 20 timmar kommer man fram till att höstredovisningen 1963 omfattar drygt 10 miljoner aktivitetstimmar, d.v.s. upp emot 50.000 timmar per dag. Det är ett stort samhällsgagnande arbete som ligger i dessa tal.

★

Hilding Lövdahl, som övervakar Djurgårdens fritidsgrupper, kan sträcka på sig.

"Rinkens riddare" i all sin elegans. Tumba har just fått ta emot Dagens Nyheters förnämliga hederspris som säsongen 1964 års bäste och ridderligaste ishockeyspelare.

RINKENS RIDDARE

Dagens Nyheters utmärkelse "Rinkens riddare" till den ishockeyspelare, som under säsongen framträtt som ett föredöme i alla avseenden, tillföll första gången "Stor-Stöveln" Öberg, han som aldrig ville svika de sina i Gävle Godtemplare, och andra gången var det dags för Tumba Johansson, också en trogen själ i sin klubb och utan några som helst tankar på att erbjuda sina tjänster åt andra än Djurgården. Juryn valde Tumba för att han under den gångna säsongen liksom under hela sin långa och enastående karriär visat ett föredömligt uppträdande under sin idrottsutövning och för att han under de 21 matcherna ådragit sig en enda futtig utvisning. I sammanhanget presenterade DN:s Bobby en del nya sidor hos Tumba i en artikel, som vi citerar:

"Tumba" Johansson har nu erhållit också en officiell bekräftelse på att han är en "Rinkens riddare". Det var på tiden! Hans 14 år långa och ovanliga fördragsamhet med hårdföra motståndare, av vilka många tillgripit nästan alla medel

utom yxa för att stoppa honom, har därmed vunnit sin belöning.

Ingen och ingenting har kunnat rubba hans goda psykiska balans. Han har tagit smällarna med ett leende och dokumenterat en 24-karutig guldhalt som sportsman.

ASK GARAGE

KATARINA BANGATA 58 — STOCKHOLM SÖ

TELEFON 44 60 25

BENSIN & BILAR

TEMPO

**i alla
stadsdelar**

**goda varor
till
låga priser**

Fyra fina fyndplatser

I STOCKHOLM

när det gäller

KLÄDER

RYTTERKVIST

Drottningatan 67
S:t Eriksgatan 37
Odengatan 79—81
Grevturegatan 8

Detta har väckt både respekt och beundran, men själv tycker han inte att det är märkvärdigt. Hans egen rinkfilosofi är enkel.

— Har du sett nån göra mål från utvisningsbåset? Nähä. Det är därför jag sitter där så sällan.

I år har han bara åkt på en utvisning. Den kom mot Skellefteå och var närmast en olyckshändelse.

— Jag slog efter pucken och träffade ett par skridskor i stället. Sånt händer. Och där satt jag i två minuter och gjorde inte en enda syl! Hemskt.

Han kunde dock trösta sig med att han skjutit fler mål än någon annan svensk forward, och medan han nötte syndabänken fanns även tid för honom att se tillbaka på sin enastående karriär. Minnas de första rören han fick som 13-åring... erinra sig sin debut i DIF mot AIK i en DM-final 1950... tänka på sin första match i Tre Kronor 1951, när han prickade in fem puckar på USA... mana fram bilden av sina tre VM-guld... glädjas över klangen av de 72 fullträffar han fabricerat i OS- och VM-sammanhang.

■ Kan inte sluta!

Ja, det är mycket han har upplevt. Men hur blir framtiden? I Innsbruck förklarade han sig beredd att skicka sina skridskor och sin klubb till idrottsmuseet i Malmö. Och i dag?

— Du vet hur det är. Jag borde kanske sluta. Det är bara så förtvivlat svårt. Jag älskar ju lret. Det har blivit ett gift som jag måste ha. Dessutom har jag en bra säsong bakom mig.

Har fått vara frisk och hel. Livet har lekt. Jag borde nog sluta, men jag kan inte. Siktet är inställt på VM i Tammerfors!

Alltid kan jag väl göra nån nytta. Det är så många andra som förklarar att de tänker tacka nej till landslaget. Jag begriper dom inte, tror dem inte heller. Tre Kronor är i alla fall toppen!

■ Slita hund...

"Tumba" anser också att föryngringen av landslaget skall tas försiktigt. Han talar absolut inte i egen sak, utan av erfarenhet.

— Det är en kolossal skillnad att glänsa i allsvenskan och fightas mot t.ex. ryssar. Vi har emellertid en strålande återväxt. Det spirar löftesrika plantor överallt. Tre av dem bör få sin chans nästa säsong. De övriga borde fösas ihop i ett B-lag och skickas över till Kanada, där de kan lära sig leva turnéliv och härdas mot de transatlantiska stålmännen. 1966 är det dags att plocka in ytterligare tre man.

Tänk om min klubbkompis Kurre Thulin ville slita hund ett år. Han skulle för-

vandlas till Europas skarpaste högerforward.

■ Jernberg föredöme

— Hur graderar du själv dina framgångar? I Innsbruck påstod du att OS-silvret smällde högst, högre än någon av VM-titlarna.

— Varje seger känns som den största omedelbart efteråt. Silvret förbleknar inte sett även från liten distans. Men triumfen i Colorado... det är kanske toppen ändå. Den gången slog vi ett kanadensiskt kanongång. Jag var så glad att jag grät, gamla karln. VM-silvret i Stockholm var inte dumt heller. Vi var bäst i den turneringen. Det sa jag för resten åt ryssarna.

— Du är idol för många. Har du själv något idrottsligt föredöme?

— Jo, kan du tänka dig — en plankhasare! Sixten Jernberg personifierar i mina ögon Idrottsmannen. Han är fantastisk. Som i senaste OS. Alla ropade efter ett svenskt guld, alla satsade på Sixten. Vilket enormt tryck han hade på sig. Han spottade bara i nävarna, åkte ut och kom tillbaka fem mil senare som segrare. Det är koncentration plus tidsinställd explosion, det.

— På skidor till på köpet. Och fem mil. Under min GCI-tid körde jag en mil för nåt märke, så jag vet hur det känns. Sprintade som Jesse Owens i början och tog

slut efter en kilometer. Vid varje liten kulle i fortsättningen var det som att få hela Kebnekaise i nosen. Blev till och med begärd ur spår av en neger, en stipendiat. Det är jag nog ensam om.

■ Blir politiker?

— Du har träffat många människor, vilka har du blivit mest imponerad av?

— Prins Bernhard och prinsessan Beatrix av Holland. Beatrix är hyperintelligent och tycktes, trots sin ungdom, kunna allt.

— Vem har betytt mest för din egen utveckling som människa och idrottsman?

— GCI och Djurgården. Arne Grunander har hjälpt mig mycket. Och så vår ungdomsbas Filip Karlsson, förstås. Han hittade mig på Stadion för 16—17 år sedan och lyfte in mig i DIF.

— Hinner du med några hobbies?

— Jag är helgalen i golf. Dessutom är jag road av politik. Plöjer varje morgon igenom ledarna i Stockholms tre morgontidningar. Blir kanske politiker vad det lider. Anbud saknas ej.

Ja, varför inte. Han har tidigare klarat sig bra som direktör, tidningsman, TV-kommentator, radiounderhållare, författare, uppfinnare, hockeylirare, vattenskidåkare (obs! inga backar här) och Gud vet knappast allt. Och rättning höger lärde han sig på GCI.

Byggnadsfirman Nils Nessen AB, Bergsgatan 1, Stockholm K.

NESSEN

BYGGER

KVALITET BETALAR SIG

Våra boxare i Stiftsgården

Föreningens boxningssektion har tagit för vana att varje år arrangera träningsläger för sina aktiva boxare. Så skedde även detta år. Senaste två åren har träningslägren varit förlagda till Gotland. Man ville nu byta uppehållsplats och stannade för Dalarna. I det natursköna Rättvik slog man på Stiftsgården ner sina ringstolpar. Stiftsgården drivs av Västerås stift och har alltså religiös anknytning. Kombinationen boxning och statskyrkan kanske för många ter sig svårkombinerad. I stiftsgården bedriver statskyrkan ungdomsarbete i form av konfirmationer och semestervistelser för äldre stiftsbor. All verksamhet har en religiös prägel under fullt frivilliga former.

Det skall dock icke förnekas, att vi var litet spända inför kontakten med våra värdar, då vi en söndag anlände och tog förläggningen i besittning. Det är ju inte ovanligt, att grabbar utan större besvär krystar fram en och annan svordom.

Inom boxningen talar man om knock-out. Den mottagning vi bestods är att likna vid en knock. Vi blev överrumplade och mottogs med öppna famnar av alla som fanns i närheten. Det kändes som om vi var gamla bekanta som träffades efter en tid. Denna vänskapskänsla kändes sedan starkare för varje dag. Grabbarna slog på sina solvargsgrin och charmade de kvinnliga konfirmanderna och även äldre semesterfolk.

Flickorna ville bli boxare!

Vi fick en mycket trevlig förläggning och ordnade vår träningscamp strax utanför denna. När vi sedan tränade på dagarna så stannade verksamheten av och alla samlades runt omkring oss. Det kanske var spännande att se grabbarna "tampas" med varandra. Många fick under verksamheten klart för sig, att boxningen såsom den utövas av amatörer icke kan vara farlig. Flickorna tyckte till och med att de skulle kunna bli boxare. Många provade och fick som belöning en mycket otrevlig träningsvärk i armarna. Men roligt hade man.

Under kvällarna hade vi samling i särskilda stugor och där diskuterades många handa ting. Undertecknad hade tillfälle att kåsera lite om boxning och fick sedan tillfälle att besvara många knepiga frågor.

Vi hade även tillfälle att delta i religiösa möten. Skriftställaren fick nöjet att medverka i Kompletorium i Rättviks kyrka, som ligger alldeles intill Stiftsgården. Ett Kompletorium är en form av aftongudstjänst eller aftonbön.

Detta var något av ramen omkring träningen. Träningen sköttes av vår från Amerika importerade tränare John Fuller. Han hade ordnat med fyra träningspass per dag. Efter reveljen kl. 6.30 kommanderade han ut grabbarna på skogslöpning och gymnastik. Vi åt sedan morgonmål kl. 09.00. Därefter var det vila till kl. 10.30, då andra passet började. Detta pass omfattade teknikträning och pågick till kl.

12.00. Kl. 13.00 var det dags för lunch. Efter lunchen var det ny vila och sedan ett nytt träningspass med teknikträning. Kl. 17.00 var det middagsmål och sedan vila till kl. 20.00. Då startades sista träningspasset bestående av tempoträning i terrängen. Ett hårt program, men ingen klagade. Efter någon dag kom tränaren underfund med att han måste ransonera maten. Tilldelningen vid måltiderna var obegränsad. Maten var dessutom välagad och god, så det är kanske inte att undra på om vi fyllde på ordentligt innanför västen.

Bad i ishavet

Det enda man kunde klaga på i Rättvik var vädret. Knappast en dag utan regn. Vattnet i Siljan hade ingen behaglig temperatur. Grabbarna döpte om sjön till Ishavet.

Det var inte bara boxning som utövades på Stiftsgården. Där fanns flera fina volley-bollag. Vi tittade efter vilket lag som var bäst och postade en utmaning. En av de vackraste sommarkvällarna gick den matchen av stapeln. Grabbarna hade ofantligt roligt. Endast en hade tidigare provat denna sport. Med hänsyn till detta fann vi det lämpligt att låta motståndarna vinna med en poäng. Vi blev sedan utmanade på fotboll. Där visade vi ingen pardon utan vann som vi ville med 2-1.

Träningslägret avslutades med en fest med boxningsuppvisning i Rättviks folkpark. Vi hade engagerat Andrew Walters orkester att svara för dansmusiken. Vädrets makter och en travtävling gjorde att detta arrangemang icke blev den fullträff som många hade väntat. Det blev i alla fall ingen förlust.

Vår medlem världsmästaren i kanot Lasse Glasser, som är Rättviksbo, följde oss varje dag och gjaldade grabbarna till alla sevärdheter.

Grabbarna tackar föreningen för det trevliga träningslägret. Detta tack måste dock föreningen dela med sig av till Rune Edenfors, som från sin F:a AB Små-Bilar ordnat det mesta till detta träningsläger. Flera sådana djurgårdare önskar vi oss. Tack Rune.

Bengt Lundbäck.

ett strå vassare

RÄTT KLÄDD - MAGNI-KLÄDD

MAGNI- FICIENT LOOK

Att höstkostymen kan vara ledig, bekväm och samtidigt förnämligt strikt kan Ni lätt övertyga Er genom ett besök hos oss. Vi vill gärna visa Magnificent Look — det yppersta när det gäller herrkläder. Magni-ateljéernas produkter, kända av de mode-medvetna herrarna, såväl på kontinenten som i Sverige garanterar Er det bästa vad beträffar mode, passform och kvalitet.

Rudholms

Kungsgatan 2
Vasagat. 15-17
St. Nygatan 35

EN GÅNG DJURGÅRDARE ALLTID DJURGÅRDSBOXARE...

Det 46:e verksamhetsåret, säsongen
1963-64 är avslutat

Juli månad 1963 hade vi träningsläger i Rättvik med Bengt Lundbäck som lägerledare och John Fuller som tränare. Följande boxare var med: Sten Berglund, Jan Hjert, Hans-Göran Johansson, Henry Lahtinen, Ove Ljungkvist, Carl-Åke Palm, Hans Pincoffs, Teo Pollex, Hans Mattsson, Bo Stockhaus, Sune Wennerstrand, Göran Nordh och Leif Hjert.

Under den gångna säsongen ha en del nya Djurgårdare sett dagens ljus:

Lennart Olsson, Bo Grebbert, Carl-Åke Palm, Göran Nordh.

Representation i Stockholms stadslag

I Stockholm den 18/10 1963 mot Aalborg:

Lätt weltervikt: Sten Berglund

Lätt mellanvikt: John Fuller

Mellanvikt: Teo Pollex

I Aalborg den 2/2 1964 mot Aalborg:

Bantamvikt: Hans Pincoffs

Fjädervikt: Lennart Olsson

Lätt weltervikt: Sten Berglund

Mellanvikt: Teo Pollex

★

Gammal är äldst heter det. Ännu en gång har Djurgården visat att de är äldst i landet, genom att bli bästa klubb vid senaste svenska mästerskapen.

Årets mästerskap:

Distriktsmästerskapen för seniorer:

Bantamvikt: Hans Pincoffs

Lätt weltervikt: Sten Berglund

Lätt mellanvikt: John Fuller

Mellansvenska mästerskapen:

Flugvikt: Hans Pincoffs

Svenska mästerskapen:

Flugvikt: Hans Pincoffs

Mellanvikt: Teo Pollex

Distriktsmästerskapen för juniorer:

Mellanvikt: Bo Stockhaus

Nybörjartävlingar för Stockholm:

Lättvikt: Carl-Åke Palm

Nybörjarturneringen:

Fjädervikt: Bo Grebbert

Runt omkring i Stockholm har vi förlagt vår träning.

I Åkeshovshallen tis- och torsdagar under ledning av Bertil Ahlin och Reino Nyberg

och på Pontonjergatan 33 mån-, tis- och torsdagar under John Fuller och Henry Lindahls ledning.

Är detta rätt, att splittra sig på så många ställen? Enligt min mening "Ja", då det numera är klubbarna som söker de aktiva och inte som förr, de aktiva som söker klubbarna.

Den gångna säsongen har följande boxat i de svenska färgerna:

Sten Berglund i lätt weltervikt mot Danmark i Köpenhamn,

Ove Ljungkvist i lätt weltervikt mot Finland i Stockholm,

Hans Pincoffs i flugvikt mot Danmark i Stockholm,

Lennart Olsson i fjädervikt mot Danmark B i Nyköping.

★

Referat:

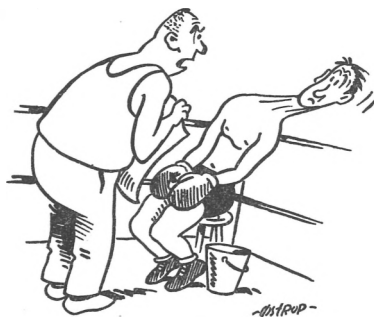
BORLÄNGE TIDNING, lördagen den 20 juli 1963: "Fin boxningspropaganda i Rättvik när Djurgårdarna avslutade lägeret."

DAGENS NYHETER, lördagen den 5 oktober: "Teofil Pollex prickade in massor av raka fina vänster."

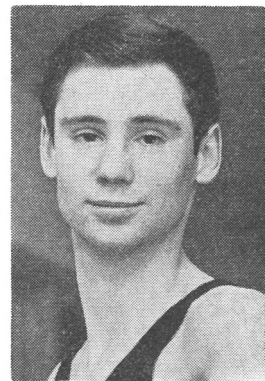
ÖSTERSUNDS-POSTEN, måndagen den 4 novembtr: "Berglund ser vi gärna åter i kommande Älgen-boxningar."

VÄXJÖBLADET, måndagen den 2 december: "Fuller imponerade i Värendsgalan mot Risberg."

DAGENS NYHETER, lördagen den 7 december: "Det hade kunnat bli svensk seger om Djurgårdaren Ove Ljungkvist fått den seger över Pentti Valtonen som han var värd efter sin fina boxning i de båda sista ronderna."

Jag sa' ju åt dej att akta dej för hans vänster.

Två säkra boxningskort, Hans Pincoffs (överst) och Teofil Pollex.

KVÄLLSPOSTEN, lördagen den 21 mars 1964: "Nu vill Sveriges bästa boxare bli svensk." Teofil Pollex...

STOCKHOLMS-TIDNINGEN, måndagen den 23 mars: "Flugviktsmatchen togs hem av Pincoffs som boxade väl, med stickande raka vänster."

★

Egna arrangemang, två till antalet:

Den 31 oktober 1963 hade vi bjudit hit en trupp från La Specia i Italien för att hjälpa de överlevande efter dammkatastrofen den 9 oktober 1963 vid Vaiont i Norditalien.

Före och efter boxningarna uppträdde bl.a. Ingvar Wixell, Hjördis Pettersson m.fl. och flera orkestrar spelade, bl.a. första militärmusikkåren under ledning av musikdirektör Marc de la Berg.

Alla uppträdde gratis och kronor 10.000 överlämnades av föreningens ordförande Hugo Caneman till italienska ambassaden.

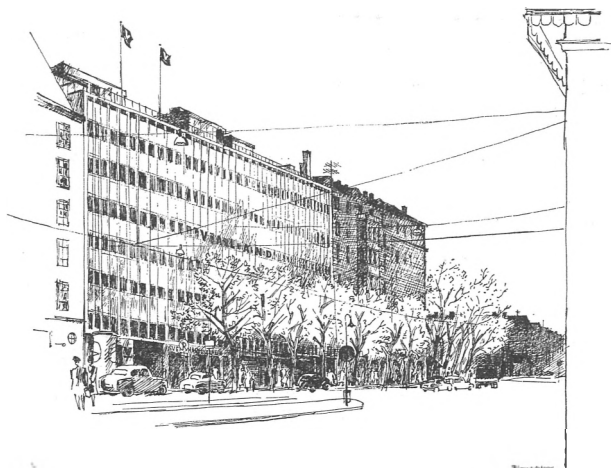
Den andra tävlingen. Den 21 februari 1964 gästade oss en trupp från Trondheim i Norge.

Djurgårdare, aktiva, ledare och supporters kämpa vidare för ännu flera framgångar.

Stockholm i maj 1964.

Kurt Hammargren

Gynna Djurgårdarens annonsörer!

**Försäkring
med
personlig service**

HUVUDKONTOR: BIRGER JARLSGATAN 43 • STOCKHOLM • TELEFON 22 34 20

NEWATOR

Aktiebolag

**Bygger
och
projekterar**

INDUSTRI- OCH HUSBYGGNADSAVD.
Stureplan 4 - Stockholm Ö - Tel. 08/67 05 95

Det sätts om miljonpengar

Över en halv miljon riksdaler har det satts om i Djurgården under senaste verksamhetsåret. Sedan kassören Bo Hedvall lagt ihop och dragit ifrån och i övrigt gjort ett jättearbete att hålla ihop alla redovisningar, säkerligen åtskilliga tusen, kunde han leverera material till ett bokslut, som innebar rekord för vår förening.

Som ett bevis på detta kan vi nöja oss med att ur bokslutet klippa ut vinst- och förlusträkningen pr 1/7 1962—30/6 1963, som visar en totalintäkt av över en miljon kronor och en totalkostnad av något över 900.000 kronor. Det visar med andra ord, att det går att plocka in pengar på idrottstävlingar på hög nivå men att det också kostar att driva idrott på samma höga nivå.

Här några siffror ur samlingen:

	Intäkter	Kostnader	Vinst	Förlust
Bandy	7.317: 40	26.353: 35		19.035: 95
Bowling	15.794: 86	15.429: 35	365: 51	
Bordtennis	11.181: —	22.266: 26		11.085: 26
Boxning	12.354: 35	8.087: 49	4.266: 86	
Brottning	9.551: 24	14.542: 73		4.991: 49
Curling	4.640: —	4.341: 21	298: 79	
Cykel	4.115: 50	6.767: 01		2.651: 51
Damer	1.842: 20	1.472: 39	369: 81	
Fotboll	559.979: 53	397.929: 14	162.050: 39	
Fäktning	11.569: 95	12.921: 85		1.351: 90
Handboll	7.937: 48	14.632: 90		6.695: 42
Ishockey	425.794: 56	322.684: 37	103.110: 19	
Konstämning	10.553: —	7.500: 68	3.052: 32	
Orientering	1.127: 50	2.059: 49		931: 99
Skidor	1.611: 65	3.067: 39		1.455: 74
Slalom	2.966: 77	8.734: 77		5.768: —
Tennis*)	—: —	—: —		
ÖS	40.206: 53	57.126: 09		16.919: 56
	1.128.543: 52	925.916: 47	273.513: 87	70.886: 82
Årets vinst	—: —	202.627: 05	—: —	202.627: 05
Kronor	1.128.543: 52	1.128.543: 52	273.513: 87	273.513: 87

*) Tennissektionen har lämnat föreningen men ej lämnat slutredovisning.

Därutöver har från huvudkassan utbetalats anslag till:

Bandy	24.500: —
Bordtennis	10.550: —

Hand om kassan (som ibland även kan vara helt länsad) har Bosse Hedvall, som gärna tar på sig denna min för att inte få någon att tro, att han har något överflöd av varan...

Bowling	400: —
Boxning	600: —
Brottning	1.000: —
Curling	—: —
Cykel	2.500: —
Damer	—: —
Fotboll	—: —
Fäktning	600: —
Handboll	6.600: —
Ishockey	—: —
Konstämning	30: —
Orientering	1.000: —
Skidor	3.250: —
Slalom	3.600: —
Kronor	54.630: —

Därutöver har till huvudkassan inbetalats från:

Boxning	500: —
Fotboll	100.742: 22
Ishockey	27.000: —
Kronor	128.242: 22

Varför får vi inte vakta?

Det är inte billigt att idka idrott. De stora pengar, som skramlar in genom vändkorsen, har en enastående förmåga att smälta ihop långt innan våra kassörer får hand om slantarna.

Ett färskt exempel.

Senaste fotbollsmatchen på Råsunda mellan AIK och Djurgården. Rekordpublik för säsongen med ett brutto på 215.000 kronor. Innan det blev någon utdelning åt AIK och Djurgården, lade Svenska Fotbollförbundet beslag på sin uttaxering med 30.000 kronor. I planhyra tog samma part lika kvickt 45.000 kronor. Det betydde alltså att omgående stannade 75.000 kronor kvar på Råsunda. I vakt-hållning — håll i Er nu! — strök det med 5.015 kronor. Domare och linjemän kvitterade ut 869 kronor. Alltså en 1.000-lapp bara där till folk, som publiken bara sitter och retar upp sig på och tycker både visslar och vinkar alldeles åt pipan...

Att behöva betala 5.000 bara till vakter är ju horribelt. Tänk om vi kunde få lov att i egen regi vakta för åtminstone hälften av detta belopp. Vilket uppsving för våra fattiga sektionsskassar. Vore det inte något att arbeta för? Fast det går naturligtvis inte. Frimureriet vakar över sina rättigheter.

SJÄLVFÖRSÖRJNING MED FÖRHINDER...

Blott 2 sektioner i Djurgården ger över-skott. Gissa vilka? Jo, fotboll och boxning! Men för att gissa rätt måste man gå tillbaka till den 15 mars 1929, då det vid föreningens årsmöte bestämdes, att varje sektion skulle klara sina egna ekonomiska affärer. I samband därmed konstaterades följande ställning under en period mellan 1916—1928:

allmän idrott	—	11.000 kr.
bandy	—	8.000 kr.
ishockey	—	1.600 kr.
boxning	+	3.000 kr.
brottning	—	6.000 kr.
fotboll	+	138.000 kr.
skidor	—	14.000 kr.

På den tiden hade Djurgården 7 sektioner, vilka alltså utom fotboll och boxning mest handlade om utgifter. Därför tyckte årsmötet, att det var en klok idé, att alla sektionerna skötte sig ekonomiskt självständigt. Hur det skulle gå till gavs väl inte något patentrecept för, och om det också även i dagens läge gäller självförsörjning för varje sektion är det ju ingen nyhet, att de rika sektionerna är snälla och förstående och håller sina fattiga vänner vid liv. Annars skulle Djurgården inte vara landets största allroundförening.

Pigga och söta Djurgårdsflickorna och tvillingarna Britt-Marie och Ann-Marie Thorsén visar vad de kan i samband med en handboll. From önskan från redaktörens sida: den som ändå fick vara en handboll...

Uppåt bland flickorna i handboll och bandy

Det råder optimistiska tongångar i Damsektionen. Vi har väl kanske ett par år tyckt att motgångarna varit stora, men nu har vi återigen många unga kämpaglada flickor och det är mycket tack vare vår ordförandes, Aina Ekvall, energifyllda ledararbete.

Handbollens unga A-lag, genomsnittligt yngst i stockholmsserierna, har lyckats strålande med sina förehavanden under säsongen. Detta inte minst beroende på att vi till allas glädje äntligen fått en tränare, som alla flickor litat på och som kan sporra till strålande resultat både vad gäller träningsflit och matchresultat. Det är Gillis Florsjö, som verkligen lagt ned ett enormt intresse och glädjande nog har han inte behövt göra det förgäves.

A-laget vann div. IV-A i Stockholmsserien och har därmed klivit ett steg närmare Norra damserien.

B-laget kom på tredje plats i sin serie och A-flicklaget (flickor födda -47 och senare) har fått sin andra inteckning i Trimerskutan, som är ett vandringspris, där vi behöver tre inteckningar för att erövrade för gott. I St. Eriks-cupen kom flickorna på andra plats efter att i finalen förlorat mot Lidingö med 4-3.

Våra juniorer (födda -46 och senare) deltog i JDM men där hade vi oturen att A-lag och juniorer kallades till match samma dag och eftersom så unga flickor endast får spela en match per dag satsade vi istället på A-laget. Det resulterade i, att de juniorer som återstod, förlorade och

JDM är ju en utslagsturnering, så det gavs inga fler chanser.

A-laget som vann div. IV-A bestod av:
 Christina Nelson Gun Andersson
 Ann-Christin Margareta Ekvall
 Bergenhamm Siv Carlsson

Artikelförfattare
 Suzanne Forsberg

Inger Phil Ragnhild Svahn
 Gunvor Orest Ann-Marie Thorsén
 Lena Wenngren Suzanne Forsberg
 Agneta Almqvist Christina Gustavsson

Lagledare: Kirsten Johansson

I A-flicklaget som tog hem Trimerskutan deltog:

Ann-Marie Fjellström Eva-Lis Rydestam
 Margareta Ekvall Lena Wenngren
 Siv Carlsson Berit Engström
 Ann-Marie Thorsén Eva Lövhauk
 Britt-Marie Thorsén Marianne Barner

Lagledare: Inger Phil och Christina Gustavsson.

★

Bandyserien började mycket lovande. Vi ledde serien hela tiden fram till sista matchen. Den gången vann Göta med 5-2 och därmed blev vi tvåa. Det var skollovsvecka och vi hade flera av våra bästa flickor i fjällen. Hur som helst, så skötte vi oss ju mycket bättre i år än förra året. När flickor spelar bandy så blir det ju inte så många mål gjorda men målskyttarna var:

Christina Nelson	2
Anna-Carin Dettner	2
Anna Dettner	1
Suzanne Forsberg	1
Gunilla Crabo	1
Gerd Johansson	1

Det har varit en rolig och givande vintersäsong med strålande sammanhållning och glatt humör hos alla flickor men visst var det jobbigt många gånger när det jäktades från tidig (08.30, söndag) bandymatch till handbollsmatch någon timme senare.

Vi har planer på att börja spela bowling i Damsektionen och vi har god kontakt med DIF:s bowlingherrar, så vi får väl se hur det går med träningstider m.m. till hösten.

Vi inledde höst- och vintersäsongen med en samling av Damsektionens medlemmar och vi ska avsluta säsongen (eller påbörja utehandbollen) med en samling av samtliga flickor ute på Bosön.

Suzanne Forsberg
 sekr.

Vår segerserie

Div. IV-A, dam, inomhusserien 1963-64

Djurgården	8	7	1	0	56-36	15
Tallen	8	6	0	2	41-24	12
Åkeshov	8	4	1	3	43-36	9
Sundbybergs IK	8	4	1	3	48-44	9
Enskedefältet	8	3	2	3	46-42	8
Esselte	8	3	1	4	24-25	7
Lidingö SK	8	2	3	3	42-49	7
IFK Södertälje	8	1	1	6	35-58	3
Högaland	8	1	0	7	29-50	2

Pepparkakorna på Slottet

Den här sockerbagaren blev svåraste stötestenen i vår pristävling i förra numret av "Djurgårdaren". Där gällde att svara rätt på 10 frågor, och frågan nr 4 gällde "Vilka är sockerbagarna på denna bild?" Ingen kunde klämma fram rätt svar, vilket skulle varit "Kronprins Carl Gustaf och prinsessan Christina", vilka alltså fotograferats hemma på Slottet i samband med att de bakat pepparkakor. Så enkelt var det — eller var det svårt.

Närmast rätt var Kalle Molin, gammal trogen supporter, lottförsäljare m.m., som emellertid missade ett svar gällande att avslöja vem som gömde sig bakom smeknamnet "Tattar-Lasse". Han ansåg att det var "Tattarn" Lindgren, ishockeyspelaren, men det var dessvärre fel. "Tattar-Lasse" var nämligen vår tidigare ordförande Sven Larson, som fick smeknamnet på den grund att han var direktör och ägare av restauranten Tattersall. Dessutom trodde Molin att Henry Nord var medlem i Djurgården, men se det var också fel.

Här kommer de rätta svaren:

- 1) Hur många SM i ishockey har Djurgården?
Svar: 10.
- 2) Vad dömer domaren i fotboll, om Knivsta Sandberg skjuter en straffspark i ribban och sedan störtar fram och slår in returen via stolpen i mål?

Svar: ej mål, frispark för motståndaren.

- 3) Vem eller vilka i den nuvarande fotbollsstyrelsen har spelat i allsvenskan för Djurgården?

Svar: Sigge Bergh, "Farsan" Sand-

berg, Bernt Edvinger, Bo Finnhammar och Åke Olsson.

- 4) Vilka är sockerbagarna på bilden härintill?

Svar: Se ingressen.

- 5) Vem eller vilka av dessa är medlemmar i Djurgården just nu: a) Tage Erlander, b) Helge Berglund, c) Henry Nord, d) Prinsessan Margaretha, e) Torsten Tegnér?

Svar: Helge Berglund.

- 6) Vilka Djurgårdsbrottare har vunnit olympiska medaljer?

Svar: Edvin Vesterby, Einar Karlsson, Gotte Svensson och Frithiof Svensson.

- 7) Vilken Djurgårdsboxare har vunnit Europamästerskapet?

Svar: Olle Tandberg, Oskar Andrén och Nisse Ramm.

- 8) Vilka Djurgårdare gömmer sig bakom smeknamnen "Chaplin", "Nocke", "Grynet", "Tattar-Lasse", "Hasse Guldfot" och "Sluring"?

Svar: Leif Eriksson, Bertil Nordenskjöld, Arne Grunander, Sven Larsson, Hans Jeppson, Sigge Parling.

- 9) Har Djurgården någon spelare, som tillhört landslagen i såväl fotboll som bandy och ishockey, vem eller vilka i så fall?

Svar: Gösta "Knivsta" Sandberg.

- 10) Vem eller vilka av dessa kan tänkas vara eller ha varit medlemmar i Djurgården: Jussi Björling, Elof Ahrle, Einar Hanson, Victor Balck, Einar Råberg och Gunnar Lange?

Svar: Björling, Ahrle, Hanson och Råberg.

Vi återkommer i nästa nr av Djurgårdaren med en ny pristävling men börja träna redan nu!

JAG TAR LÅDAN

Vid årsfesten förekom den gamla populära leken "jag tar lådan", i samband med vilken klubbmästare Åke Erixon gjorde sitt bästa för att hans lådor verkligen skulle få avsedd åtgång. Det fanns dock vissa krassa årsmötesbesökare, som hellre slantar ur Åkes för kvällen späckade plånbok. Men lådorna gick förstås åt och diverse glada överraskningar mötte mottagarna.

Utänför det egentliga programmet förekom sång av en gammal medlem av utländskt ursprung, Titus, och det var faktiskt inga dåliga låtar han serverade.

en
kontaktpunkt
som ger

**större resurser
 över hela fältet**

Genom samarbetet mellan sparbankerna och Sparbankernas Bank kan Ni utnyttja en rad banktjänster i de närmare 1700 sparbankskontoren över hela landet. Ni kan t.ex. ordna

- fondaffärer
 - inlösen av utlottade och uppsagda obligationer
 - inlösen av vinster på premieobligationer och penninglotter
 - diskontering av ej förfallna premieobligationsvinster
 - köp och försäljning av resevaluta samt andra valutauppdrag.
- Sparbankerna är vid valutaaffärer ombud för Sparbankernas Bank
- inkasso- och utbetalningsuppdrag
 - bankgiro
 - inlånings- och utlåningsfrågor
 - slutlig finansiering av bostadsproduktion genom Sparbankernas Inteckningsaktiebolag
 - långfristig utlåning för olika kommunala ändamål genom Kommunkredit – ett nytt initiativ från sparbankerna.

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

Hedersordförande: Bertil Nordenskjöld, Banérgatan 45, tel. 62 40 73.

Djurgårdens IF:s adress: Klocktornet, Stadion, Stockholm Ö. — Telefon 21 15 83 — Postgiro: 5 69 16

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22 — Tidskriften Djurgårdarens postgiro: 52 32 01

ÖVERSTYRELSEN:

Ordförande:

Hugo Caneman, Backvägen 7, Stocksund, tel. bost. 85 43 29, arb. 24 60 60.

Vice ordförande:

Carl-Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, Bromma, tel. bost. 26 78 27, arb. 61 93 26.

Sekreterare:

Karl Liliequist, Skaldevägen 17, Bromma, tel. bost. 25 36 99, arb. 22 40 00.

Kassör:

Bo Hedvall, Scheelegatan 10, Sthlm K, tel. bost. 51 27 53, arb. 22 40 60.

Ledamöter:

Åke Erixon, Gamla Landsvägen 3, Danderyd, tel. bost. 55 01 43, arb. 0764/216 66 eller 206 04.

Hilding Lövdahl, Tegelluddsvägen 30, Sthlm NO, tel. bost. 62 97 04, arb. 67 98 00.

Rolf Theblin, Poppelvägen 20, Bromma, tel. bost. 80 09 35, arb. 22 35 80.

Suppleanter:

Gunnar Dahlfors, Råstensgatan 6, Sundbyberg, tel. bost. 28 74 13, arb. 30 87 37.

Bengt Jäderholm, Skogsfrugränd 31, Bromma, tel. bost. 26 68 27, arb. 23 70 00.

SEKTIONSSTYRELSE:

(Inom parentes telefon till arbetet, dit man endast bör ringa i undantagsfall.)

FOTBOLL:

Ordf.: Sigge Bergh, Körsbärsvägen 8, tel. 32 69 88 (61 73 72).

Sekr.: Gunnar Lundqvist, Skulptörvägen 17, Johanneshov, tel. 48 84 77 (22 35 80).

Kassör: Björn Sterner, Bergsundsstrand 3, 6 tr., tel. 69 19 80 (22 50 80).

Alf Lundquist, Karlavägen 83, tel. 63 40 33 (63 49 68).

Åke Olsson, Frihetsvägen 5, Jakobsberg, tel. 0758/316 80 (0758/302 40).

Suppleanter:

Bertil Ahlm, Rådjurstigen 38, Solna 7, tel. 85 51 86 (22 50 80).

Bernt Edvinger, Spiralbacken 16, Vällingby, tel. 38 50 72 (50 18 64).

Birger Sandberg, Astrakangatan 65, Vällingby, tel. 38 55 88 (22 45 00).

Lagledare: Ola Edlund, Rosengatan 12 B, Sundbyberg, tel. 29 65 70.

Tränare: Torsten Lindberg, Hagavägen 91, Solna, tel. 82 83 27.

Ivar Hörberg, Lundagårdsvägen 45, Spånga, tel. 36 09 57 (37 89 74).

Ungdomsledare: Reine Gustafsson, Gustafsvägen 11 B, Solna, tel. 82 39 14 (34 62 30).

Harald Gustafsson, Lidköpingsvägen 48, Johanneshov, tel. 49 64 81 (22 65 00/1665).

Stadionlokalen, telefon: 20 25 77.

Postgiro: 35 37 30.

BANDY:

Ordf.: Åke Karlsson, Kadettvägen 25—27, Rosersberg, tel. 0760/351 83 (0760/351 83).

Sekr.: Bengt Edblad, Essingebrogat. 27, Stockholm K, tel. 52 88 10 (44 03 10).

Kassör: Lennart Schleenvoigt, Ollonvägen 1, Danderyd, tel. 55 01 20 (55 27 50).

Suppleant: Curt Söderberg, Höganäsvägen 10, Lidingö, tel. 65 42 99 (22 20 00).

Lagledare: Sven Bergman, Brälunden 5 B, Bromma, tel. 25 73 20.

Tränare: Gösta Sandberg, tel. 37 96 13 (25 63 08).

Postgiro: 35 92 49.

ISHOCKEY:

Ordf.: Arne Grunander, Aprikosgat. 14, Vällingby, tel. 38 86 12 (22 45 00).

Sekr.: Lars Nordvall, Klubbvägen 5, Danderyd 1, tel. 55 48 55 (10 09 96).

Kassör: Lars Lindgren, Rökubbsgatan 6, Stockholm NO, tel. 61 95 53 (34 96 10).

Ledamot, tränare: Yngve Carlsson, Vänskapsvägen 53, Stockholm K, tel. 50 65 12 (22 15 00).

Lagledare: John Candelius, Kampe-mentsgat. 14, Stockholm NO, tel. 61 79 75 (44 01 80).

Juniorledare: Filip Karlsson, Brantingsgatan 23, Stockholm NO, tel. 62 68 34.

Postgiro: 65 05 84.

BORDTENNIS:

Ordf.: Karl Fagerstedt, Tomtebogatan 12, I ög, Stockholm Va, tel. 31 19 98.

Sekr.: Marianne Lilja, Kolbäcksgården 32, Johanneshov, tel. 39 31 78 (44 94 80).

Kassör: Hans Björkman, Drevkarlstigen 3, Sollentuna, tel. 35 18 44 (0760/111 70).

Postgiro: 50 93 21.

BOWLING:

Ordf.: Eric Jansson, Genvägen 10, Danderyd, tel. 55 16 68 (22 40 40/226).

Sekr.: Bengt Lindberg, Högbergsgatan 30, Sthlm SÖ, tel. 41 96 52 (24 60 60).

Kassör: Gösta Broberg, Rämensvägen 17, Johanneshov, tel. 91 56 42 (20 28 97).

Postgiro: 60 95 31.

BOXNING:

Ordf.: Bengt Lundbäck, Petrejusvägen 53, Johanneshov, tel. 39 15 39 (716 27 80-233).

Sekr.: Kurt Hammargren, Surbrunnsgatan 40, 3 tr., Stockholm Va, tel. 30 14 44 (23 23 10).

Kassör: Thore Starck, Hägerstensv. 125, Hägersten, tel. 19 17 47 (45 34 67).

Övriga: Bertil Ahlin, Stig Iggström, Teofil Pollex (suppl.), Ulph Hamilton (int. sekr.).

Tränare: Karl Bergström, Tämnavägen 10 (Holmgren), Johanneshov, tel. 91 49 85.

Lokalen, Pontonjärgat. 33, tel. 54 45 85.

Postgiro: 45 35 19.

BROTNING:

Ordf.: Lennart Öberg, Slätbäcksvägen 22, Johanneshov, tel. 49 95 56 (43 59 63).

Sekr.: Bertil Anér, Hagavägen 16, Solna 3, tel. 27 95 44 (83 08 95).

Kassör: Axel Brun, Ljungvägen 14 B, Sollentuna, tel. 35 50 71.

Övriga: Helge Öberg, Lennart Ljung, Kurt Alariksson, Harry Backlund.

Tränare: Edvin Vesterby (tel. 37 97 79), Bengt Fridh.

Lokalen, Döbelnsgatan 97, tel. 30 87 47.

Postgiro: 19 47 24.

CURLING:

Ordf.: Rolf Lagerbäck, Duvnäsavägen 37, Saltsjö-Duvnäs, tel. 716 30 66 (31 75 61).

Sekr.: Hans Strömdahl, Skeppargat. 4, Stockholm Ö, tel. 62 71 25 (21 30 31).

Kassör Rune Eriksson, Nybodagatan 6, Solna, tel. 82 37 81 (83 01 70).

CYKEL:

Ordf.: Karl-Gustav Lindkvist, Gillerbacken 45, Bandhagen, tel. 47 30 39 (53 02 53).

Sekr.: Kerstin Pihl, Birgerjarlsgatan 107, tel. 30 05 38.

Kassör: Per Gunnar Ericsson, Fläderstigen 4, Solna, tel. 85 09 91 (35 59 00).

Lars Åke Thorslund, Virebergsväg. 9, 10 tr., Solna, tel. 82 38 51 (30 58 27).

Postgiro: 5 55 87.

FRI IDROTT:

Alla ärenden handlägges av överstyrelsen.

FAKTNING:

Ordf.: Sten Rudholm, Valhallavägen 86, Stockholm Ö, tel. 20 71 99 (10 09 99).

Sekr.: Jan-Henrik Skarborg, Essingeborgatan 29, tel. 53 06 74.

Kassör: Even-Eric Runebou, Idrottsvägen 21, Norrviken, tel. 714 07 58 (11 05 01).

Hedersordf.: Gunnar Skogh, Stackvägen 20 B, Sollentuna, tel. 35 61 37.

Tränare: Bela Rerrich, Ängermannagat. 84, Vällingby, tel. 87 43 09.

Postgiro: 60 43 60.

HANDBOLL:

Ordf.: Hans Troedsson, Tegnérgatan 18, (tel. arb. 11 34 17).

Sekr.: Gustaf Rennéus, Ankdammgatan 15, Solna, tel. 82 06 07 (19 10 44).

Kassör: Kaj Boman, Östervägen 12, Solna, tel. (62 10 92).

Övriga: Ulf Finnhammar, Sven-Åke Armandt, Richard Walther (suppl.).

Lagledare: Gillis Florsjö, tel. 40 41 14 (22 69 00).

Tränare: Bert Johansson, Terrängvägen 8, Hägersten, tel. 46 00 35 (24 48 10).

Postgiro: 60 03 41.

KONSTÅKNING:

Ordf.: Olle Back, Skogsbacken 24, Sundbyberg, tel. 28 24 67.

Sekr.: Siv Aronsson, Törnbacken 6 nb, Solna 8, tel. 85 24 92.

Kassör: Else-Marie Carlsson, Olshamarsgatan 7, Bandhagen, tel. 86 68 65.

Postgiro: 60 97 05.

ORIENTERING:

Ordf.: Bertil Wiström, Skönviksvägen 327, Bandhagen, tel. 47 65 23.

Sekr.: Stig Hammar, Odengatan 90, Stockholm Va, tel. 32 90 68 (23 82 00).

Kassör: Curt Berggrén, Torggatan 8, Stockholm K, tel. 51 60 80 (24 15 00).

Övriga: Sixten Öqvist, Otto Nordström, Karin Johnsson.

Postgiro: 35 76 37.

SKIDOR:

Ordf.: Anders Holmstedt, Karlavägen 15 B, Sthlm Ö, tel. 20 99 94 (67 18 81, 67 09 60).

Sekr.: Roland Johansson, Örnäs, Kungsängen, tel. 0758/525 44 (0758/521 00).

Kassör: Bertil Svedberg, Tingvallavägen 7 E, Märsta, tel. 0760/408 98 (29 03 35).

Ledare längdlopp: Bertil Herrlin, Lyckeavägen 140, Vällingby, tel. 38 29 30.

Ledare backe: Björn Lindgren, Nynäsvägen 375, Enskede, tel. 48 79 00 (22 77 00).

Övriga: Anders Bauer, Sune Holmberg, Ebert Jonsson.

Postgiro: 60 64 70.

SLALOM:

Ordf.: Erik Rönning, Blanchegatan 14, Stockholm No, tel. 61 34 48 (10 96 09).

Sekr.: Lars Eric Pettersson, Smörbrödsvägen 17, Farsta, tel. 93 28 54 (24 30 80).

Kassör: Kerstin Hellström, Skyttevägen 3, Saltsjöbaden, tel. 717 09 57 (23 88 40).

Övriga: Erland Almkvist, Arne Rapp, Bror Bäcklund, Torbjörn Wahl, Kerstin Ahlqvist.

Postgiro: 19 32 64.

TENNIS:

Alla ärenden handlägges av överstyrelsen.

Postgiro: 51 16 99.

DAMSEKTIONEN:

Ordf.: Aina Ekvall, Blåsutvägen 19, Enskede, tel. 48 78 73.

Sekr.: Suzanne Forsberg, Tunnelgatan 12, Stockholm C, tel. 20 44 33 (63 10 40).

Kassör: Gunvor Orest, Veckovägen 67, Jakobsberg, tel. 0758/319 58 (22 91 60/177).

Postgiro: 50 22 11.

REVISORER:

Erik Extergren, Tavastgatan 17, tel. 40 79 15 (22 92 00).

Arne Malmgren, Medlemsvägen 46, Johanneshov, tel. 49 95 06 (54 05 00).

Gunnar Rinman, Hässleholmsvägen 9, Johanneshov, tel. 49 16 64.

SÄLLSKAPET GAMLA

DJURGÅRDARE:

Ordf.: Bertil Nordenskjöld, Banérg. 45, Stockholm NO, tel. 62 40 73.

Sekr.: Torsten Svennberg, Orrfjärdsgränd 44, Johanneshov, tel. 91 85 16 (716 27 00).

Kassör: Ingvar Norén, Mössebergsv. 28, Bromma, tel. 25 71 22 (24 65 00—157).

Postgiro: 19 78 95.

SUPPORTERKLUBBEN:

Supporterklubbens adress: Stadshusvägen 6, Stockholm K, tel. 50 17 40.

Ordf.: Gustaf Kvint, Skaldevägen 53, Bromma, tel. 26 53 76.

Sekr.: Åke Magnusson, Karlsborgsväg. 19, Johanneshov, tel. 48 83 12 (23 78 70).

Postgiro: 35 21 20.

Stadionlokalen: Arvid Kjällström, Wennströmsvägen 6, Stockholm NO, tel. 60 39 26 (22 65 00/2648).

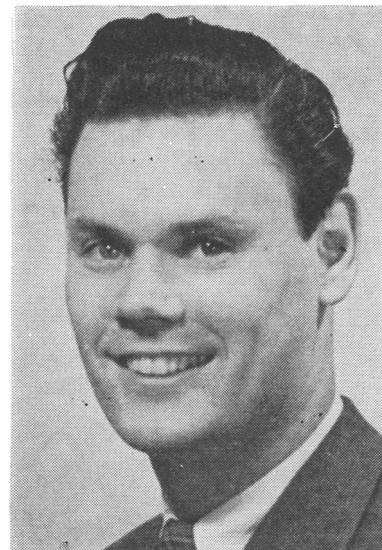
KONTAKTMÄN

Överstyrelsens kontaktmän för de olika sektionerna under 1964:

För samtliga sektioner: Ordföranden Hugo Caneman;

bandy: Åke Erixon och Karl Liliequist

bordtennis: Rolf Theblin

Senaste nytillskottet i Djurgårdens överstyrelse är Bengt Jäderholm, tidigare mest känd som backhoppare av högsta klass och något senare även ordförande i vår skidsektion. Vid sidan av allt detta har han också hunnit labba ihop våra fotbolls- och ishockeyspelare.

bowling:	Åke Erixon
boxning:	Hilding Lövdahl
brottning:	Hilding Lövdahl
curling:	Rolf Theblin
cykel:	Carl-Hjalmar Bodman
damidrott:	Gunnar Dahlfors
fotboll:	Karl Liliequist och Bo Hedvall
friidrott:	Bengt Jäderholm
fäktning:	Carl-Hjalmar Bodman
handboll:	Gunnar Dahlfors
ishockey:	Karl Liliequist och Carl-Hjalmar Bodman
konståkning:	Åke Erixon
orientering:	Bo Hedvall
skidor, backe:	Bengt Jäderholm
skidor, slalom:	Bengt Jäderholm
tennis:	Carl-Hjalmar Bodman

Att handhava lägenhets- och hyresfrågor: Rolf Theblin.

Klubblokalen på Stadion, klubbmästare: Åke Erixon.

Fritidsgrupperna: Hilding Lövdahl och Bertil Anér.

Medlemsregistret: Kanslisten.

Klubbmärken, plaketter etc.: Gunnar Dahlfors.

Tidskriften Djurgårdaren, diplom: Karl Liliequist.

Fanbärare: Bertil Karlstrand.

X:et i ÖS avslöjar

Vi var beredda på strid...

Konståkarbarnen ger problem

Tiden svinner fort, det är dags att söka göra några utdrag ur minnesbilden av det Djurgårdsår som gått, sedan förra numret av vår tidning låg framför oss.

För den som står mitt i Djurgårdsårets krets, men ändå paradoxalt nog något vid sidan av vad som händer vår förening, (ÖS-ledamoten) och försöker ta fatt i några av de händelser, stora och små, som ägt rum på idrottsarenorna, i rampljuset, eller bakom kulisserna, och snurrar förbi är det ej lätt att välja i en oändlig rad Djurgårdsinsatser. Några bittra att minnas men de flesta erinrar om den stora positiva livskraft som finnes i vår förening.

Ja, var skall en återblick börja om inte i den krets man själv försöker göra sin insats, d.v.s. i ÖS. Vi var med om ett lugnt årsmöte, värdigt en förening av DIF:s mått. Men så här i efterhand kan avslöjas att ÖS var beredd på strid kring en del åtgärder som vi tvingats vidta under arbetsåret. Även om vi visste att de värdefulla sammanträden med föreningens "nerv", Förtroenderådet, en imponerande samling kunniga Djurgårdsledare, som arbetar med ett, för ögonen: DIF:s bästa, undanröjt de flesta anledningar till splittring av vår krets.

★

Näväl åter till ÖS. Det kan inte nog understrykas det goda samarbete som råder inom styrelsen under Hugo Canemans vänliga men bestämda ledning. Jag vågar påstå, att de beslut som där fattas, till, vad jag tror, föreningens bästa, sker i gemensamhetens tecken. Alla "styrelsegubbarna" har som kontaktmän i olika sektioner varit och en kommit i beröring med de problem föreningen har att brottas med. Genom deras rapporter får vi alla en god inblick i vad som sker ute på fältet. Våra träffar med sektionsstyrelserna bidrar till att bilden får rätt skärpa. Vad har man då för önskingar att här framföra till sektionerna, Jo, att man med tanke på ekonomi och fortbestånd skaffar så många stödjande medlemmar som möjligt. Det finnes säkert i vida kretsar folk intresserade av att bli Djurgårdare, men som inte vet hur de skall komma med.

★

Även om vi inte kan erbjuda så mycket mer "förmåner" att tillhöra "Djur-

gårdsfamiljen", bära klubbmärket, få vår tidning, uppleva ett nytt sätt att taga framgång och motgång. Sist men inte minst, föra vår förening vidare mot de 100 åren.

Onkesmål:

Att: Sektionerna lägger på ett nytt "kol" i arbetet med Hilding Lövdahls "livsverk", fritidsgrupperna. Där finns oändligt mycket mer att hämta om man följer Hildings goda vägledning, en ledning som är värd allas vår beundran och tack.

Att: Kanslifrågan får sin slutliga lösning. Det går förmodligen inte länge till att Bosse Hedvall och Kalle Liliequist skall orka med ett "fritidsarbete" av den omfattning som nu råder.

★

Så något om idrottssidan: Fotbollen uppnådde i följande höstas en s.k. hedersam placering. Skall man vara nöjd med denna? Nej, för den som tippat vår fotboll som svenska mästare var det en "skuffelse". Vårt lag är i stort inte sämre än de lag som man släppte framför sig i tabellen, så det må säkert tillskrivas andra orsaker att vi inte nådde det mål jag hoppats på, orsaker som Sigge Bergh med gamla och nya medarbetares hjälp säkert kommer till rätta med och skapar ett lag

Artikelförfattaren
Åke Erixon

som sätter en ära i att spela för DIF. (Om de någorlunda får vara i fred för de s.k. djurgårdare som sätter en "ära" i att sända våra led.)

★

Vår andra stora sektion på det idrottsliga och ekonomiska planet, ishockey, är i s.k. generationsväxling, nya kuggar skall slipas in, säsongen har varit hård, alla vill vår "död", men som "galten Särimer" må vi stå upp när SM-bataljen börjar. (PS. Det gick nu inte, Åke!)

★

Till "kontaktsektionerna". Jag börjar med bandyn, som genom serieomläggning fick bli med bland de många "stora", och där lyckats hyggligt, 10 poäng mot 0 föregående och förnyat kontrakt utan omläggning. Ett bra resultat med tanke på den ringa ekonomiska satsning, (jämfört med andra Sthlmslag) vi gjort. Ekonomiskt förmodligen sämre resultat än föregående år, "publikrekord" baklänges på 32 betalande pekar mot stora avbräck.

★

Vi hoppas på den kommande konstfrusna bandybanan i Stockholm, som skall ge

modern
konsument-
upplysning hos

Norrmalms

Öppen datummärkning ger upplysning om senaste konsumtionsdag och innebär att kunderna själva kan kontrollera, att de ständigt får fräsha varor.

Varudeklaration på charkuterier och färdiglagad mat med uppgift om totalinnehållet ger garanti för varornas höga kvalitet.

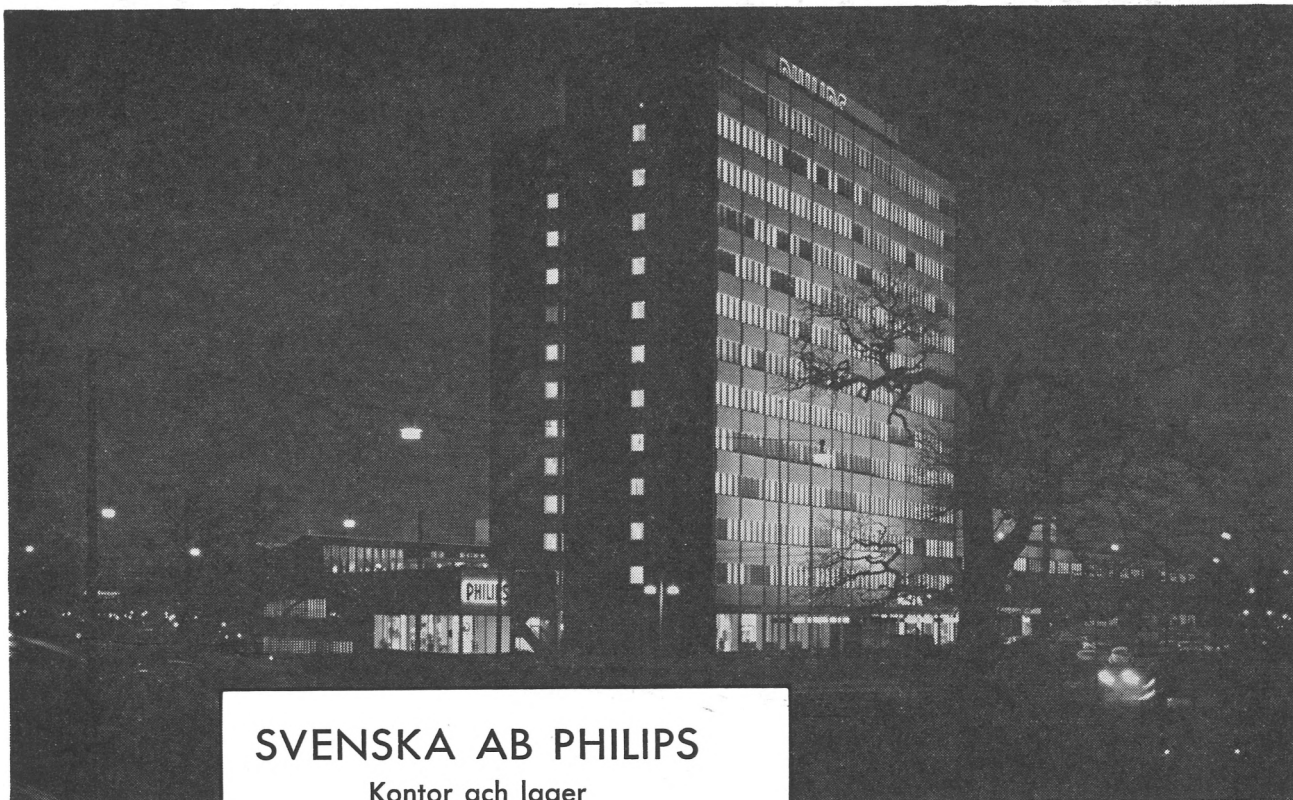
n
NORRMALMS

23 moderna all-livsbutiker i Stor-Stockholm
För hemsändning ring tel. 340 540 "Teleköp"

Elektronisk prismärkning tillämpas på alla paketerade varor, omslagets vikt frånräknas och paketet förses med tydligt angivet kilopris, paketets pris och senaste konsumtionsdag.

Topptrimmad personal som fått grundlig utbildning för sitt yrke kan ge värdefulla råd beträffande lämpliga kvantiteter, bästa tillagningssätt o.s.v.

NORRMALMS LIVSMEDELS AB

SVENSKA AB PHILIPS

Kontor och lager

Anläggningen består av en kontorsdel om 34.000 m² för 1.200 personer och en lagerdel om 27.000 m². Total byggnadsvolym 247.000 m³ projekterad och uppförd på 24 månader.

Produktionsanpassad projektering ...

Philipshuset är ett resultat av intim kontakt mellan projektör och byggare redan på ett tidigt stadium.

Att kunna projektera och bygga en anläggning om nästan 250.000 m³ på två år fordrar att projekteringen blir produktionsanpassad. Alla i bygget engagerade parter enas gemensamt redan på skrivbordet eller ritbordet om metoder och materialval för att åstadkomma ett gott tekniskt och ekonomiskt resultat. Parallellt med projekteringen kan också byggnadsarbetet fortlöpa, vilket bidrar till en väsentligt kortare byggnadstid.

Svenska Industribyggen AB — SIAB — startade sin verksamhet år 1945 och byggde då i huvudsak för den tunga industrin. Under årens lopp har verksamheten utvidgats och omfattar nu alla typer av husbyggnader och anläggningsarbeten. Vår organisation ger komplett service i samband med byggande.

industrier • anläggningsarbeten • bostäder

SVENSKA INDUSTRIBYGGEN AB

STOCKHOLM • GÖTEBORG • MALMÖ • LULEÅ

MERA SEMESTER..

Tid att planera för Er semester... den ljuvliga tiden då både naturen och vi blommar upp. Varför inte uppleva den redan nu, i fantasin? Reso-nera, planera — det är halva nöjet.

I RESO Semesterprogram finns det många alternativ. Bo i stuga på landet, ett paradiset för barnen, välsignat skönt för nerver och plånbok. Bo bekvämt på semesterhotell, träffa folk, bada, dansa. Se midnattssolen. Resa med bil. Riva del Sole — semesterparadiset i Italien. Stjärnresor —

Scanairflyg med SAS-kvalitet och SAS-komfort — till sol och sommar året runt. Eller resa långt bort... Kanske våga språnget över till USA med världsutställningen — det nya stora målet som inte längre kostar några "stora slantar". Allt detta och mycket, mycket mera ordnar RESO åt Er.

Planera Er semester med RESO Semesterprogram — det räcker inte att få mera semester, Ni måste få ut mera av semestern också.

RESO Resebyråer

Västmannagatan 2 Tel. 22 60 20
Katarinavägen 7 „ 44 54 42
Bohusgatan 14 „ 44 41 44

oss flera möjligheter till samträning av laget, utan att spelarna behöver vara hemifrån så mycket som tidigare till båtad för familjeliv och Djurgårdsbandyn.

★

Bowlargänget har jag lärt uppskatta som ett friskt inslag i Djurgårdskretsen. En sektion som med medlemmarnas egna stora ekonomiska uppoffringar driver en dyr sport utan möjligheter till inkomster av verksamheten. Framgångarna ha kanske inte varit så stora i år som vi är vana vid från det hållet, men ett "mellanår" kan inträffa, och känner jag "Småland" och hans grabbar rätt, så är de snart uppe i toppen igen.

★

Konståkarna är en ny bekantskap för mig, en sektion som har stora bekymmer att skaffa medel till så mycket tider på stadens isbanor som möjligt. Sektionen har mest minderåriga idrottsutövare, och det skapar problem som ej återfinns i andra sektioner. Inte att åkarna är besvärliga, det ligger nog mera på föräldrassidan, där man tydligen har svårt att fatta att sektionsledningen är frivilliga krafter, som hjälper dem med deras telningar. Nå, sektionsstyrelsen kan glädja sig åt framgångar för sina utövare, vi är tydligen Stockholms bästa konståkarklubb. Placeringarna i årets mästerskapstävlingar tyder på detta.

★

Ja, detta var några personliga minnesbilder ur det Djurgårdsår som gått. Skulle alla som följer de olika sektionerna sätta på papperet vad de iakttagit av sjudande arbete, fick tidningens redaktör förmodligen de spaltmeter han alltid efterlyser.

Till de av våra idrotter som jag av bristande tid, (ej bristande intresse) ej kunnat följa i deras strävan att i likhet med här refererade sektioner föra vårt DIF vidare, befästade den starka ställning i Idrotts-Sverige, som vi i samverkan uppnått, framföres här till sist en önskan om fortsatt framgång.

A. X.

Aktiebolaget Installationsfirman SEL

Huvudkontor: Kommendörsgatan 22

Utställning: Karlavägen 50. Tel. 67 90 30

Filialer:

Sturegatan 21, Sundbyberg. Tel. 28 35 35

Bodalsvägen 12, Lidingö. Tel. 65 89 60

ENTREPRENÖRER FÖR:

Elektriska stark- och svagströmsinstallationer

Värme-, Ventilations- och Sanitetstekniska anläggningar

När Perry Mason somnade

En av de i skatterazzian aktuella spelarna, numera inte verksam i Djurgården, gjorde ett sorglustigt framträdande inför rätta. Vår rättgångsreporter rapporterar om händelsen och låter spelaren framträda under det konstruerade namnet "Ricke". Under sin tid i Djurgården var han en glad och god gosse. I sin nya omgivning är han tydligen ute och åker skridsko.

För att skaffa sig råg i ryggen inför mötet med sin domare hade "Ricke" stärkt sig med en bättre lunch i sällskap med en av sina nya medspelare och gjorde tillsammans med denne en någon glad entré inför domstolen.

På domarens fråga vem han var erkände "Ricke" sin identitet och fick sedan frågan:

— Nå vem är det Ni har med Er som biträde?

— Jaså, han — jo det är min försvarsadvokat, får jag kanske presentera Perry Mason för domaren.

Domaren tyckte inte riktigt om svaret och på stående fot dömdes "Ricke" att böta 100 kronor för oskickligt uppträdande inför domstolen.

Nästa fråga från domaren:

— Erkänner Ni vad som läggs Er till last i åtalet enligt vad som framgår av protokollet från polisutredningen?

Svar:

— Det vet väl domaren bäst själv, Ni har ju alla papperen framför Er, titta efter där...

Domarens tålmod var redan nu vid bristningsgränsen. Han vände sig till sin bisittare liksom för att göra klart för denne, att det inte fanns annat att göra än att avbryta förhandlingarna.

Innan han hunnit meddela något sådant, reste sig dock "Ricke" upp för att med hög röst kungöra:

"Domaren säger att svaret är fel..."

I detta läge fanns naturligtvis inte annat att göra än att avbryta målet.

Under den korta tid målet behandlats, har "Rikes" kollega slumrat till på sin stol och han får nu en dunk i ryggen av "Ricke" som säger:

"Du är en snygg en, här kostar man på sig en dyr försvarsadvokat och så sitter du och slaggas in. Har du ingen känsla för domstol och sånt."

Sedan var det hela över och stödande

KROKBEN

Ett klipp ur Idrottsbladet 23 dec. 1963: Djurgårdens juniorlag i fotboll gjorde i fjol stor sensation genom att vinna en turnering i Hannover i Väst-Tyskland. Många storheter ställde upp.

Det brukar vara vanligt att titelhållarna inbjudas att försvara trofén. Så skedde även. Blåränderna accepterade.

Döm om djurgårdarnas förvåning då flera veckor efter det man accepterat ett brev kommer från den tyska klubben som meddelar att man i stället inbjudit IFK Stockholms juniorer. "Samarbetet mellan edra två klubbar är ju så gott att ni väl icke har något att invända", skrev det.

Ett märkligt aktstycke och ett första krokben av f.d. Djurgårdsbasen Åke Dunér, nu IFK-are. Det var han som en gång ordnade kontakten med tyskarna.

— Vårt samarbete med IFK är icke gott, hävdar Djurgårds-ledarna. Det är obefintligt.

sig på Perry Mason lämnar "Ricke" domstolslokalen. Man förmodar att domare och nämndemän haft vissa svårigheter att trots allt låta bli att le åt eländet.

Hur det gick för "Ricke", när han nästa gång ställdes inför domarskranket, är en annan historia.

Är vårt rekord i ishockey oslagbart?

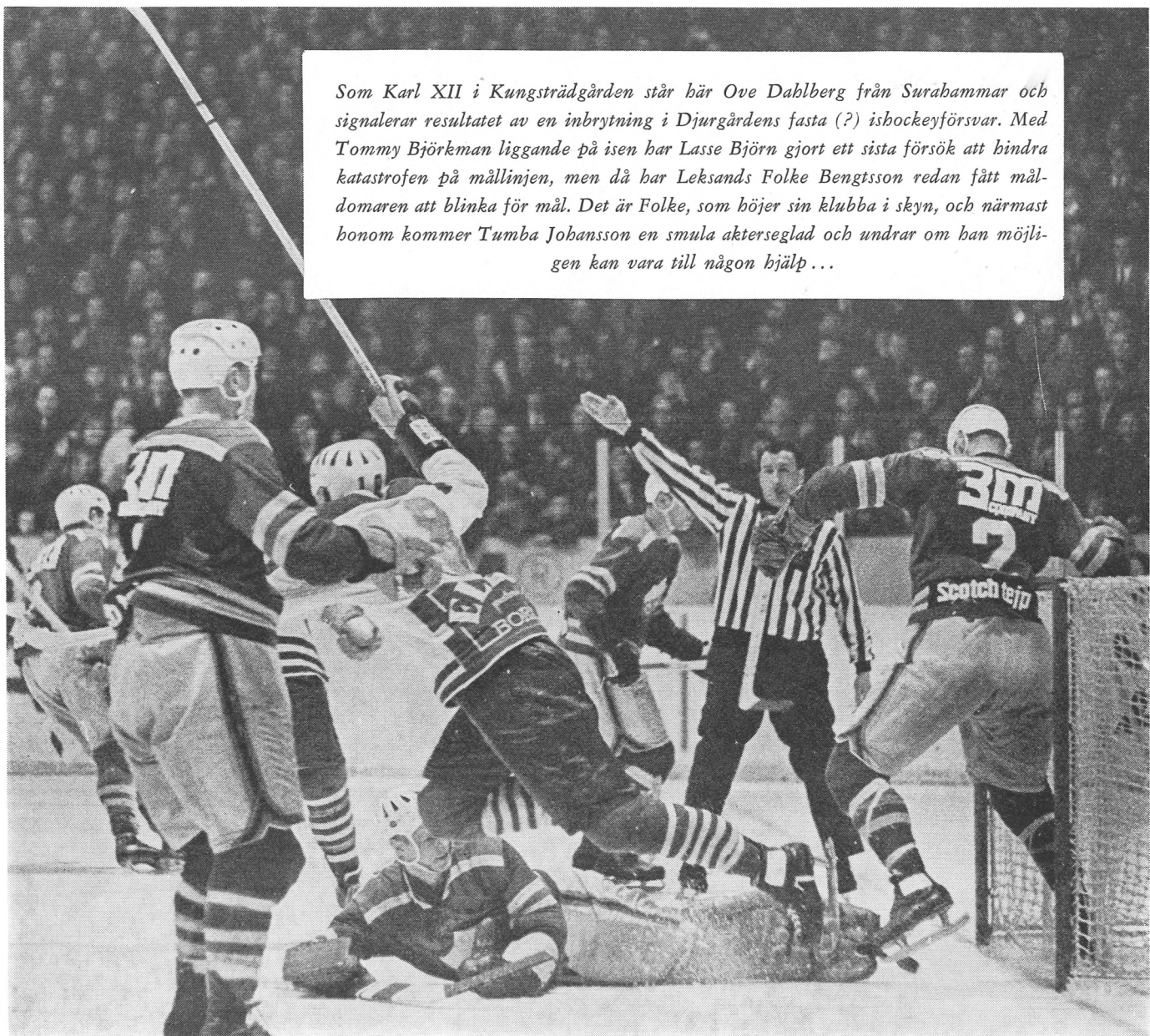
Det blev alltså inte något nytt SM-tecken i ishockey. Det skulle annars blivit Djurgårdens 11:e SM och därtill det 7:e i följd. Nu får vi alltså nöja oss med det oslagbara (?) rekordet att ha vunnit 6 raka SM-tecken på de allsvenska ishockeyfronterna. När den 40:e SM-säsongen spelades upp 1964 visste vi, att konkurrensen skulle bli benhård och att anspråken på våra ishockeymästare inte bara kom från vår förening utan kanske i än högre grad från Tre Kronor. Vi visste att koncentrationen på slutspelet skulle komma att splittras genom de olympiska bataljerna och utan att vilja direkt dra fram det som någon bortförklaring går det inte att komma ifrån, att de klubbar, som var bara måttligt engagerade i Tre Kronor hade det bästa utgångsläget i SM-slutspelet. Nu gick SM-titeln till Brynäs välspelade gossar och inte minst av det skälet, att de leddes av gamle Djurgårdsspelaren Thure Wickberg, kände vi oss ha en smula del i den norrländska triumfen. Grattis alla i Brynäs!

Djurgårdens lag befinner sig i en generationsväxling, och det är alltid farliga saker för ett maskineri, som måste klaffa i varje detalj. Nu haltade vår ishockeymotor på ett par tre cylindrar, när det var som mest viktigt, att det inte haltade någonstans alls. Viktiga poäng flög därmed

sin kos. Då och då glimtades det emellertid verkliga propagandtag, och i säsongfinalen gick det av bara farten mot Västra Frölunda. Matchen betydde dock föga, och därför fanns bara 4.000 åskådare till hands i Johanneshov. Tumba Johansson, som skulle koras till "rinkens riddare"

passade på att vara extra stöten och briljerade med ett par drömmål. Kanske mest glädjande ur framtidssynpunkt var att notera hur ungdomarna kastade all komplex över bord och framvisade storspel av det slag, som tyder på att hålen i vårt gamla mästarlag snabbt kan stoppas igen.

Som Karl XII i Kungsträdgården står här Ove Dabblberg från Surahammar och signalerar resultatet av en inbrytning i Djurgårdens fasta (?) ishockeyförsvar. Med Tommy Björkman liggande på isen har Lasse Björn gjort ett sista försök att hindra katastrofen på mållinjen, men då har Leksands Folke Bengtsson redan fått måldomaren att blinka för mål. Det är Folke, som böjer sin klubba i skyn, och närmast honom kommer Tumba Johansson en smula akterseglad och undrar om han möjligen kan vara till någon hjälp...

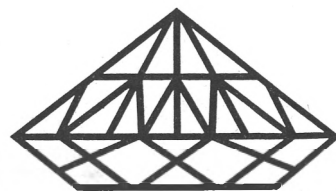

EN STARK KOMBINATION

Hur ska kedjan se ut? UK:s uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen — det gäller att ge laget den mest genomtänkta sammansättningen! Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos elva individer skall länkas samman till ett effektivt, samspelt lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varandra, så att de tillsammans bildar ett effektivt, samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många — Göteborgs Bank hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

Mångsidighet och variationsrikedom kan illustreras på flera sätt. Göteborgs Bank har valt den fullslipade diamanten som symbol för sin rikt fasetterade verksamhet.

GÖTEBORGS BANK

Prydlig idrottstrupp

Det här klippet har vi fått oss tillsänt från Tidning för Skaraborgs län, och det bör glädja inte bara Arne Grunanders ishockeygrabbar utan oss alla i föreningen:

På tåget mellan Stockholm och Göteborg på torsdagsförmiddagen väckte Djurgårdens allsvenska ishockeylag stor uppmärksamhet genom sitt flotta uppträdande och sin snygga klädsel. Jag kom ombord i Hallsberg och samtidigt defilerade hela Djurgårdstruppen genom vagnarna på väg till restaurangvagnen. Välväxta ynglingar i snygga blå klubbjackor och grå byxor höll artigt upp dörrar och släppte fram medpassagerarna. I min kupé talade man också med beundran om så snygga och trevliga svenska idrottspojkar. Det är inte bara på ishockeyrinken de här grabbarna förstår att göra fin reklam. På kvällen vann de också en fin seger mot Viking i Hagfors.

Rolle målar alltid mot USA

— Jag gör alltid mål mot USA, sa Roland Stoltz.

Ja, vem minns väl inte hans "segerbalja" i Colorado Springs för två år sedan då amerikanerna dukade under med 2—1.

— Men det brukar bara bli ett i varje turnering — så nu skjuter jag inte mera, tillade "Rolle".

Han får många träkningar för sin ärtbössa och i sanningens namn får man väl lov att konstatera att han inte är någon specialist på avslutningar precis.

Men det vet han om, och han är inte sämre än att han själv ironiskt kan skoja om sin egen oförmåga.

— Nu får dom väl laga nätet, menade

Lars-Åke Lundell gjorde en stark debut som back, och i ena anfalllet gjorde Kjell Sävström, "Nubben" Andersson och Anders Andrén diverse grannlåtssaker.

Tumba Johansson vann SM-seriens skytteliga på 12 poäng i hård konkurrens med Kjell Larsson och Håkan Wickberg i Brynäs samt Bosse Englund i Leksand. Näst bäste djurgårdare i ligan blev Lill-Stöveln Öberg med 6 poäng och därefter Kurre Thulin med 5, samt Lars "Nubben" Andersson och Gösta Westerlund med 4 poäng.

Och så väntar vi på nästa säsong och håller tummarna för Arne Grunander och hans folk.

KNYTNÄVSPARTIET...

Västra Frölunda föredrar i sitt spel tveklöst pucken framför motståndarna, ett val som dessutom kan göra anspråk på att vara högoriginellt med hänvisning till det stadigt ökade antalet rinkslagsmål framför allt i Stockholm och de avskräckande uttalanden härom av hr Lars Björn i Knytnävspartiet. Låt oss hoppas att Frölundas Vilda-Västern-krigare oförtrutet framhärdar, ty det skulle få historisk effekt den 11 februari, ty låter sig ett bättre handtag åt ishockeyn tänkas än en Göteborgsseger hemförd på rent och fint spel medan djurgårdarna varit upptagna med att löpa amok?

★

Nu tycks man ju få skriva vad som helst i tidningarna, men är inte ovanstående oanständigt i överkant även med hänsyn till att det tillverkats av en morgontidning i Göteborg. När det för övrigt kom till kritan den 11 februari, behövde Djurgården inte löpa amok. Det räckte att åka på en skridsko för Djurgården och låta Vilda Västerns krigare "tveklöst föredra pucken". Resultat: 6—3 för Djurgården, förlät Knytnävspartiet, för att tala göteborgska.

★

Fullt så mycket väsen gjorde samma tidning inte i somras, då Frölundas ishockeyspelare framträdde i en vänskapsmatch (!) i fotboll mot Smögen och då tydligen inte spelade så mycket på bollen som på motståndarna. Expressen rapporterade i rubriker: "Sterner i farten med knytnävarna igen. Utvisad men vägrade att gå av planen". I texten berättades att Uffe Sterner blev utvisad efter att tidigare ha varnats för ojust spel och att brodern Ove Sterner och Sura-Pelle Petterson också varnades för protester mot domslut och olämpligt uppträdande. Enligt Expressen sade Uffe: Jag vet inte vad som tog åt mej...

Så även de göteborgska kelgrisarna kan sina stycken när det gäller att producera "rent och fint spel" för att än en gång återge den göteborgska tidningens betyg från i vintras.

han i omklädningsrummet efter matchen mot USA. Såg du vilken stänkare.

— Förresten är det väl inte så säkert att det kan spelas någon match i isstadion i morgon. Hela målburen blev väl ramponerad...

Stoltz har gjort sammanlagt åtta mål för Sverige i OS och VM. Lika många som Hasse Svedberg. Det är faktiskt bara tre backar som är värre, nämligen Lasse Björn, Rune Johansson och Åke "Plutten" Andersson med vardera tio.

(IB:s Uffe från Innsbruck)

Cirkeln slöts för Tumba!

Vi skall stå på pallen grabbar — vi skall stå på pallen! Så har fyrfaldige olympiern och trettioåriga världsmästaren Tumba manat sina kamrater under något som påmint om yogaövningar de sista dagarna.

Och Tumba blev bönhörd! Hur underbart det måste kännas för honom att sluta den cirkel som började dras upp 1952 i Oslo, då adertonåringen fick vara med och slåss tillsammans med Åke "Plutten" Andersson och de stora pojkarna och uppleva hur i omspelet mot tjeckerna 0—3 mot all rim och reson vändes till 5—3. Brons blev det den gången och nu silver — Sveriges andra i den olympiska ishockeyn, där vi sällan rosat marknaden.

"Bättre och bättre dag för dag", skallade Tre Kronors kampsång i omklädningsrummet. Tumba, otroliga Tumba ledde segervrålet.

— Det är inte klokt, ropade "Johan". Grabbar, vi tog dem! Vi är silvermedaljörer! Tänka sig att gamle Johan skall få kliva upp på prispallen. Vem bjuder på skumpa?

Allt var en enda röra av spelare, lagledning, och gratulanter.

— Detta har jag alltid drömt om, sa Tumba. Jag har aldrig fått stå på prispallen, tänk er det. Jag har spelat i Tre Kronor i 13 år nu men aldrig fått stå på pallen. Tänka vad bra det skall göra sig i "burken" där hemma.

— Jag gjorde min första olympiad i Oslo 1952, då vi tog brons, men då var jag ju inte lagkapten.

Det är verkligen "Håll-i-gång-Tumbas" kväll den här. Han leder intervjuerna och skriver autografer. Han utstöter med jämna mellanrum glädjetjut som kanske rent av hördes till er där hemma.

■ Snopet va?

— Vad ska dom säga nu som dömde ut oss efter Kanada-matchen? Snopet va, att gamle Johan och de andra gubbarna reste sig och slog tillbaka.

— När vi bara fick 4—2 i baken mot Sovjet förstod jag att det skulle gå vägen mot tjeckerna.

Någon frågade Tumba vilka egenskaper han ville sätta främst hos silverlaget.

— Kampan dan och kamratskapet, sa Tumba. Vi har verkligen blivit ett gäng nu. Vi kämpar en för alla och alla för en. Nästa år tar vi ryssarna också i VM. Och då ska Johan stå högst på prispallen, lita på det.

(Bengt Ahlbom i ST)

Djurgårdens fotbollstrupp vid inledningen av 1964 års säsong, stående från vänster Ola Edlund, Torsten Furukrantz, Jan Karlsson, Arne Arvidsson, Ronney Petersson, Hans Karlsson, Hans Mild, Lars Arnesson, Gösta Sandberg, Torsten Lindberg; i främre raden: Olle Hellström, Leif Skiöld, Peder Persson, Leif Eriksson, Hans Nilsson och Boris Johansson.

10 VISA RÅD till våra puckare

Rikstränaren i ishockey, Arne Strömberg, på lediga stunder även med intressen i Djurgården, där han lärt upp Yngve Carlsson, "Rappan" till vår skicklige och energiske tränare, har ett och annat att säga de svenska puckarna. Han sade det efter Kanada-turnén förra vintern till Tommy Engstrand (i IB), som sammanfattade Arnes visdomar på detta sätt:

1. Vi måste lära oss spela fränare i närkamperna. Oftast kommer vi till korta i de hårda situationerna i rinkhörnen. Att gå undan i dessa lägen är en dödssynd — då får motståndarna ett övertag som de utnyttjar i andra faser av spelet. Nu är inte meningen att vi ska ta fram de fula metoderna, men vi ska spela så hårt som reglerna tillåter.

2. Backarna måste spela upp pucken snabbare. Nu väntas det ofta i all oändlighet i försvarszonen innan pucken avlevereras. Därför hamnar vi ofta i trängda situationer i vår egen zon och har svårt att få ut pucken.

3. Ishockeyn är ett spel där man gör mål på andras misstag. Därför måste vi spela snålare. Safety first måste bli parollen i fortsättningen. Först slå vakt om det egna målet — sedan gå till anfall. Det hänger samman med punkt nummer 2; vi får inte bort trissan från målområdet. Titta på proffsspelarna: De forslar bort puc-

ken med största möjliga fart från sin egen zon. Detta måste bli också vår paroll.

4. Det måste bli ett slut på slagskottsraseriet. Ett kort, snabbt dragskott är att föredra i de flesta situationer. Slagskottet ska bara användas när det finns tid därtill.

5. Back- och forecheckingen. Om detta har ju tjatats i årtal och mycket är bättre på de punkterna. Dock slappnar de våra av emellanåt efter att matchen före ha genomfört ordena på detta område perfekt. I samband med backchecking måste vi också tackla oftare och fränare.

6. Utnyttjandet av backarna i anfallande syfte är mycket dåligt allt som oftast. Även i detta avseende böra vi ha proffsens spel som rättesnöre. De spelar pucken ideligen bakåt till sina backar, som från blå linjen har utmärkta möjligheter att skjuta. I stället för att snurra omkring med pucken i hörnorna — spela den bakåt till försvararna. Direkt utan dröjsmål.

7. Skotten måste slås på snabbare och de två forwards, som är inne samtidigt med skytten ska sticka fram mot mål på returnerna.

8. Täckningen framför mål lämnar mycket i övrigt att önska. Man måste offra sig helt vid täckningen av skott. Visserligen är det med risk för skador om man går ner på knä och täcker framför en skytt, men risker måste tas för att vi ska kunna hålla ställningarna från de senare åren.

9. Ett nytt system i anfallsspelet måste arbetas fram. När vi ligger över får vi ej ensidigt trumma på mot ett väl samlat och täckande försvar. Motståndarbackarna ska luras ut för att vi ska hitta hål fram till mål. Det går att få backarna att lämna sina positioner med ett rätt koncentrerat anfallsspel.

10. Vi har aldrig en man stående på vakt framför mål. Där ska det finnas en — det haglar av skott mot en målvakt och en sådan tvingas att släppa till returerna ideligen. Våra spelare åker ett slags ärevarv i anfallszonen när de avlevererar pucken. Det är fel — i stället för glidåkingen utan mening bör det slås på stopp direkt och parkeras framför mål.

Snälla Tumba, Ove, Lasse, Stoltzan och alla ni andra: gack nu genast och spela som Arne Strömberg vill, så kanske vi åter blir svenska mästare!

På jakt efter en plats i solen

Bort de gå, den ene efter den andre av våra stora historiska kämpar. Manfallet verkar kanske större än någonsin och därmed också grymmare, men det är ju så, att idrotten var en ung företeelse vid sekkelkiftet och att tiden obevekligt måste vara inne när även en idrottsstjärna blir gammal. Ändock är det alltid så att man rycker till vid ett dödsbud och suckar "tänk är han borta nu, han som var en sådan kraftkarl, han som levde hos oss in i det sista och inte syntes vilja åldras". Men som sagt tiden är obeveklig.

En av våra legendariska fotbollsspelare, Gustaf Ekberg, gick bort de första dagarna i oktober, 73 år gammal. Från 1911 tillhörde han vårt A-lags halvbackskedja. Han blev två gånger svensk mästare och medverkade under åren 1911—1915 i 11 landskamper, varmed han också blev stor grabb. Efter att ha lagt bollskorna på hyllan meriterade han sig snabbt som en av våra främsta fotbollsdomare och fick även förtroendet att döma ett 10-tal landskamper. En lugn och klok domare med förnämlig överblick av det stora skeendet i spelet. Även i bowling visade han talangerna genom att bli svensk mästare och nå en plats i landslaget. En god och glad kamrat med den där fina gammelmanshumorn, som man numera högst sällan får känna av.

★

En man som arbetade hårt på den inre fronten och under flera år var tämligen ensam om att hålla skidsektionen i gång, Evert Nirling, finns inte heller mer. När han stupade utanför sin bostad, tidigt en morgon på väg till sitt arbete, hade han så lång tid bakom sig som trotjänare bland skidans folk, att han faktiskt var ensam "överlevande" bland dem som från första början hållit i trådarna. Evert, i de trängre kretsarna även kallad "Slungan" eller "Skuggan", var en hjälpsam natur, han gjorde det mesta grovarbetet, fick sällan lysa utåt, men var lika nöjd med denna lott. Han levde verkligen för sitt Djurgården. Han blev 58 år.

★

Någon vecka efter sin 80-årsdag gick Axel Norling till sina fäder, dit han väl kan sägas haft sina blickar i samband med att han blev en av landets mest kända konstruktörer av skidbackar. Han ville flyga ut i atmosfären. Han konstruerade Hammarbybacken på sin ålders höst, men

Så har det då hänt, det som många väntat skulle ske redan förra året! De sex senaste årens ishockeymästare, Djurgården, tvingades ge sig för det samlade trycket från konkurrenterna i norr och söder. Vi i sektionen ha länge varit väl medvetna om att vi inte kunde fortsätta att vinna i evighet men ändå hyste vi väl innerst inne den förhoppningen, att det nog skulle kunna ordna sig än en gång. Redan svårigheterna under serien med flera nederlag, en del litet för stora för att vara riktigt trevliga, varslade emellertid om att vi skulle få det besvärligare än på mången god dag. Det första målet, det att kvalificera oss till slutspelet, lyckades vi nå i seriens elfte timma och därmed tändes åter hoppet om en toppplacering. Så gick det nu emellertid icke utan efter en lång följd av SM-segrar hamnade vi på femte plats. Nya mästare blev som bekant Brynäs IF:s unga iskrigare, vilka gjorde en utmärkt prestation och vilka vi vilja gratulera å det allra hjärtligaste.

långt dessförinnan hade han skrivit in sitt namn både i Djurgårdens och svensk idrott över huvud taget. Han var född 1884. Deltog i olympiska spelen 1906 i Aten, erövrade guld, silver och brons i så olika grenar som simhopp, gymnastik och dragkamp, och även i London 1908 och i Stockholm 1912 var han olympier. Centerhalv i Djurgården i fotboll och bandy, svensk mästare i simhopp och backhoppning. Medverkade i konstruktionen av de olympiska skidbackarna i Chamonix och S:t Moritz. Hedersledamot i Djurgården.

★

Bland de trogna Djurgårdare, som mött upp vid Axel Norlings jordfästning, var en annan gammal veteran, Erik Pallin, för vilken det säkerligen hade kostat stor möda att infinna sig. Några månader senare nådde oss också budet att Erik Pallin 86 år gammal lämnat detta jordiska. En hedersman och gentleman hade försvunnit ur vår krets. Orienterare, seglare och skidkarl i en och samma person. In i det sista tog han del i vad som hände vår förening och hade alltid goda råd att ge oss. Inte minst vår tidning "Djurgårdaren" låg honom varmt om hjärtat. "Vi behöver den för att hålla ihop familjebanden och hålla ihop gamla och unga kring vår ärorika historia". Sade Erik Pallin strax innan han gick bort.

★

Bowlingen har förlorat två stora män:

John Lindberg, som kom in i sektionen 1938, var ordförande 1940—48, vann KM två år, och framstående ligaspelare i vårt A-lag,

Fritte Sund, i sektionen från 1939, under 20 år en av de säkraste spelarna i vårt A-lag, tre gånger klubbmästare. 1950 svensk mästare med Kjell Anjou i 2-mannalag, UK-man och med flera uppdrag i styrelsen.

Lasse Nordvall, ishockeyns sekreterare, som i yngre år var en framstående skytt med kulor och gevär.

När nu vårt garvade team icke lyckades i spelet om SM, knöts förhoppningarna till våra juniorer, som genom att även i år erövra Junior-DM-tecknen kvalificerade sig för deltagande i Junior-SM. Efter en rad segrar nådde laget slutligen finalen, som spelades mot MODO AIK i Alfredshem. Matchen slutade med förlust med 2—3. Pojkarna skall dock ha en eloge för att de kunnat genomföra säsongen på ett så utomordentligt sätt, oaktat träningsförhållandena varit minst sagt hopplösa; en timma i veckan på Stadions inte alltför goda bana är verkligen inte mycket att hurra för.

Våra pojklag har kämpat med växlande framgång. Bäst lyckades vårt C-pojklag, som nådde finalen i S:t Eriks-Cupen men fick stryk av AIK.

I det svenska landslaget, som erövrade de olympiska silvermedaljerna, återfinns fyra beprövade kämpar, Tumba, Rolle Stoltz, Lillen Öberg och Tjalle Mild, vilka alla verksamt bidrog till den svenska framgången.

Säsongen 1963—64 är slut och planeringen för säsongen 1964—65 har börjat. Siktet är inställt på ett återerövrande av den förlorade mästarvärdigheten men uppgiften blir svår. Ishockeyn har undergått och undergår alltjämt en normutveckling, konkurrensen blir allt hårdare och allt större krav ställs på sportens utövare för att nå toppresultat. Med gemensamma krafter skola vi dock kämpa för att åter nå en plats i solen.

Lars Nordvall

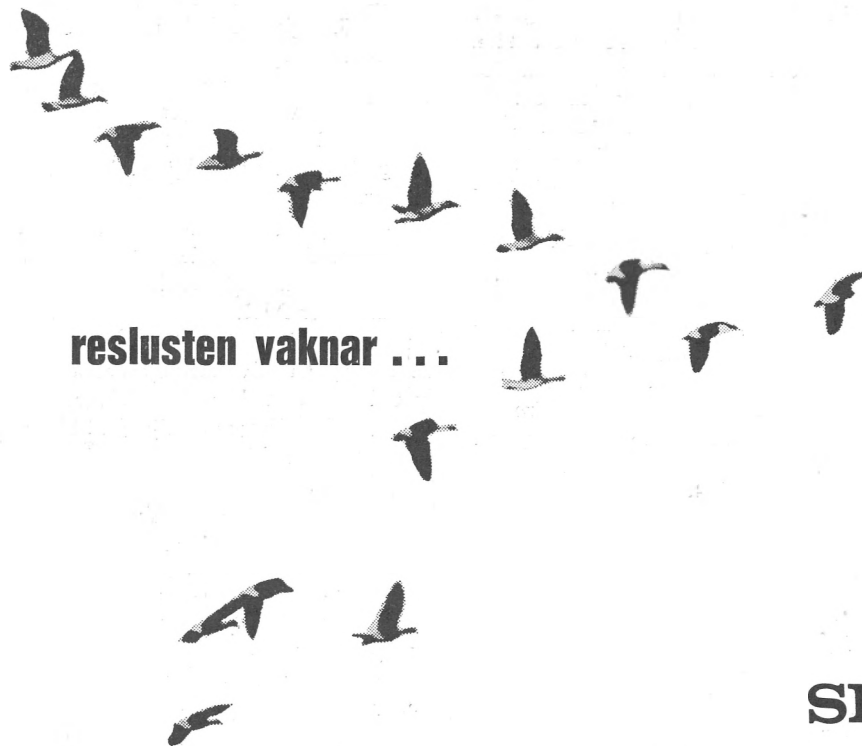
Ett råd till ungdomarna:

**SLUTA RÖKA eller INSKRÄNK
RÖKANDET TILL ETT MINIMUM!**

- *Man mår bättre då*
- *Man orkar mer både i arbetet och i sporten*
- *och man spar pengar*

FÖRENADE LIV

Ömsesidigt Gruppförsäkringsbolag

reslusten vaknar ...

Ni kanske blir en av de många som styr Er färd ut i världen på Er semester. Med en från början rätt sammansatt resevaluta reser Ni bekvämt. Vår broschyr "Reseguide" i plånboksformat och Skandinaviska Bankens valutasticka får Ni gratis när Ni köper valutan på något av våra 272 kontor.

Skandinaviska Banken är ensamförsäljare av italienska bensinkuponger i Sverige samt säljer även franska bensincheckar.

**SKANDINAVISKA
BANKEN**

Nya krafter

Sedan sist har vi fått en del nya krafter i Djurgårdens olika styrelser. Fem sektioner har bytt ordförande. Björn Lindgren, som efter att tidigare ha varit kassör i skidsektionen övertog ordförandeklubban för några år sedan, har nu släppt denna i händerna på en annan kraft.

Anders Holmstedt,
ny man i spetsen
för vår skidsektion.

★

Även i handboll har vi haft ordförandeskifte. Gamle trotjänaren Frasse Gustavsson (son till lagledaren Gillis Florsjö, vilket kanske inte så många annat med hänsyn till den obetydliga namnligheten) har mätt på ära och berömmelse dragit sig tillbaka. Som 70-åring var han vår äldste sektionsordförande. Nu ägnar han en annan klubbs ungdomsfront sina tjänster. Hans Troedsson har nu tagit hand om klubban.

★

I bandy har det också varit ordförandeskifte. Curt Söderberg överlät sitt jobb till Åke Karlsson men lovar i alla fall att rycka i tåtar i bakgrunden.

★

Hos fåktarna har Sten Rudholm tagit hand om rodret, sedan detta i flera år legat i goda händer hos Gunnar Skogh. Lycka till, säger man gärna till vår nye fåktbas.

★

Även hos orienterarna har det varit ordförandeskifte efter Sven Jansson. Bertil Wiström heter den nya kraften, som nu slängt alla sina 90 kilo i vågskålen för att väga upp den och få våra orienterare högt upp i prislistorna.

★

På bordtennisfronten höll Gillis Bengtsson länge i trådarna i fråga om ungdomsverksamheten men så bildade han plötsligt en egen klubb i Solna och tog med sig en del av våra bästa pingisjuniorer. Det var inte så snyggt gjort. Samtidigt lämnade han uppdraget som handhavare av medlemsregistret. Det sorterar nu under vår nyanställda kanslist, och därmed hoppas vi att våra medlemmar skall få en perfekt service och samtidigt bli många flera.

Vår nye bandyhövding

Åke Karlsson dök upp i Djurgårds-sammanhang för ett 10-tal år sedan mycket genom sin bekantskap med Knivsta Sandberg och Sigge Parling, vilka höll till i de trakter, där vår nya bandyordförande har sin hemort, nämligen i Rosersberg. Därifrån är det ju inte långt till Knivsta eller till Vallentuna. För sex år sedan blev det plats för Åke i Djurgårdens bandystyrelse utan att han dessförinnan kvalificerat sig med en rad pangmatcher i våra lag. Han hade emellertid spelat fotboll, bandy och pingis på andra håll och kunde därmed sina stycken. I år har han från vice ordförandeposten hoppat upp till presidentämbetet efter Curre Söderberg. — Jag tänker inte göra några revolutioner, men en del nytt folk kanske jag får skaffa fram till A-laget. Jag lovar dock att det inte skall bli några spelare av typen "hopp-jerka", som bjuder ut sig till höger och vänster åt den klubb, som betalar bäst. Nej, jag satsar på unga friska viljor, som har till målsättning att komma långt utan att efterfråga klingande mynt.

Man önskar Åke Karlsson lycka på vägen. Vi behöver ett starkt och ambitiöst gäng av ungdomar i den stockholmska bandyvärlden.

Åke Karlsson på lediga stunder: Jo, då sysslar han med travhästar. Har eget stall med ett par tre snabba kameler. På andra lediga stunder säljer han lantbruks- och tvättmaskiner.

Hjälp Idrottsstyrelsen?

Varje år sker en omfattande vandalisering av idrotts- och friluftsstyrelsens anläggningar. Duschar, vattenkranar och dörrhandtag rivs ned, fönster och lampor krossas, stolar och bänkar demoleras, väggar klottras ned eller repas sönder o.s.v. Kostnaderna för att reparera skadorna efter denna vandalisering uppgår i många fall till tiotusentals kronor — pengar som i annat fall skulle kunna användas till upprustning och modernisering av anläggningarna.

Idrotts- och friluftsstyrelsen vill därför ånyo vädja till medlemmarna i Eder organisation att aktivt medverka till att förhindra vandaliseringen.

Belöning på upp till 500 kronor är utfäst till personer, som medverkar till att förövare av skadegörelse på idrottsanläggningarna påträffas. Anmälan om iakttagen skadegörelse kan göras till personalen på vederbörande anläggning eller till polisen.

Stockholms idrotts- och friluftsstyrelse
BENGT SCHELIN

★

Gärna vidarebefordrar vi detta upprop. Vår skidbacke i Hammarbybacken hörde ju till de anläggningar, som vandalerna gick hårdast fram mot och bröt sönder bit för bit. Så vi ber våra medlemmar hålla ögonen öppna och slå larm. Det kan ju dessutom löna sig rent ekonomiskt. Tänk på det ute i sektionerna.

Specialité:
**Middagar
och cocktailpartyn
i hemmen**

*De trevliga festvåningarna
i City. Utsökta middagar
till låga priser. Ring våra
novmästare för ett besök.*

LINNÉGATAN 18 TORSGATAN 10
Beställningstelefon 11 57 15

HÄNT — SKETT — SAGT oss Djurgårdare emellan

På gamla dar har Arne Arvidsson blivit ett av de säkraste numren i svenska landslaget i fotboll och snabbt också avancerat till "stor grabb". Här lämnar han Råsunda efter en landskamp mot Ungern, i vilken även en annan Djurgårdare, Lefte Eriksson, hade fått klä sig i blå-gult. Matchen är slut, och det verkar som om Lefte har något att säga Arne hur han skulle ha gjort för att inte släppa in sista målet. Eller förklarar Lefte varför han själv missade sin bästa chans?

Kring puckarna

Djurgårdens juniorer nådde finalen i ishockey men uppe i Alfredshem, där det avgörande slaget stod mot Mo-Do, räckte inte förmågan riktigt till. Norrlänningarna vann med 3-2 (2-1, 1-0, 0-1) och vi unnar dem gärna segern. Vårt stora lag hade ju i det allsvenska slutspelet hälsat på och vunnit på samma bana med 4-3 över Mo-Do. Och litet omväxling skall man väl unna publiken i Alfredshem.

★

Även i slutspelet nekade Djurgården att ta stryk av Västra Frölunda. Visserligen var vår möjlighet till avancemang i tabellen obefintlig, men det kunde ju i alla fall vara kul att sätta Anders Bernmars och "Bittan" Johanssons iskrigare på plats och få dem att till nästa säsong ha fortsatt respekt för oss. Så därför vann Djurgården med 7-6.

Serietabellen fick det här utseendet:

Brynäs IF	7	7	0	0	40-15	14
Leksands IF	7	5	1	1	39-18	11
Södertälje SK	7	4	0	3	28-21	8
V. Frölunda IF	7	4	0	3	29-25	8
Djurgårdens IF	7	3	1	3	33-40	7
MoDo AIK	7	1	1	5	23-31	3
Strömsbro IF	7	1	1	5	17-42	3
Skellefteå AIK	7	1	0	6	18-35	2

★

Slutet i allsvenskans div. I, södra blev så här:

V. Frölunda	14	11	1	2	91-41	23
Brynäs	14	11	0	3	95-48	22
Djurgården	14	10	0	4	80-49	20
Södertälje	14	8	2	4	68-42	18
Västerås SK	14	7	0	7	73-74	14
Viking	14	3	2	9	43-82	8
KB 63	14	2	2	10	38-76	2
Öster	14	0	1	13	35-111	1

STÄMNINGSBILD

På tal om dokumentportföljer, så har vi en på sportavdelningen, som innehåller idrottsreferat som aldrig kom att stå i tidningen. Så här skrev en debuterande fotbollsreferent i Borås en höstdag några år efter kriget:

— Publiken tappade så småningom humöret på grund av Elfsborgs dåliga spel, och stämningen blev inte bättre vid meddelandet om hans majestät konungens död...

MAN KAN NOG UNDRÄ . . .

...om inte vår skidstuga i Hammarby döljer något extra dyrbart med tanke på alla de inbrott som den varit utsatt för. Björn Lindgren och försäkringsbolagen har blivit gråhåriga. Mest försäkringsbolagen förstås.

'Kniven' kan ta det lugnt

Händelserna på idrottsarenorna uppmärksammas på ett helt annat vis i dag än för 15—20 år sedan, och den något tvivelaktiga äran av detta får till stor del tillskrivas TV. Sålunda har en så föga märklig idrottshändelse som en utvisning av en spelare i samband med ett lagspel blivit en riksangelägenhet med alldeles snedvridna proportioner.

Lyckligtvis lägger sig svallvågorna lika snabbt som de uppstår, och när folk får annat att intressera sig för, kvarstår egentligen bara det faktum, att Djurgårdens IF under en månads tid måste spela utan sin lagkapten.

Den sansade delen av idrotts-Sverige känner Gösta Knivsta Sandberg alltför väl för att sätta någon busetikett på honom, och att han kommer att lida någon "civil" skada av det inträffade, behöver knappast befaras. Den som under en lång idrottskarriär varit ett föredöme för andra ifråga om ärlighet, klubbkänsla och god sport, kan bära en sådan här motgång, speciellt som den förebragta motiveringen för utvisningen (eller rättare sagt motiveringarna eftersom uppgifterna ändras från dag

Bragd av "Bagarn": brons i fäkt-VM

Bland de mest framstående insatserna på vår fäktarfront var den som Lars-Erik "Bagarn" Larsson åstadkom vid juniorernas VM i Budapest under påskhelgen. 300 deltagare ställde upp, och bland dessa lyckades "Bagarn" lägga beslag på en bronsplacering.

"Bagarn" är en kämpanatur, utan nerver. Han plockar fram sitt kunnande när det bäst behövs. I direktutslagningen bland de 16 bästa låg han i underläge i sin match mot fransmannen Theofil Par-

till dag) talar för att domarparet handlat förhastat.

(Wille Engdahl i ST)

*

När Riksidrottsnämnden friande dom kom, hade Agne Simonsson bara en kommentar att göra:

"Det sitter ju 12 stockholmare i denna nämnd".

Tidigare hade Örgrytecentern vid två tillfällen kallats att vittna inför nämnden men av olika skäl föredragit att hålla sig borta. Hans kommentar efter det "Knivsta" friats talar för sig själv.

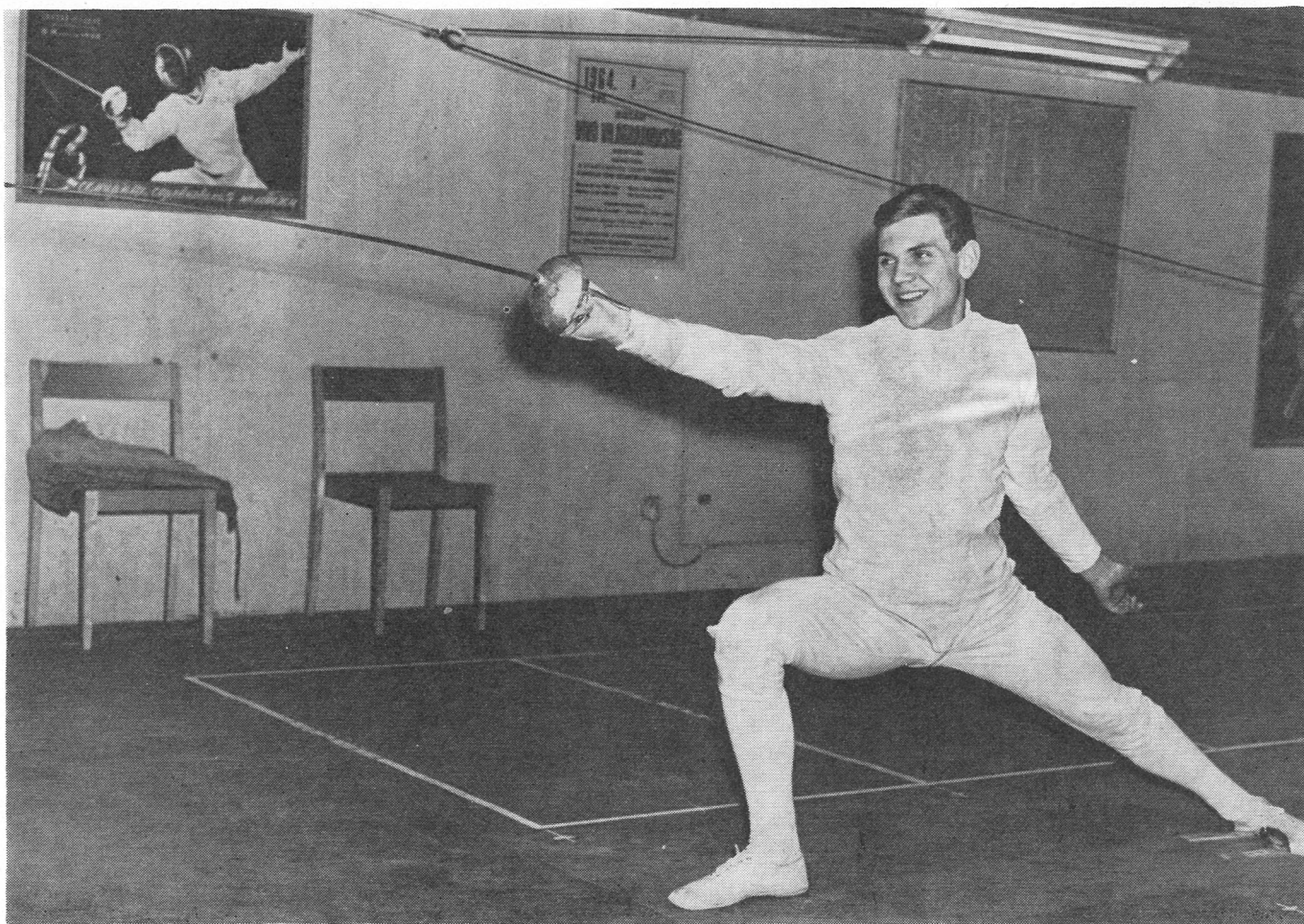
dot med 2—9. Fransmannen hade således bara behövt en stöt för att placera "Bagarn" utanför toppstriden.

Men skam den som ger sig, tänkte "Bagarn", och tog fram den stora kanonen. Under publikens jubel utdelade han 8 stötar i rad och vann med siffrorna 10—9.

"Bagarns" medalj är nu den fjärde JVM-medaljen (2 silver och 2 brons) som på 4 år bärgats av elever i den ungerske tränaren Bela Rerrichs plantskola i DIF:s fäktsal under Stadionläktaren.

Vore det inte på tiden att förbundet uppmärksammade den fina insats som görs i DIF. Praktiskt taget all förnygring av fäktingen i Sverige kommer därifrån.

Så undrades det i en tidning i samband med den underliga manöver, som de ansvariga UK-männen i förbundet gjorde vid det laget genom att hålla alla djurgårdare utanför den krets, som förhandsnominerats som olympiska kandidater. Så småningom fick förbundsherrarna ta skeden i vackra handen och erkänna Djurgårdens fäktare. De olympiska anslagen antydde nämligen vara i fara om det gjordes någon mannamån.

Så här ser han ut, "Bagarn" Lars-Erik Larsson, som har ett av våra vassaste vapen på fäktarfronterna.

JOHAN G. STRANDHS

brottar- och gymnastikmattor

fortfarande bäst

Begär offert

Box 102 — Kävlinge

Tel. 0412/304 66

SPORTPRISER

GÅVOR och

PRESENTER

i ädelt urval

Välkommen till

Hovjuvelerare **HALLBERG**

Stockholms-butiker:

Drottninggat. 6	tel. 20 15 85/20 32 96
Drottninggatan 23	20 36 44
Sergelgatan 21	21 30 20
Hornsgatan 56	41 42 73
Farsta torg	64 41 41
Fyrspannvägen 170	89 35 35
Vällingby plan 6	87 10 80

Ett "stenkast" från Stadion

Den intima Gärdesrestaurangen

GRENADJÄREN

känd för sin goda mat

LUNCH - MIDDAG - SUPÉ - SPECIALITETER
i behaglig miljö

Festväning rekommenderas

~~~~~  
Bordbeställning  
62 01 48 - 62 01 49  
~~~~~

Erik Dahlbergsgatan 41—43 STOCKHOLM

OBEGRÄNSAD PARKERING

Proffsboxarnas taxeringskalender

Ingemar Johansson i topp med 11 1/2 miljon!

Djurgårdsboxare fick ihop nära en halv miljon

Vår runde och gode medlem Lennart Sveder i Expressen har satt sig ned och gjort denna utredning om de svenska proffsboxarnas förtjänster på sina knytnävar.

De fem stora i svensk proffsboxning, om man ser till gavernas storlek:

- 1) Ingemar Johansson 11,5 miljoner kronor på 28 matcher.
- 2) Olle Tandberg 600.000 kronor på 30 matcher.
- 3) Lennart Risberg 450.000 kronor på 26 matcher.
- 4) Harry Persson 400.000 kronor på 41 matcher.
- 5) Bosse Högberg 250.000 kronor på 20 matcher.

Ingemar tjänade 8,5 miljoner kronor på sina tre VM-matcher mot Floyd Patterson.

I slutsumman 11,5 miljoner kronor ingår ersättning för TV- och filmrättigheter vid matcherna. Däremot inga arvoden från reklam. Under VM-tiden lär väl enbart inkomsterna från denna ha rört sig kring en dryg miljon kronor.

Olle Tandberg tjänade 300.000 på fyra stormatcher (mot Karel Sys i Belgien, mot Joey Maxim i USA, mot Baksi och Joe Walcott på Råsunda).

Risbergs toppsiffror kom 1961 mot Pastrano (87.500) och mot Bobo Olson året därpå (75.000).

Harry Persson tjänade mest mot Otto von Porat, Bud Gorman och Phil Scott.

Bosse Högbergs toppgage ligger kring 20.000 kronor.

Om man går efter det direkta penningvärdet skall HP givetvis stå före Risberg på listan. 400.000 kronor på den tiden var värda dubbelt mot i dag.

Dessa fem står i särklass, trots att vi haft många andra boxare i Europatopp.

Med undantag för HP är det först under Edwin Ahlqvists promotorskap som de svenska boxarna kommit upp i internationella toppgager.

Gunnar Andersson från Göteborg till exempel anses fortfarande att vid sidan av Ingemar vara den tekniskt sett skickligaste boxare vi haft i landet.

Han mötte bland annat Europamästaren Gustave Roth och gick oavgjort. Gunnars toppgage var blygsamt: 3.000 kronor. Fast efter svenska boxförhållanden var det mycket pengar på 30-talet.

En så skicklig boxare som Henry Hallberg från Göteborg — samtida med Gunnar Andersson — gick 22 promatcher, men tjänade sammanlagt inte mer än 15.000 kronor. Ändå räknades han som ett toppnamn på trettitalet.

Inte heller Europamästaren John Andersson fick ihop så mycket pengar — kanske 100.000 kronor på sina många matcher.

Tungviktaren Nisse Andersson fick ihop 80.000 kr på 10 års boxning.

I skuggan av de stora namnen boxades många okända förmågor.

En bantamviktare från Göteborg vid namn Per Björk gick fyra promatcher år 1934. För det fick han s a m m a n l a g t 450 kronor!

I dag är förhållandena annorlunda.

Förmatchboxare som till exempel Lars Norling går aldrig under 3.000 kronor för en match.

Bosse Pettersson fick 10.000 kronor för att bli proffs och gå tre matcher. Stig Walterson, vilken liksom Bosse P, inte har några internationella amatörmeriter, tyckte ett bud på 8.000 kronor för tre promatcher "var löjligt".

På kontinenten skulle boxare av samma klass aldrig få mer än på sin höjd en tusenlapp per match.

Svenskarna är efter sin kvalitet som boxare de högst betalda i världen.

Sverige är boxningens drömland — det är inte undra på att alla vill hit och tjäna pengar, när de får vetskap om svenskarernas egna drömgager.

Tacka Ahlqvist för det. Det är han som styrt hela utvecklingen.

Det blev inget av . . .

Den förlovningsannons vi hade i förra numret av Djurgårdaren för Jan-Erik Lundqvist och Elisabeth Thorson ledde inte till någon fortsättning. De leker nu på var sin gård.

**2 ledande
TAPETAFFÄRER
till Er tjänst...**

Vi önskar Er välkommen att välja tapeter i våra moderna lokaler. Tapeterna är numera placerade i ett vridbart skärm-system där Ni snabbt kan finna Er önsketapet bland tusentals mönster.

För dem som önskar välja på traditionellt sätt finnes specialavdelningar.

C. E. WINGQVIST

Aktiebolag Tapetaffär

GAMLA BROGATAN 19 TEL. 23 30 50

STOCKHOLM

RUDOLPH BJÖRKLUND

Aktiebolag Tapetaffär

MALM TORSGATAN 8 TEL. 23 51 00

Jag vill inte vara med . . .

— På jakt efter medlemsavgifter —

Liksom de flesta idrottsklubbar måste även vi i Djurgården konstatera, att en del medlemmar har svårt att komma ut med sina årsavgifter. Naturligtvis betalar stora flertalet medlemmar mycket punktligt så snart de får inbetalningskort från oss, men sedan fordras den en vänlig påminnelse till dem, som inte lika snabbt ilat till posten och gjort rätt för sig. Denna påminnelse brukar ge ett gott resultat. Sedan blir det i alla fall kvar en del medlemmar, som av olika skäl dröjer med att betala sin avgift och därmed inte heller kan visa upp något medlemskort. Så småningom upptäcker även dessa favören av att ha ett klart medlemskort — det ger ju om inte annat vissa förmåner med rabatt i sportaffärer och liknande — och så kommer även dessa tröga betalare med sin avgift.

Återstår sedan några, som tydligen blivit medlemmar i ett lyckligt stundens ögonblick. Kanske har de blivit entusiastiska efter någon vacker Djurgårdsseger, efter att ha sett Tumba sätta in en puck bakom Sovjets målvakt eller efter att upplevt suset av en vinande frispark från Knivstas högerfot. Sådana där uppflammande entusiaster tar sedan lika illa vid sig, om det går på tok och finner snart allting vara så botten trist, att de inte vill vara medlemmar över huvud taget. Och dom får naturligtvis gå.

Innan vi får reda på varför vissa medlemmar inte längre vill vara med i föreningen, pågår ibland en i början rätt ensidig korrespondens. Vi skriver men medlemmen svarar inte liksom om vederbörande skämdes att inte ha gjort rätt för sig. Men ibland kommer det så småningom ett svar, och det kan vara rätt rolig läsning. Vi har tittat litet i vår korrespondens i dessa ärenden:

"Varför N.N. inte har betalt sin avgift och säkerligen inte heller kommer att göra det något mera, beror på att han dog för två år sedan. Underskrivet av Fru N.N."

★

"Jag vill inte längre vara med i Djurgården för när jag skulle spela kom de äldre spelarna och bara tog min plats vid bordet, när de hade lust. B.F."

★

"Jag vill inte stanna kvar som medlem eftersom DIF inte bryr sig om sina medlemmar. Jag ville spela fotboll men fick aldrig ens tala med lagledarna. Nu är jag med i Hammarby, som tar hand om oss grabbar bättre. G. von K."

★

"Jag ber få slippa betala under 2 år då jag ligger i militärtjänst och har knackigt med pengar. P.T."

★

"Jag har slutat spela handboll och vill därför inte vara medlem längre. C.K."

★

"Jag studerar och har inga inkomster varför jag inte kan betala t.v. Men jag kommer alltid att vara Djurgårdare. S.Å."

★

"Jag har ont i ryggen och får inte längre spela bowling för doktorn. Då är det ingen idé att vara medlem. S.H."

★

"Jag är så mycket i utlandet och hinner inte vara med så mycket som en medlem ska vara. Men hjärtat tillhör Djurgården. Tack Kamrater! F.J."

★

"Jag får bara tråkningar på jobbet, där alla är kolsäckar (AIK-märkta) och därför vill jag bara vara hemlig medlem i DIF utan betalningsskyldighet, går det? G.F." (Det gick nu inte . . .)

★

"Jag vill inte betala årsavgift, eftersom jag anser att jag bör ha blivit ständig medlem på grund av mina enastående idrottsliga insatser. M.Z." (De enastående insatserna räckte inte alls.)

★

"Min sin är för ung, bara 3 år, för att vara medlem, men kom gärna tillbaka om 10 år. Pappa K.L."

★

Den gången var det tydligen någon lus-

SAXAT och KLIPPT

Vi tillåter oss klippa ur Dagens Nyheters personaltidning följande notis i samband med att det hölls taklagsöl för det nya DN-huset i Marieberg, dit Dagens Nyheter (i sällskap med Expressen) dragit i väg från Klara:

Jubelorkaner för Djurgården och DN-huset

Två jubelorkaner bröt lös när Dagens Nyheter bjöd på taklagsöl.

Den ena: när det meddelades att Djurgården ledde över AIK i lokalderyby på Råsunda (det var den kvällen men ändå kom 500 till Gillet).

Den andra: när det meddelades att Djurgården vunnit matchen på Råsunda.

Då hade festväningens tak så när rest sig och dess väggar så när rämnat. Bygget är djurgårdare, tycks det.

Röstresurserna utnyttjades till full styrka också vid ett par andra tillfällen under kvällen:

● en hurraomgång efter Erik Huss tal som säkert hördes till DN-huset vid Tegelbacken och

● en hurraomgång efter Rolf Schölns tacktal (lagbas i ett timmermanslag) som på order hördes ända ut till Marieberg.

Taklagsölet var också på många andra sätt en glad och stimmig kväll.

★

Förslag av medlem med central uppgift i föreningen: Låt medlem, som släpar efter med 2—3 och kanske ännu flera års medlemsavgifter få dessa strukna och sedan erbjudas en sista chans att stå kvar i föreningen med att han (hon) betalar senaste års avgift.

tigkurre, som varit ute och anmält 3-åringen som medlem. Annars har vi flera lika unga djurgårdare. Gunnar Dahlfors och Carl-Hjalmar Bodman har vardera bidragit med två små blåränder i vårt medlemsregister och där finns även Rolf Theblins Åke inbokad. Plats för flera djurgårdare att i samband med sina barn-dop anmäla ätteläggarna.

Djurgårdens Idrottsförenings styrelse 1964

Ordförande: Hugo Caneman
Vice ordförande: Carl Hjalmar Bodman
Sekreterare: Karl Liliequist
Kassör: Bo Hedvall

Ledamöter: Åke Erixon
Hilding Lövdahl
Rolf Theblin
Suppleanter: Gunnar Dahlfors
Bengt Jäderholm

En MBI-hårding bland järnkaminer

*Träningsdebut med blodvite — Allsvensk premiär
med poängmål*

Om man som jag haft glädjen att "växa upp" i en förening som MBI, där kamratskap och sammanhållning i stället för mindre värdebeständig, om än aldrig så klingande valuta, utgjort det huvudsakliga utbytet av hobbyutövandet, så är det med högt ställda krav på just dessa kvaliteter, naturligtvis uppblandade med nyfikenhet och förhoppningar, som man styr sina steg mot en ny förenings träningslokaler, skriver "Paje" Magnusson i vår kollega MBI-aren och fortsätter:

Genom att min utbildning förlagts till Kgl. Huvudstaden, byttes alltså MBI-tröjan ut mot "Djurgårns" blårandiga.

Föreningens lokaler finns, som kanske är bekant, inrymda bakom de gamla Stadionmurarna vid Valhallavägen. Denna ståtliga inramning förtjänar bl.a. den mäktiga och ovärderliga prissamlingen, som de tjugotalet olika sektionerna under årens lopp kämpat ihop. Här finns även serveringslokaler, där spelarna efter fullgjort träningsvärv har möjlighet att stärka sig med en välsmakande måltid, något som inte nog kan uppskattas av en fattig studerande!

Min första träningskväll hos de s.k. järnkaminerna blev något av en positiv överraskning. Jag konfronterades bl.a. med den så kallade djurgårdsjargongen, en ganska kärv men uppriktig umgängeston, som användes "killarna" emellan. Men det som överraskade mig mest var uppläggningsen av själva träningspasset. Eftersom mina kunskaper om den nya klubben tidigare inskränkt sig i stort sett till vad jag kunnat läsa i tidningarnas sportpalter, där framgångarna för hrr Knivsta et consortes tyvärr i alltför hög grad tillskrives deras fysiska överlägsenhet, så var jag beredd på nära nog 100 % styrketräning. Tränaren Walter Probst satte med sitt Wienergemyt en trivsamt prägel på de inledande 45 minuterna av uppmykande gymnastik och startträning, naturligtvis utan att pruta på disciplinen, varefter man helt enkelt avslutade med att spela en lekfull match mellan A- och B-lag. Här fick jag på nära håll studera in-träningen av det då så framgångsrika och berömda "radarspelet", mellan bollkunniga Leffarna Sköld och Eriksson i innertrion. Min vana trogen satsade jag ganska hårt, men det var helt utanför mina ritningar att jag i en närkamp med kapten

Knivsta råkade bita honom i överarmen, så pass kraftigt att blodvite uppstod!

Om nu eftersäsongens träningskvällar nästan hade karaktär av "nerträning", så var det en wienervals av det tyngre och kraftigare slaget, som den gode Walter bjöd upp till från och med januari 1963. Jag tror det är lagets insats under dessa årets första månader, som är avgörande för den kommande placeringen senare under seriesäsongen, ty det är inte i första hand musklerna som tränas upp och utvecklas, utan det primära är nog att man ökar sin viljestyrka och tvingar sig själv att utnyttja alla sina kraftresurser; något som i dagens fotboll är viktigare än aldrig så stor teknisk virtuositet.

● Allsvensk och internationell

Eftersom jag från och med maj 1963 fick

äran att representera Djurgården i allsvenskan, innebar detta också att jag fick spela med i Intertotocupen, något som under sommaren gav mig en rad oförglömliga reseminnen.

Första söndagen i juli spelade vi i Holland mot Philips, Eindhoven, vilket f.ö. var Anders Svenssons sista proffsmatch, och söndagen därefter var det bortamatch mot Neumünster. Under veckan mellan dessa båda matcher hade vi en verklig toppvecka i Travemünde, varvid såväl fruar som fästmän var medbjudna.

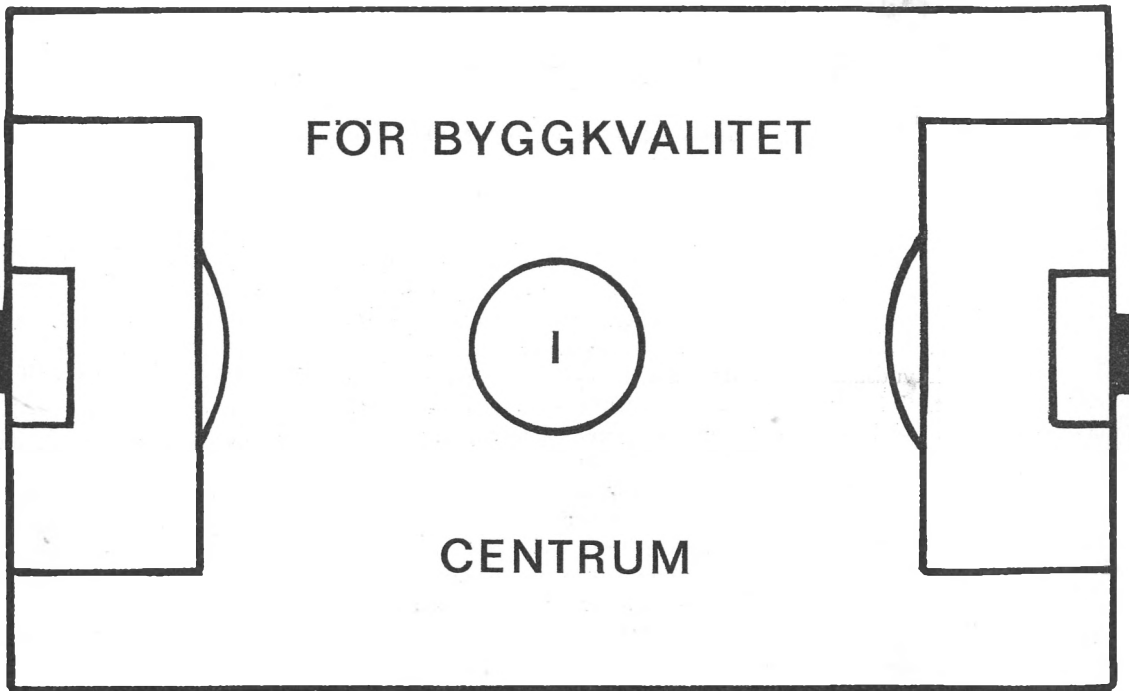
● Bildrullar finns överallt

Ett pinsamt intermezzo kom emellertid att avsluta denna turné, då jag på söndagskvällen efter Neumünstermatchen, under en promenad, råkade bli påkörd av en personbil, vars hastighet var ungefär 60 km/tim., och det var endast det faktum att min hobby är idrott och inte t.ex. matlagning, som gjorde att jag kom undan med blotta förskräckelsen. Vår läkare Knutte Hallberg räknade till 22 skrubbsår, och en ledbandsskada i höger knä. Den senare skulle visa sig sätta punkt för ett mera ordnat fotbollsutövande under fortsättningen av året.

Det var alltså i stort sett endast som

Slocknade stjärnor blir vi litet var, men alla har vi inte mod att göra comeback och bli föremål för publikens skrattsalvor i samband med skojmatcher vid förspelet till de stora allsvenska drabbningarna på Råsunda. Här är ett av Djurgårdens senaste slocknade-stjärn-lag, från vänster stående: Berndt Edvinger, Hasse Stelius, "Stubben" Larsson, Cacka Andersson, Nisse Cederborg ("det var jag som gjorde Hasse Jeppson och gav honom alla chanser, varmed han fick så fint kontrakt med Italien, borde jag inte också fått en slant i det sammanhanget", säger han ibland till sina närmaste) och Birger Stenman; främre raden: Allan Persson, Bjarne Redestad, Kjell "Semaforen" Cronquist, "Mysing" Petersson (sparkar fortfarande på allt som rör sig) samt Evan Pettersson.

JOHN MATTSON BYGGNADS AB AB FUNDAMENT

Sergelgatan 1 • Stockholm C • Telefon 08/22 55 89

FOLKSAM ger rättsskydd

Folksam slår vakt om sina försäkringstagares trygghet även på det rättsliga området. Genom rättsskydds-försäkring erhåller Folksams försäkringstagare ersättning för sina advokat, och rättegångskostnader i de flesta tvister, som kan prövas av allmän domstol.

När behövs Folksams rättsskydd?

När man kanske minst anar det inträffar en händelse, då det kan kännas tryggt att med hjälp av Folksams rättsskyddsförsäkring utan ekonomiska hänsynstagen kunna anlita en erfaren advokat.

I våras inkom till Folksam anmälan om ett fall då en dam i en mellansvensk stad halkat och fallit omkull på isbarken vid ingången till ett av våra större varuhus. Vid fallet ådrog sig kvinnan ett komplicerat benbrott. Fastighetsägaren vägrade att utge skadestånd. Genom Folksams rättsskyddsförsäkring blev det ekonomiskt möjligt för den skadelidande att anlita advokat och få skadestandsfrågan prövad av domstol.

Folksams rättsskyddsförsäkring ingår automatiskt i följande fullständiga försäkringar:

- HEMFÖRSÄKRING,
- VILLAHEMFÖRSÄKRING,
- LANTGÅRDSFÖRSÄKRING,
- SPORTSTUGE FÖRSÄKRING,
- BILFÖRSÄKRING, MOPEDFÖRSÄKRING,
- BÅTFÖRSÄKRING, UTLANDSRESEFÖRSÄKRING

Har ni råd
att tillvarata
er rätt?

tänk efter före **FOLKSAM** försäkrar

Supporterklubben hör av sig

Djurgårdens Supporterklubb, som sedan man sålde den historiska lejonkulan under Floras Kulle fört ett ambulerande liv och inte hunnit med att göra de stora insatser, som alla vi i moderföreningen givetvis hoppas på, har nu beslutat ruska upp sina medlemmar. I ett upprop har man således uppmanat dessa att skänka var sin 50-lapp till en fond, vars avkastning skall tillfalla ungdomsverksamheten i Djurgården. Det kan bli stora pengar om alla plockar fram 50 kronor och sätter in dem på postgiro 35 21 20. Det kan bli många lovande ungdomar på den vägen. Därför rekommenderar vi detta initiativ på det varmaste.

"trunkbärare" jag kunde medfölja truppen till Wien inför bortamatchen mot Rapid, där bl.a. VM i catch-as-catch-can (ett slags brottning där "allt" är tillåtet) lockade. Höjdpunkten på den resan blev ett heldagsbesök på Versailles-inspirerade slottet Schönbrunn.

● Debuten i div. I

Den största personliga idrottsupplevelsen under året blev utan tvekan min allsvenska debut hemma i Stockholm mot Örebro SK. Matchen skulle gå en fredagskväll och jag fick under onsdagen reda på att jag skulle spela. Sedan sov jag inte på två nätter. Under dagarna kretsade mina tankar i stort sett bara kring Matchen. Den blev en verklig holmgång. Det började litet olustigt med att jag i min iver efter en minuts spel råkade kollidera med målvakten. Mycket folk in på planen, tränare, massörer, lagledare, pressmän, och en massa diskuterande hit och dit. Vi hade emellertid båda haft tur, oskadda som vi var, och matchen kunde så småningom fortsätta.

● Hårt samaritjobb

Jag hade hårdföre örebrokaptanen Olle Sääw emot mig som vänsterback, och eftersom vi inte steg åt sidan någon av oss i närkamperna, så satte vi sjukvårdarna på hårda prov. Första halvlek verkade bli mållös, vi spelade på den minut som domaren p.g.a. de ideliga avbrotten hade lagt till matchtiden, då jag uppfattade att Hasse Nilsson rafsade till sig bollen vid kortlinjen ungefär tio meter från motståndarmålet. Jag rusade mot mål för allt vad jag var värd. Passningen jag fick var perfekt, och det var bara att slå på direkt! 1-0 till Djurgårn, ett resultat som stod sig tiden ut. Dagen var med andra ord räddad!

Med de här raderna vill jag hälsa alla mina gamla klubbkamrater i MBI. Roligt att jag hamnade i "rätt" klubb i den stora huvudstaden.

Snömaskin måste till Saltsjöbaden

Sektionen har än en gång råkat ut för en snöfattig säsong i huvudstaden. Men framgångarna har i alla fall varit många. Det började redan vid ÅRE-slalom den 6/1 med att juniorflickan Louise Mörner vann sin klass. Hon slog även alla seniorflickor i samma tävling. Ett SM-tecken erövrade Kathinka Frisk genom att vinna det avslutande störtloppet. Det var för övrigt den enda mästerskapstävling hon ställde upp i. Hon hade gått skadad tidigare, varför hon ej kunde starta i storslalom och specialslalom. Men Louise Mörner var även hon uppe i SM, där hon höll sig väl framme i resultatlistorna. I storslalom blev hon 6:a, i specialslalom 10:a och i störtloppet 12:a.

Men sektionen har inte bara Kathinka och Louise. Dick Sponton kom 12:a i störtloppet. I en tävling i Järvsö kom Göran Zakrisson 2:a i slalom efter Göran Härden från Borlänge. I störtloppet senare på dagen blev rollerna ombytta — alltså Göran Z vann. I alpina JSM blev Louise M 10:a både i storslalom och specialslalom.

Säsongen avslutades för föreningen på ett mycket roligt vis. Vid DM, som Sundbybergs IK arrangerade i Dalarna, segrade Göran Zakrisson i storslalom och Dick Sponton kom på tredje plats. Djurgården hemförde även lagsegern i denna gren. Det var många år sedan som detta har hänt, ty Sundbybergs IK har tidigare dominerat på bredden i Stockholms utförsåkning. På grund av transportsvårigheter kunde sektionen ej sända upp så många som vi önskat. I juniorklassen för damer hemförde Louise Mörner segern i både special- och storslalom. Då resultatlistorna ännu ej inkommit, kan vi tyvärr ej meddela hur det gått för sektionens övriga startande.

Sektionen har under säsongen med glädje sett många juniorer och ung-

Artikelförfattare
Lasse Pettersson

domar som anmält sitt intresse att representera Djurgårdens färger, varför återväxten ser ut att bli ganska bra. För att slippa ha detta problem med snötilgång en hoppas sektionen att till kommande år få en snömaskin i Saltsjöbaden för att på detta sätt skaffa fram bättre träningsmöjligheter. Säsongens tävling i Saltsjöbaden måste på grund av snöbrist inställas.

★

Vid SM i störtlopp i Tärnaby lyste det även Djurgårdsfärg den 8 mars, då Kathinka Frisk vann med 94.83 före en annan tidigare Djurgårdsflicka, Vivi-Ann Wassdahl, som numera hör till Östersund-Frösöns slalomstall.

★

Vid SM-tävlingarna i skidlöpning nådde Djurgården inga placeringar. Vi hade nämligen inga kvalificerade att skicka i väg. De kommer emellertid så småningom. Numera kör vi mest Vasaloppet. Vid SM i backe har vi moderna traditioner, och det var ju inte så kolossalt länge sedan Folke Mikaelsson knep ett SM-tecken. Men den här gången blev vi lottlösa även i Källviksbacken i Falun.

DJURGÅRDSLEDARE BILDAR NY KLUBB

Solna bordtennisklubb blir namnet på en ny pingisförening. I spetsen för de nya står Gillis Bengtsson som har ledarmeriter från Djurgårdens bordtennis och Arne Åsberg med liknande meriter från IFK Lidingö.

(Expressen)

träffpunkten
mitt i stan

— stället där
man bor bra
och äter gott.

★

FESTVÄNINGAR
för kongresser,
sammanträden,
familjehögtider,
jubiléer m. m.

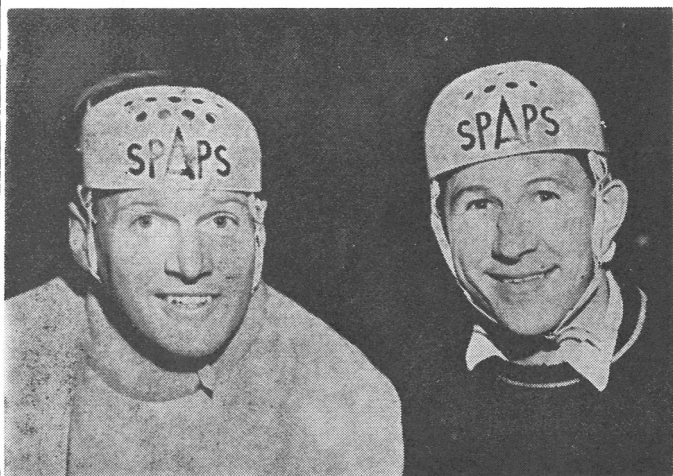
Gillet

HOTELL & RESTAURANT • Stockholm
BRUNKEBERGSTORG • TELEFON 22 11 20

Inte bara **TUMBA**

kör med

SPAPS-HJÄLMEN

... även de stora stjärnorna i bandyn har upptäckt att "SPAPS" är att lita på och tål att slå på, som t.ex. Örebros landslagspar Orvar Bergmark och Olle Säaw.

~~~~~  
**ALLA SPAPS-GREJOR**  
**FINNS HOS SPORHANDLARNÄ**  
~~~~~


FÖRENINGSMÄRKEN
FÖRTJÄNSTTECKEN
IDROTTSMÄRKEN
MINNESNÄLAR
K.M. TECKEN
PLAKETTER
MEDALJER

C. C. SPORRONG & Co

Kungsgatan 17

Telefon 22 56 60

Box 7060

Stockholm 7

AB

Kasper Höglund

Stockholm — Göteborg

Tragedin vid makadampasset

1963 går till hävderna som det är då vi hade nysnö och nordisk vinter långt fram i mars. För skidororienteringen blev det speciella problem för herrar banläggare med den myckna nysnön. För oss började tävlingarna med stugloppet som alltså blev det första programmet efter vårt samgående med Birka. Det finns anledning att betona vår ordförandes, Sven Janssons förtjänstfulla arbete för att detta samarbete kom till stånd. Segrare i Stugloppet blev Byss Hansson.

I slutet av februari hölls KM i skido, där stor-Byss hade lagat till en utmärkt bana. Spridningen blev mycket stor trots djup nysnö. Vi fick en värdig segrare i ättelägget från Byss. Bland vinterns övriga händelser kan noteras att i Vasaloppet fick vi in djurgårdsorienterare på följande placeringar: Byss 675, Olle Smedinge 1825, Jan Sjöberg 1991 och Rune Jonasson 2957.

Vårens träningskubb började den 17 mars med en träningsstävling vid Hellasgården. Ännu låg mycket snö i markerna. Bland vårens framgångar märks seger i Cupen, där vi bl.a. "tryckte dit" Rävorna med 7 min.

På 10-mila gick det inte lika bra utan

vi måste "kasta in handsken" på 9:e sträckan. Bäst var Sven Bjelkeryd, som på första sträckan växlade 2 min. 10 sekunder efter ledarlaget.

På seniorbudkavlen lyckades vi bara skrapa ihop två seniorer, Byss och Sven Jansson, som fick hjälp av gubben Bjelkeryd, resultat 42:a plats. Något högre upp på prislistan kom vi på juniorbudkavlen med en 39:e plats. Damerna lyckades bättre med en 8:e plats, 1 timme efter segrande lag.

Vår-KM kom att gå till historien som "tragedien vid makadampasset". Sekretären som var ansvarig för banan ville att de aktiva skulle springa med huvudets insida, vilket endast vissa av våra tävlande gjorde enligt sekretärarens åsikt.

Sommarskubben gick i vanlig ordning, där vi tillsammans med Fredrikshov, Stigfinnarna, Sofia och Mälärhöjden hade en banläggarpol med tävlingar varje tisdag och torsdag. Tyvärr var deltagarantalet rätt magert och detta gällde inte bara oss djurgårdare. Vi kunde inte fullfölja någon sommarserie.

Hösten stortävlingar började med vissa framgångar. Bl.a. lyckades Sven Bjelkeryd bli 2:a i äldre oldboysklassen i Brom-

mas tävling. Samma förnämliga placering lyckades Lotta Strindberg kämpa till sig bland damjuniorerna.

Vid Tullinges tävling blev Byss 5:e man i B-seniorklassen och vid Rävornas tävling segrade Sten Norén i samma klass.

Årets Uggleskubb togs hem av Sven Bjelkeryd.

Höstens KM-tävling började lyckat med Natt-KM på en bana av Gösta Dahlberg och Olle Smedinge, där Sten Norén i hösten verkliga fullmånävader hemförde en favoritseger.

Djurgården stod för värdskapet vid årets 5-klubbars som gick i jungfruliga marker med mål på Skoklosters slottstrappa. Belåtna skubbare men endast 3:e lagplats för DIF.

Stora KM skulle enligt gammal god sed gå långt från stan och vi samlades en stor skara orienterare långt söder om Gnesta där Bernt Nylund hade en orienterarkompis som lovat lägga banan. Tyvärr stod en kontroll fel så att endast damernas bana kunde gillas och där segrade Karin Jonsson.

Vårt KM fick alltså gå om. I början av november skedde detta ute vid Lida, där Sten Norén segrade. "Gubbmästare" blev Sixten och juniormästare Bengt, båda med det i Djurgårdsorienterarsammanhang välklingande namnet Öqvist. Sten fullbordade sedan sitt hat trick med att vin-

GUNNAR FAHLSTRÖM AB

HOVJUVELERARE

Sveavägen 33, Stockholm C

Tel. 21 64 22, 20 93 39

Drottninggatan 65

Tel. 20 48 32

Förnämligt konsthantverk från egen ateljé

ERAG

Handelsaktiebolag

EGON RAUCH

Kungsgatan 65

Stockholm 1

Tel. 21 18 13 — 21 22 52

EXPORT

IMPORT

Djurgårdare!

då Er fru eller fästmö
söker något chict och
personligt vänd Er med
förtroende till
JACOBSSONS
—ledande mode inom
damkonfektion —

Jacobssons

Sergelgatan 23
Kungsgatan 53
STOCKHOLM

NÄR DET GALLER

GAS-, VATTEN- och SANITÄRA anläggningar

KONTAKTA

Pipersgatan 8, Stockholm K
Tel. 23 02 70

BAKSLAGET KOM TILL SIST

Riksidrottsnämnden har nu avkunnat dom i det sedan 1961 pågående målet mellan advokat Richard Zacharias och civilingenjör Ewert Frenelius i Borås. Enligt domen skall för Zacharias påtalas det fel som begåtts och tillhållas honom att för framtiden ställa sig gällande bestämmelser till efterrättelse. Katarina och Ewert Frenelius har samtidigt friats för de anmälningar som Zacharias gjort mot dem.

(Klipp ur Sv.D.)

SIXTEN JERNBERG NEKADE

Skatterazziorna mot idrottsmän och idrottsföreningar har inte heller upphört. Nu senast är man i gång i Sörmland, där 250 föreningar skall granskas. Även om taxeringsintendenten klart och tydligt säger ifrån, att det är "för ordningens skull" så tycker man, att det är bortkastad tid och bortkastade pengar att syssla med sådana smätterier. Det var ju finansministerns bestämda deklaration för ett år sedan, att taxeringsindenterna inte skulle syssla med smätterier.

I Kiruna, vid Svenska skidspelen i söndags, fick man se Sixten Jernberg gå fram till prisbordet och ta emot hyllningarna. Trots sin 8:de placering blev han den mest hyllade av samtliga. Men han tog inte emot sitt pris:

— Nej, tack, jag vill inte ha något pris.

FRAM FÖR CHOKLADASKAR

En kvinnlig beundrare, affärsinnehavare i Kiruna, som hörde och såg detta, gick hem till sin affär, tog ut den största chokladask hon hade, uppsökte Jernberg och bad att få överlämna asken till hans barn. Jernberg tackade och tog emot.

Det här med Jernberg och chokladasken är inte bara en rörande historia, den är högst allvarlig, vi menar bakgrunden till densamma. Prisfrågan blir Skidförbundets kanske allra största problem till nästa vinter. Den nuvarande tågordningen går inte alls. Chokladaskar och små bronsmedaljer på prisbordet får efterträda motor-

na "hårda grabbars", som hade pappa Ingvar som banläggare. Stort deltagande och förnämlig bana vid Casco-gården.

Säsongavslutning hölls enligt modell enklare, dvs. i sportkläder ute vid Birkas stuga, dit 60-talet äldre och yngre djurgårdsorienterare samt nya klubbkamrater från Birka hade samlats. De hoptiggda prisernas antal var för året något färre än tidigare år. En uppyckning förväntas hos herrar pristiggare. Stämningen var god även om tomten för året tydligen hade gått vilse — kanske blev säcken honom för tung.

Stig Hammar.

"Om folk bara visste..."

Tumba Johansson om golf:

— Det är den finaste sport som finns. Ett spel för lirare.

Johan Jöhncke om Tumba:

— Han är en fin kille. Men någon stor golfspelare blir han inte.

Och Johansson ser inte ledsen ut för det. Inte heller för att han får spela utan publik:

— Skönt att slippa det. Man är ju inte världsmästare i den här grenen.

Häromdan spelade han golf-SM på Rya-banorna mellan Hälsingborg och Landskrona. Svågern Claes Jöhncke var villig till ett vad på att det bara skulle bli en dag. I den här grenen gallrar man, se.

Tumba är samma fascinerande kameleont när det gäller golf som ishockey: glad, slängig och slarvig ena minuten, bister, sammanbiten och fenomenal andra.

Det går att slarva iväg ett slag i ishockey, att ta en chans. Man kan komma igen.

Men det går inte i golf. Ett missat utslag på ett av de 18 hålen betyder adjö till segerchansen.

Ni har förstas hört historien om Tumba när han debuterade som center i Djurgården. Det var i en match mot Malmö FF på Stadion. MFF:s centerback Sven Hjertsson tråkade ishockeyhjälden när de möttes första gången efter avspark:

— Du skulle stannat på isen, pågen. Det här är en svår gren, förstår du. Fem minuter senare hade Tumba sprungit förbi Hjertsson och gjort mål. På vägen tillbaka till mitten stannade han till hos MFF-aren och sa:

— Det här var en trevlig sport. Vad heter den?

Han har inte gjort det lätt för sig. Som när han tränade häromdan med bröderna Claes och Johan Jöhncke och Rune Karlfeldt, toppmän alla tre. De körde hårt med novisen från isen. Som självfallet inte tog vid sig ett dugg av träkningarna.

— Det jag gör i dag är bara för att invagga er i säkerhet, killar. Kom igen när det blir allvar. Då skall jag sikta.

Innan vi gick efter den halv mil långa promenaden på banan en hälsning från Tumba:

— Om folk visste hur fint det här var, skulle städer och byar avfolkas och alla skulle samlas på golfbanan. Det skulle vara så svart med människor här att man fick hissa flaggor på varje gren för att

sågarna och TV-apparaterna. Hur man sedan skall förfara får väl Karl Arne Wegerfelt eller Sigge Bergman räkna ut. Eller båda. Gärna med hjälp av taxeringsexperts.

OLEG i Sv.D.

veta åt vilket håll man skulle slå bollen. Ibland undrar man var den lycklige själen får all sin entusiasm ifrån, hur den kan räcka till för allt.

(Ur Expressen)

FOTNOT: Tumbas SM-saga som golfspelare tog slut för i år redan första dagen. I sin första match blev han utslagen av Nisse Knutsson med 5—4. Men Knutsson hade förstas hemmabana...

DE YNGSTA I BACKE

Våra yngsta backhoppare förekom då och då i vinterns prislister. Således har vi hittat följande Djurgårdsnamn vid mars-tävlingarna i Måsbergsbacken utanför Gävle:

Klass A, 15—16 år: 10) Bengt Öqvist, 26) Leif Persson.

Juniörer: 3) Krister Vint, 21) Tommy Moelle.

Seniorer: 6) Björn Öqvist, 19) Otto Toresen.

Lilla backen:

Klass B, 13—14 år: 21) Juris Burvis, 25) Sten-Arne Vesström, 26) Kent Engström.

Alltid något även om man tycker att Djurgården borde haft alla de placeringar, som vår konkurrent här i stan, Skade, kunde bokföra med 18 namn på prislister mot 9 för oss. Men det arbetas målmedvetet på skidornas ungdomsfront, så det kanske snart blir omvända siffror.

★

NÄSTA DIF-SEKTION?

I väntan på att Djurgården skall starta en sektion för sjösport har flera av våra medlemmar utrustat sig med diverse båtar. Samtliga i överstyrelsen håller sig med farkoster, de flesta motordrivna, men frisksportarna Bosse Hedvall och Bengt Jäderholm håller sig givetvis till segelbåtar. Rolf Theblin och Hilding Lövdahl nöjer sig med roddbåtar. Carl-Hjalmar Bodman är ensam om att ha gått händelserna i förväg, dvs. det här med att bilda en sjösportsektion i föreningen, och har således redan en boj, som är målad i Djurgårdens färger. Vid den bojen ligger hans Vindö-racer "Malou" förtöjd.

TRETORN

Som gjuten på foten

Nya

Dribbler®

har utformats i samarbete med allsvenska toppspelare och dom gillar inte minst den suveräna passformen: Skon sitter som gjuten på foten. Om Du skall spela fotboll i "hårdare" sammanhang — skaffa Dig ett par Dribbler!

Dribbler deklARATION:

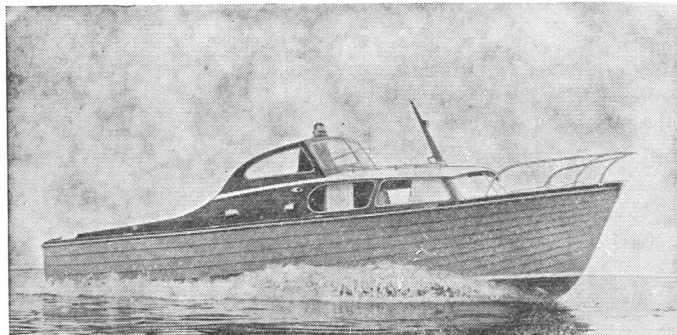
Passform: TRETORNs berömda läster garanterar perfekt passform. **Ovanläder:** svart, slitstarkt skinn med vit besättning; skumplast i plösen. **Sulan:** formgjord, slitstark gummisula; uppbyggd hålfot och skinn-insula. **Dubbar:** rätt storlek och höjd, rätt placerade för grepp på både fast och vått väglag.

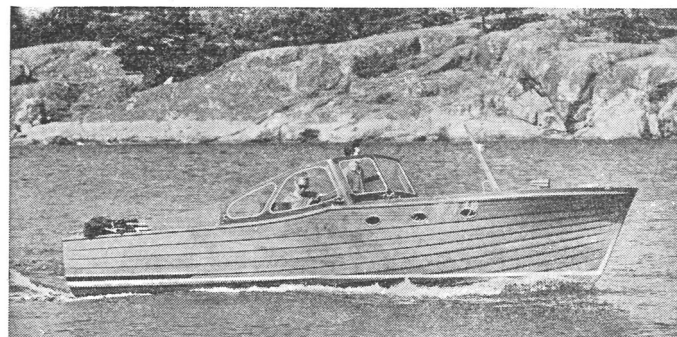
Riktpris inkl oms: nr 39-46 Kr 53:75

- borgen för kvalitet

HELSINGBORGS GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG TRETORN

BERGÖ cabinkryssare 7,80 x 2,54 m, 4 kojplatser, toalett och pentry. Motor: Volvo Penta BB 100, ca 16 knop, MB 18 F, fotogen med direktstart, ca 13 knop.

SOLÖ 7,25 x 2,25 m, den populära ruffbåten med 3 kojplatser, garderob och pentry. Motor: Volvo Penta BB 70, fart ca 17 knop, eller MB 18 F, fotogen med direktstart, fart ca 16 knop.

PLANERA REDAN NU

för nästa trevliga båtsommar

GÖSTA BERG

Regeringsgatan 20 · Stockholm · Tel. 22 69 80

Serviceverkstad: Nysättravägen 8 - Lidingö - Tel. 66 28 05-06-07

SEA QUEEN 7,06 x 2,26 m, populär cabinbåt av norsk tillverkning i glasfiber. 3 kojplatser, garderob pentry och toalett. Motor: Volvo Penta Aquamatic 110, fart ca 24 knop.

AQUA-CABIN 6,30 x 2,20 m, rymlig och snabb familjeruffbåt, även lämplig för vattenskidåkning. Motor: Volvo Penta Aquamatic 110, fart ca 26 knop.

En dubbelstrike i sista rutan blev SM

Bowlingens 45:e säsong blev, konstateras det i årsberättelsen, på gott och ont. Största besvikelsen har väl varit ligalagens placeringar, där vi i år kammade in åttio kronor i prispengar mot drygt tusen kronor förra säsongen, medan glädjeämnet kom i elfte timmen på BSM, där grabbarna skärpte sig storartat, vilket bland annat ledde till att vi fick en mästare individuellt, en åttondeplacering ind., en bronsmedalj i tvåmannalag och en fjärdeplacering i fyramannalag.

Årets sorgebarn har, som tidigare nämnts, varit ligan. Efter en vemodig insats i årets allsvenska serie, hamnade vi på jumboplatsen, medan gruppen toppades av AIK. I vanliga fall brukar ju ordningsföljden vara den rakt motsatta. Nåväl, vi får ladda upp ett år i div. II, för att sedan med förnyade krafter åter, får vi hoppas, hamna i det fina sällskapet i allsvenskans toppskikt. Pålitligaste spelare i A-laget denna säsong har varit Börje Tillberg med endast ett resultat under 700 på fjorton matcher. Icke heller reservlagen lyckades åstadkomma samma fina placeringar som föregående säsong. Endast D-laget hamnade på prisplats efter en fin slagning i den avgörande sista matchen. Inget reservlag hamnade dock på nedflyttningssplats.

Bland allmänna tävlingar märks främst vår seger i Tolvans jubileumstävling för åttamannalag, där 22 av Stockholms och landsortens främsta klubbar ställde upp.

I årets DM, där vi var representerade med tjugo resp. tolv man, blev resultaten tämligen skrala. Även i SM, som gick på

Vår mästare i BSM-bowling Sören Egerblom

EN VASATRISSA TILL FILIP

Små funderingar om idrotten, dess ledare, om samhället och dess ungdomsproblem

Vi inom Djurgårdens IF med alla sektioner där vi sysselsätter cirka 2.000 ungdomar i åldern 5—25 år, där ledarna offra tid omräknat i pengar med 5 kr. per timme skulle kosta cirka ½ miljon kr. Då blir man besviken på samhället, när man får läsa om de ledare och idrottsmän som inte tagit upp allt på sin deklaration, idrottsmännen priser och traktamenten, ledarna som någon gång får en resa som uppmuntran, som sedan skall stämpas som skattesmitare i pressen — ja, man kan hålla sej för skratt.

Jag själv är verksam inom ett ungdomsråd så jag vet vad ungdom kostar som kommer på sned i samhället: cirka 60—70 kr. per dag och ungdom. Då måste envar förstå att idrotten gör en otrolig stor samhällsnytt. Jag vet också att vi inom

Tröst i bowlingmörker

Det gick inte så bra för våra klotrullare den här säsongen, och det är väl också orsaken till att "Djurgårdaren" förgäves väntat på att få en artikel om bowlinghändelserna. Slutet på årets ansträngningar kom i form av denna tabell:

DIVISION I Östra — Stockholm

AIK	13	11	1	1	737	23
MP	13	7	1	5	725	15
Wictoria	13	7	0	6	739	14
Chik	13	7	0	6	728	14
Atom	13	6	0	7	725	12
Hammarby	13	5	0	8	727	10
Hellas	13	4	0	9	722	8
Djurgården	13	4	0	9	717	8

Alltså respass till div. II nästa säsong.

den ganska svärflirtade Brännkyrkahallen, nåddes inga högre poängar. Den stora överraskningen blev ju som tidigare berörts årets BSM-tävlingar i Hässleholm, där vi ställde upp med tolv man. I kvalificeringsomgången placerade sig Sören Egerblom på andra plats, bara nio poäng efter ledaren, för att sedan i slutomgången rycka åt sig segern på mållinjen, genom en dubbelstrike i sista rutan. Sörens segerpoäng blev 3123. Nisse Wigstrand gjorde också en mycket stark insats och slutade som åttonde man ind. med 3002 p. I tvåmannalag kom Sören och Nisse på tredje plats med 1523 p., och i fyramannalag kompletterade Bengt Lindbergh och Uno Carlsson ovannämnda duo och lyckades belägga en fjärde placering på utmärkta 3097 p., endast 26 p. från guld. Dessa insatser gjorde att vi erhöill det av Smålands bowlingförbund uppsatta priset till bästa klubb sammanlagt.

Artikelförfattare
Hilding Lövdahl,
som basar för våra
fritidsgrupper.

klubben skulle kunna taga hand om dubbelt så många ungdomar om vi hade resurser i form av pengar till ledare och lokaler. Ty det är så, att skall vi öka vår insats, måste vi taga yngre ledare och det kostar pengar, ty de nya göra inget gratis som våra gamla fina ledare. Det är en utveckling i samhället att alla yngre vill ha betalt för sina tjänster. Många ser snett på de få, stora idrottsstjärnor som Sverige har att de får så mycket ut av sitt idrottande men ingen har tänkt hur mycket arbete och försakelse dessa har underkastat sig under många år innan de nått toppen. Utan dessa skulle det inte lockas så många ungdomar till idrotten.

Idrott i unga år ger en sund själ i en sund kropp. Jag skulle vilja att samhället var generösare med pengar till klubbarna. Vi har ungdomsgårdar och där spar vi inte på bidrag till dessa, men har ni tänkt på att alla idrottsklubbar är ju ungdomsgårdar. De får klara sin ekonomi själva på vilket sätt de kan och vill, genom egna medel samt genom många, många lotterier. Men den möjligheten skall väl snart tagas bort genom beskattning.

Till sist ställer man sig undrande till varför det tas upp avgift i motionshallar och idrottsplatser, där vi skall sköta vår kropp så vi kommer i form för samhälleliga insatser. Jag skulle också vilja beröra de utmärkelser som samhället ger personer som gör stat och kommun stora tjänster. Det är väl ingen som tänkt på alla dessa otroligt uppoffrande ungdomsledare i form av vår egen Filip Carlsson som också finns i många andra klubbar, skulle vara förtjänt av t.ex. en Vasatrissa. Men tyvärr är dessa endast till för våra omskrivna män i samhället.

Plats för ändring.

Hilding Lövdahl.

Aktiebolaget SLEIPNER

TULEGATAN 40-44

Telefon 34 99 80

SOPHÄMTNING

GÅRDSRENHÅLLNING

SNÖPLOGNING

MASKINSOPNING

Industrihämtning med "storbehållare"

GRUS — KVASTAR — SOPBEHÅLLARE — SOPSÄCKAR
KLOAKSKOPOR

FULLSTÄNDIG ÅKERIRÖRELSE

IC
STOCKHOLM
STAD OCH LÄN

HAR LÄGRE PRIS
*på bilringar, batterier
och biltillbehör*

Därtill lägsta bensinpris

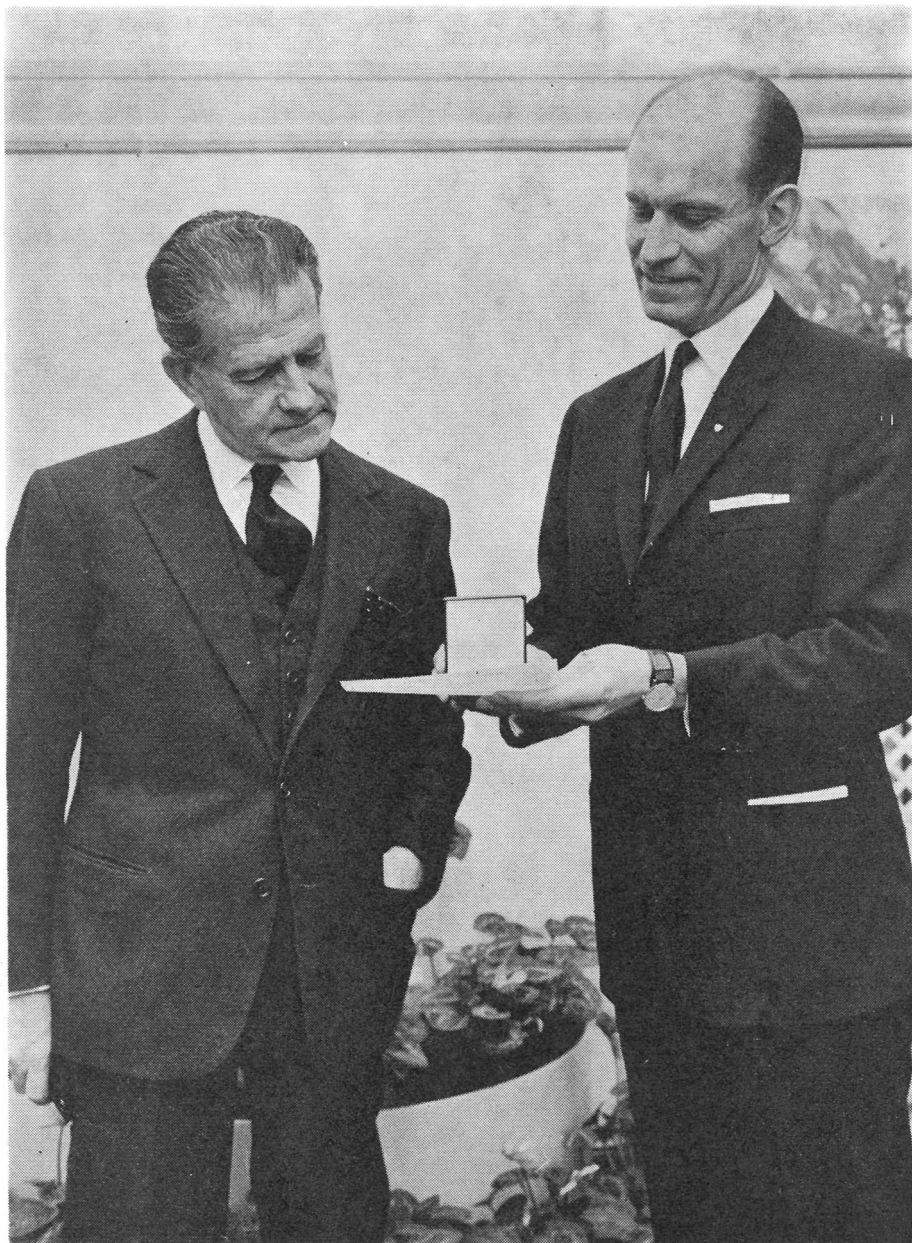
vid 26 snabbtankar

över hela Stor-Stockholm!

IC
STOCKHOLM
STAD OCH LÄN

återbäring på köpet

10.000 till katastrofens folk

En kumanitär handling hade Djurgårdens Idrottsförening glädjen att medverka i, då budet kom om den stora katastrofen i Piavadalen i Italien. I samband med ett besök i Sverige av en italiensk boxningstrupp ordnade Djurgården en sådan ram kring tävlingen, att förhoppningarna om ett stort ekonomiskt överskott infriades. Vår ordförande Hugo Caneman kunde också presentera den italienska ambassadören i Stockholm, markis Benedetto Capomazza di Campolattaro, en check på över 10.000 kronor som resultat av våra ansträngningar att ge ett handtag åt de olycksdrabbade katastroffamiljerna i den hemsökta dalen. Bilden visar överlämnandet av det största bidrag som i Djurgårdens historia kunnat skänkas bort i ett sammanhang, som inte direkt haft med idrott att göra. Hugo till höger och markisen till vänster.

BERTIL WISTRÖM

är namnet på orienteringssektionens nya ordförande. Beve — mannen, som skall göra't — som ej rädes att ta i ett tag. Faktiskt röjer Bertil redan i farstun det, som skapat djurgårdsframgångar, robusthet,

friskt framåt och glimten i ögat.

Heja Bertil — om än banan synes svår, är kontrollerna klara — läs kartan rätt bara och gå på i ullstrumporna!

Vår nye ordförande har verklig pondus, tung i vikten, men lätt i svikten, 90 kg. Han har några år luftat sin lekamen

TACK till ÖS

Jag skall begagna mig av uppmaningen i förra numret till våra medlemmar att lämna bidrag till Djurgårdaren. Och detta bidrag vill jag lämna i form av ett tack till Överstyrelsen. Jag förstår, att det inte alltid kan vara så roligt att dra det tunga styrelselasset och kanske inte veta, att detta jobb uppskattas av oss medlemmar på det sätt som det bör.

Men var säker på att vi uppskattar det. Jag vill försäkra er alla i styrelsen om detta. Det är ju alltid ni styrelsegubbar, som får rycka in och reda upp saker och ting, när det händer något — t.ex. när någon sektion haft otur att se en tävling slå slint i ekonomiskt avseende eller när en sektion i största allmänhet behöver pengar att driva sin rörelse med, när det bara finns skulder i kassakistan.

Då måste ju Överstyrelsen rycka in och ställa allt till rätta. Likadant i andra inte så lustiga affärer som det här med skattetrasslet, med tennisbråket, med Hammarbybacken och mycket annat. Då har det kommit på er lott att försöka ordna upp obehagligheterna och skydda Djurgårdens intressen.

Naturligtvis måste det finnas trevligare uppgifter, och jag är särskilt imponerad över ambitionen hos de äldre i styrelsen att hänga med år efter år och jobba för vår kära förening. Jag tycker, att vi har verkligt dugande ledare vid rodret på Djurgårdsskutan, och på alla medlemmars vägnar tar jag mig därför friheten att på detta enkla sätt tacka för ett gott jobb.

Äldre medlem ute i ledet.

★

Om den vänliga insändaren hade möjlighet se Överstyrelsens medlemmar just nu, skulle han se nio "gubbar", som blygt rodnande bugar sig och tackar tillbaka.

på våra klubbävlingar, där han med berömdvärd energi får det mesta hittat alla kontroller och så småningom stolt sprängt i mål. Om därmed inga topplaceringar tolkas, så förstås, att Beve är kvalificerad som en skogssportens utövare.

F. ö. noteras att Bertil är 29 år, (satsning på ungdom även i styrelsen) född i Örnköldsvik, stockholmare sedan pojkar-åren, mörk och för det mesta lite skäggig.

Vi går naturligtvis
och firar segern
hos

Kaffejuntan AB

Kontor: Schéelegatan 26, Stockholm K

Tel. 08/51 30 13, 51 00 18—28

~~~~~  
Konditorier runt om i stan  
~~~~~

HEINERS

Konsulterande Ingenjör-
byrå AB

Kungsgatan 54

Stockholm C

Telefoner: 20 52 85 — 21 53 36

”Mina landskamper . . .” Eller en skön själs bekännelse

— Är det riktigt att du varit internationell i fotboll?

Tillfällige medarbetaren i ”Djurgårdaren” ställer denna fråga till tidskriftens redaktör ”Kalle Lilja”, som drar på svaret:

— På sätt och vis är det riktigt. Jag var nämligen med i en landskamp mellan Sverige och Norge på Stadion på slutet av 1920-talet. Men det var som linjeman. Genom att jag tagit studenten och borde ha vissa insikter i det tyska språket ansågs jag kvalificerad att springa på linjen med en tysk som huvuddomare. Vi hade inte så mycket att säga varann. Jag minns emellertid, att han blåste varje gång jag vinkade och gav honom vissa tips om offside och sånt där. Troligen begrep han det bättre själv, men han var artig och bjöd på sockerdricka efteråt.

— Inget annat internationellt?

— Jo för katten jag var ju bollpojke vid en landskamp mellan Sverige och Finland. Det var gamle AIK-fanatikern J. A. Karlsson, som förbarmade sig över mej, när jag stod och trampade utanför Stadion-grindarna i hopp om att få en friplåt. ”J.A.” skrek över staketet om det fanns någon som ville bli bollkalle, och innan någon annan hann svara var jag redan inne i vändkorset.

— Och det gick bra?

— Måttligt ty Sverige, som representrades av rent Hammarbylag + Brollan

Ehn från Stockholms Bollklubb fick stryk med 3—0. Jag stod bakom svenska målet, som vaktades av ”Kucku” Olsson, och det var inte långt ifrån att jag ställt till skandal genom att kasta mig upp mot nätet, när jag såg hur ”Kucku” var utan chans.

Två dagar senare ställde finska landslaget upp mot AIK, och nu var jag given som bollkalle. Det gick fint även för AIK, som tog revansch å landslagets vägnar med 3—1 och utan att jag behövde ingripa.

Efter detta avancerade jag snabbt och

TREDJE ALTERNATIVET

Nykterhetspropaganda för en del år sedan. Ett fotbollslag på resa på tåg upptäcker en skylt i korridoren: ”Seger eller nederlag firas utan sprit.”

Lagets törstigaste spelare — sådana finns dessvärre — stavar och lägger samman och blir dyster, men plötsligt tänder det och han föreslår sina kompisar:

”Grabbar, jag tycker att vi spelar oavgjort i dag!”

GULD ÅT ROLAND

Roland Stoltz blev senaste årets man för Sällskapet Gamla Djurgårdares plakkett. Han tog emot den ur Nocke Nordenskjölds hand i samband med årsmötet

lät andra småförmågor efterträda mej som bollkallar. Man måste ju tänka på sitt anseende och friplåtar kunde man få ändå. Jag gick till Djurgården, blev väl omhändertagen av Krit-Lasse och Acke Svensson på juniorfronten för att sedan så småningom få chansen i A-laget.

— Men de internationella matcherna?

— Tja, redan på den tiden var det något underligt med UK . . .

Lyssnande örat.

Ishockey ett miljonföretag

Vilket affärsföretag: Det är dyrt att driva professionell ishockey. När Montreal Canadiens gjorde bokslut för säsongen 1962—1963 fanns bl.a. följande utgifter redovisade i kassaböckerna:

18—20 par skridskor 5.400 kr, 210 klubbor till varje spelare (ja, i medeltal förbrukar man faktiskt så många!) 2.625 kr, träningsläger 200.000 kr, sjukhusräkningar 125.000 kr.

Den största utgiftsposten är givetvis lönerna. Montreal Canadiens betalar årligen ut 2 miljoner kronor till sina spelare och ledare.

Därnäst kommer det ekonomiska understödet till farmklubbarna. Canadiens äger Hull-Ottawa Canadiens och Montreal Junior Canadiens samt har s.k. "working agreements" med över 30 andra klubbar. Det kostar 1,5 miljoner kronor om året.

★

Varje lag i NHL har 35 bortamatcher i serien. Resekostnaderna för Le Club de Hockey Canadiens beräknas till 375.000 kronor varje säsong.

Andra utgifter:

Reklam 400.000 kr, telefonsamtal 43.000 kr.

Stora pengar är även i omlopp i samband med försäljning och inköp av spelare. 1961—1962 sålde Montreal Canadiens för 500.000 kronor. 1962—1963 förstärkte klubben sitt spelarstall. Det kostade 400.000 kronor.

★

Det är dyrt att pucka även i Sverige men det lönar sig bara man kan rädda sig över till slutspelet. Det är där nettot skall hämtas hem. Men vi har långt till de kanadensiska miljonbeloppen.

Djurgårdsfäktarna i SM

Vid SM i värjefäktning höll sig Djurgården fint framme. Bland herrarna placerade sig de våra Lars-Erik Larsson på 4:e, Jan Skogh på 6:e och Calle von Essen på 9:e platserna. För övrigt blev det mästarskifte. Orvar Lindwall, tidigare i Djurgården, måste släppa titeln till Ivar Gene-sjö, och verksam bidragande härtill var de nederlag, som Orvar fick inkassera mot "Bagarn" Larsson och Calle von Essen. De två djurgårdarna ville kanske ge Orvar en tankeställare, att det har sina risker att lämna Djurgården...

På damsidan visade Djurgården också sin SM-klass på floretten. Våra tre bästa,

200 "knutar" på skidor ingen omöjlighet

Hur fort kan man åka skidor? 200 km/tim. ligger inom möjligheternas gräns, tippar några alpina experter, ty när det rör sig om sådana hastigheter är det givetvis fråga om rekord satta i störtloppspister. 200 "knutar" framstår sålunda och än så länge som en drömgräns för brantpisternas fartkanoner, skriver DN:s skidexpert Sven Pe och fortsätter:

Fartrekord i ytterligt välpreparerade pister har aktualiserats genom franska rekordförsök i L'Alpe d'Huez med Grenobles Universitetsklubb som arrangör och med en berömd trio "fartdårar" som agerande, brantmusketörerna Georges Duvillard, René Collet och Désiré Lacroix.

På en distans av 150 meter — givetvis med flygande start — klockades Duvillard för 3,8 sekunder, vilket ger en medelhastighet av 142,010 km/tim. En aktningssvård hastighet, närmast svindlande för vanliga "dödliga".

Fransmännens rekordförsök har nu väckt till liv diskussioner om speciella farttävlingar på kilometerdistanser. Det är emellertid många som sträckt upp varnande händer: störtlopp i alltmer svindlande hastigheter kan utvecklas till rena rama självmordsförsök. Leken med fartrekorden blir en lek med döden. Det ligger mycket i detta.

Redan vid 140 km/tim avverkar man 100 meter på 2,5 sekunder, siffror som ger en vanlig amatör på området ett litet begrepp om "tempot".

Nu är inte Duvillards uppnådda 142 "knutar" något rekord. Italienarnas fruktade "fantom" i störtloppspisterna, Zeno Colo, nådde re'n 1947 i en pist utför Petit-Cervin en hastighet av 159.930 km/tim.

Världens hittills snabbaste man på skidor heter Ralph Miller, USA, som en juldag 1955 susade utför en brant i Anderna (Chile) med en medelfart av 175.415 km/tim.

● Lika fort som långt

De alpina kanonerna står självfallet i en klass för sig i fråga om hastigheter på skidor. Backhopparna kommer närmast.

Vilken hastighet har en backhoppare när han lämnar stupkanten? Generellt kan man fastställa:

Hastigheten i kilometer är lika med hopplängden i meter.

Birgitta Rudholm, Gunilla Tollbom och Lena Arnell, kämpade sig fram till en 3:e, en 5:e och en 6:e placering.

De längsta hoppen vid skidflygveckan i Plancia var 120—121 meter. Hopparnas fart på stupet var alltså enligt regeln uppskattningsvis 120 km/tim.

Hur stor är hastigheten i nerslaget? Om hopparen utför hoppet hoppriktigt skall hastigheten i nerslaget vara densamma som i uthoppet. Hoppar man 120 meter är sålunda hastigheten vid nedslaget 120 "knutar".

Hemligheten med att hoppa långt är att så snabbt som möjligt efter uthoppet komma ur det bromsverkande luftmotståndet.

Den hoppare som inte kan denna konst förlorar för mycket i fart, hoppet blir mer eller mindre misslyckat och han ramlar ner på mera anspråkslösa längder.

För de "plankhasande" längdlöparna blir av naturliga skäl hastigheterna inte alltför hisnande — annat än bitvis i utförlöparna, där man dock säkert når 40—50 "knutar".

Men hur fort åker en längdlöpare på slätmark? Inga officiella fartprov har gjorts — låt oss säga på 100 meter med flygande start. Men när våra bättre rännare spurtar mot mål har de för sista hundra meterna klockats för 15—18 sekunder. Detta ger ungefär 24 km/tim. Då har de emellertid avverkat 10, 15 eller 30 km. Man kan räkna med att en frisk skidlöpare i ett slätspar kan pressa sig upp till 30 "knutar".

Legendariske Arthur Häggblad roade sig en gång på 30-talet att staka genom 30 km på sjöis. Den "historiska" tiden lär vara 1.25 timmar.

● Assar 21 km/tim

I modern tid har i ett riktigt spår men på en mycket flack bana noterats tider under 1.30 tim. på 30 km på en tävling i Kemi som Assar Rönnlund i absolut högförm vann på 1.27 tim. Själv säger han att han aldrig kört en tävling där det gått så snabbt. Banan var kontrollmätt och längs spåret var kilometerstolpar uppsatta.

Assar startade minuten efter Mäntyran-ta, åkte upp honom efter bara någon kilometer, varefter finländaren steg av. Assar vann och slog Grönningen med drygt 2 minuter.

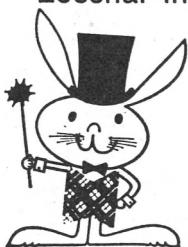
Assars tid 1.27 tim ger ett snitt på 20,7 km/tim, varför man kan säga att en skidlöpare på slätmark i ett snabbt och välpreparerat spår kan hålla jämna steg med en cyklist i turistfart. Snabbare går det inte. Laggklämmarna är skidornas sniglar.

Aktuellt

Scotch[®] Magic

TEJPEN
som inte syns

Lossnar inte • Gulnar inte • Fuktsäker
Går att skriva på

I GRÖNRUTIG HÅLLARE

3M
COMPANY

Målerifirma Örnemark

Agnegatan 24 - Stockholm

Telefoner 08/53 56 76
08/54 58 90

Gör som vi i Djurgården!

Vid behov av BUSS

TILL RESOR I IN- OCH UTLAND

vänd Eder med förtroende till

Kristian Larssons

Busstrafik

Björklinge

Tel. 010/750 28 eller 08/62 49 55

Bandydräkter

CHAMPION-TRÖJAN kr. 32: 50
SERIE-BYXAN kr. 22: 50
STAR-STRUMPAN MIX kr. 6: 50

Dräkterna förses även med klubbmärken,
reklam och siffror

Gör som landslaget och klubbar med anspråk på
kvalitet — spela i dräkter från specialaffären

Tel. 0221/101 53
Glasgatan 12
KÖPING

Aina Ekvall

AINA ÄR GLAD

Vilken topprad i serietabellen!

Hej Kalle!

Jag måste få sprila lite glada Djurgårdstakter från Damsektionen. Att vara ordförande när allt går bra känns extra ljuvligt i mitt alltid klappande Djurgårdshjärta. Vad beror framgångarna på. Jo, dels ett nytt ungt lag. Vi har Gillis Florsjö som med fast hand och humor driver flickorna. Vi uppmuntrar dem till god laganda och flickorna är fina representanter för idrotten och Djurgårdens IF. Vi har ändrat speldräkten från blåa pullover till randiga riktiga Djurgårdströjor så nu får vi heta småspisar m.m. Allt är bara kul och jag hoppas att framgångarna fortsätter.

Att notera för säsongen sept. 1963—juni 1964:

Serieseger Div IV A innehandboll.

Finalister S:t Erikscup. flickor A innehandboll.

Andra inteckningen i vandringspriset Trimerskutan flickor A "inne".

JDM 1964 i utehandboll.

Serieseger i Div. 3 B utehandboll damer. Vilken topprad:

Djurgården 8 8 0 0 97—21 16

Laget: Ann-Marie Thorsén, Ann-Christine Bergenhamn, Berith Engström, Lena

DJURGÅRDAREN

Ansvariga för annonser:

ROLF THEBLIN - ÅKE ERIXON
GUNNAR DAHLFORS

PS för flickorna

I sista ögonblicket vill vi i Damsektionen komma med ännu en glädjande nyhet:

Våra duktiga juniorer vann i år Junior-DM i handboll, flickor födda 1946 eller senare. Vägen till finalen har inte varit särskilt törnbestrodd utan flickorna har med stor säkerhet vunnit sina matcher. I finalen, som spelades mot Bolton i regn och rusk, var det enda gången det såg lite mörkt ut men det redde ut sig och våra flickor vann med 2—1. De båda finalmälen gjordes av Berith Engström.

Så en presentation av JDM-vinnarna:

Christina Nelson, Berith Engström, Rigmor Björck, Lena Wenngren, Christina Gustafsson, Ann-Marie Thorsén, Britt-Marie Thorsén, Margareta Ekvall, Siv Carlsson, Eva-Lis Rydestam.

Lagledare: Ann-Christine Bergenhamn.

SÖTA SMÅSPISAR

När Djurgårdens flickor föll mot Lidingö i damfinalen i innehandboll i S:t Erikscupen skrev ST:

Största sensationen svarade otvivelaktigt Lidingö SK:s relativt småväxta men ack så flinka och bollkunniga flickor för, då de slog storfavoriten Djurgården med 4—3. Blåränderna — ja de spelade faktiskt i den s.k. pyjamas dressen — ledde med 2—1, men dessa järnkaminer (förlåt småspisar, söta sådana) kunde inte enbart med tyngd klara sig mot Lidingö, som

Wenngren, Gunvor Orest, Siv Carlsson, Margareta Ekvall, Christina Nelson, Christina Gustavsson, Rigmor Björck, Britt-Marie Thorsén.

Lagledare: Kirsten Johansson.

Svårt att framhålla någon; alla vet vad målet är.

Våra B-lagsflickor och ett nytt flicklag ännu yngre visar även bra takter.

Hälsningar i hast
Aina

Tårar för Kathinka

Visserligen skall man kanske inte hoppa in på avdelningen känsliga kapitel och blanda sig i vad höga skid- och olympialedningen tänker och planerar, men allmänt går man omkring här nere och tycker synd om Sveriges mästarinna i störtlopp Kathinka Frisk, som trots sina 5 SM-tecken under fem raka år, inte fick ställa upp i Innsbruck. Ja, hon fick inte ens bli representant i de officiella papperen och få samma olympiska blågula dress, som diverse löst folk tycks ha så lätt att skaffa sig, t.o.m. insamlingskommittéerna i Sverige går skrudade i de officiella kläderna trots att deras storhet ju inte har ett dugg att göra med idrottsliga kvalifikationer.

Men åter till Kathinka, som för egna medel (eller pappa bankdirektörens) finns på plats och som trimmat sig på de melaneuropeiska slalom- och störtloppsbanorna. Visst är det sant att hon i olika förolympiska tävlingar inte lyckades särskilt väl i konkurrens med kontinentens stora slalomkanoner, men hon har dock sådana talanger, att hon säkerligen inte behövt bli ett blåbär. (Lill-Holger Carlsson hopplös jumbo i specialbacke blev ett sådant kvalificerat bär!)

Alla tusentals olympier kan ju inte anses ha möjligheter till medaljer, 90 procent är ute och åker endast för att "vara med". Hur skulle annars t.ex. en indier, diverse argentinare och andra exotiska figurer hanna här i Innsbruck och i de olympiska tävlingsspåren? Att Sverige har mer skärpta krav på sin olympiska representation må vara hänt, men det skall inte gå till överdrifter åt begränsningshållet, som t.ex. när en femfaldig mästarinna finns på plats utan att det kostar vår statskassa ett öre. Bara det att en gång i sitt liv ha fått vara olympisk representant är ju en lyckodrom att få förverkligad, och den kalla handens behandling som Kathinka råkat ut för är en plump i de svenska olympiska protokollen. Det finns dock kvalificerat blåbärsfolk med på några hörn i de svenska kretsarna. Blåbären presenterar sig undan för undan.

(Allison i DN-spalt)

slog in segermålet bara sekunderna före full tid.

★

När Djurgården tog sin andra inteckning i Trimerskutan, gick priset till bästa Djurgårdsflicka till Lena Wennström. Djurgårdens hederspris fick Trimers mål-vakt Carina Nyström, och dessutom fick Trimerledaren Jonne Lindén tidningen "Djurgårdaren 1963", en stilig publikation på 92 sidor.

(Lidingö Nyheter)

— Jag fick hemläxa i dag.

VÄTSKEFJÄDRAD

välj en gropig väg och testa

BMC 1100

signerad ISSIGONIS

FRAMHJULSDRIFT

– skivbromsar ... tvärställd motor ... bekväm för 5 fullvuxna...!

BMC 1100 *typ Austin*, 50 hk

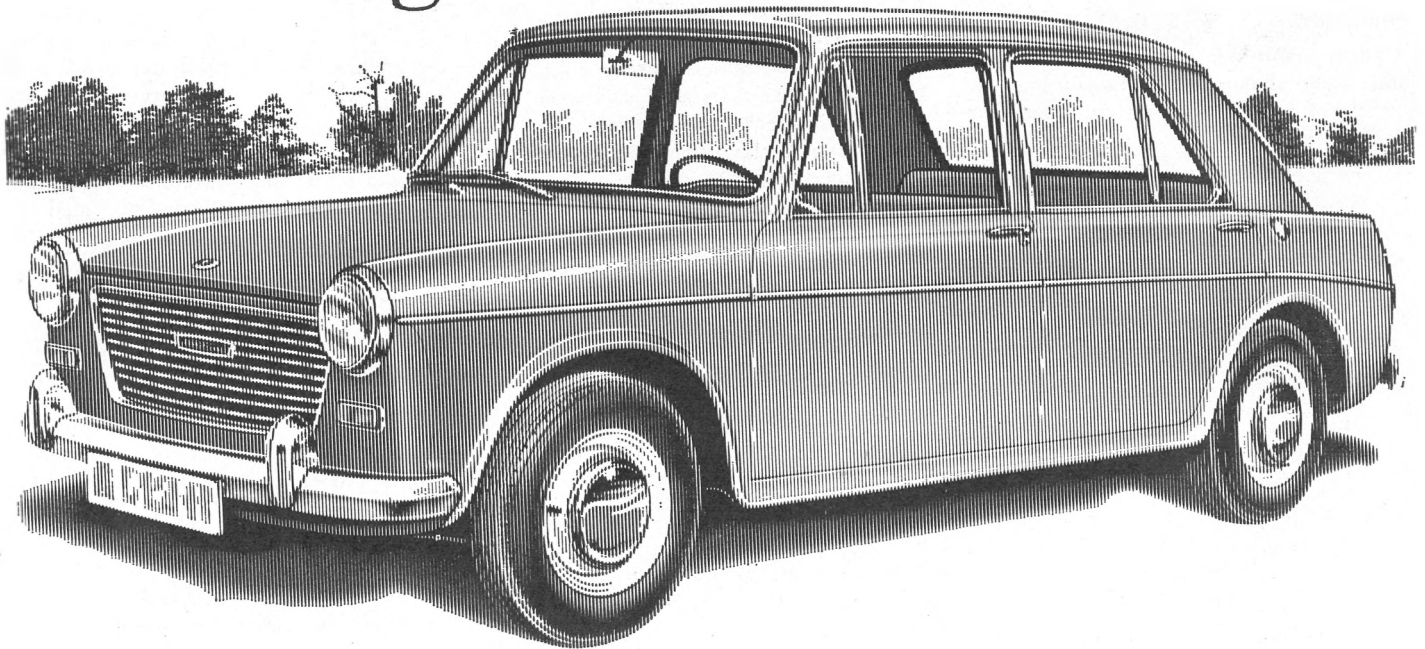
BMC 1100 *typ Morris*, 50 hk

BMC 1100 *typ MG*, 59 hk

...DET STORA

engelska bilmärket

Provkör berömda BMC 1100 med vätskefjädring och segerrika Hundkojan hos BMC-återförsäljare över hela landet.

Djurgårdens nyckelring

Det här är Djurgårdens klubbmärke, och det har varje medlem i vår förening rätt att bära. Det finns i miniatyr (det numera mest populära) och i ett större format, som särskilt de äldre Djurgårdarna gärna bär och även filmskildraren Gunnar Oldin pryder sig med i TV-rutan (som motvikt till Putte Kocks stora AIK-märke).

Men numera finns ytterligare en chans att komma över ett Djurgårdsmärke i och med att fotbollssektionen låtit tillverka en nyckelring i gyllene metall. Lämplig särskilt som bilnyckel-hållare, men även vi som inte har någon Ford, Merca, Opel, Volvo Amazon eller annat märke kan givetvis ha stor glädje av denna nyckelring, som domineras av Djurgårdens klubbmärke i de rätta färgerna. Kan beställas genom att betala in kr. 5:75 på postgiro 56916 under adress Djurgårdens IF, Stockholm Ö. Notera på inbetalningskort att det avser Djurgårdens nyckelring.

När det gäller klubbmärken går vägen över Gunnar Dahlfors. Han handhar all distribution av dessa märken och för att snabbt få ditt klubbmärke bör du alltså ta kontakt med honom.

FINNS DET SMYGPROFFS . . . ? . . . ja massor, säger IB

Finns det idag en ideell idrott, som inte tar hänsyn till ekonomi, ersättningar och övriga materiella frågor? Hur är det ställt med idrottens ekonomi, och existerar det smygprofessionalism? Hur ser den aktive idrottsmannen på de ekonomiska problemen, och hur ser Riksidrottsstyrelsen på ersättningsfrågorna?

Svaret på frågan om det finns ideell idrott är obetingat JA . . .

och frågan om det existerar smygproffs också JA, dvs. något i smyg för de internationella specialförbunden men fullt klart för de nationella, som förvisso gör sitt bästa att se mellan fingrarna med överträdelserna.

Om det finns smygproffs?!

Naturligtvis finns det sådana, i massor, och det trodde vi alla visste.

★

Det är självklart att sådana finns, så länge de internationella amatörreglerna (delvis dikterade av IOK) inte medger öppen betalning.

Det är självklart därför att det finns två slags idrott, dels den hobbymässiga, omfattad av 90, kanske 95 procent av de aktiva, dels stjärnidrotten.

★

Den sistnämnda, stjärnornas idrott, är ingalunda en hobby, den är ett jobb, och som alla jobb, de hårda speciellt, innebär den att utövarna har rätt till betalning. Kalla det gärna "extraknäck".

Det är omänskligt att begära, att dessa stjärnor i ur och skur, praktiskt taget varje dag, året om, timtal dagligen skall träna och träna hårt bara för äran och en hel del priser, de senare ofta saker som man varken begärt eller har större användning för.

Många av dem förlorar under tränings-tiden en betydande del av sina inkomster.

Det är fullt förklarligt, att de vill ha igen dem — och mer än så.

Ty varför skulle inte idrottsstjärnor, precis som alla andra i den publika nöjesbranschen få något med av inkomsterna — det blir ju ändå bara en bråkdel av t.ex. en popstjärnas, som samlar tiondelen så stor publik!

★

Av idrott finns två huvudkategorier: dels den som drar in stora pengar av åskådare och där problemet blir hur pengarna skall delas, dels den som utövas utan betalande åskådare (t.ex. kanot och orientering), där problemet är hur utgifterna skall fördelas! (I stort sett måste de aktiva stå för dessa, det vet det, tävlar med öppna ögon inför nödvändigheten.)

(En särställning intar simningen, som dels inte drar stor publik och dels som regel har så unga aktiva, att de endast i undantagsfall är familjeförsörjare.)

★

Familjerna är de som får sitta emellan för stjärnidrott, om de inte kompenseras med inkomster från tävlingar.

Två exempel, idrottsmän som vi ofta ringt till:

— Nej, Sixten (Jernberg) är inte inne. Han är ute och tränar, kommer igen om två timmar.

Varpå man ringer om några timmar:
— Nej, han är ute och tränar ännu.

— Nej, Stikkan är inte hemma, han är ute och tränar, brukar komma igen vid halv tio-tiden . . . fast i dag blir det senare, hans skulle hålla föredrag för en del ungdomar och instruera dem också.

★

Nyttopriserna, i stor utsträckning avsedda att kompensera fruarna (elektriska strykjärn, dammsugare, rostfritt osv.), skall bli föremål för hård skattebeläggning.

Varom är att säga, att om fru-fronten rasar, så är svensk idrott i övervägande fara.

★

Egendomligt nog är det bara idrottsmän, som "brister i idealitet", om de tar betalt!

En kvarleva från den av roddtävlingar roade engelska lantadeln, som för 130 år sedan ville undandraga sig konkurrens från först och främst yrkesroddarna på Themsen men i andra hand från alla som

DJURGÅRDENS ÅRSMÖTE

Föreningens årsmöte, det 74:e i ordningen, har bestämts att att äga rum tisdagen den 3 november kl. 19.30. Som vanligt på Gillet.

GLÖM INTE DAGEN!

Medlemskort för 1963 eller 1964 måste visas upp för närvaro vid årsmötesförhandlingarna.

BIRGIT NILSSON
berömmar
FUTURA *

"Jag är stolt över att mitt hemland kan bygga ett så förnämligt instrument som NORDISKA PIANO i sin nya modell FUTURA. Tonen är utomordentligt fullödig, anslaget fint och utseendet tilltalar mig mycket."

*** Byggt för framtiden**

VÄLKOMMEN ATT HÖRA OM VILLKOREN PÅ
PIANOPARPLAN OCH HYRES-KÖP...

Jacobson PIANO -
MAGASIN
DROTTNINGGATAN 66
TELEFON 10 65 59, 11 76 19

**OHLSSON &
SKARNE**

på grund av kroppsarbete kunde antas vara alltför starka.

I så gott som alla branscher är det en självklar sak, att arbetaren är sin lön värd.

Ingen skulle komma på idén att skälla en läkare, en präst, en diakonissa, en missionär för "inte ideell" för att de får betalning!

Det är bara i idrott detta inte är tillåtet.

★

Offervillighet och obetald idealitet finns, naturligtvis. Vi klipper ur en dagstidning:

Inför Svenska Missionsförbundets årskonferens, vilken hålls i Stockholm 10—14 juni, föreligger dess årsberättelse och matrikel nu klar. Den åttiosjätte i förbundets historia. Församlingsmedlemmarnas antal uppgår till 93.637. — I offermedel har inom Svenska Missionsförbundets församlingar och dess ungdomsavdelningar för arbetet på inre och yttre missionens fält insamlats 47 miljoner kr.

★

Vad skulle för resten svenska folket säga, om några av våra främsta skidlöpare och skridskoåkare i höstas deklarerat, att

— Vi kan inte vara med i Innsbruck, vi har inte råd att ta ledigt från våra jobb för att träna!

Det skulle ha blivit ett ramaskri.

Som väl var förefanns inte denna risk. Arbetsgivare såg till att familjerna inte behövde lida nöd, "försörjningstävlingarna" på sensäsongen gav full täckning och mer än så.

★

Klandret av idrottsstjärnornas "bristande idealitet" kommer betecknande nog som regel från män som själva befinner sig i den inkomstklassen, att de inte behöver tjäna något extra — och har svårt att förstå vad en och annan tusenlapp extra betyder för "vanligt folk".

Det är ingen konst att vara "ideell", när det gäller andras insatser...!

★

Utvecklingens hjul kan inte stoppas, det går mot allt öppnare betalning.

Man må i IOK-sammanträden i Athén, Baden-Baden, Innsbruck, Lausanne, Tokyo och var som helst söka sätta käppar i detta hjul. Farten kan tillfälligt stoppas upp, men hjulet kommer att rulla vidare.

Allt protesterande kommer att bli lika verkningslösa som ett telegram hösten 1914 till kejsar Wilhelm i Tyskland, vilket vi hörde talas om i vår ungdom:

— Åmåls damer, samlade till syförning, protesterar mot världskriget.

Krigets åska mullrade, telegrammet till trots, vidare. Det kommer den "öppna

"Pille" tände proffsrafst

— Nu får det sannerligen vara slut på det här eländet! Vi kommer att slå till hårt, mycket hårt sedan vi fått klart för oss hur transferbudena haglar över våra unga grabbar.

Erik Extergren, vice ordf. i Bordtennisförbundet, säger detta till Expressen sedan rena proffsskandalerna uppdagats inom pingisen. Efter avslutad säsong är nu många av toppspelarna på drift. Det handlar om stora pengar vid varje övergång. Tonårsstjärnor bjuds 10.000 kronor för spel i två år och något äldre spelare kan räkna med 2.000—3.000 för en säsong.

Men det skall alltså bli slut på de affärerna. Förbundet tänker sätta i gång en ordentlig rafst.

— Jag är upprörd minst sagt, fortsätter Extergren. Att jag reagerar så skarpt beror främst på att jag nu själv för första gången får vara med om en historia med bud och överbud.

"Pille" Heyerdahl, som spelar i min gamla klubb Djurgården, kom till mig i dag och sade att man måste skaffa fram 2.000 kronor. Annars skulle han sticka till föreningen si eller så. Där skulle han få dessa pengar för spel under nästa år.

Heyerdahl kommer givetvis inte att få så mycket som ett rött öre.

Utöver detta, fortsätter Extergren, kan jag berätta att klubbledare i Skåne och Halland är upprörda och förtvivlade över att deras unga spelare erbjuds tusentals kronor — 10.000 kronor har nämnts i ett fall — för övergång och spel i två år.

Nu kommer vi i förbundet emellertid att slå till. En kontrollkommitté måste sättas till snarast möjligt, och den ska sannerligen inte gå omkring i filttofflor som hos andra förbund. Vi i bordtennisen har inga pengar. Vi saknar publikt underlag för att kunna idka sådan handel. Vi har däremot tusentals ledare i små och stora klubbar som offrar tid och egna pengar för att hålla sporten flytande. Vi ska rensa upp och sortera bort de vettvillingar till ledare och supporters som på en del håll på ett fruktansvärt sätt bryter ned vårt arbete.

Vi har EM och VM att tänka på och tolererar inte att arbetet inför dessa viktiga tävlingar störs genom ohemula transferaffärer — många gånger av sådant format att även vi som härdats och garvats i decennierna, reagerar.

— Skriv upp, slutar Extergren: Bordtennisförbundet kommer att slå till hårt.

smygprofessionalismen" också att göra, oavsett vad den burgna gammalmansopinionen med sitt slentrian- och vane-tänkande har för åsikt skriver Sven Lindhagen, veteran och allroundexpert i Idrottsbladet.

Är vi för tuffa?

Vi träffade en av våra konsttäckningsflickor — det gör man gärna och plötsligt, ty de är söta och finns lite varstans — och efter diverse prat om klöverblad och omvända ögleparagrafer började vi prata om vår stora Djurgårdsfamilj och hur vi i största allmänhet trivs med varandra.

— Men det är en sak som jag skulle vilja ändra på, sa konsttäckarflickan. Jag tycker inte om jargongen hos våra stora spelare. De är för tuffa och hejiga på ett mindre äkta vis. På planen ska de vara framåt och hur tuffa som helst men utanför planen tycker jag att de kan dämpa ned sig en smula och bli som vanliga människor. Är det inte så att de blivit lite stora i korken av allt beröm de får i tidningarna. Det är tydligen inte nyttigt för alla, ty litet beröm i spalterna gör dem väl inte till några underdjur. De är inne på fel väg med all sin tuffhet och allt sitt ryande hit och dit. De klär dem inte riktigt för egentligen är det nog väldigt bussiga och rara killar. Förstår inte varför de ska försöka vara så. Prata med oss andra klubbkamrater på jämnhög nivå. Det är väl inte så förfärligt märkvärdigt att vara storspelare.

BORDTENNIS

Damserien Div. I

Slutspel

Ljungby IF	6	5	1	0	35—18	11
Torps GIF	6	4	1	1	32—13	9
Djurgårdens IF	6	1	0	5	15—33	2
Wästerhovs IK	6	1	0	5	15—33	2

Kvalserie

Råå BTK	6	6	0	0	36—10	12
Östra Stadsgränsen TK	6	4	0	2	30—18	8
Hörby BTK	6	2	0	4	21—28	4
Fiskeviks IF	6	0	0	6	5—36	0

TUMBA och ADENAUER

Sedan Tumba och Tre Kronor slagit tjeckerna i sista olympiska ishockeymatchen och blivit silvermedaljörer skrev ett par tyska åskådare till Stockholm och gratulerade till vårt innehav av en man som Tumba. "Han är en listig räv, en veteran på isen, ja vi skulle vilja påstå att han är en svensk Adenauer fast något litet spänstigare."

Detta även om viktiga kuggar i vårt landslag skulle drabbas av en utredning. Nu får det nämligen definitivt vara nog.

Expressen 4/4 — 64.

När Ni besöker Stockholm...

...välkommen till
Brända tomten

— en lugn vrå vid Stureplans vimmel —

Bäckahästen

— mellan Normalmstorg och Nybroplan —

Välkända för god mat

2 vinrestauranger man gärna talar om

Om en evig SM-tvåa och tidernas bästa

Djurgården blev med sju poäng bästa klubb i fristilens SM, men stämningen var dock ganska moloken i det blårandiga sällskapet som efter söndagskvällens sena middag utanför hotell Carlia stuvade in sig i tre bilar för en lång färd natten igen hem till Stockholm.

Bengt Fridhs snöpliga bakslag i welter lade sordin på stämningen, och hade för övrigt dominerat konversationen kring middagens långbord, där Pelle Svensson utgjorde enda främmande inslag — vad det nu kunde betyda!

Benke var ledsen, så blaserad som den prydliga favoriten börjar bli på andra-placeringar i SM, nu för femte gången i följd — och då hade han dessutom denna gången redan hissats som mästare av överlyckliga kamrater. Vilket förhöll sig som följer: efter första kvällens debacle mot Kurt Elmgren överlevde Fridh inte mindre än fem omgångar och gick upp i finalronden på två fallvinster, två poängsegrar och ett överstående, ett av fallen dessutom hela turneringens mest eleganta grepp.

Bengt gav västeråspojken Jan Kärström tillfälle att slå — och i samma ögonblick paret landade kom djurgårdarens "huggormsbett", en sugning som förde den starke nittonåringen i läge och på rygg efter en halvminuts pressning, så obevekligt hård att gurkstadsgrabben tuppade av ett tag efter gastkramningen.

Här rusade ett koppel djurgårdare in och skickade upp Fridh i ett par luftfär-

der, men dom sålde skinnet innan björnen fått sin ändalykt, antingen de räknat finalkombattanernas prickar fel eller ansåg Laszlos seger över Elmgren så absolut given att Fridh nu rott sitt första SM i hamn.

Djurgårdens svenske och ungerske mästare gick bet på Elmgren, och sin förvånansvärt passiva brottning förklarade han med, att han trodde att han bara behövde gå full tid, även om Elmgren vann, för att Bengt skulle hemföra titeln.

En ursäkt som klubbens aktiva tyst åhörde med bistra drag, men "Putte" Öberg tog den ledsne magyaren i försvar och dekreterade att "Laszlo gjorde självklart vad han kunde" — och den förklaringen fick duga.

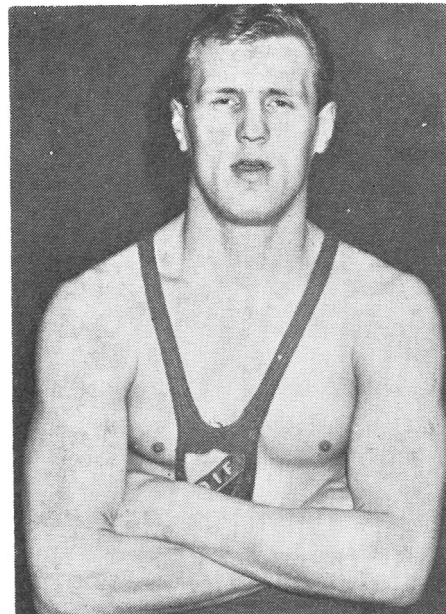
★

Senare på natten åkte Pelle Svensson med Laszlo i dennes bil upp till huvudstaden, även det sättande våra Sherlock-instinkter i arbete.

"Jo", meddelade Öberg, när han tittade upp till mig på torsdagen, "det är nog så att Pelle har funderingar på att bli djurgårdare ifall han kommer in på GCI här i sta'n, men det är flera 'om' och 'eventuellt' innan den saken blir aktuell."

★

Apropå Djurgården så har Edvin Vesterby med 13 individuella SM nu passerat gamle backhopparen Einar Olsson som klubbens meste SM-vinnare genom tider-

Ständige tvåan Bengt Fridh, som snart tjänat tillräckligt länge för Rakel för att bärga en mästartitel.

Eko från nya Ullevi

Utvisningar i svensk fotboll är inte på långa vägar så vanliga som ojustheterna. Nu har det emellertid hänt — och i själva Göteborg t.o.m. Där är publikens känsla för "fair play" så stark att djurgårdarna måste smyga ut bakvägen vilket inte vill säga litet med tanke på att det är publik som sett Uffe Sterner utan att protestera.

Knivsta, ... eller "den gode Kniven" som det brukar heta, har haft en lugn natt trots det inträffade. Hur Simonsson har sovit framgår inte av intervjun men eftersom det var han som skadades så fanns det väl knappast någon anledning att fråga heller.

Ojustheter skall bestraffas — det behöver inte diskuteras — men i matcher av den här typen blommar lokalpatriotismen och skymmer rättvisan.

Om "Knivsta" haft svenska flaggan på bröstet kunde det rent av ha blivit tal om "vikingatakt" och "en befriande spark" istället ...

(Tecknar-Anders i Sv.D.)

na. Räknar man lag-SM är även Lill-Einar som svensk mästare i fotboll uppe i 13 SM, men Vesterby var lagmästare i fjol, så med fjorton titlar håller den lille brottaren likväl tätplatsen, upplyser "Putte" med berättigad stolthet över sin sektions rangplats.

Med tanke på att Djurgården i många år varit landets förnämsta allroundklubb verkar de individuella rekordsiffrorna skäligen blygsamma, tycker man.

(Palle Brewitz i IB)

EXPRESSEN

Måndagen 1 juni 1964 * Upplopp över 400 000 sålda exemplar per dag * 40 öreb

STÖRST I SVERIGE

KNIVSTA

 dagen efter
DRAMAT:

JAG HAR SOVIT MED GOTT SAMVETE

"Domstolen" möts i morgon

DYRAST I 'BILLIGHETSAFFÄR'

Avslöjande Expressen-serie om priser

Vad som händer kring Djurgården är tacksamt stoff på löpsedlarna...

AFTONBLADET

Ökar mest år för år

Vad händer nu med

KNIVSTA?

Läs vad
Agne
Simonsson
och Knivsta
själva säger
dan efter
utvisningen

79 öreb av löpbladet Aftonbladet. Inget annat tidningsblad i Sverige. Måndagen 1 juni 1964

CENTRUM

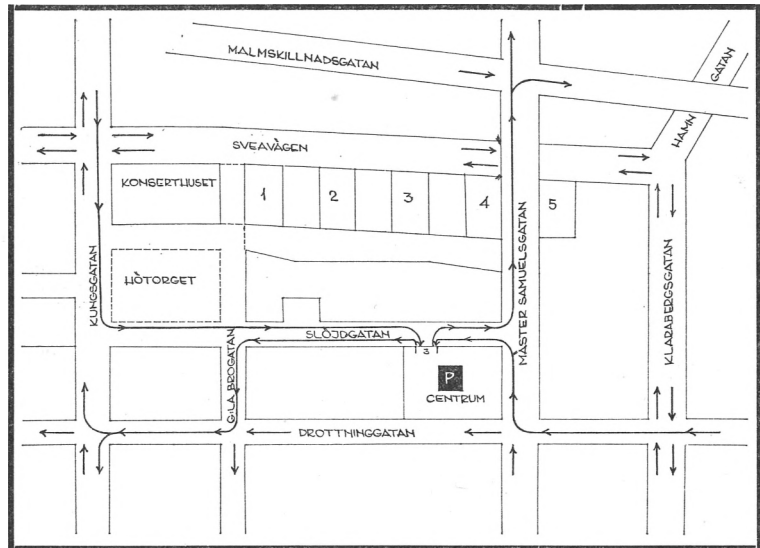
DET NYA PARKERINGSHUSET I CITY 450 platser

Infart från Slöjdgatan 3
Tvättning, smörjning. Lätt att parkera.
Valfria platser. Lätt att köra ut.
Inga köer vid in- och utfart.
Hissar till och från alla plan.
50 öre per påbörjad halvtimme.
Minimavgift 1 kr.
Vardagar 06.30–23.30.

P-centrum är Stockholms första öppna parkeringshus, 7 parkeringsplan och goda tillfartsgator. Vid infarten stämpelar kunden själv ett tidkort, fortsätter upp i parkeringsplanen och parkerar på valfri plats i direkt anslutning till färdvägen. Betalning sker i kassan vid kundmottagningen FÖRE avhämtning av bilen. Vid utfarten TV-kontroll av tiden.

P-CENTRUM, Slöjdgatan 3

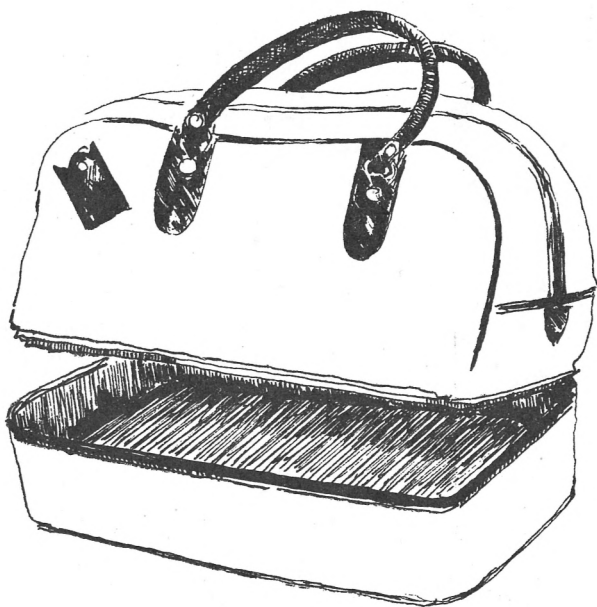
Tel. 10 09 00

VÄSKAN från *Gahms* FÖR DJURGÅRDAREN

"TOPP À LA TOPP"!

EN SPECIALPLATS FÖR SMUTSKLÄDER EFTER TRÄNINGEN
OCH ATT PACKA NED AIK:ARE 1, EFTERMATCHEN

SAXAT och KLIPPT

Vad som hände på Ullevi i Göteborg den 31 maj 1964 föranledde åtskilliga synpunkter i tidningarna. Även vår vän Kardemumma i Sv.D. gjorde en betraktelse. Den här:

Det var tråkigt det här med Gösta "Knivsta" Sandberg som i en match på Ullevi råkade ta fel på bollen och ÖIS-centern Agne Simonsson och mycket riktigt blev utvisad. Enligt domaren, som hörde sig för hos linjemannen, var det ett "regelrätt överfall" på Simonsson som fick en duktig spark strax nedanför knät. Och enligt R:et i DN vred sig Simonsson i till synes "omänskliga plågor", åtminstone sju minuter. Sedan var han rätt pigg igen. Vi andra linkar i två månader efter sådana blessyrer.

Att "Knivsta" är djurgårdare måste betraktas som en ren tillfällighet. De är ju sedan gammalt kända för sitt eleganta och sobra spel. "Knivsta" i sin tur säger att det var Agne som började det s.k. kurret genom att sätta en vass armbåge i bröstet på honom.

När detta skrives påstås det att "Knivsta" kommer att bli avstängd en månad. Jag tycker att herrarna kan ta varann i hand och fortsätta serien som om ingenting hänt, i synnerhet som Djurgården är i stort behov av denne "Knivsta".

AIK tog igen sig på Råsunda och sköt i trävirket för att inte göra gästerna från Eskilstuna ledsna. Ett fint och försynt lag som tar sporten som en lek och inte jagar efter poäng.

Aftonbladet lät en s.k. insändare uttrycka sin avsky för Djurgården, en ganska bekväm metod att slippa säga det själv. Trots otidigheterna klipper vi in insändaren i våra spalter. De går väl något tillbaka till adressaten?

Vad är det för dalt fortfarande med benknäckarna? Har de inte ställt till nog med olyckor i svensk fotboll? Visa ut fler blåränder i stället för att skälla på domarna och fjäska för Knivsta.

Domaren dömer och därmed basta. Det går inte att skylla på publiken, låta spelarna prata bort fakta eller dra fram förmildrande omständigheter om hur Knivsta bör sluta sin karriär.

Djurgårdarna är busar, har alltid varit och kommer så att förbli om de inte näpsas någon gång. Mild, Parling, Mysing, Knivsta — vilka busar. Ut med fler av den sorten.

Heja domarn.

Man skulle liksom vilja titta en sån in-

Engelskt fotbollsfrämmande bekantar sig med presidentparet i Djurgården på Råsundas bedersläktare. De bägge ledarna i Manchester United Matts Busby (längst till höger) och Louis C. Edwards ler i kapp med Ulla och Hugo Caneman sedan Djurgården och Örgryte spelat 1-1. Senare skulle Djurgården drabba samman med Manchester — vem log där-
efter...

sändare i ansiktet. I den mån det finns något ansikte...

★

Det tal om "justitiemord", som blev aktuellt i samband med avstängningen av "Knivsta", kunde tystna fredagen den 10 juli 1964, då Riksidrottsnämnden kom med sitt friande utslag och upphävde seriekommitténs alltför snabba dom. "Knivsta" förklarades oskyldig. Visserligen hade han då redan avtjänat den 1 månad långa avstängningen (som kanske kostade Djurgården ett par tre allsvenska fotbollspöäng), men rehabiliteringen fick väl vara värd det offret. Och blev samtidigt en tankeställare för hans första domare (linjemannen) att hellre fria än fälla och att döma endast på vad man sett och inte på vad man trott sig ha sett.

★

Vid JSM i fäktning i Karlskrona bet även Djurgårdens vapen ordentligt, och på värja kunde våra Lars Larsson och Hans Jacobsson placera sig som etta och tvåa före den största favoriten, nybakade nordiska mästaren Lennart Rohlén från Lund.

★

Vid SM i bordtennis var en flicka Djurgårdens enda glädjeämne. Siv Pettersson knep silver i damklassen efter att ha ska-

kat den blivande mästarrinnan Marita Carlsson från Leksberg, och då var vår Siv ändå inte riktigt färdigtränad.

Slutet på den allsvenska bordtennissäsongen gav denna tabell med den lägsta placering som Djurgården någonsin uppnått:

Falkenberg	6	4	2	0	34-15	10
Verdandi	6	4	2	0	34-21	10
Linné	6	1	1	4	18-33	3
Djurgården	6	0	1	5	18-35	1

★

DJURGÅRDEN får "hem", efterträder AIK i Tornet

Från och med 1 april kommer Djurgården att definitivt efterträda AIK på Stadion, ty från denna dag har Djurgården beslutat förhyra den klubblokal i Stadions klocktorn där AIK under senare år residerat. Därmed får Djurgården för första gången på en del år en klubblokal. Senast bodde Djurgården i en lokal vid David Bagaesgata, men på senare år har föreningen stått utan träffpunkt. Sedan Tranebergs Idrottsplats upphörde att finnas till har Djurgården varit helt utan hemvist, och föreningens väldiga prissamling har således fått inackorderas hos en medlem.

(DN, 17 mars 1937)

KOMBINERADE

SKRUV och KUGG

VÄXLAR

- Snäckskruven i ett stycke med primäraxeln.
- Högvärdigt stål. Rätt profil slipad och polerad
- Kuggkrans av speciallegerad fosforbrons.
- Axlar av stål, slipade och lagrade i rikligt dimensionerade kullager.
- Växelhus i gjutjärn med inspektionslucka och oljeavtappingsplugg.
- Växlarna kan köras med godtycklig rotationsriktning.
- Effektivt förhindrande av läckage genom speciell labyrinthtätning och oljerör.

Kombinerade,
vertikala,
specialutförda
precisions-
snäckväxlar.
Fläktkylda.

BENZLER & CO

STOCKHOLM Centralvägen 1-5
SOLNA Telefon växel 82 00 30

AKTIEBOLAG

GÖTEBORG L. Munkebäcksg. 6T. 250080
MALMÖ Djäknegatan 4 Tel. 702 75

FÖRSÄLJES ÄVEN GENOM AB ÅKESSON & BLOMQUIST SUNDSVALL

0,1-200hk.
Utv. 7.25-364:1

BYGG-RB AB

Ynglingagatan 18, Stockholm Va

Telefon 349190

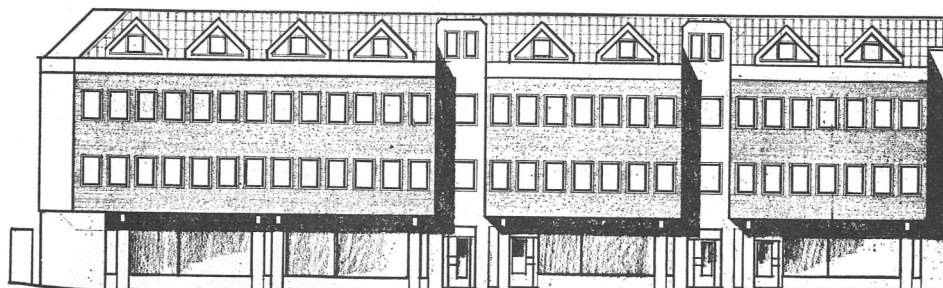
**Tillbyggnader
Ombyggnader**

Rolf Bergholm

Liljenbergs Byggnads AB

nu i nya lokaler i Lund

Östra Mårtensgatan 15—17. Tel. växel 0412/242 20

BYGGER BÄTTRE BOSTÄDER

— bl.a. trädgårdsstaden i Bara

där över 2.000 enheter planeras just nu, ett långtidsprojekt som berör 10.000 människor.

Först till målet...

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5

Tel. växel 20 88 25

STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

...ett nytt begrepp för ekonomiskt flyg

LOFTLEIDIR * Komfortklass *

LOFTLEIDIR KOMFORTKLASS erbjuder Er en överresa till USA med all komfort, ställbara vilfåtöljer med läslampa i rätt vinkel och god plats att sträcka ut benen . . . Mat och förfriskningar under själva flygningen och dessutom en vällagad, varm, läcker måltid i Reykjavik.

Sådan komfort är inte något självklart för flygresenärer. Men LOFTLEIDIR sätter en ära i att ge varje passagerare personlig och omsorgsfull service. Ni flyger i en av världens pålitligaste flygplanstyper, DC:6B, med tryckkabin och väderradar.

OBS!

Trafiken över Atlanten är extra stor under perioderna jul—nyår samt under juli, augusti och september. Boka därför i tid. Tala med Er resebyrå.

UPP TILL 721 :- BILLIGARE
GÖTEBORG - REYKJAVIK - NEW YORK 2190 T/R

DESSUTOM: Familje- emigrant- och 17 dagars T/R rabatter.

BILLIGARE ÖVER ATLANTEN ÄN NÅGOT ANNAT FLYGBOLAG

Till Blidberg, Metcalfe & Co AB, Göteborg, Skeppsbron 5—6. Var god sänd mig ytterligare upplysningar om Loftleidir komfortklass.

Namn:

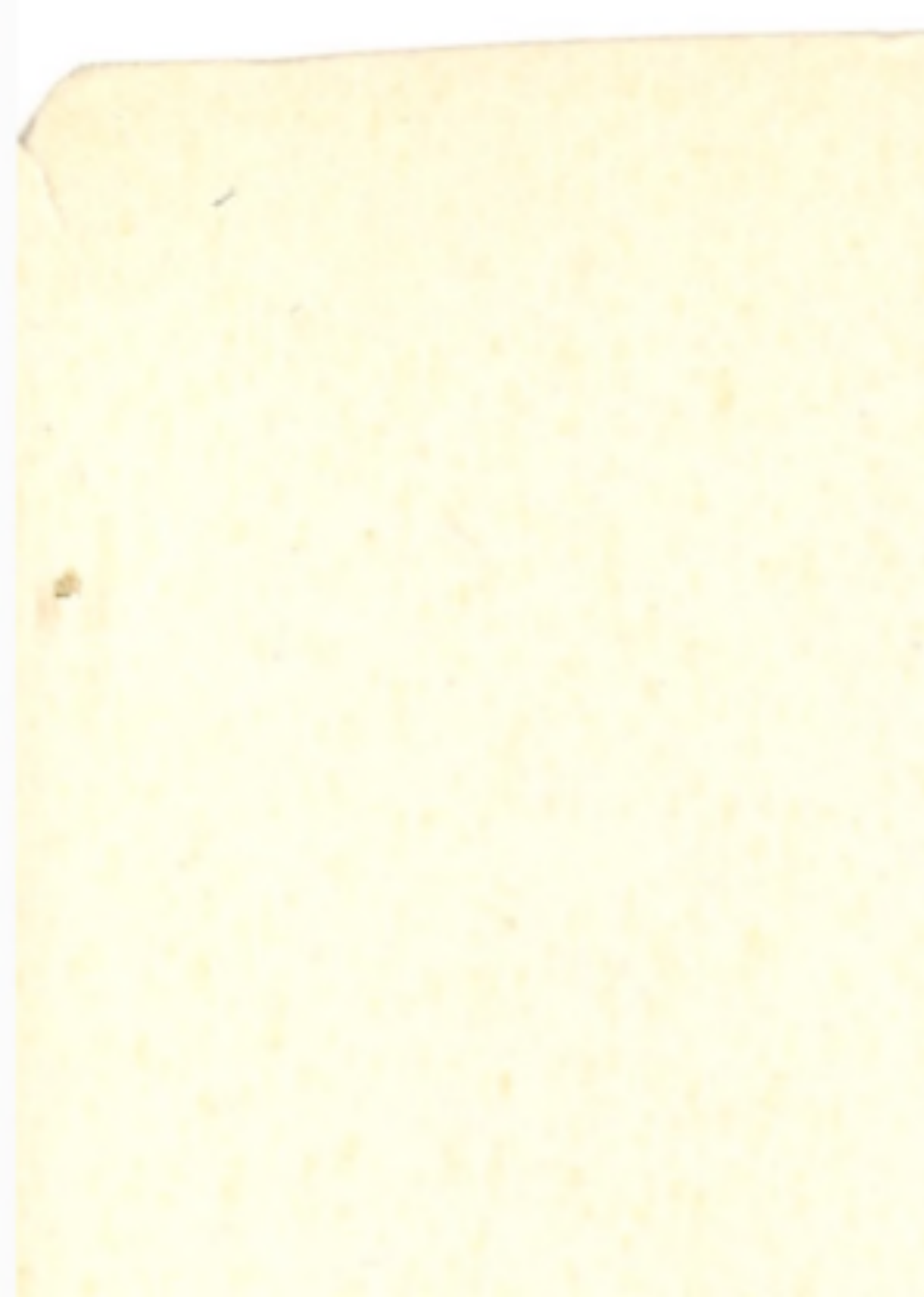
Adress:

Postadress:

Generalagent: BLIDBERG, METCALFE & Co AB, Göteborg: Skeppsbron 5—6. Tel. 17 36 80. Stockholm: Storgatan 10. Tel. 63 21 15—16. Helsingfors: Ilmailukeskus OY, Fabiansgatan 6 A. Tel. 66 96 03

Omslagets sista sida:

Tumbas lyckligaste dag, då han som kapten för Tre Kronors silverlag fick stiga upp på den olympiska pallen i Innsbruck och ville se hela världen i famnen. Han dominerar också vår bild, som i övrigt visar Sovjets guldkapten Boris Majorov (i mitten) och tjeckiske bronskaptenen Vlastimil Bubnik. "Jag glömmet det aldrig", försäkrade Tumba efteråt.

REDAKTÖR: KARL LILIEQUIST

I redaktionen: Hugo Caneman och Carl-Hjalmar Bodman

Pris kr 3:—